

Lietuvos elektros energetikos asociacija
Lietuvos šilumos tiekėjų asociacija

LIETUVOS ENERGETIKA

LIETUVOS ENERGETIKAI

Biografijų žinynas

Sudarė ir parengė

JOLITA DAUGVILIENĖ, JUOZAS MARTUSEVIČIUS,
LIUDA SIDARIENĖ, VILIUS ŠADUIKIS

Vilnius. 2004

UDK 920.9(474.5)(091)
Li233

Redakcinė kolegija:

RIMVYDAS RUKŠĖNAS (pirmininkas)
VILIUS ŠADUIKIS (pirmininko pavaduotojas)
VYTAUTAS STASIŪNAS
JUOZAS MARTUSEVIČIUS
JOLITA DAUGVILIENĖ

Redaktorė
LIUDA SIDARIENĖ

Dailininkė
AUDRONĖ MARTINAITYTĖ

PRATARMĖ

Pateikiama knyga – Lietuvos energetikų biografijų žinynas – yra leidinio „Lietuvos energetika“ trečias tomas. Pirmajame tome (1982) aprašyta Lietuvos energetikos istorija nuo seniausių laikų iki 1940 m. Antrajame tome (1992) apžvelgta mūsų šalies energetikos raida nuo 1940 m. iki 1990 m.

Knyga „Lietuvos energetikai“ sumanyta baigiant leisti antrąjį tomą. Knygą parengti spaudai buvo pasiryžęs Algimantas Žilinskas. Tačiau dėl kitų savo įsipareigojimų šį darbą laikinai atidėjo į šalį. Deja, tas „laikinas“ virto „amžiams“ – jo nusilpusi širdis neatlaikė didžiulio krūvio ir nustojo plakusi 2003 m. rugpjūčio 30 d. Lietuvos energetikos muziejaus darbuotojai sumanymo neužmiršo – po trupinėlių kaupė medžiagą. Galutinai subrendus minčiai leisti knygą, buvo sudaryta redakcinė kolegija, kuri numatė knygos apimtį, personalijų atrankos principus. Kadangi energetika Lietuvoje plėtojasi milžiniškais tempais, kasdien gausėja energetikoje dirbančių žmonių, todėl nutarta apsiriboti tik elektros ir šilumos tiekėjų sektoriais. Aprašytinių asmenų sąrašai buvo sudaromi įmonių vadovų ir veteranų tarybų rekomendavimu, atsižvelgiant į darbo stažą ir kitus kriterijus. Savaimė suprantama, kad pirmiausiai į sąrašą pakliuvo tie energetikai, kurie stovėjo prie jos lopšio, paskui tie, kurie vėliau nuosekliai tęsė jų darbą, kūrė Lietuvos energetikos sistemą. Pastaruoju laiku susiformavo daug įvairių šios ūkio šakos padalinių, taip pat iškilo daug naujų asmenybių. Deja, 1997 m. numatyta knygos apimtis neleisdžia mums išsiplėsti, todėl tenka atsiprašyti tų, kurie pasijus neįvertinti ir neįtraukti į knygą, nors yra daug nusipelnę Lietuvos energetikai.

Didžiausią šio žinyno dalį sudaro biografijos. Po biografijų dalies pateikiama keliolika grupinių nuotraukų. Knygos gale yra ir santrumpų paaiškinimo skyrelis.

Knygos rengėjai daugelį klausimų – knygos sandaros, duomenų atrankos, biografinių faktų pateikimo – sprendė vadovaudamiesi savo išmanymu, kita vertus, ribojami gautos informacijos, kurią nuro-

dė patys asmenys, pildę jiems išsiuntinėtas anketas. Vieni į anketos klausimus atsakė išsamiau, kiti į tai pažiūrėjo formaliau, todėl aprašai nevienodos apimties. Žemės kelionę baigusią energetikų duomenys rinkti iš asmens bylų, atsiminimų, senos spaudos puslapių. Gimimo vieta nurodoma pagal gimimo datą buvusį administracinį suskirstymą.

Vis sparčiau plečiantis energetikos specializacijai, be to, vis labiau retėjant vyriausiajai energetikų gretai, knygos rengėjams rūpėjo surinkti faktus, kurių dar nespėjo užkloti bėgantis laikas. Norėtu-me, kad šis leidinys paskatintų nesustoti ties tuo, kas čia padaryta, ir toliau kaupti medžiagą „Lietuvos energetikos“ IV tomui.

Knygoje gali pasitaikyti įvairių trūkumų, riktų. Pastabas ir patikslinimus prašytume siųsti adresu: Lietuvos energetikos muziejus, Rinktinės g. 2, Vilnius.

Leidėjai

Algirdas Mykolas Brazauskas

ŽODIS SKAITYTOJUI

Ši knyga neleis nugrimzti į užmarštį žmonėms, kūrusiems vieną svarbiausių mūsų šalies ūkio šakų. Neleis užmiršti Lietuvos energetikų. Eilinių darbščių, bet nemokančių girtis darbininkų, meistrų ir veiklių inžinierių hidrotechnikų, elektrotechnikų, taip pat jiems artimų profesijų specialistų. Ypač įsimintini senosios kartos atstovai, mokęsi kitų šalių aukštosiose mokyklose ir dirbę užsienyje, o atsikuriant Lietuvos valstybei, grįžę į savo tėvynę ir su dideliu rūpestingumu ir sąžiningumu ėmęsi visų neatidėliotinų darbų, kad būtų įveiktas mūsų krašto atsilikimas. Mus žavi jų gebėjimas pasitelkti darbams reikalingus bendradarbius, uždegti juos entuziazmu, numatyti didingą Lietuvos ateities viziją. Kas buvo tie pirmieji?

Pirmieji Lietuvos energetikai buvo tiek Vakarų šalių, tiek Rusijos aukštųjų technikos mokyklų auklėtiniai. Mūsų šalyje inžinieriai energetikai pradėta rengti tik 1922 m. įkurtame Lietuvos (vėliau Vytauto Didžiojo, Kauno) universitete, Technikos fakultete. Čia buvo įsteigta Elektrotechnikos katedra ir laboratorija, kuriai iš pradžių vadovavo profesorius Jeronimas

Šliogeris. Iki 1940 m. čia jau 303 asmenys buvo baigę aukštuosius technikos mokslus ir sudarę potencialą tolesnei energetikos raidai Lietuvoje.

Jau pirmaisiais nepriklausomos Lietuvos metais plačiai diskutuota dėl hidroenergijos išteklių panaudojimo. Šalies visuomenė šias idėjas su entuziazmu priėmė ir joms pritarė. Numatomiems darbams vykdyti 1922 m. buvo įkurta akcinė bendrovė „Galybė“. Ji reikalavo išimtinės teisės 50-čiai metų statyti hidroelektrines dideliuose Nemuno ir Neries ruožuose. 1925 m. Seime svarstomas įstatymas, pagal kurį bendrovei būtų „suteikiamos išimtinės teisės pastatyti hidroelektros stotis ant Neries upės nuo Eigulių tilto iki Jonavos ir ant Nemuno upės nuo Verknės žiočių prie Birštono iki Alytaus“. Šis įstatymo projektas Seime sukėlė karštas diskusijas ir po trečiojo svarstymo buvo atidėtas neribotam laikui. 1929 m. inžinierius J. Smilgevičius kreipėsi į prezidentą A. Smetoną raštu, kuriame išdėstė net kelis hidroelektrinių statybos variantus prie Nemuno: ties Prienais, netoli Pažaislio vienuolyno, ties Mergelių sala (dabartinė HE vieta) ir prie Jurbarko. Deja, į tą pasiūlymą irgi neatsižvelgta. Tik 1938 m. Seimas priėmė Energijos komiteto pateiktą Elektros energijos įstatymą.

Energijos komitetas atliko didelį vaidmenį iškeliant energetikos bazės kūrimo svarbą Lietuvoje. Jis įsteigtas inžinerinės visuomenės, jos aktyviausių narių – profesorių Prano Jodelės, Stepono Kolupailos, Kazio Rimkaus, inžinierių Prano Drąsūčio, Leono Kaulakio, Jurgio Vidmanto ir kitų iniciatyva. Energijos komitetas savo veiklą pradėjo 1936 m. kovo 1 d. Komitetą sudarė 41 narys. Komiteto darbo baras nesiribojo vien energetikos problemomis. Numatyta tirti Lietuvos statybinių medžiagų, energijos išteklius (vandens, vietinio kuro ir kt.), žemės gelmių turtus, svarstyti visų šių išteklių naudojimo galimybes, racionalumą, gamybos būdus ir valdymą, dalyvauti tarptautinėse energetikos konferencijose.

Komiteto Elektros komisija (pirmininkas P. Drąsutis) užsibrėžė ištirti Lietuvos elektros ūkį, numatyti perspektyvinius elektros energijos poreikius ir racionalius vartotojų aprūpinimo būdus, formuoti teisinius energetinio ūkio kūrimo pagrindus. Surinkta, susisteminta ir išanalizuota visa statistinė ir kita

medžiaga apie Lietuvos elektrines, atlikta daug papildomų skaičiavimų, apibendrintų lentelėmis ir diagramomis, sudaryta išsami viso elektros energetinio ūkio apžvalga. Naudojantis šiais duomenimis, bandyta nubrėžti Lietuvos elektrifikavimo planą, kuriame buvo apskaičiuoti atskirų miestų ir vietovių elektros energijos poreikiai net iki 1960 m. Remiantis šiais duomenimis, 1940 m. pavasarį buvo sudarytas gana konkretus Lietuvos elektrifikacijos planas. Jame apskaičiuota šiai perspektyvai reikalinga elektrinė galia ir pamečiui išvardyti energetikos statybos objektai – elektrinės, aukštosios įtampos tinklai ir t.t. Atraminiai šio plano punktai: Neries kaskados elektrinės, iš jų pirmoji – 1938 m. pradėta statyti Turniškių 14 MW elektrinė, Šiaulių mazgas, kurio svarbiausias objektas – Rėkyvos elektrinė, Kauno elektrinių šiluminės galios išplėtimas, Antalieptės hidroelektrinės statyba. Buvo numatyta ir Nemuno hidroelektrinių kaskados statyba po 1950 m.

Svarbus Energijos komiteto veiklos baras buvo dalyvavimas tarptautinėse energetikos organizacijose, konferencijose bei kituose renginiuose. Energetikos specialistai galėjo susipažinti su visapusiškai svarstomais aktualiais energetikos klausimais, kitų kraštų energetinio ūkio organizavimu ir patirtimi, su nauja technika, elektros energijos diegimu atskirose ūkio šakose, užmegzti asmeninius kontaktus su kitų šalių energetikais. Šiuo atžvilgiu naudingas buvo dalyvavimas nuolatinės Pasaulio energetikos tarybos organizacijose. Taryba periodiškai šaukdavo sesijas, kuriose viso pasaulio energetikai nagrinėdavo svarbius energetinio ūkio plėtotės klausimus. Lietuvos Energijos komiteto atstovai dalyvavo 3-iojoje Pasaulio energetikos tarybos konferencijoje Vašingtone (1936), Vienoje (1937), 9-ojoje tarptautinėje didžiųjų elektros tinklų konferencijoje Paryžiuje (1937), Baltijos šalių Energijos komiteto konferencijoje Rygoje (1938).

Planų vykdymą sutrukdė II pasaulinis karas. 1944 m. vokiečiai, traukdamiesi iš Lietuvos, nemažai elektrinių sprogdino, o kai kurių įrengimus išsivežė, palikdami elektros ūkį blogesnės būklės, negu buvo iki karo.

Tačiau Lietuva jau turėjo ir savo specialistų, ir nepriklausomos valstybės meto sukauptą patirtį, ir energetikos plėt-

ros viziją. Išaugo nauja energetikų karta, kurios profesinė kompetencija ir siekis sunkiomis priespaudos sąlygomis nepamiršti savo krašto interesų tęsė prieškarinio energetikų tradiciją. Vienas iš šios kartos energetikų – Justinas Nekrašas, jau trisdešimties metų tapęs Lietuvos energetikos ir elektrifikavimo valdybos viršininku, o 1971–1980 m. buvęs Tarybų Sąjungos energetikos ministro pirmuoju pavaduotoju. Nemaža pasiekta ir mokslinių tyrimų srityje. Čia daug nuveikė akademikas Algirdas Žukauskas, kurio šilumos mainų ir šilumos atidavimo skysčiuose skaičiavimo metodai taikomi daugelyje šalių. Jo vadovavimu buvo sukurti Lietuvos energetikos plėtros ir žemės ūkio elektrifikavimo planai.

Energetikos specialistus ir toliau rengė Kauno universitetas (nuo 1950 m. pavadintas Kauno politechnikos institutu, nuo 1990 m. – Kauno technologijos universitetu). 1990 m. atkūrus Lietuvos nepriklausomybę, įsteigta Energetikos ministerija. Iš kilo dvi problemos. Tai kuro importas ir stambiųjų vartotojų, ypač tų, kurie dirbo Tarybų Sąjungos gynybos pramonei, griūtis. Šie rūpesčiai daugiausiai teko pirmajai nepriklausomoms Lietuvos Vyriausybei. Nepaisant sunkumų, problemos buvo sprendžiamos diskutuojant ir randant išeitį iš visų keblių situacijų.

Lietuvos energetikos sistema jau seniai yra sukomplektuota iš savų gerų specialistų ir yra viena patikimiausių pasaulyje. Ji neturėjo stambių avarių, kokių yra buvę beveik visose didžiosiose valstybėse, nekalbant apie mažąsias. 1996 m. Energetikos ministerija įsiliejo į Ūkio ministerijos sudėtį. Prasidėjo energetikos ūkio restruktūrizavimas. Kad geriau vyktų energetikos įmonių bendradarbiavimas, įsikūrė Lietuvos šilumos tiekėjų asociacija (1997 m., prezidentas Romualdas Pocius, 2000 m. – Vytautas Stasiūnas) ir Lietuvos elektros energetikos asociacija (1998 m., prezidentas Rimvydas Rukšėnas). Šios asociacijos daug nuveikė rengdamos energetikos ūkio įstatyminę bazę ir plėtodamos tarptautinį bendradarbiavimą.

Visa XX a. Lietuvos energetikos ūkio raida vyko nuosekliai, perspektyviai, t. y. taip, kaip numatė iškilieji tarpukario nepriklausomos Lietuvos energetikai mokslininkai ir praktikai. Jų vizijas realizavo visi Lietuvos energetikos sistemos darbuotojai. Atsakingi žmonės, darbo metu kantriai, atkakliai

vykdantys nelengvas, kartais net rizikingas užduotis. O laisvalaikiu gebantys ir draugiškai pabendrauti, pasilinksinti, dainą užtraukti.

Jų atminimui tebus skirta ši knyga.

Lietuvos Respublikos Ministras Pirmininkas

2004 m. vasario 16 d.

PREFACE

This book will prevent the people, who devoted their lives to the development of one of the most important industries of the country, from sinking into oblivion. It will hinder us from forgetting the ordinary and reserved in self-praise workers, technicians, hydro-technicians, electric engineers, other specialists of Lithuanian energy sector. Especially memorable are our colleagues of bygone generations, who were trained and had jobs abroad, and returned to their homeland upon the restoration of the statehood of Lithuania where with great diligence undertook all immediate tasks required to overcome the underdeveloped economy. We are fascinated by their ability to invoke pertinent co-workers, to inspire them with enthusiasm, to envisage the great future of Lithuania. So who were these eminent personalities?

The first energy specialists in Lithuania were either the graduates from Western universities or from high technical schools of Russia. Training of power engineers in Lithuania was started only in 1922, when the University of Lithuania (later – Vytautas Magnus University) was opened, in its Faculty of Technology. The Electric Engineering Department and the laboratory led by Professor Jeronimas Šliogeris were established at the University. By 1940, there were 303 technical specialists – university graduates comprising a potential for further development of energy industry in Lithuania.

From the first years of independence of Lithuania, an extensive discussion was going on regarding the utilisation possibilities of hydro energy resources. The idea was enthusiastically accepted and supported by the community. In 1922, the limited company Galybė was established

for the implementation of projected works. The company claimed exclusive rights for 50-years period for the construction of hydro power plants on the Nemunas and the Neris rivers. In 1925, the Seimas debated the law on granting the company with such rights for the construction of hydro power plants on the Neris river, on the band stretching from Eiguliai Bridge up to Jonava, and on the Nemunas river, on the band from the Verknė outfall close to Birštonas and up to Alytus. The draft law caused controversy in the Seimas, and after the third reading it was postponed for an indefinite period. In 1929, engineer J.Smiglevičius in writing applied to A.Smetona, the President of Lithuania. In his letter he listed several alternatives for the construction of hydro power plants on the Nemunas: close to Prienai, by the Pažaislis Monastery, by the Merglių island (where the existing hydro power plant is located), and close to Jurbarkas. Regretfully, neither alternative was taken into consideration. The Law on Electricity, drafted by the Energy Committee, was passed by the Seimas only in 1938.

The Energy Committee played an outstanding role in promoting the development of energy infrastructure in Lithuania. The Committee was established on the initiative of the most active members of the engineers' community – Professors Pranas Juodelė, Steponas Kolupaila, Kazys Rimkus, engineers Pranas Drašutis, Leonas Kaulakis, Jurgis Vidmantas and others. The activity of the Energy Committee started on March 1, 1936. The Committee consisted of 41 members. Its activity was not limited to the energy-related problems. Its members undertook the investigation of local resources of construction materials, energy resources (hydro, fossil, local fuel, etc.), their availability and efficiency, production modes and management. They exchanged the gained experience in international energy conferences.

The Committee's Electricity Commission (Chairman P. Drašutis) set the targets to analytically look into the power sector of Lithuania, to project electricity demand and efficient ways of electricity supply to its consumers, to establish legal framework for the development of energy industry. All statistical and other material about Lithuanian power plants was collected, methodized and analysed, it was supplemented with calculations, tables and diagrams resulting in a comprehensive review of the entire power system. Based on the data, the attempts to draw the electrification plan of Lithuania were made. The plan would comprise the data about electricity demand in individual cities and districts of Lithuania by 1960. In 1940, a rather detailed electrification plan was

drawn; it included the calculations of projected electric capacity and the yearly construction schedules of energy facilities – power plants, high voltage networks, etc. The basic items in the plan were the Neris hydro cascade (the construction of the first site – Turniškės 14 MW power plant – was started in 1938), Šiauliai energy facilities with the most important site – Rėkyvos power plant, the expansion of Kaunas power plant's thermal capacity, and the construction of Antalieptė power plant. The beginning of the construction of the Nemunas hydro cascade was scheduled to commence after 1950.

An important field of the Energy Committee's activity was co-operation with international energy organisations, participation in conferences and other events. The energy specialists were given an opportunity to get acquainted with then widely-discussed energy-related issues, with the structure of energy sector, relevant experience, new technologies and development of electrification in other countries, to establish personal contacts with foreign colleagues. In this respect, the involvement in the activity of the World Energy Council was especially beneficial. In the periodically arranged sessions of the Council the important issues of energy development were discussed by energy experts from various parts of the world. The representatives of the Energy Committee of Lithuania took part in the 3rd Conference of the World Energy Council in Washington (1936), in Vienna (1937), in the 9th International Power Systems Conference in Paris (1937), in the Baltic States Energy Committee's Conference in Riga (1938).

The implementation of these plans was interrupted by the World War II. In 1944, the German army destroyed or dismantled and took away the equipment of some power plants hence the status of the electric industry became even worse than before the War.

But at that time Lithuania had its own energy specialists, the experience gained during the years of independence and the vision of its energy industry. A new generation, with high professional competence and aspirations to maintain the interests of their country even under difficult conditions of the Soviet regime, had grown. This generation continued the pre-war traditions. One of the most outstanding personalities of this generation – Justinas Nekrašas. At the age of thirty he was appointed to a position of the Head of Energy and Electrification Company of Lithuania, and in 1971–1980 he worked as a Vice Minister of Energy of the former Soviet Union. Significant achievements were made in the field of scientific research.

In this context we should mention the academician Algirdas Žukauskas, who worked out the calculation methodology of heat exchange and heat release in liquid substances, and who supervised the drafting of energy development and rural electrification plans.

Kaunas University (in 1950 renamed Kaunas Polytechnic Institute, since 1990 – Kaunas University of Technology) proceeded in training the energy specialists.

In 1990, after the restoration of independence, the Energy Ministry of Lithuania was established. Two major problems occurred – fuel imports and bankruptcy of big industrial customers, especially those who had been involved in the former USSR's industry of defence. These problems mostly fell on the first government of independent Lithuania. Regardless of the faced difficulties, the solutions were found even in the most complicated situations.

Due to its competent staff the power system of Lithuania is one of the most reliable systems in the world. Blackouts, occurring even in well-developed countries, never happened in Lithuania. In 1996 the Ministry of Energy was integrated with the Ministry of Economy. The restructuring of energy industry began. To promote co-operation among the energy companies, the Association of District Heat Suppliers was established (in 1997 it worked under the presidency of Romualdas Pocius, in 2000 the presidency was passed to Vytautas Stasiūnas). Lithuanian Electricity Association was established in 1998 (President - Rimvydas Rukšėnas). Both Associations made a substantial input in the development of legal framework of energy industry and in promoting international co-operation.

In the XX century the development of Lithuanian energy industry was consecutive, with regard to future prospects, i.e. it reflected the aspirations of energy theoreticians and practicians of interwar independent Lithuania. Their visions were brought to life by all people working in Lithuanian Power System and having high apprehension of responsibility, undertaking difficult and sometimes even risky tasks, however remaining strenuous, friendly and having good sense of humour.

This book will serve as the recollection of these enlightened personalities.

GYVENIMO IR VEIKLOS APRAŠYMAS

Justinas NEKRAŠAS gimė 1927 m. spalio 2 d. Kaune. 1943 m. jis baigė Kauno Šančių pradžios mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikumą, kurį baigė 1947 m. 1955 m. baigė Kauno politechnikos institutą. Nuo 1947 iki 1955 m. dirbo Petrašiūnų VRE inžinieriumi inspektoriumi, budinčiuoju inžinieriumi, katilų cecho viršininko pavaduotoju. 1955 m. paskirtas Rėkyvos VRE direktoriumi. 1957 m. tapo Liaudies ūkio tarybos energetikos ūkio valdybos viršininko pavaduotoju, o nuo 1958 m. – tos pačios valdybos viršininku, kuri 1962 m. reorganizuota į Vyriausiąją gamybinę energetikos ir elektrifikavimo valdybą prie Lietuvos Ministrų Tarybos. 1971 m. paskirtas TSRS Energetikos ministerijos ministro pavaduotoju. 1980 m. vėl perkeltas dirbti į Lietuvos vyriausiąją energetikos ir elektrifikavimo valdybą viršininku. 1987 m. buvo komandiruotas į Kubą, kur dirbo Kubos pramonės ministro konsultantu energetikos klausimais.

Dirbdamas Maskvoje, J. Nekrašas devynerius metus sprendė visos Tarybų Sąjungos technines energetikos problemas, bet neužmiršo ir savosios šalies. Jo tarpininkavimu ir vadovavimu pastatyta Lietuvos VRE, Ignalinos atominė, Vilniaus 3-ioji, Kruonio hidroakumuliacinė, Kauno elektrinės ir daug kitų energetikos objektų.

J. Nekrašas sukūrė stiprią, unikalią energetikos sistemą, išugdė nacionalinį aukštos kvalifikacijos specialistų kolektyvą, rūpinosi jų tobulėjimu, drąsiai skyrė jaunimui atsakingas pareigas. Aktyviai dalyvavo tarptautinėje energetikų veikloje ir entuziastingai diegė pažangias naujoves Lietuvos energetikoje. Už didelį indėlį plėtojant energetiką 1965, 1971, 1976 ir 1986 m. apdovanotas TSRS ordiniais. Jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

Mirė po sunkios ligos 1997 m. lapkričio 10 d. Palaidotas Vilniuje, Antakalnio kapinėse.

Algirdas ŽUKAUSKAS gimė 1923 m. vasario 2 d. Biržų mieste. 1947 m. baigė Kauno universiteto Technologijos fakultetą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1947–1950 m. dėstė Kauno universitete, 1951–1953 m. – Kauno politechnikos institute. 1956 m. jo rūpesčiu įkurtas Lietuvos MA Energetikos ir elektrotechnikos (nuo 1966 m. – Fizikinių ir techninių energetikos problemų) institutas, kuris jo vadovaujamas tapo stambiausiu ir įvairiašakiu mokslo centru Lietuvos mokslų akademijoje. Nuo 1966 m. – Lietuvos MA viceprezidentas. 1957–1965 m. buvo dar ir Valstybinio mokslo ir technikos komiteto, o nuo 1990 m. – Technikos mokslų skyriaus pirmininkas. Nuo 1962 m. – TSRS MA Šiluminės fizikos tyrimų koordinavimo mokslinės tarybos narys, nuo 1967 m. – analogiškos Lietuvos mokslinės tarybos pirmininkas. Pirmasis Lietuvoje pradėjo tirti šilumos mainus, sukūrė šilumos atidavimo skysčiuose skaičiavimo metodų, kurie plačiai taikomi daugelyje šalių. Lietuvos MA akademikas, technikos mokslų habil. daktaras, Lietuvos nusipelnęs inžinierius (1965), mokslo veikėjas (1974), Valstybinės premijos laureatas (1975). Jam suteiktas Vilniaus Gedimino technikos universiteto garbės daktaro vardas, Tarptautinio šilumos ir masės mainų centro apdovanojimas. 1992 m. jis tapo Didžiosios Britanijos inžinierių mechanikų draugijos garbės nariu. Yra publikuota jo 600 mokslinių straipsnių – apie 170 įvairiuose užsienio leidiniuose. Jis yra 15 plačiai žinomų monografijų autorius, buvo 12 tarptautinių šilumos mainų žurnalų redaktorius arba redakcinės kolegijos narys. Jis rėmė leidinio „Lietuvos energetika“ I ir II tomų išleidimą.

Daug dėmesio A. Žukauskas skyrė Lietuvos mokslinei techninei pažangai. Jo vadovavimu buvo sudaromi perspektyviniai energetikos plėtojimo planai, pagrįsta Lietuvos VRE, Mažeikių naftos perdirbimo gamyklos ir kitų energetikos objektų statyba, sudaryta pirmoji Lietuvos aukštosios įtampos tinklų sistema.

1997 m. rugpjūčio 2 d. tragiškai žuvo – einantį miško keliu Molėtų rajone jį partrenkė automobilis. Palaidotas Vilniuje, Antakalnio kapinėse.

ABARAVIČIUS Juozas gimė 1950 m. rugsėjo 19 d. Seniškio k., Ignalinos r. 1951 m. su tėvais išstremtas į Sibirą, Krasnojarsko kraštą. 1955 m. grįžo į Lietuvą. 1965 m. baigė Daugėliškio vidurinės mokyklos 8 klases, 1969 m. – Vilniaus politechnikumo pramonės šiluminių įrengimų specialybę ir įgijo techniko šilumininko kvalifikaciją. Nuo 1969 m. pradėjo dirbti Vilniaus šilumos tinkluose 1-ojo šilumos tinklų rajono meistru, vėliau vyr. meistru. 1979 m. skiriamas 2-ojo šilumos tinklų rajono viršininko pavaduotoju. 1984 m. neakivaizdžiai baigė Leningrado geležinkelių transporto institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Nuo 1986 m. iki 2003 m. dirbo 2-ojo šilumos tinklų rajono viršininku. 2001–2002 m. buvo technikos direktoriaus pavaduotojas. Už gerą darbą ne kartą premijuotas ir apdovanotas garbės raštais.

Juozas Abaravičius

ABROMAVIČIUS Zigmantas gimė 1947 m. sausio 4 d. Radviliškio m., Šiaulių aps., tarnautojų šeimoje. Baigęs Radviliškio vidurinę mokyklą, 1965–1971 m. studijavo Kauno politechnikos institute, kur įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1965–1972 m. dirbo Šiaulių ET Radviliškio rajono skyriuje elektriku, dispečeriu, 1974–1975 m. – Radviliškio raštinės reikmenų įmonėje vyr. energetiku, 1975–1977 m. – Šiaulių grūdų produktų kombinato Radviliškio punkte vyr. inžinieriumi, 1977–1992 m. – Radviliškio medžio apdirbimo statybos aikštelės viršininku. Nuo 1996 m. iki šiol yra UAB „Radviliškio šiluma“ direktorius.

Zigmantas
Abromavičius

ALEKSA Juozas gimė 1930 m. spalio 6 d. Vyšnialaukio k., Marijampolės vls. ir aps., valstiečių šeimoje. 1936–1941 m. mokėsi Padovinio pradžios mokykloje. 1941 m. įstojo į Ma-

Juozas Aleksa

Alfonsas
Aleksandravičius

Stanislovas Aliukonis

rijampolės Rygiškių Jono gimnaziją. 1946–1955 m. su tėvais buvo ištremtas į Sibirą. Dirbo Archangelsko, Norilsko įmonėse. Čia įgijo elektromonterio specialybę. 1956 m. grįžęs į Lietuvą dirbo Antanavo HE statyboje, o elektrinę pastačius, liko joje dirbti. 1961 m. perkeltas į Kauno ET vyr. elektromontieriui. 1963–1966 m. mokėsi Kazlų Rūdos vidurinėje mokykloje. Nuo 1969 m. dirbo Alytaus ET Kazlų Rūdos elektros tinklų skyriaus meistrui. 1972 m. baigė Kauno politechnikumo neakivaizdinį skyrių, kur studijavo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybę ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1990 m. spalio 31 d. išėjo į pensiją.

ALEKSANDRAVIČIUS Alfonsas gimė 1931 m. gegužės 2 d. Geidukonių k., Daugų vls., Alytaus aps. 1974 m. baigė Daugų žemės ūkio technikumą, kur studijavo žemės ūkio mechanizacijos specialybę, įgijo techniko mechaniko kvalifikaciją. Energetikos sistemoje pradėjo dirbti 1951 m. Visą laiką dirbo Alytaus elektros tinklų rajono Daugų poskyryje elektromontieriui. 1994 m. sausio 31 d. išėjo į pensiją.

Mirė 1996 m. Palaidotas Daugų kapinėse.

ALIUKONIS Stanislovas gimė 1945 m. lapkričio 25 d. Žuklijų k., Rūdiškių vls., Trakų aps., ūkininkų šeimoje. 1978 m. baigė Vilniaus elektromechanikos technikumą, elektros įrengimų pramonės įmonėms specialybę ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. Vilniaus elektros tinkluose pradėjo dirbti nuo 1963 m. gegužės 11 d. elektromontieriui, vėliau pakeltas meistrui. Šiuo metu dirba Vilniaus miesto pietinio skyriaus elektros apskaitų inžinieriumi. Aukštos kvalifikacijos, sąžiningas, darbštus darbuotojas.

ALŠAUSKAS Klemensas gimė 1940 m. balandžio 26 d. Margininkų k., Židikų vls., Mažeikių aps., ūkininkų šeimoje. 1941 m. birželio 14 d. mama su trimis vaikais ištremta į Altajaus kraštą, o iš ten 1942 m. – prie Laptevų jūros į Muostacho žvejų gyvenvietę Lenos deltoje, Bykovo kyšulyje. Tėvas liko Lietuvoje ir buvo 1941 m. Birželio sukilimo prieš sovietų okupacinę valdžią dalyvis. Pradinę mokyklą baigė Bykovo kyšulio

gyvenvietėje, 7 klases – Jakutsko 26-ojoje vidurinėje mokykloje. 1955 m. įstojo į Jakutsko komunalinės statybos technikumą, elektros tinklų ir sistemų skyrių. Jį baigė 1959 m. ir įgijo elektrotechniko specialybę. 1959 m. grįžęs į Lietuvą pradėjo dirbti Kauno elektros tinkluose kabelinių tinklų elektromontieriui. 1961 m. perkeltas į Kauno m. operatyvinę išvažiuojamąją brigadą elektromontieriui. 1961–1964 m. tarnavo kariuomenėje. 1964 m. priimtas dirbti į Kauno elektros tinklų rajoninę dispečerių tarnybą dispečeriu. 1970 m. baigė Kauno politechnikos institutą. 1969–1986 m. dirbo Kauno ET centrinės dispečerių tarnybos viršininko pavaduotoju. Nuo 1986 m. iki šiol dirba šios tarnybos viršininku.

AMBRAZIŪNAS Algirdas gimė 1939 m. rugpjūčio 22 d. Biržų mieste. 1957–1962 m. mokėsi Kauno politechnikos institute. Jį baigęs įgijo šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. 1962–1966 m. dirbo Kauno energetikos įrenginių remonto vadovaujančiuoju meistrui, inžinieriumi konstruktoriumi. 1966 m. persikėlė į Klaipėdą ir iki 2003 m. Klaipėdos VRE (vėliau Klaipėdos ŠT, AB „Klaipėdos energija“) ėjo katilų cecho, katilų ir turbinų cecho, šilumos tarnybos viršininko pareigas. Apie vandens šildymo katilų tipo PTVM-50 naudojimą yra parašęs straipsnį žurnale „Električeskije stanciji“ (1986, Nr. 6). Be to, yra kelių išradimų bendraautoris. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas vyriausybiniais garbės ir padėkų raštais.

Tėvo darbo tradiciją tęsia sūnus Jaunius – jis yra AB „Klaipėdos energija“ pamainos inžinierius.

ANAUČENKIENĖ Irena gimė 1940 m. liepos 13 d. Mažeikių mieste. 1958 m. pradėjo dirbti Klaipėdos VRE turbinų skyriaus turbinininko padėjėja. 1961–1967 m. mokėsi Kauno politechnikos institute. Jį baigusi įgijo chemijos inžinieriaus technologo kvalifikaciją ir buvo paskirta Klaipėdos ŠT chemijos laboratorijos viršininke. Dirbo iki 2001 m.

ANDRUŠKEVIČIUS Feliksas gimė 1940 m. liepos 27 d. Šeduvoje, Panevėžio aps., darbininkų šeimoje. 1947–1958 m. mokėsi Šeduvos vidurinėje mokykloje, kurią baigęs pradėjo dirbti

Klemensas Alšauskas

Algirdas
Ambraziūnas

Irena Anaučienė

Feliksas
Andruškevičius

Šeduvos remonto ir technikos stotyje. 1961 m. tapo Petrašiūnų VRE centrinio valdymo pulto budinčiuoju elektromonteriu. Kartu neakivaizdžiai mokėsi: 1959–1962 m. Kauno politechnikume, 1962–1967 m. Kauno politechnikos institute, Elektrotechnikos fakultete, kurį baigęs įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1964 m. pradėjo dirbti elektros tinklų projektavimo inžinieriumi. Nuo 1968 m. paskirtas Šiaulių ET budinčiuoju dispečeriu, 1975 m. – ET rajono dispečeriu ir vadovu, 1977 m. – skirstomųjų ET tarnybos viršininku, 1989 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininku. Nuo 2003 m. jis yra gamybos ir technikos skyriaus vadovaujantysis inžinierius.

Už gerą darbą, techninės pažangos propagavimą, pažangesnių valdymo metodų bandymus įdiegti elektros energijos tiekimo veikloje yra apdovanotas padėkos raštais, AB „Lietuvos energija“ atminimo medaliu.

ANKUDAVIČIUS Juozas Kazimieras gimė 1931 m. balandžio 9 d. Skriaudžių k., Veiverių vls., Marijampolės aps., ūkininkų šeimoje. 1954 m. baigė Kauno politechnikos institutą, kur įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės inžinieriaus kvalifikaciją ir pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinklų skyriuje inžinieriumi dispečeriu. 1957 m. pradžioje paskirtas to paties skyriaus operatyvinės tarnybos viršininku. Nuo 1957 m. rugpjūčio mėn. dirbo Kauno elektros tinkluose gamybos ir technikos skyriaus viršininku. Nuo 1960 m. vasario tapo ETL statybos ir montavimo valdybos viršininku. 1965 m. sausį paskirtas Vilniaus elektros tinklų direktoriumi.

Mirė staiga 1993 m. vasario 21 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

ANTANAVIČIUS Viktoras Rimvydas gimė 1938 m. liepos 11 d. Tverų mstl., Telšių aps. 1956 m. baigė Kauno politechnikumo hidrotechninės statybos specialybės kursą. Dirbo Būblių hidroelektrinės statyboje. 1957 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Hidrotechnikos fakultetą, kurį baigė 1962 m. ir įgijo inžinieriaus hidrotechniko statybininko kvalifikaciją. 1962–1964 m. dirbo Lietuvos MA Energetikos ir elektrotechnikos institute jaunesniu moksliniu bendradarbiu,

Juozas Kazimieras
Ankudavičius

Viktoras Rimvydas
Antanavičius

1964–1968 m. – Kauno šilumos tinklų gamybinės laboratorijos viršininku. 1968–1971 m. buvo Kauno ŠT direktoriaus pavaduotojas, 1971–1983 m. – Petrašiūnų gelžbetoninių atramų gamyklos direktorius. Nuo 1983 m. paskirtas Kauno elektrinės direktoriaus pavaduotoju. 2001 m. lapkričio mėn. išėjo į pensiją.

ANUŠKEVIČIUS Kęstutis Klemensas gimė 1934 m. gegužės 14 d. Pabališkių k., Prienų vls., Marijampolės aps. 1952–1957 m. mokėsi Kauno politechnikos institute. Jį baigęs įgijo inžinieriaus energetiko kvalifikaciją. Nuo 1957 m. rugsėjo mėn. pradėjo dirbti medvilnės audinių fabrike „Gulbė“ elektros cecho viršininku. Po trejų metų priimtas į Klaipėdos VRE vyr. meistru. Buvo katilų ir turbinų cecho viršininkas, gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, 1966–1992 m. – direktoriaus pavaduotojas. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas garbės raštais, medaliu, geriausio profesijos darbuotojo garbės ženklu.

Mirė 1995 m. gegužės 22 d. Palaidotas Klaipėdoje.

APANAVIČIUS Petras gimė 1955 m. rugsėjo 23 d. Gruodžių k., Molėtų r., valstiečių šeimoje. 1970 m. baigė Girstaitišio aštuonmetę mokyklą ir įstojo į Vilniaus elektromechanikos technikumą, kurį baigęs 1974 m. pradėjo dirbti Lietuvos VGEEV automatizuotų valdymo sistemų skyriuje inžinieriumi. 1977 m. perkeltas į kadru skyrių kadru rengimo inžinieriumi. 1982 m. baigė Vilniaus valstybinį universitetą, Matematikos fakultetą. 1985 m. paskirtas kadru skyriaus viršininku (nuo 1991 m. – personalo skyriaus viršininku). Eidamas šias pareigas, daug dėmesio skyrė darbuotojų rengimui ir jų kvalifikacijos tobulinimui, ryšiams su mokymo įstaigomis, naujai statomų energetikos objektų darbuotojų komplektavimo klausimams. Aktyviai dalyvavo įvairiuose mokymo projektuose su užsienio kompanijomis, mokė padalinių ir filialų darbuotojus šiuolaikinių valdymo metodų, rūpinosi, kad visi energetikai būtų profesionaliai gerai pasirengę atlikti savo užduotis.

1998 m. paskirtas AB „Lietuvos energija“ tarptautinių ryšių skyriaus viršininku, nuo 2001 m. – išorinių ryšių ir infor-

Kęstutis Klemensas
Anuškevičius

Petras Apanavičius

macijos departamento direktoriumi. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas garbės raštais.

Leonas Ašmantas

AŠMANTAS Leonas Vaidotas gimė 1939 m. sausio 1 d. Kaune, inteligentų šeimoje (tėvas – lietuvių kalbininkas Andrius Ašmantas). 1956 m. baigė Prienu vidurinę mokyklą, 1962 m. – Maskvos energetikos institutą, atominių energetinių įrenginių projektavimo ir eksploatavimo specialybę, ir įgijo inžinieriaus šilumininko kvalifikaciją. 1979–1985 m. dėstė KPI, 1990–1992 m. – KTU, 1996–1998 m. – VGTU. 1991 m. tapo profesorius, 1976–1990 m. – Atominės energetikos komisijos prie Lietuvos MA prezidiumo mokslinis sekretorius. 1986–1990 m. buvo Ignalinos AE regiono radiacinio būvio ir aplinkos tyrimo prieš paleidžiant elektrinę darbo grupės pirmininkas, programos „Ignalinos AE“ atsakomasis vykdytojas. 1990–1993 m. – LR energetikos ministras, 1999–2001 m. – Branduolinės energetikos asociacijos pirmininkas. Nuo 2001 m. Lietuvos energetikų sąjungos prezidentas. Yra technikos mokslų habil. daktaras, nusipelnęs mokslo veikėjas, paskelbęs apie 70 mokslinių straipsnių. 7 išradimų autorius, knygų „Šilumos mainai ir hidrodinamika sudėtingos formos kanaluose“ (1986, rusų k., 1990, anglų k.), „Nestacionarieji šilumos mainai sraigtinių vamzdžių pluošte“ (su kitais, 1988, rusų k., 1990, anglų k.), „Stacionariųjų ir pereinamųjų šiluminių hidraulinių procesų modeliavimas sudėtingos formos kanaluose“ (su kitais, 1994, rusų k.), „Turbulentinis tekėjimas ir šilumos mainai energetinių įrenginių kanaluose“ (su kitais, 1995, rusų k.), „Šilumos mainų ir hidrodinamikos problemos kosminių aparatų branduolinių įrenginių energetiniuose įrenginiuose“ (su kitais, 1997, rusų k.) autorius. Išleista jo atsiminimų knyga „Laisvės skausmas“ (1996), „Kruonio HAE didybė ir vargai“ (su kitais, 1999), „Pirmoji vyriausybė“ (su kitais, 1999).

Už efektyvių šilumokaičių konstrukcijų sukūrimą apdovanotas LŪPP (Maskva) trimis sidabro medaliais, dviem Lietuvos ūkio parodos I laipsnio diplomais, Lietuvos energetikos instituto atminimo aukso medaliu, Lietuvos Santarvės ordinu, atminimo ženklų už asmeninį indėlį plėtojant Lietuvos transatlantinius ryšius.

ATKOČAITIS Stasys gimė 1944 m. vasario 12 d. Anžilių k., Viduklės vls., Raseinių aps., ūkininkų šeimoje. Baigęs Raseinių vidurinę mokyklą, nuo 1962 m. iki 1964 m. dirbo Pramedžiavos aštuonmetės mokyklos mokytoju. 1969 m. Kauno politechnikos institute įgijęs inžinieriaus elektriko specialybę pradėjo dirbti Panevėžio ET Kėdainių rajono dispečerių tarnybos viršininku. Nuo 1979 m. iki šiol yra Kėdainių elektros tinklų skyriaus viršininkas.

Stasys Atkočaitis

AUGUSTAITIS Algirdas gimė 1923 m. liepos 12 d. Kaune, tarnautojų šeimoje. Baigęs gimnaziją, 1941 m. įstojo į Kauno Vytauto Didžiojo universitetą, Technologijos fakultetą, elektrotechnikos skyrių. Jį 1950 m. baigęs įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės inžinieriaus kvalifikaciją. 1948–1950 m. dirbo Kauno universitete vyresnioju preparatoriumi, 1950–1990 m. šio universiteto Elektrotechnikos fakulteto vyresnioju dėstytoju. Dėstė įvairius elektrotechnikos kursus. Parašė daugiau kaip 20 mokslinių straipsnių. 1967 m. tapo respublikinės premijos laureatu mokslo ir technikos srityje.

Mirė 1990 m. balandžio 9 d. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

Algirdas Augustaitis

AVETISOVAS (Avetisov) Anatolijus gimė 1937 m. liepos 5 d. Tbilisyje (Gruzija). 1965 m. baigė Leningrado (Sankt Peterburgo) tiksliosios mechanikos ir optikos institutą. 1964–1969 m. dirbo Tiraspolio VRE. Nuo 1969 m. persikėlė į Lietuvą. 1969–1971 m. Lietuvos elektrinėje buvo šiluminių matavimų ir automatikos baro meistras, 1971 m. paskirtas šio baro vyresnioju meistru. Nuo 1982 m. iki šiol yra automatikos remonto baro viršininkas.

Anatolijus Avetisovas

B

Juozas Babravičius

BABRAVIČIUS Juozas gimė 1882 m. kovo 21 d. Vilkaviškio apylinkėje, ūkininkų šeimoje. Čia prabėgo jo vaikystė. Iš tėvų paveldėjo dainų ir muzikos pomėgį. 1902 m. J. Babravičius atvyko į Kauną, norėdamas įgyti specialybę. Tuo metu Kaune prieš porą metų buvo pastatyta miesto centrinė elektrinė. Čia jau dirbo keletas vietinių specialistų, kurių dėka ir jis elektrinėje gavo darbą. Pradžioje jis dirbo šaltkalviu, vėliau prižiūrėjo naujai sumontuotą akumuliatorių bateriją, kurią sudarė 150 elementų. Šie akumuliatoriai naktį tiekė miesto gyventojams elektrą.

Draugų paskatintas Juozas įstojo į „Dainos“ draugijos mėgėjišką chorą, kuriam vadovavo Juozas Naujalis. Pastebėjus jo gabumus ir įgimtą talentą, pasiūlyta atsidėti vien muzikai. 1909 m. J. Babravičius paliko elektrinę ir išvyko studijuoti į Peterburgo konservatoriją. Nuo tada prasidėjo jo muzikinė karjera. Pirmoji jo darbo vieta Kauno elektrinėje irgi paliko jo gyvenime neišdildomą pėdsaką.

Mirė jis 1957 m. balandžio 6 d. Kaune.

Anzelmas Bačauskas

BACĀUSKAS Anzelmas gimė 1940 m. sausio 5 d. Augmenų k., Baisogalos vls., Kėdainių aps., ūkininkų šeimoje. 1947 m. pradėjo lankyti Augmenų pradinę mokyklą. 1949–1954 m. mokėsi Šniukonių septynmetėje mokykloje, 1954–1958 m. – Šiaulėnų vidurinėje mokykloje. 1958–1963 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultete. Jį baigęs įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1963 m. pradėjo dirbti KPI skaičiavimo centre. 1965–1968 m. studijavo KPI elektros sistemų katedros aspirantūroje, baigęs aspirantūrą pradėjo dirbti elektros sistemų katedroje asistentu. 1971 m. apgynė technikos

mokslų kandidato (dabar – daktaro) disertaciją. 1976 m. jam suteiktas elektros sistemų katedros docento vardas. 1984–1994 m. buvo elektros sistemų katedros vedėjas, 1991–1993 m. – vyriausybės konsultantas. 1997 m. A. Bačauskas paskirtas Valsybinės kainų ir energetikos kontrolės komisijos nariu, 1998 m. – AB „Lietuvos energija“ generaliniu direktoriumi. 1987–1993 m. buvo Baltijos energetikos tarybos narys, 1996–2001 m. dalyvavo USEA – USAID Pasaulio energetikų bendradarbiavimo programoje, 1999–2001 m. buvo Pasaulio energetikos tarybos (WEC) nacionalinio komiteto prezidentas, 2000–2002 m. – Baltijos energetikų sistemos dispečerių centro (DC Baltia) valdybos narys. Jis buvo pirmojo po Nepriklausomybės atkūrimo Energetikos įstatymo projekto rengimo darbo grupės narys, dalyvavo pasaulio energetikų kongresuose 1995 m. Tokijyje, 1998 m. Hiustone, 2001 m. Buenos Airėse. Yra paskelbęs straipsnių Lietuvos ir užsienio leidiniuose.

BAGDANA VIČIUS Stasys gimė 1910 m. gruodžio 7 d. Slavikų bžk., Šakių aps., tarnautojų šeimoje. Lankė Slavikų, vėliau Naumiesčio mokyklą. 1930 m. baigęs Marijampolės gimnaziją, pradėjo studijuoti VDU Technikos fakultete. Kartu dirbo įvairiose organizacijose. Nuo 1940 m. perėjo dirbti į Kauno miesto elektros tinklų skyrių. Čia ėjo įvairias pareigas. 1943 m. universitete apgynė diplominį projektą. 1945–1950 m. aktyviai įsitraukė į karo metu visiškai sugriauto miesto energetikos ūkio atstatymo darbus. Parengė schemą ir pateikė duomenis, kaip rekonstruoti Kauno aukštosios įtampos elektros tinklus. Jo iniciatyva 1957–1970 m. miesto 6 kV elektros tinklai buvo rekonstruoti į aukštesnę – 10 kV įtampą. Jo rūpesčiu 1970–1978 m. buvo sudaryti ir vėliau papildyti Kauno miesto elektros tinklų plėtros ir regeneravimo projektai. Sisteminei rūpinosi elektros tinklų eksploatacijoje ir jų remontu.

Mirė 2001 m. Palaidotas Kaune, Eigulių kapinėse.

BAGDONA VIČIUS Sebastinas gimė 1929 m. kovo 1 d. 1951 m. baigė Kauno politechnikos institutą, Elektrotechnikos fakultetą, ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. Buvo paskirtas į Petrašiūnų VRE inžinieriumi konstruktoriumi. 1956 m.

Stasys Bagdaničius

Sebastinas Bagdonavičius

balandžio 3 d. perkeltas į statomos Kauno HE direkciją valdymo inžinieriumi. 1957 m. rugpjūčio 26 d. tapo inžinieriumi energetiku. 1960 m. spalio 1 d. paskirtas technikos skyriaus viršininku, 1974 m. vasario 1 d. – vyresniuoju inžinieriumi. 1975 m. liepos 1 d. perkeltas į Lietuvos VRE, Kaišiadorių hidroakumuliacinės elektrinės statybą. Yra pateikęs racionalizacinį siūlymą, kaip padidinti hidroelektrinės galią.

Mirė 1979 m. gruodžio 2 d. Palaidotas Kaune, Eigulių kapinėse.

Vidmantas
Domininkas Bakšys

BAKŠYS Vidmantas Domininkas gimė 1938 m. rugpjūčio 4 d. Kaune. 1941 m. šeima persikėlė gyventi į Asmalų k., Kuktiškių vls., Utenos aps. 1956 m. baigė vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą, Statybos fakultetą. 1961 m. baigė institutą ir buvo paskirtas dirbti į Lietuvos VRE statybos valdybą meistru. Vėliau dirbo darbų vykdytoju, vyresniuoju darbų vykdytoju. 1971 m. tapo vyriausiuoju inžinieriumi. Nuo 1985 m. – Kaišiadorių HAE statybos valdybos viršininkas, direktorius. Šiuo metu AB Kruonio hidroakumuliacinės elektrinės statyba direktorius.

Petras Balazas

BALAZAS Petras gimė 1922 m. rugsėjo 21 d. Vainute, Tauragės aps. 1944 m. priimtas į Tauragės rajono energijos valdybą techniku instruktoriumi. 1945 m. įstojo į Kauno aukštesniąją technikos mokyklą, ją baigęs – Kauno politechnikos institutą, Elektrotechnikos fakultetą, kurį baigė 1953 m. ir gavo paskyrimą į Klaipėdos VRE. Čia dirbo būdinčiuoju inžinieriumi, paskui vyresniuoju inžinieriumi. 1959–1970 m. perkeltas į Kauno HE, dirbo vyresniuoju ir vyriausiuoju inžinieriumi. Jo vadovavimo metu užbaigta HE statyba, sumontuoti ir paleisti visi hidroagregatai, įdiegtas vietinis ir automatinis valdymas iš Vilniaus. Atlikti užtvankos hidrauliniai, žemutinio bjefo dugno tvirtinimo ir pralaidų didžiausio debito praleidimo bei kiti bandymai. Pereita prie hidroagregatų kapitalinio remonto vieną kartą per ketverius metus.

1970 m. perkeltas į Mokslinį tiriamąjį institutą, Lietuvos kompleksinio projektavimo skyrių. Dirbdamas grupės, sektoriaus vadovu, KPI parengė ir Maskvoje G. Kržižanovskio

energetikos institute 1981 m. apgynė technikos mokslų kandidato (dabar daktaro) disertaciją. Paskelbė daugiau kaip 35 mokslinius darbus ir pranešimus. Yra 14-os išradimų autorius. Mokslinių tyrimų kryptis – pikinis HE ir HAE hidrogeneratorių darbo režimo patikimumas, ypač juos stabdant. Už parengtus ir įdiegtus mokslinius darbus energetikoje Lietuvos mokslo taryba 1994 m. P. Balazui nostrifikavo technikos mokslų daktaro vardą.

BALČIKONIS Jonas gimė 1927 m. kovo 30 d. Obeliuose, Rokiškio aps., tarnautojų šeimoje. 1946 m. baigė Kupiškio gimnaziją ir tais pačiais metais įstojo į Kauno politechnikos institutą Elektrotechnikos fakultetą. Jį baigė 1951 m. ir įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybę. 1951–1952 m. pagal paskyrimą dirbo Petrašiūnų VRE viršininku. 1952 m. pradėjo dirbti Vilniaus elektrinėje. 1954–1959 m. dirbo būdinčiuoju inžinieriumi, o nuo 1959 m. birželio mėn. paskirtas gamybos ir technikos skyriaus viršininku. Šias atsakingas pareigas jis ėjo iki 1993 m. Vėliau, iki pat mirties dienos, dirbo Vilniaus elektrinės personalo skyriaus vyr. inspektoriumi.

Netausodamas energijos, laiko ir sveikatos, Jonas Balčikonis atidavė Vilniaus elektrinei keturiasdešimt penkerius metus. Jis buvo plačios erudicijos žmogus, sumanus ir principingas inžinierius, gerbiamas viso kolektyvo, reiklus sau ir bendradarbiams.

Mirė staiga, 1997 m. gruodžio 24 d. Palaidotas Vilniuje.

BALČIŪNAS Remigijus gimė 1937 m. gruodžio 16 d. Ukmergėje, Lietuvos kariuomenės karininko šeimoje. 1939 m. spalio mėn., kai Vilnius buvo grąžintas Lietuvai, tėvas su LDK Gedimino pulko daliniais perkeliamas į Vilnių ir nuo tada (su nedidelėmis išimtimis) R. Balčiūno gyvenimas susijęs su Vilniumi: mokėsi Vilniaus 1-ojoje berniukų gimnazijoje, vėliau vidurinėje mokykloje. Kadangi tėvas kentėjo katorgą Norilsko lageriuose ir po to tremtį, nuo 1952 m. Remigijus gyveno pas gimines Šiauliuose ir mokėsi Šiaulių J. Janonio vidurinėje mokykloje. 1954 m. ją baigė ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą, mokėsi elektrinių, elektros

Jonas Balčikonis

Remigijus Balčiūnas

Zita Balsienė

Irena Baltakienė

B. Balzukevičius
„Elektra“

tinklų ir sistemų specialybės. 1959 m. studijas baigė, įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją ir buvo paskirtas dirbti į Vilniaus elektrinę. Čia dirbo visą darbo veiklos laiką: elektros laboratorijos viršininku, elektros cecho viršininku, nuo 1979 m. iki išėjimo į pensiją 2000 m. – direktoriaus pavaduotoju. 2003 m. vasario 15 d., švenčiant Vilniaus elektrinės 100 metų jubiliejų, apdovanotas LR Prezidento Valdo Adamkaus padėkos raštu.

BALSIENĖ Zita gimė 1946 m. liepos 12 d. Lenkimų k., Skuodo vls., Kretingos aps., eiguolio šeimoje. 1965 m. baigė Klaipėdos miesto 4-ąją vidurinę mokyklą. Klaipėdos elektros tinkluose pradėjo dirbti 1966 m. kasininke. 1973 m. baigė Kauno politechnikos instituto Klaipėdos vakarinį fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1974 m. skiriama gamybos ir technikos tarnybos inžiniere. Už gerą darbą buvo ne kartą skatinama įvairiais apdovanojimais.

BALTAKIENĖ Irena gimė 1940 m. kovo 25 d. Gojaus k., Anykščių vls., Utenos aps., darbininkų šeimoje. 1947–1958 m. mokėsi Anykščių vidurinėje mokykloje. 1958 m. įstojo į Vilniaus buhalterinės apskaitos žemės ūkio technikumą, kurį baigusi 1960 m. įgijo buhalterio specialybę. Paskirta dirbti į Panevėžio r. Slabados tarybinį ūkį buhalterė. Nuo 1961 m. priimta į Anykščių energetikos statybos ir montavimo valdybą (dabar AB Anykščių energetikos statyba) buhalterė. Nuo 1972 iki 1992 m. buvo vyriausioji buhalterė, nuo 1992 iki 2002 m. – finansų direktorė. Šiuo metu yra bendrovės direktorių valdybos narė.

BALZUKEVIČIUS (Bałzukiewicz) Boleslavas gimė 1879 m. vasario 12 d. Vilniuje (mirė 1935 m. vasario 13 d., palaidotas Vilniuje, Rasų kapinėse). Studijavo Krokovoje, Paryžiuje. Buvo Vilniaus universiteto skulptūros katedros vedėjas. Lietuvos energetikos istorijai reikšmingas tuo, kad suprojektavo Vilniaus miesto pirmosios elektrinės pastato išorę, taip pat sukūrė (1902) viršum elektrinės bokštelių skulptūrinę grupę „Elektra“. Skulptūra 1958 metais atvežta iš Rytų įsakymu buvo

nugriauta. Energetikų „Senjorų klubo“ rūpesčiu skulptūrą pagal Irenos Sakalauskaitės projektą 1993 m. atkūrė skulptorius Petras Mazūras. 4 metrų aukščio „Elektra“ vėl iškilo 1994 m. spalio 13 d.

BANYŠ Vytautas gimė 1945 m. liepos 7 d. Gumiltėnų k., Kelmės vls., Raseinių aps. Baigęs Šaukėnų vidurinę mokyklą, 1966 m. įstojo į Lietuvos žemės ūkio akademiją. 1971 m. rugpjūčio 16 d. pradėjo dirbti Šiaulių 2-osios mechanizuotosios kolonos įmonėje meistru. 1973–1989 m. dirbo šios įmonės vyr. darbų vykdytoju, 1989–1991 m. – vyresniuju inžinieriumi. 1991 m. balandžio 1 d. įmonė pavadinta Šiaulių energetikos statybos valdyba, o po metų, 1992 m. gegužės 18 d. V. Banys paskirtas jos direktoriumi. Čia dirba iki šiol. Už ilgametį sąžiningą darbą yra apdovanotas LR Vyriausybės padėkos raštu.

Vytautas Banys

BANIŪNAS Bronislovas gimė 1939 m. balandžio 20 d. Rubikių k., Anykščių vls., Utenos aps. 1949 m. kovo mėn. kartu su tėvais buvo ištremtas į Kukulionovkos k., Zimos r., Irkutsko sr. 1957 m. baigė Batamos mokyklos (Zimos r.) 8 klases. 1957 m. grįžo į Lietuvą ir įstojo į Vilniaus politechnikumą. 1961 m. jį baigė ir įgijo techniko elektriko specialybę. 1961 m. paskirtas Pramoninės statybos projektavimo instituto Vilniaus filialo vyresniuju techniku. Nuo 1961 iki 1964 m. tarnavo kariuomenėje. 1964 m. gruodžio 4 d. priimtas į Vilniaus 1-ąją šiluminę elektrinę elektromonteriu. 1967 m. tapo 2-osios elektrinės elektros cecho pamainos viršininku, 1970 m. – elektrinės pamainos viršininku. 1974 m. neakivaizdiniu būdu baigė Leningrado geležinkelio transporto institutą ir įgijo inžinieriaus energetiko kvalifikaciją. 1983–1988 m. dirbo Vilniaus 3-iosios elektrinės elektros cecho viršininko pavaduotoju, 1988–2003 m. – cecho viršininku. Šiuo metu dirba UAB „Vilniaus energija“ elektros įrenginių pagrindiniu specialistu.

Bronius Baniūnas

BARANAUSKAS Linas gimė 1936 m. balandžio 12 d. Mažeikiuose. 1943 m. pradėjo lankyti mokyklą. 1953 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį baigė 1958 m. Buvo pa-

Linas Baranauskas

skirtas į Sibirą – valstybinį trestą „Orgres“. 1960 m. lapkričio 25 d. perkeltas į Lietuvos VEEV centrinę relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybą vyresniuoju inžinieriumi. 1964 m. kovo 1 d. paskirtas elektros laboratorijos viršininku, 1970 m. liepos 1 d. – tarnybos viršininko pavaduotoju – laboratorijos viršininku. Jo iniciatyva energetikos sistemoje įdiegti gedimo vietos nustatymo prietaisai 110–330 kV linijose ir įtampos reguliatoriai. Jis vadovavo šių prietaisų remontui laboratorijoje. 1979 m. liepos 25 d. apgynė technikos mokslų kandidato disertaciją. 2 išradimų autorius. Už gerą darbą pareikšta ne viena padėka, apdovanotas pagyrimo raštais, LŪPP (Maskva) bronzos medaliu.

Mirė 1989 m. rugpjūčio 27 d. Palaidotas Vilniuje, Karveiškių kapinėse.

Antanas Barauskas

BARAUSKAS Antanas gimė 1924 m. liepos 9 d. Navininkų k., Betygalos vls., Raseinių aps. 1945 m. baigė Raseinių vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno universiteto Technologijos fakultetą. 1951 m. baigė KPI ir įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės inžinieriaus kvalifikaciją. Dar studijuodamas 1948 m. pradėjo dirbti laborantu, asistentu, vėliau – dėstytoju. 1959 m. apgynė technikos mokslų kandidato (daktaro) disertaciją, 1962 m. jam suteiktas docento vardas, nuo 1962 m. buvo Taikomosios matematikos katedros vedėjas, 1964–1967 m. – Elektrotechnikos fakulteto dekanas, 1967–1974 m. – Automatikos fakulteto dekanas, 1974–1977 m. – Skaičiavimo technikos fakulteto dekanas. 1976 m. jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas. Daug laiko jis skyrė metodiniams mokymo nurodymams rengti, parašė vadovėlių, prisidėjo prie technikos terminų žodyno rengimo. Kauno universitete (Kauno politechnikos institute) išdirbo 45-erius metus. 1993 m. išėjo į pensiją.

Mirė 1999 m. balandžio 4 d. Palaidotas Kaune, Karmėlavos kapinėse.

BARGELIS Vytautas gimė 1940 m. rugsėjo 2 d. Kauno mieste. 1959 m. baigė Kauno politechnikumą ir įgijo automobilių remonto ir eksploataavimo techniko mechaniko specialybę. Nuo

1959 iki 1962 m. tarnavo kariuomenėje. 1962 m. rugpjūčio mėn. pradėjo dirbti Energetikos statybos treste, Petrašiūnų statybos ir montavimo valdyboje, mechaniku. 1963 m. birželio mėn. perkeltas dirbti į naujai sukurta Petrašiūnų autotransporto kontorą vyriausiuoju mechaniku. Dirbdamas kartu mokėsi. 1967 m. baigė Kauno politechnikos instituto vakarinį skyrių, įgijo automobilių remonto ir eksploataavimo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1972 m. rugsėjo mėn. perkeltas į Kauno specializuotą kilnojamąją mechanizuotąją koloną eiti vyriausiojo mechaniko pareigų. 1995 m. įmonė reorganizuota ir pavadinta AB „Kensta“. Čia tebedirba iki šiol vyriausiuoju mechaniku.

BARYLOVIČIUS Česlovas gimė 1929 m. balandžio 28 d. Vilniuje. Baigė 7 klases. Elektros tinkluose pradėjo dirbti 1954 m. rugpjūčio 20 d. elektromonteriu. Darbe pasižymėjo kaip labai sąžiningas, darbštus žmogus. Už nepriekaištingą darbą yra apdovanotas garbės raštais ir padėkomis. Į pensiją išėjo 1996 m. spalio 1 d.

BARONAS Albinas gimė 1926 m. spalio 2 d. Peteliškių k., Krinčino vls., Biržų aps., ūkininkų šeimoje. Mokėsi Krinčino mokykloje, vėliau Pasvalio gimnazijoje, Vilniaus universiteto parengiamuosiuose kursuose. 1949 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą. 1954 m. jį baigęs įgijo inžinieriaus elektrotechniko kvalifikaciją. 1954 m. pradėjo dirbti Rygos 9-ojoje mechanizuotojoje kolonoje, pas-kui dirbo Petrašiūnų statybos ir montavimo valdyboje. Nuo 1960 iki 1990 m. buvo Elektros tiekimo linijų statybos ir montavimo valdybos vyriausiasis inžinierius. Aktyviai dalyvavo visoje Lietuvoje tiesiant 35–330 kV elektros tiekimo linijas, statant ir montuojant šių įtampų transformatorines pastotes. Dalyvavo visuomeniniame darbe, publikavo keletą straipsnių spaudoje.

Už ilgametį sąžiningą darbą ne kartą apdovanotas įvairių valstybės institucijų garbės ir padėkos raštais, medaliu, jam suteiktas nusipelnusio statybininko garbės vardas.

Vytautas Bargelis

Česlovas
Barylovičius

Albinas Baronas

Jonas Barštys

Ivanas Basajevas

Henrikas Bavarskis

BARŠTYS Jonas gimė 1926 m. rugsėjo 28 d. Kaune. Baigė keturis skyrius pradžios mokykloje. 1953–1962 m. dirbo Kauno turbinų gamykloje „Pergalė“ šaltkalviu, 1962 m. – Lietuvos elektrinėje turbinų cecho šaltkalviu, 1963 m. – centralizuoto remonto ceche 6-osios kategorijos šaltkalviu.

Mirė 1984 m. sausio 16 d. Palaidotas Kaune, Seniaivos kapinėse.

BASAJEVAS (Basajev) Ivanas į Lietuvą atvyko iš Maskvos – nuo 1944 m. rugsėjo 15 d. pradėjo eiti Vyriausiosios energetikos valdybos viršininko pareigas. Jis buvo geras specialistas, gerai sutarė su Lietuvos energetikais, juos didžiai vertino. 1949 m. sausio 15 d. atsisakė savo pareigų ir grįžo į Maskvą.

Mirė 1980 m. Maskvoje.

BAVARSKIS Henrikas gimė 1925 m. sausio 19 d. Plikšilio k., Užvenčio vls., Šiaulių aps. Baigęs Šiaulių 1-ąją berniukų gimnaziją, 1945–1951 m. mokėsi Kauno politechnikos institute ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Nuo 1951 m. pradėjo dirbti Energijos realizavimo įmonėje inžinieriumi inspektoriumi. 1958 m. skiriamas Vilniaus šilumos tinklų vyriausiuoju inžinieriumi. H. Bavarskis daug prisidėjo prie Vilniaus miesto šilumos ūkio plėtros, kai buvo pradėta centralizuotai tiekti šilumą miesto komunaliniams namams ir pramonės įmonėms. Jis sukūrė ne vieną centralizuoto šilumos energijos tiekimo schemą, buvo daugelio išradimų autorius. Už nuopelnus Lietuvos energetikai ne kartą apdovanotas vyriausybiniais garbės raštais. Nuo 1985 m. kovo 20 d. perkeltas į Valstybinį statybos komitetą. Šiuo metu H. Bavarskis yra pensininkas, gyvena Vilniuje.

BENIUŠIS Leonas gimė 1913 m. lapkričio 8 d. Dvarelių k., Ylakių vls., Mažeikių aps. 1932 m. baigė Telšių vyskupo M. Valančiaus gimnaziją. 1942 m. baigęs Kauno Vytauto Didžiojo universitetą (KVDU), Technologijos fakulteto elektrotechnikos skyrių, įgijo elektrotechnikos inžinieriaus kvalifikaciją. 1940–1942 m. dirbo KVDU Technologijos fakultete jaunesniuoju laborantu. 1942–1944 m. dirbo Rėkyvos elektrinėje. 1944–1951 m. buvo Klaipėdos elektrinės elektros cecho virši-

ninkas. 1951 m. persikėlė į Vilnių ir iki 1962 m. dirbo Vilniaus 3-iojoje elektrinėje elektros cecho viršininku. Paskui dvejus metus buvo Pramoninės statybos projektavimo instituto Vilniaus filialo vyresnysis specialistas. Parengė ir išleido knygą „Kabelių, laidų ir tirpiųjų saugiklių parinkimas“ (1963).

Mirė 1964 m. vasario 12 d. Palaidotas Vilniuje, Saulės kapinėse.

BERNATAVIČIUS Stasys gimė 1945 m. rugpjūčio 9 d. Tolkūnų k., Miroslavo vls., Alytaus aps. 1961 m. baigė vidurinės mokyklos aštuonias klases ir įstojo į Veisiejų žemės ūkio technikumą. 1962 m. perėjo mokytis į Alytaus mechanikos technikumą. 1969 m. įgijo techniko elektriko specialybę. Tais pačiais metais pagal paskyrimą pradėjo dirbti Anykščių energetikos statybos ir montavimo valdyboje (dabar AB Anykščių energetikos statyba). 1969–1975 m. dirbo meistru, 1975–1987 m. – vyr. darbų vykdytoju, 1987–1992 m. – darbų vykdytoju, 1992–1993 m. – statybos aikštelės viršininku, 1993–1994 m. – direktoriaus pavaduotoju. Nuo 1994 m. iki šiol dirba technikos direktoriumi.

BERNOTAVIČIUS Juras gimė 1946 m. sausio 31 d. Lygumų mstl., Šiaulių aps., tarnautojų šeimoje. Mokėsi Pakruojo r. Lauksodžio pradinėje mokykloje, Akmenės r. Kruopių vidurinėje mokykloje. 1962 m. tėvams persikėlus gyventi į Klaipėdą, lankė K. Donelaičio vidurinę mokyklą. Ją baigė 1965 m. 1971 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Klaipėdos elektros tinkluose pradėjo dirbti 1974 m. gruodžio 16 d. meistru. 1989–1999 m. buvo relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybos viršininkas. Už gerą darbą apdovanotas įvairiais padėkos raštais.

Mirė 1999 m. gegužės 16 d.

BIČIŪNAS Donatas gimė 1939 m. rugsėjo 13 d. Palaidžios k., Pandėlio vls., Rokiškio aps. Mokyti pradėjo 1947 m. Dumblos pradinėje mokykloje. Tais pačiais metais mirė tėvas, o po metų automobilio katastrofoje žuvo ir motina. Nuo 1949 m. mokėsi Kvetkų septynmetėje. 1952 m. šeima (brolis ir 2 sese-

Leonas Beniušis

Stasys Bernatavičius

Juras Bernotavičius

Donatas Bičiūnas

rys) persikėlė į Pandėlį. Čia Donatas 1957 m. baigė vidurinę mokyklą ir įstojo į Vilniaus pedagoginio instituto Fizikos ir matematikos fakultetą. 1958 m. buvo suimtas ir nuteistas „už antitarybinę“ veiklą kalėti 5-erius metus. Sugrįžęs iš Mordovijos lagerių, 1963 m. pradėjo dirbti statybose. Nuo 1964 m. pradėjo dirbti Vilniaus 2-ojoje elektrinėje elektromontieriu. Kartu mokėsi Kauno politechnikos instituto Vilniaus filialo vakariniame skyriuje. Jį baigė 1970 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Nuo 1965 m. dirbo Vilniaus elektros tinklų dispečerių tarnyboje. Nuo 1972 m. gruodžio 15 d. perkeltas į VGEEV vyriausiąją dispečerių tarnybą būdiniu dispečeriu. Nuo 1999 m. iki šiol dirba AB „Lietuvos energija“ vyriausiojoje dispečerių tarnyboje vyresniu dispečeriu.

Povilas Bielskis

BIELSKIS Povilas gimė 1939 m. balandžio 13 d. Padubysio k., Kelmės vls., Raseinių aps., valstiečių šeimoje. 1946–1950 m. mokėsi Kybučių pradžios mokykloje, 1955 m. baigė Johampolio aštuonmetę mokyklą. 1956–1958 m. lankė Šlapaberžės ž.ū. mechanizacijos mokyklą ir įgijo traktorininko profesiją. 1958 m. dirbo Kairių (Šiaulių r.) MTS traktorininku. 1959–1970 m. – Šiaulių ET elektromontieris, 1970–2003 m. – Joniškio ET skyriaus viršininkas.

Edvardas Liudvikas
Bikulčius

BIKULČIUS Edvardas Liudvikas gimė 1930 m. rugsėjo 1 d. Aukštakalnio k., Zarasų vls. ir aps. 1951 m. baigė Vilniaus prekybos technikumą ir įgijo techniko ir pramoninių prekių specialisto kvalifikaciją. 1952–1956 m. dirbo Utenos rajono vykdomojo komiteto prekybos skyriaus vedėju, 1961–1964 m. – Utenos vartotojų kooperatyvo pirmininku, Utenos rajono kooperatyvų sąjungos valdybos pirmininku. 33-ejus metus – nuo 1964 iki 1997 m. – buvo Utenos elektros tinklų tiekimo skyriaus viršininkas. Dabar pensininkas.

BIKULČIUS Ramūnas gimė 1965 m. lapkričio 2 d. Ignalinoje. Baigęs Ukmergės J. Basanavičiaus vidurinę mokyklą, 1983 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą. 1990 m. įgijęs inžinieriaus elektriko kvalifikaciją pradėjo dirbti VGEEV vyriausiojoje dispečerių tarnyboje inžinieriumi. 1993 m. skiriamas šios

tarnybos viršininko pavaduotoju. 1995 m. perkeltas į VĮ „Energetikos agentūra“ direktoriaus pavaduotoju. Reorganizavus šią agentūrą 1997 m. grįžo į AB „Lietuvos energija“ vyriausiąją dispečerių tarnybą tarnybos viršininku. Vyriausiąją dispečerių tarnybą 2001 m. reorganizavus į dispečerių centrą, nuo 2002 m. iki šiol R. Bikulčius yra dispečerių centro direktorius.

BILYS Stasys gimė 1934 m. rugsėjo 24 d. Margių k., Pagirių vls., Kėdainių aps. 1954 m. baigė Kauno politechnikumą, 1974 m. – Vilniaus inžinerinį statybos institutą. 1956 m. pradėjo dirbti Lietuvos energijos Petrašiūnų statybos ir montavimo valdyboje darbų vykdytoju. 1959 m. perkeltas į Elektros montavimo trestą. 1963 m. pradėjo dirbti Elektros tiekimo linijų statybos ir montavimo valdyboje. Nuo 1964 m. tapo valdybos viršininko pavaduotoju, 1975 m. – valdybos viršininku, 1992 m. – įmonės „Tena“ generalinio direktoriaus pavaduotoju. Dirbdamas šioje įmonėje vadovavo Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko paskolos valdymo grupei. Plėtojant Lietuvos energetikos sistemos tinklus daug nuveikė montuodamas pirmųjų Lietuvoje 110 kV elektros tinklų linijų Petrašiūnuose, Rėkyvoje pastotes. Dalyvavo montuojant pirmąsias 330 kV pastotes Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje. 1995 m. išėjo į pensiją. Už laimėjimus plėtojant energetikos sistemos tinklus 1987 m. jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

BINKAUSKAS Jonas gimė 1940 m. rugsėjo 20 d. Kaune. 1963 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1963 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje elektros cecho elektromontieriu. Po kelių mėnesių paskirtas elektros cecho vyresniu būdiniu elektromontieriu, vėliau – elektros cecho pamainos viršininku, būdiniu inžinieriumi. 1969 m. tapo katilų ir turbinų 2-ojo cecho viršininko pavaduotoju. 1975 m. perkeltas į eksploataavimo tarnybą katilų ir turbinų baro viršininku. 1997 m. išėjo į pensiją.

BITINAS Alvydas gimė 1944 m. birželio 10 d. Ukmergėje. 1962 m. baigė Anykščių darbo jaunimo vidurinę mokyklą. 1963 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Vilniaus filialo

Ramūnas Bikulčius

Stasys Bilys

Jonas Binkauskas

Alvydas Bitinas

Teodoras Bitinas

Mechaninės technologijos fakultetą. 1969 m. jį baigė ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Baigęs institutą dirbo Vilniaus gelžbetoninių atramų gamykloje inžinieriumi. Nuo 1973 m. perkeltas į Energetikos statybos trestą inžinieriumi. Vėliau dirbo vyresniuoju inžinieriumi. 1977 m. paskirtas Anykščių mechanizuotosios kolonos viršininku. Dabar eina AB Anykščių energetikos statyba generalinio direktoriaus pareigas. Už sąžiningą darbą yra apdovanotas įvairių valstybės institucijų garbės ir padėkos raštais.

BITINAS Teodoras gimė 1917 m. rugsėjo 23 d. Joniškėlio mstl., Biržų aps. 1929 m. baigė Joniškėlio V. Kudirkos pradžios mokyklą, 1929–1930 m. mokėsi Panevėžio gimnazijoje, vėliau Kauno 3-iojoje progimnazijoje. 1934 m. įstojo į Kauno aukštesniosios technikos mokyklos elektrotechnikos skyrių. 1939 m. jį baigęs pradėjo dirbti Kauno telefono ir telegrafo dirbtuvėse techniku. 1940 m. tarnavo Lietuvos kariuomenėje. Tų pačių metų pabaigoje pradeda dirbti Ukmergės elektrinės vedėju. 1944 m. skiriamas Ukmergės elektrinių rajono valdytoju. Vadovavo Ukmergės, Zarasų, Anykščių elektros ūkio atstatymui. 1947 m. perkeliamas į Anykščius ir čia iki 1956 m. dirba įmonės vyriausiuoju inžinieriumi, o nuo 1956 m. iki 1977 m. – viršininku. Jis tiesiogiai vadovavo statant Baltosios Ančios, Gandingos, Antalieptės ir daug kitų mažųjų hidroelektrinių, prisidėjo tiesiant tūkstančius kilometrų elektros tiekimo linijų, statant elektros tinklų bazes, gyvenamuosius namus energetikams. Už sąžiningą darbą ne kartą apdovanotas garbės ir padėkos raštais.

Mirė 1977 m. liepos 6 d. Palaidotas Anykščių kapinėse.

BLAŽAUSKAS Vitas gimė 1952 m. kovo 7 d. Šventežerio k., Lazdijų r., darbininkų šeimoje. 1959–1970 m. mokėsi Šventežerio vidurinėje mokykloje. 1970 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, kur studijavo elektros tinklų ir sistemų specialybę. Baigė 1975 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1975 m. rugsėjo 8 d. pagal paskyrimą pradėjo dirbti Alytaus elektros tinklų linijų ir pastočių tarnyboje meistrų, nuo 1978 m. spalio 20 d. – viršininku. 1980 m. spalio 21 d. paskirtas

Vitas Blažauskas

vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, 1986 m. vasario 3 d. – direktoriaus pavaduotoju. Nuo 1989 m. birželio 27 d. iki šiol eina direktoriaus pareigas.

BLAŽIENĖ Jadvyga gimė 1943 m. sausio 2 d. Šarnelės k., Žemaičių Kalvarijos vls., Telšių aps., valstiečių šeimoje. Tėvams persikėlus gyventi į Telšius, 1962 m. baigė Telšių Žemaitės vidurinę mokyklą bei pedagogikos pagrindų kursus ir pradėjo mokytojauti Telšių r. Mitkaičių aštuonmetėje mokykloje. 1964 m. persikėlė gyventi į Klaipėdą, 1967 m. baigė Klaipėdos politechnikumą ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1970 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose vyresniąja elektromontere. 1984 m. baigė Vilniaus universitetą ir įgijo ekonomisto kvalifikaciją. 1985 m. skiriama vyresniąja inžinierė kadru rengimo ir socialiniams klausimams. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinama įvairiais apdovanojimais.

Jadvyga Blažienė

BLINSTRUBAS Henrikas gimė 1910 m. sausio 20 d. Kauno mieste. 1939 m. baigė Kauno aukštesniąją technikos mokyklą. 1939–1944 m. dirbo Kauno ginklų dirbtuvėse elektros skyriaus vedėju, 1944–1948 m. ėjo Panevėžio energetikos rajono inžinieriaus planuotojo pareigas. Nuo 1948 iki 1971 m. buvo Panevėžio elektros tinklų skyriaus rajono viršininkas. 1971–1979 m. Panevėžio elektros tinklų rajone ėjo inžinieriaus, vyr. elektromonterio pareigas.

Mirė 1990 m. Palaidotas Panevėžyje, Ramygalos g. kapinėse.

Henrikas Blinstrubas

BORTKEVIČIUS Mečys gimė 1915 m. gruodžio 18 d. Maskvoje (Rusija), darbininkų šeimoje. Pasibaigus I pasauliniam karui su tėvais grįžo į Lietuvą. 1932 m. įstojo į Kauno aukštesniąją technikos mokyklą. Ją baigęs 1938–1940 m. dirbo Kauno telefono ir telegrafo stotyje techniku prižiūrėtoju. 1941 m. dirbo Vilniaus, vėliau Marijampolės linijiniuose mazguose inžinieriumi, viršininku. 1941–1946 m. buvo Lietuvos energijos valdybos technikas, vyr. inžinierius. Kartu nuo 1944 m. studijavo Kauno universitete. Jį baigė 1950 m. ir buvo paskirtas Kauno politechnikos instituto vyresniuoju dėstytoju. Parašė keliolika straipsnių mokslo tematika.

Mečys Bortkevičius

Mirė 1992 m. spalio 12 d. Palaidotas Kaune, Karmėlavos kapinėse.

Nijolė Borutienė

BORUTIENĖ Nijolė gimė 1947 m. lapkričio 9 d. Alytaus mieste. 1954–1965 m. mokėsi Alytaus 1-ojoje vidurinėje mokykloje. 1973 m. baigė Kauno politechnikos instituto Alytaus filialo mechanikos fakultetą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1966–1970 m. dirbo Alytaus elektros tinkluose. Nuo 1970 m. kovo 10 d. dirbo Alytaus šilumos tinkluose, pirmiausia gamybos ir technikos skyriuje technike, po kelių mėnesių perkelta technike konstruktore. 1971 m. pakelta į inžinierės. Nuo 1972 m. – vyresnioji inžinierė. 1993–2001 m. buvo techninės informacijos ir strategijos skyriaus viršininko pavaduotoja. Nuo 2001 m. iki šiol dirba UAB „Litesko“ filialo „Alytaus energija“ skyriaus inžinierė.

Enrikas Brasiūnas

BRASIŪNAS Enrikas gimė 1929 m. lapkričio 20 d. Alytaus mieste, tarnautojo šeimoje. 1936–1940 m. lankė Jiezno pradžios mokyklą, 1949 m. baigė Jiezno gimnaziją, 1954 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektrotechniko kvalifikaciją. 1954 m. pradėjo dirbti Rėkyvos VRE kadru rengimo inžinieriumi. 1957–1964 m. buvo vyresnysis budintysis inžinierius. 1964 m. paskirtas Rėkyvos VRE direktoriumi. 1967–1986 m. – Šiaulių ET direktorius. 1986–1989 m. – gamybos ir technikos skyriaus vyresnysis inžinierius.

Už gerą darbą ne kartą apdovanotas vyriausybiniais garbės raštais, medaliu, ordinu.

Linksmuolis Brašiškis

BRAŠIŠKIS Linksmuolis gimė 1933 m. rugsėjo 5 d. Šiaulių mieste. Baigė Kauno J. Jablonskio pradžios mokyklą, 1951 m. – Vilniaus A. Vienuolio gimnaziją, 1957 m. – Maskvos energetikos institutą ir įgijo energetiko hidrotechniko kvalifikaciją. 1957 m. paskirtas dirbti Statybos ministerijos 8-ojo spec. tresto inžinieriumi. 1958 m. vietoj šio tresto įkuriamas Energetikos statybos trestas, ir L. Brašiškis tampa jo gamybos skyriaus viršininko pavaduotoju, vėliau – gamybinių įmonių skyriaus viršininku. Jis svariai prisidėjo elektrifikuojant Lietuvos žemės ūkį, plėtojant energetikos statybos gamybinę bazę, gaminant ir

aprūpinant energetikos statybas gelžbetonio, metalo ir elektros konstrukcijomis, tobulinant gamybos technologiją, diegiant naują techniką. Pats yra pateikęs daug autorinių racionalizacinių siūlymų, kaip patobulinti gamybą. Apdovanotas medaliu, LR Vyriausybės garbės raštu, Energetikos ministerijos žymūno ženklu, įvairių institucijų garbės ir padėkos raštais. Aktyviai dalyvavo visuomeninėje ir sportinėje veikloje. 1993 m. išėjęs į pensiją nenutraukė santykių su buvusiu darbo kolektyvu ir kiek išgali dalyvauja energetikos sistemos visuomeniniame gyvenime.

BRAZIENĖ Ona Ramutė gimė 1942 m. rugpjūčio 29 d. Mikonionių k., Gudelių vls., Marijampolės aps. 1961 m. baigė Gudelių vidurinę mokyklą, 1963 m. – Kauno ekonomikos technikumą, 1970 m. – Vilniaus universitetą ir įgijo buhalterio ekonomisto kvalifikaciją. Energetikos sistemos įmonėje – Energetikos statybos trešte, Kapsuko (Marijampolės) statybos ir montavimo valdyboje, pradėjo dirbti 1963 m. liepos 1 d. normuotoja. 1965 m. kovo 1 d. skiriama buhalterė, nuo 1966 m. – vyresniąja buhalterė, o nuo 1978 m. kovo 13 d. – vyriausiojo buhalterio pavaduotoja. Nuo 1993 m. kovo 4 d. ji tapo įmonės vyriausiąja buhalterė ir šias pareigas eina iki šiol. Yra bendrovės valdybos narė.

Ona Ramutė
Brazienė

BREINERIS (Breiner) Nikolajus gimė 1916 m. gruodžio 19 d. Sankt Peterburge (Rusija). Dirbti pradėjo nuo 1938 m. 1959 m. baigė Chabarovsko mechanikos technikumą ir įgijo techniko technologo kvalifikaciją. 1962 m. atvyko į Lietuvos elektrinę. Dirbo mechanikos ceche. Pirmiausiai buvo laikinai einantis cecho viršininko pareigas. 1963 m. balandžio 6 d. paskirtas šio cecho viršininku. 1975 m. tapo remonto tarnybos pagalbinės gamybos baro viršininku. 1982 m. rugpjūčio 23 d. išėjo į pensiją.

2000 m. mirė. Palaidotas Elektrėnų kapinėse.

Nikolajus Breineris

BRIEDIENĖ (Valeikaitė) Nijolė gimė 1944 m. gegužės 15 d. Pasvalio m., Biržų aps., darbininkų šeimoje. 1954 m. baigė Pasvalio pradžios mokyklą, 1963 m. – Vievio vidurinę mokyklą.

Nijolė Briedienė

1963 m. pradėjo dirbti Lietuvos VRE statybos valdyboje darbininke. Dirbdama įgijo dažytojos specialybę. Tais pačiais metais įstojo į Elektrėnų vakarinį energetikos technikumą. Jį baigė 1967 m. ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. Nuo 1964 m. dirbo Lietuvos VRE katilų ir turbinų ceche katilų mašiniste apeive, 150 MW bloko mašiniste. 1969 m. ištekėjo. Vyras Juozas Briedis, buvęs tremtinys, taip pat dirbo šioje elektrinėje kranininku. (Jis žuvo automobilių avarijoje 1989 m. vasario 17 d.) 1975 m. perkelta į Kauno TE, dirbo centrinio šiluminio pulto mašiniste. Dirbdama mokėsi Kauno politechnikos institute; jį baigė 1979 m. ir įgijo pramonės šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. 1979 m. perkelta į Mažeikių TE katilų ir turbinų cecho pamainos viršininke. 1982 m. perkelta į Vilniaus TE planavimo ir technikos skyrių vyresniąja inžiniere. 1986 m. pradėjo dirbti LVEEV šiluminių įrengimų eksploatavimo ir remonto tarnyboje vyresniąja inžiniere. 1998 m. perkelta į Vilniaus elektrinės technikos skyrių vadovaujančiąja inžiniere. Už gerą darbą ne kartą apdovanota garbės ir padėkos raštais. 2003 m. lapkričio 3 d. išėjo į pensiją.

Vasilijus Britkinas

BRITKINAS (Britkin) Vasilijus gimė 1896 m. Ivanovo mieste, Rusijoje. Baigęs vidurinę technikos mokyklą 1929 m. pradėjo dirbti Ivanovo energijos valdyboje. Po karo, 1945 m. gegužės 9 d., buvo atsiųstas į Lietuvą atkurti elektros tinklų Vilniuje; čia dirbo Vilniaus energetikos rajono elektros tinklų padalinio viršininku, o nuo 1951 m. sausio 1 d., kai jau buvo atstatyta (1949) senoji Vilniaus elektrinė ir nutiesti elektros tinklai, tapo elektros tinklų Vilniaus skyriaus viršininku. Buvo aukštos kvalifikacijos, techniškai išprusęs vadovas, reiklus sau ir valdiniam. 1956 m. išėjo į pensiją. 1959 m. išvyko į Krymą ir ten mirė.

BUČIONIENĖ Regina gimė 1947 m. rugsėjo 12 d. Alytuje. 1954–1965 m. mokėsi Alytaus miesto 4-ojoje vidurinėje mokykloje. 1966 m. įstojo į Alytaus mechanikos technikumą pramonės įmonių elektrinių įrengimų specialybę. 1969 m. baigė ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1978 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, kur neakivaizdiniu būdu studijavo pla-

taus vartojimo gaminių pramonės ekonomikos ir organizavimo specialybę. 1985 m. baigė ir įgijo inžinieriaus ekonomisto kvalifikaciją. Nuo 1965 m. sausio 25 d. pradėjo dirbti Alytaus elektros tinklų gamybos ir technikos tarnybos laborante, nuo 1972 m. vasario 1 d. – inžiniere. 1977 m. birželio 7 d. perkelta į planavimo skyrių ekonomiste. 1977 m. rugsėjo 5 d. tapo planavimo skyriaus viršininke, 1988 m. liepos 1 d. – direktoriaus pavaduotoja ekonomikai. Nuo 2003 m. sausio 1 d. iki šiol dirba elektros tiekimo direktore.

Regina Bučionienė

BUČYS Stanislovas gimė 1932 m. balandžio 22 d. Pakalniškių k., Skuodo vls., Kretingos aps. 1960 m. baigė Maskvos technologijos institutą ir įgijo inžinieriaus technologo kvalifikaciją. 1954–1962 m. dirbo Šiaulių pieno kombinate. 1962 m. priimtas į Lietuvos elektrinę, chemijos cechą; čia ėjo pamainos viršininko pareigas. 1963–1970 m. buvo chemijos laboratorijos viršininkas, 1970 m. – chemijos cecho viršininko pavaduotojas, chemijos cecho viršininkas. 1975 m. perkeltas į kadru tobulinimo ir kontrolės tarnybą chemijos laboratorijos viršininku. Nuo 1996 m. dirbo eksploatavimo tarnyboje chemijos baro viršininko pavaduotoju ir chemijos laboratorijos viršininku. Apdovanotas LR ūkio ministro padėkos raštu.

Stanislovas Bučys

BUDRYS Kazys gimė 1943 m. kovo 4 d. Dangietų k., Užvenčio vls., Šiaulių aps. 1951–1961 m. mokėsi Klaipėdos K. Donelaičio vidurinėje mokykloje. Ją baigęs pradėjo dirbti Klaipėdos VRE suvirintoju, šiluminių matavimų ir automatikos (ŠMA) cecho šaltkalviu elektriku, gamybos ir technikos skyriaus techniku konstruktoriumi, elektrinės centrinio valdymo pulto būdinčiuoju elektromonteriu. Kartu mokėsi KPI Klaipėdos vakariniame fakultete, kurį 1968 m. baigęs įgijo inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją. 1968–1969 m. dirbo elektrinės centrinio valdymo punkto būdinčiuoju inžinieriumi, 1969–1973 m. – ŠMA cecho meistru. Nuo 1973 iki 1976 m. dirbo Klaipėdos rajono Tauralaukio šiltnamių kombinato automatikos inžinieriumi, nuo 1976 iki 2003 m. – Klaipėdos šilumos tinkleose inžinieriumi normuotoju, ŠMA meistru, vyr. meistru, automatikos tarnybos inžinieriumi. Už gerą darbą ir aktyvią

Kazys Budrys

Aldona Buinauskienė

visuomeninę veiklą ne kartą apdovanotas garbės raštais, geriausio profesijos darbuotojo, meno saviveiklos žymūno ženkais.

BUINAUSKIENĖ Aldona gimė 1925 m. rugsėjo 5 d. Lazdijų m. Baigusi Klaipėdos K. Donelaičio vidurinę mokyklą, 1945 m. pradėjo dirbti alaus darykloje „Švyturys“. 1954–1956 m. mokėsi buhalterijos technikume. Nuo 1946 iki 1986 m. dirbo Klaipėdos šilumos tinkluose. 1986 m. išėjo į pensiją.

Bronius Buinevičius

BUINEVIČIUS Bronius gimė 1937 m. rugsėjo 3 d. Tautgailių k., Papilės vls., Šiaulių aps., ūkininkų šeimoje. 1944–1947 m. lankė Aukuščių pradžios mokyklą. 1948–1955 m. mokėsi Kuršėnų vidurinėje mokykloje. 1955 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą, kurį baigęs įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1960 m. pradėjo dirbti Energetikos statybos tresto Kauno statybos ir montavimo valdyboje meistru, vėliau vyr. darbų vykdytoju. Prisidėjo prie Šilutės, Tauragės, Šilalės, Raseinių, Jurbarko, Molėtų ir Ukmergės rajonų kaimų elektrifikavimo. 1964–1967 m. šioje valdyboje dirbo gamybos skyriaus viršininku. 1967 m. perkeltas į Kauno elektros tinklų technikos skyrių, kur dirbo viršininko pavaduotoju; 1968–1970 m. buvo transformatorių remonto dirbtuvių gamybinės bazės viršininkas. 1970–1980 m. dirbo Energetikos tinklų projektavimo instituto žemės ūkio elektrifikavimo sektoriaus viršininku; buvo atsakingas už žemės ūkio objektų elektrifikavimo projektų rengimą. Vėliau paskirtas vyriausiuoju specialistu. 1980–1990 m. dirbo Ministrų Taryboje vyresniuoju referentu; kuravo elektrinių statybos, vėliau žemės ūkio elektrifikavimo ir saugos darbe sritį, nuo 1989 m. paskirtas pramonės skyriaus vedėju. 1990–1992 m. dirbo LR Vyriausybės patarėju energetikos plėtros, ekonomikos ir strategijos klausimais. 1992 m. pradėjo dirbti direktoriaus pavaduotoju VĮ „Tena“, kuri rūpinosi energetikos įmonių materialiniais ištekliais. 1993 m. šią įmonę reorganizavus į Lietuvos energetikos sistemos filialą, paskirtas filialo direktoriumi. Nuo 2000 m. rugsėjo mėn. tapo AB „Lietuvos energija“ filialo „Vilniaus diskas“ direktoriumi,

o 2001 m. filialą reorganizavus ir įsteigus UAB „Skaipas“ paskirtas šios bendrovės direktoriumi. Nuo 2003 m. rudens iki šiol dirba AB „Lietuvos energija“ turto valdymo skyriuje.

BUINEVIČIUS Eduardas gimė 1915 m. liepos 4 d. Peterburge (Rusija), kur I pasaulinio karo metu buvo evakavęsi tėvai. Pasibaigus karui grįžo į Lietuvą ir apsigyveno Kaune. 1937 m. baigė Kauno aukštesniąją technikos mokyklą ir įgijo techniko mechaniko kvalifikaciją, 1942 m. toje pačioje mokykloje apgynė praktikos darbą ir įgijo inžinieriaus mechaniko specialybę. Nuo 1943 m. dirbo Petrašiūnų elektrinėje meistru praktikančiu, techniku, mašinų inžinieriumi. 1944–1948 m. dirbo vyresniuoju inžinieriumi atstatant karo metu susprogdintą elektrinę. 1948–1951 m. buvo Petrašiūnų elektrinės mechaninių dirbtuvių viršininkas, 1951–1958 m. – katilų cecho viršininko pavaduotojas, vėliau šio cecho viršininkas. 1958–1963 m. dirbo rajoninių katilinių cecho viršininku, o nuo 1963 m., atskyrus šį padalinį nuo Petrašiūnų elektrinės ir įkūrus Kauno šilumos tinklus, skiriamas ŠT vyriausiuoju inžinieriumi. Dėl pablogėjusios sveikatos 1975 m. jam skiriamos žemesnės vadovaujančios pareigos.

Be savo tiesioginio darbo, E. Buinevičius domėjosi Lietuvos energetikos istorija, rinko eksponatus, vertingas energetikos knygas, nuotraukas, įkūrė Kauno energetikos muziejų. Šiame muziejuje eksponuojama ir saugoma apie 22 000 įvairių mašinų, aparatų, prietaisų, leidinių bei nuotraukų. E. Buinevičius buvo ilgametis šio muziejaus vadovas.

Mirė 1996 m. kovo 8 d. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

BUINEVIČIUS Vladas gimė 1934 m. gruodžio 3 d. Tautgailių k., Gruzdžių vls., Šiaulių aps., ūkininkų šeimoje. 1944–1950 m. mokėsi Kuršėnų vidurinėje mokykloje. Baigęs 9 klases, įstojo į Kauno darbo jaunimo vidurinę mokyklą. 1954–1959 m. studijavo Leningrado geležinkelio inžinierių institute, įgijo inžinieriaus energetiko kvalifikaciją. 1959–1961 m. dirbo Lietuvos geležinkelių valdyboje inžinieriumi, 1961–1962 m. – Lietuvos VGEEV inžinieriumi. 1962–1966 m. buvo Šiaulių ET

Eduardas Buinevičius

Vladas Buinevičius

aukštosios įtampos skyriaus meistras, 1966–1969 m. – skyriaus viršininko pavaduotojas, 1969–1974 m. – šio skyriaus viršininkas, 1974–1986 m. – direktoriaus pavaduotojas, 1986–1999 m. – direktorius. Į pensiją išėjo 1999 m. Už gerą darbą apdovanotas medaliu, energetikos žymūno ženklu.

Eimuntas Stanislovas
Buivys

BUIVYS Eimuntas Stanislovas gimė 1937 m. lapkričio 9 d. Panevėžyje. Baigęs Kauno politechnikumo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės kursą, 1958 m. kovo 15 d. pradėjo dirbti vyresniuoju elektromonteriu Šiaulių elektros tinklų Šiaulių skyriuje. Nuo liepos 1 d. paskirtas meistru. 1962 m. kovo 23 d. skiriamas Radviliškio ET skyriaus viršininku, nuo 1968 m. sausio 1 d. – Radviliškio ET rajono viršininku. 1977 m. spalio 12 d. pradeda dirbti Šiaulių ET patikimumo ir saugos tarnybos viršininku. Nuo 1981 m. spalio 12 d. – Šiaulių ET pastochių tarnybos viršininkas, nuo 1985 m. rugpjūčio 1 d. – Šiaulių elektros tinklų rajono viršininkas. Dirbdamas elektros tinkluose, 1969 m. baigė Kauno politechnikos instituto vakarinę fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektromechaniko specialybę. 1987 m. balandžio 20 d. perkeltas į TSRS energetikos ir elektrifikavimo ministerijos Elektrinių ir tinklų eksploatavimo valstybinę inspekciją Šiaurės vakarų zonos vyresniuoju inžinieriumi inspektoriumi Šiaulių elektros tinklams, vėliau ir Panevėžio bei Utenos elektros tinklams. Lietuvos energetikos sistemai atsiskyrus, 1991 m. gruodžio 9 d. perkeltas į Lietuvos energetikos sistemą patikimumo ir saugos technikos tarnybos vyresniuoju inspektoriumi. Čia dirbo iki 1995 m. kovo 15 d. Įsikūrus Lietuvos energetikos valstybinei inspekcijai, nuo 1995 m. kovo 15 d. iki šiol dirba šios inspekcijos Šiaulių skyriaus viršininku. Už puikų darbą, išradingumą, nuopelnus energetikai, aktyvią visuomeninę veiklą daug kartų apdovanotas įvairiais garbės raštais, premijomis.

Jonas Bukauskas

BUKAUSKAS Jonas gimė 1946 m. kovo 24 d. Juodaičių k., Girkalnio vls., Raseinių aps. (dabar Jurbarko r., Tauragės aps.), valstiečių šeimoje. Mokėsi Juodaičių aštuonmetėje ir Ariogalos vidurinėje mokykloje. 1964 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. Dirbti pradėjo

1968 m. gruodžio 11 d. techniku LVEEV relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnyboje relinių įrenginių derinimo grupėje. Nuo 1969 m. spalio 1 d. dirbo inžinieriumi, nuo 1973 m. rugsėjo 10 d. – vyresniuoju inžinieriumi. Dirbo relinių įrenginių eksploatavimo grupėje, kuravo Klaipėdos ir Alytaus elektros tinklus bei Kruonio hidroakumuliacinę elektrinę. Nuo 1993 m. vasario 1 d. paskirtas Lietuvos valstybinės energetikos sistemos (dabar AB „Lietuvos energija“) relinės apsaugos ir automatikos skyriaus viršininku.

BUKAUSKAS Liudvikas gimė 1936 m. liepos 10 d. Rieznyčios k., Onušio vls., Trakų aps. Mokėsi Onušio vidurinėje mokykloje, kurią baigė 1955 m. 1965 m. įstojo į Vilniaus politechnikumą, kurį baigė 1969 m. Nuo 1970 m. vasario 2 d. dirbo VEEV centrinėje relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnyboje inžinieriumi. Jis derino ir remontavo sudėtingus elektroninius prietaisus, naudojamus gedimo vietai linijose nustatyti, taip pat taisė automatinius įtampos reguliatorius. Buvo aktyvus racionalizatorius, dalyvavo visuomeniniame darbe.

Mirė 1993 m. gegužės 22 d. Palaidotas Vilniuje, Karveliškų kapinėse.

Liudvikas Bukauskas

BULAVAS Vladas gimė 1936 m. spalio 24 d. Kaune. 1944–1954 m. mokėsi Vilniaus 1-ojoje vidurinėje mokykloje, 1954–1959 m. – Kauno politechnikos instituto Technologijos fakultete ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1968–1974 m. studijavo KPI aspirantūroje. Technologijos m. daktaras (1974). 1959–1974 m. dirbo Vyriausiojoje energetikos ir elektrifikavimo valdyboje inžinieriumi, vyr. inžinieriumi, skyriaus viršininku. 1974–1982 m. buvo Energetikos tinklų projektavimo instituto Lietuvos skyriaus viršininkas, nuo 1982 m. iki šiol yra Lietuvos nacionalinės M. Mažvydo bibliotekos direktorius. Šiuo metu dar ir VU Komunikacijos fakulteto docentas. Paskelbė mokslinių straipsnių iš techninės kibernetikos. Yra „Bibliotekininkystės ir bibliografijos žodyno“ vyr. redaktorius. Svarbiausi veikalai: „Lietuvos mokslinių bibliotekų sistema“ (1993), „Lietuvos integrali bibliotekų informacijos sistema“ (1994). Apdovanotas LDK Gedimino IV laipsnio ordinu.

Vladas Bulavas

Vidmantas Bumbulis

BUMBULIS Vidmantas gimė 1951 m. gegužės 17 d. Rusijoje, Krasnojarsko krašte, tremtinių šeimoje. 1961 m. grįžo į Lietuvą. 1969 m. baigė Klaipėdos 10-ąją vidurinę mokyklą, 1974 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją. 1974–1980 m. dirbo Vilniaus operos ir baletu teatre elektriku, elektros skyriaus viršininku. 1980–1982 m. tarnavo kariuomenėje. Nuo 1982 m. dirbo Vilniaus elektrinėje elektros cecho meistru, 1989 m. – cecho viršininko pavaduotoju. 1996 m. paskirtas šiluminių matavimų ir automatikos cecho viršininku. Nuo 2003 m. – UAB „Vilniaus energija“ elektros ir automatikos tarnybos vadovas. Turizmo sporto meistras.

Jonas Burbulis

BURBULIS Jonas gimė 1952 m. birželio 20 d. Daukantų k., Prienų r. 1958–1962 m. mokėsi Daukantų pradžios mokykloje, 1969 m. baigė Jiezno vidurinę mokyklą. 1976 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus šilumininko specialybę. 1976–1997 m. dirbo Lietuvos komunaliniame šilumos ūkyje, Lietuvos gamybiniame šilumos tiekimo susivienijime, valstybinėje įmonėje „Šiluma“ skyriaus viršininku, technikos direktoriumi. 1997–2000 m. buvo Vilniaus šilumos tinklų regionų direktorius. Šiuo metu dirba Trakų šilumos tinklų direktoriaus pavaduotoju.

Marijanas Burinskis

BURINSKIS (Burinskij) Marijanas gimė 1952 m. rugsėjo 7 d. Gardino srityje (Baltarusija). 1971 m. baigė Vilniaus politechnikumą ir įgijo pramonės šilumininko energetiko specialybę. Dvejus metus tarnavo kariuomenėje. Grįžęs nuo 1973 m. pradėjo dirbti Vilniaus šilumos tinklų Antakalnio rajoninėje katilinėje šaltkalviu remontininku, vėliau vyresnioju meistru. 1974 m. skiriamas Naujosios Vilnios katilinės vyresnioju meistru, 1981–1983 m. – katilinių tarnybos viršininko pavaduotoju. 1983 m. neakivaizdžiai baigė Leningrado geležinkelių transporto institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1983–1993 m. buvo Vilniaus m. Ateities katilinės viršininkas, 1993–1995 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, 1995–1997 m. – technikos direktoriaus pavaduotojas eksploatacijai. Nuo 1997 m. iki šiol yra SPAB Vilniaus šilumos tinklai generalinio direktoriaus pirmasis pavaduotojas ir technikos direktorius.

BURNEIKIS Juozas gimė 1931 m. kovo 1 d. Kvesuose, Vilkijos vls., Kauno aps. 1954 m. baigė Kauno politechnikos institutą. Nuo 1961 m. Fizikinių ir techninių energetikos problemų instituto hidroenergetikos laboratorijos vadovas, nuo 1966 m. – vyr. mokslinis bendradarbis. 1978–1994 m. vadovavo MA kompleksinių energetikos problemų tyrimų laboratorijai. 1986–1991 m. dar dėstė Lietuvos žemės ūkio akademijoje. 1972 m. apgynė daktaro disertaciją „Lietuvos upių nuotėkio reguliavimas“. Joje pateikta metodika, leidžianti skaičiuoti upių nuotėkio sezoninį reguliavimą tvenkiniais. 1988 m. tapo profesoriumi. Su Mykolu Lasinsku parengė „Lietuvos TSR upių kadastras“, d. 2 (1960), kuri pelnė Valstybinę premiją (1965), su Brunonu Gailiušiu parašė kadastro d. 4 (1970), su Lasinsku – „Nemuno nuotėkis“ (1961, rus.). Parašė monografiją „Lietuvos vandens ūkio sistemos“ (1979, rus.). 1993 m. su kitais parengė Lietuvos nacionalinę energetikos strategiją. Tiria mažųjų HE panaudojimą.

BUTA Albertas gimė 1930 m. rugpjūčio 6 d. Mažeikių mieste, darbininkų šeimoje. 1937 m. pradėjo lankyti pradžios mokyklą, 1944–1949 m. lankė Mažeikių gimnaziją. Ją baigęs 7-erius metus mokytojavo Sablauskių (Akmenės r.) septynmetėje mokykloje. 1956–1960 m. buvo Dabikinės vaikų namų mokomųjų dirbtuvių vedėjas ir praktikos darbų dėstytojas. 1960–1962 m. – Šiaulių ET aukštosios įtampos skyriaus vyresnysis elektromonteris, 1962–1990 m. – Akmenės ET skyriaus viršininkas. 1990 m. išėjęs į pensiją dar septynerius metus dirbo skirstomųjų tinklų eksploataavimo elektromonteriu. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas garbės raštais.

BUTKUS Antanas gimė 1941 m. gegužės 4 d. Piepalių k., Babtų vls., Kauno aps. 1963 m. baigė Kauno technologijos technikumą ir įgijo techniko technologo kvalifikaciją. Dirbti pradėjo 1963 m. Lietuvos elektrinės chemijos ceche techniku. 1964 m. paskirtas chemijos cecho pamainos viršininku. 1988–1989 m. dirbo eksploataavimo tarnybos vandens paruošimo ir vandens režimo baro viršininku, 1989–1993 m. – šio baro pamainos viršininku. Nuo 1993 m. iki šiol yra turbinų remon-

Juozas Burneikis

Albertas Buta

Antanas Butkus

to baro meistras. Apdovanotas LR nacionalinės elektros energetikos asociacijos padėka.

Viktoras Butvila

BUTVILA Viktoras gimė 1921 m. liepos 15 d. Krasnojarske (Rusija), kur I pasaulinio karo metu buvo evakuoti jo tėvai. Tais pačiais metais šeima grįžo į Lietuvą. Mokėsi Kauno „Aušros“ gimnazijoje. 1942 m. baigė Kauno aukštesniąją technikos mokyklą. 1942 m. pradėjo dirbti Lietuvos energijos valdyboje. Nuo 1946 m. dirbo Petrašiūnų elektrinės planavimo skyriaus viršininku, vėliau inžinieriumi inspektoriumi. 1951 m. baigė Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą ir jam pripažinta inžinieriaus elektriko kvalifikacija. Nuo 1953 m. dirbo elektros cecho viršininko pavaduotoju, nuo 1957 m. – elektros cecho viršininku, nuo 1981 m. – relinės apsaugos ir automatikos tarnybos elektromonteriu. 1980 m. jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas. 1998 m. spalio 1 d. išėjo į pensiją.

CHOROŠEVSKIS Georgijus gimė 1928 m. vasario 22 d. Vilniuje. 1940 m. baigė Vilniaus 5-ąją pradžios mokyklą, 1949 m. – Vilniaus 5-ąją gimnaziją. 1949–1954 m. studijavo Maskvos valstybiniame ekonomikos institute ir įgijo liaudies ūkio planavimo specialybės ekonomisto kvalifikaciją. 1954–1968 m. dirbo Lietuvos valstybinio plano komiteto energetikos ir mašinų skyriaus inžinieriumi ir skyriaus viršininko pavaduotoju, 1968–1990 m. – energetikos skyriaus viršininku. 1974 m. kovo 7 d. kartu su J. Nekrašu patvirtino Vilniaus 3-iosios elektrinės techninį projektą (1977 m. rugpjūčio 3 d. projektas pakoreguotas). Nuo 1990 iki 1996 m. G. Choroševskis buvo energetikos ministro patarėjas-padėjėjas, nuo 1996 iki 1999 m. – Ūkio ministerijos energetikos departamento specialistas. 1999 m. išėjo į pensiją. Buvo Lietuvos energetikos mokslinės techninės draugijos narys.

Georgijus Choroševskis

CHRISTAUSKAS Mykolas gimė 1910 m. Kėdainių mieste. Baigė 5 pradinės mokyklos skyrius. 1932 m. pradėjo dirbti Kėdainių miesto dyzelinėje elektrinėje mašinistu. Po karo aktyviai dalyvavo atstatant susprogdintą elektrinę ir elektros tinklus. Nuo 1958 m. dirbo Kėdainių elektros tinklų skyriaus rajono vyr. elektromonteriu.

Mirė 1981 m. Palaidotas naujosiose Kėdainių kapinėse.

CIBULSKAS Evaldas gimė 1945 m. kovo 26 d. Trakuose. 1967 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Vilniaus elektrinėje dirbo 1968–1996 m., iš pradžių TE-2 pamainos viršininku, 1973–1977 m. – inžinieriumi inspektoriumi, 1977–1983 m. – katilų ir turbinų cecho viršininko pavaduotoju, 1983–1993 m. – vy-

Mykolas Christauskas

Evaldas Cibulskas

riausiojo inžinieriaus pavaduotoju, 1993–1996 m. – derinimo cecho inžinieriumi. Nuo 2002 m. UAB „Vilmetron“ direktorius.

CICĖNAS Bronius gimė 1948 m. kovo 5 d. Augutiškės k., Daugėlišio vls., Švenčionių aps., ūkininkų šeimoje. 1955 m. įstojo į Paringio aštuonmetę mokyklą, 1964 m. persikėlė į Mielagėnų vidurinę mokyklą, kurią baigė 1966 m. ir įstojo į Kauno politechnikos institutą, Mechanikos fakultetą, kurį 1971 m. baigęs įgijo inžinieriaus šilumininko specialybę. Nuo 1971 iki 1980 m. dirbo Vilniaus šilumos tinklų inžinieriumi, Paneorių katilinės viršininku, 1980–1985 m. – vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, 1985–1992 m. – vyriausiuoju inžinieriumi. 1992 m. paskirtas AB Vilniaus šilumos tinklai technikos direktoriaus pirmuoju pavaduotoju. 1997–1999 m. buvo generalinis direktorius, valdybos pirmininkas. 1999–2000 m. – AB „Lietuvos energija“ generalinis direktorius. Už gerą darbą Vilniaus šilumos tinkluose 26 kartus apdovanotas premijomis, jam ne kartą pareikšta padėkos. Yra pateikęs 50 racionalizacinių siūlymų, technikos naujovių, parašęs daugybę straipsnių periodinėje spaudoje.

Laisvalaikiu mėgsta slidinėti – buvo Kauno miesto slidinėjimo rinktinės narys (1967–1971), yra gavęs Lietuvos aukštųjų mokyklų slidinėjimo varžybų bronzos medalį (1967), laimėjęs lengvosios atletikos (bėgimas) varžybų sidabro medalį (1968).

CICĖNAS Rimantas gimė 1948 m. sausio 23 d. Degutiškės I k., Naujojo Daugėlišio vls., Švenčionių aps. 1964 m. baigė N. Daugėlišio vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultetą. 1969 m. pradėjo darbinę veiklą Pramoninio montavimo tresto 2-ojoje statybos ir montavimo valdyboje. 1975 m. perėjo dirbti vyresniuoju šilumininku į Kolūkių statybos projektavimo instituto technikos skyrių. Tais pačiais metais neakivaizdžiai baigė Vilniaus universiteto Pramonės ekonomikos fakultetą ir įgijo antrą – pramonės planavimo specialybę. Šiuo gyvenimo laikotarpiu susidomėjo alpinizmu: tapęs Lietuvos alpinizmo rinktinės nariu, R. Cicėnas

Rimantas Cicėnas

trejus metus iš eilės laimėjo Lietuvos čempiono vardą, tapo alpinizmo sporto instruktoriumi. 1981 m. R. Cicėnas pradėjo dirbti Trakų rajono katilinių ir šilumos tinklų direktoriumi. 1985–1987 m. dirbo Vilniaus šilumos tinklų kapitalinės statybos skyriaus viršininko pavaduotoju, 1987–1991 m. – Energetikos inspekcijoje. 1991–1992 m. ėjo Vilniaus m. Žvėryno seniūnijos seniūno pareigas. 1992 m. grįžo į Vilniaus šilumos tinklus ir šešerius metus buvo abonentų tarnybos vadovas. 2001 m. R. Cicėnas laimėjo konkursą ir buvo priimtas dirbti LR ūkio ministerijos vyriausiuoju specialistu. Šiuo metu dirba technikos direktoriumi statybinio profilio uždarojoje akcinėje bendrovėje.

CIMERMONAS Algirdas gimė 1930 m. gegužės 24 d. Vištyčio mstl., Vilkaviškio aps. Baigęs progimnaziją, įstojo į Kauno politechnikumą. Jį baigęs pradėjo dirbti Komunalinio ūkio ministerijoje, o 1957 m. perėjo į tuo metu veikusią Energetikos ūkio valdybą. Čia dirbo planavimo skyriuje, vadovavo kapitalinės statybos skyriui. A. Cimermonui vadovaujant šiam skyriui buvo statomi pagrindiniai Lietuvos energetikos sistemos objektai: Lietuvos, Kauno, Vilniaus, Mažeikių elektrinės, Kruonio HAE. Nutiesti visi dabar veikiantys 35–330 kV elektros tinklai, įrengtos jų eksploatavimo bazės, elektrifikuotas Lietuvos kaimas. A. Cimermonas įdėjo daug energijos ir sumanumo plėtojant Lietuvos energetiką. Jis buvo puikaus charakterio: linksmas, sąmojingas, draugiškas.

Mirė po ilgos ir sunkios ligos 2000 m. vasario 11 d. Palaidotas Vilniuje, Sudervės kapinėse.

CITVARAS Aloyzas gimė 1937 m. birželio 27 d. Biržų m. 1944 m. pradėjo lankyti Radviliškio pradinę mokyklą. Toliau mokėsi Kėdainių, Radviliškio, Joniškio, Akmenės mokyklose. 1954 m. baigė Šiaulių J. Janonio vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą. Jį baigė 1961 m. ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1960–1963 m. dirbo „Kauno audinių“ fabrike katilinės viršininku, 1963–1968 m. Pramoninio montavimo tresto specialiojoje montavimo valdyboje darbų vykdytoju, vyr. inžinieriumi. 1968–1970 m. buvo Kau-

Algirdas Cimermonas

Aloyzas Citvaras

no šilumos tinklų Druskininkų rajono viršininkas. 1970 m. vasario 1 d., susikūrus Alytaus šilumos tinklams, paskirtas Alytaus šilumos tinklų vyriausiuoju inžinieriumi. 1997 m. kelis mėnesius ėjo direktoriaus pirmojo pavaduotojo, o vėliau – technikos direktoriaus pareigas. Nuo 1998 m. – pensininkas, turi savo individualią įmonę „Biokonas“.

ČELEDINAS Rimantas gimė 1939 m. Tauragėje, tarnautojo šeimoje. 1946 m. pradėjo mokytis Klaipėdos K. Donelaičio vidurinėje mokykloje, kurią baigė 1956 m. ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Hidrotechnikos fakultetą. 1958 m. perėjo į Elektrotechnikos fakultetą. Jį baigė 1961 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Buvo paskirtas dirbti Klaipėdos VRE budinčiuoju inžinieriumi. Nuo 1962 m. vasario mėn. perkeltas į Lietuvos elektrinę budinčiuoju inžinieriumi. 1963 m. vasario mėn. paskirtas šios elektrinės vyresniuoju budinčiuoju inžinieriumi. 1964–1983 m. – Lietuvos VRE direktoriaus pavaduotojas, nuo 1983 m. – Lietuvos Energetikos ir elektrifikavimo gamybinio susivienijimo viršininko pavaduotojas, 1990–1992 m. – „Lietuvos energijos“ generalinio direktoriaus pavaduotojas, 1992–2003 m. – firmos LITIMPEKS prezidentas.

Rimantas Čeledinas

ČELEDINAS Stasys gimė 1910 m. gruodžio 24 d. Žemgulių k., Gargždų vls., Kretingos aps., ūkininkų šeimoje. 1935 m. baigė Karaliaučiaus universiteto aukštąją inžinerijos mokyklą ir įgijo inžinieriaus specialybę. Klaipėdos elektros tinkluose pradėjo dirbti 1962 m. rugpjūčio 21 d. direktoriaus pavaduotoju.

Mirė 1974 m. birželio 21 d.

Stasys Čeledinas

ČEPAS Antanas gimė 1924 m. spalio 13 d. Vabalių k., Šeduvos vls., Panevėžio aps., ūkininkų šeimoje. 1949 m. baigė Vilniaus politechnikumą ir įgijo techniko elektriko specialybę. 1949 m. pradėjo dirbti Vilniaus energetikos rajone elektromonteriu. Nuo 1952 m. – relinės apsaugos skyriaus viršininkas, nuo 1960 m. – vyresnysis inžinierius. 1963 m. lapkričio 21 d. paskirtas dirbti Vilniaus miesto kabelinio ryšio linijų

Antanas Čepas

rajono viršininku. Nuo 1969 m. – Vilniaus miesto elektros tinklų rajono viršininkas. 1972 m. paskirtas Vilniaus miesto elektros tinklų rajono vyriausiuoju inžinieriumi. Vėliau dirbo vyriausiuoju energetiku. Savo sumanumu mokėjo suburti darbštų kolektyvą. Šiuo metu pensininkas.

ČEPAS Vincentas gimė 1928 m. lapkričio 6 d. Kiaužerių k., Smilgių vls., Panevėžio aps. 1952 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus hidrotechniko kvalifikaciją. Paskyrimą dirbti gavo į Šeksnos gyvenvietę (Rusija, Vologdos sr.). Ten dirbo darbų vykdytoju prie statomos užtvankos per Šeksnos upę, aukščiau Čerepoveco HE. 1953 m. grįžo į Lietuvą, 1953–1954 m. dirbo Lietuvos žemės ūkio ministerijos elektrifikavimo valdyboje vyr. inžinieriumi, 1954–1956 m. – Renavo HE, Mažeikių r., vyr. darbų vykdytoju. 1959–1964 m. dirbo Energetikos statybos tresto Antalieptės ir Anykščių statybos ir montavimo valdybos vyr. darbų vykdytoju. Nuo 1964 m. buvo Utenos ET kapitalinės statybos skyriaus viršininkas, 1989–1993 m. – topografinių geodezinių darbų matuotojas.

Mirė 1993 m. birželio 17 d. Palaidotas Utenoje, Rašės kapinėse.

ČEPONIS Donatas gimė 1934 m. lapkričio 11 d. Pamaleišio k., Svėdasų vls., Rokiškio aps. 1954 m. baigė Svėdasų vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą, hidrotechnikos statybos specialybę. 1959 m. jam buvo suteikta inžinieriaus statybininko kvalifikacija. 1959 m. rugsėjo mėn. pradėjo dirbti Anykščių statybos ir montavimo valdyboje meistrui. 1960 m. rugsėjo mėn. paskirtas darbų vykdytoju, nuo 1962 m. sausio mėn. – vyr. darbų vykdytoju. Nuo 1968 m. kovo mėn. Anykščių SMV pavadinta Anykščių SKMK. D. Čeponis 1969 m. spalio mėn. skiriamas Anykščių SKMK viršininko pavaduotoju, nuo 1971 m. – vyriausiuoju inžinieriumi, nuo 1973 m. sausio mėn. – viršininku. Nuo 1976 m. gegužės mėn. Panevėžio SKMK pavadinta Panevėžio MK, 1991 m. Panevėžio MK pavadinta Panevėžio VESĮ. Jos direktoriumi skiriamas D. Čeponis. 1992 m. privatizuota Panevėžio VESĮ pavadinama AB „Virgula“. Jos generaliniu direktoriumi skiriamas D.

Vincentas Čepas

Donatas Čeponis

Čeponis. 1994 m. jis tampa statybos direktoriumi. Dirbdamas Anykščiuose vadovavo įmonės bazės, Kavarsko ir Alytaus medvilnės kombinato vandens siurblių statyboms. Statė Anykščių, Zarasų, Rokiškio, Ukmergės, Ignalinos, Molėtų, Nemenčinės elektros tinklų rajonų bazes, Anykščiuose gyvenamuosius namus, taip pat vadovavo 10 kV ETL statyboms Panevėžio, Šiaulių, Vilniaus ir Utenos ET aptarnavimo zonose. Pastatė Anykščiuose ant Anykštos upelio HE, taip pat poilsio stovyklą Molėtų rajone prie Baltųjų Lakajų ežero. Apdovanotas energetikos ir elektrifikacijos pirmūno ir kt. garbės ženklais, darbo veterano medaliu.

ČEPONIS Vytautas gimė 1951 m. spalio 9 d. Ėgliškių k., Lazdijų r. 1958–1961 m. mokėsi Verstaminų aštuonmetėje mokykloje, 1966–1970 m. – Alytaus mechanikos technikume. 1989 m. neakivaizdiniu būdu baigė Kauno politechnikos institutą, įgijo elektros tiekimo pramonės įmonėms, miestams ir žemės ūkiui specialybę, inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1970–1972 m. tarnavo kariuomenėje. Grįžęs iš kariuomenės pradėjo dirbti Alytaus šilumos tinkluose katilų mašinistu. Tų pačių metų liepos 3 d. pakeltas į pamainos viršininkus. 1974–1979 m. dirbo katilų ūkio tarnyboje vyr. meistrui. 1979 m. perkeltas į Kapsuko katilų ūkio tarnybą viršininku. 1980 m., įkūrus Kapsuko šilumos tinklų eksploatacijos rajoną, paskirtas šio rajono viršininku. 1993 m. paskirtas VĮ Alytaus šilumos tinklai direktorių valdybos pirmininku-direktoriumi. 1997–2001 m. ėjo SPAB Alytaus šilumos tinklai generalinio direktoriaus pareigas, nuo 2001 m. iki šiol yra UAB „Litesko“ filialo „Alytaus energija“ direktorius.

ČERNIAUSKAS Antanas gimė 1942 m. spalio 11 d. Šlavantų k., Veisiejų vls., Lazdijų aps. Nuo 1967 m. dirbo Vilniaus elektrinėje. Dirbdamas kartu mokėsi ir 1969 m. baigė Vilniaus elektromechanikos technikumą skaičiavimo mašinų ir prietaisų specialybę; įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1969 m. sausio mėn. perkeliamas į Vilniaus šilumos tinklų įmonę, iš pradžių dirbo elektromonteriu, vėliau meistrui, vyresniuoju meistrui. 1993–1995 m. buvo elektros tarnybos viršininko pa-

Vytautas Čeponis

Antanas Černiauskas

vaduotojas, nuo 1995 m. – šios tarnybos viršininkas. Jis yra daugelio racionalizacinių siūlymų, kaip patobulinti gamybą, autorius.

Bronius Černiauskas

ČERNIAUSKAS Bronius gimė 1922 m. liepos 1 d. Zarasų aps., Salako miestelyje. Nuo 1958 m. vasario 3 d. priimtas dirbti į Liaudies ūkio tarybos Energetikos ūkio valdybą šaltkalviu. 1961 m. baigė Statybos ministerijos Gazifikacijos ir termifikacijos statybos ir montavimo valdybos kursus ir įgijo radiografo ir magnetografo kvalifikaciją. Nuo 1961 m. pradėjo dirbti radiografu defektoskopininku šiluminių įrengimų ir automatikos derinimo tarnyboje. Jis buvo pirmasis Lietuvos energetikos sistemos defektoskopininkas, pradėjęs dirbti su radioaktyviaisiais šaltiniais. 1973 m. įkūrus metalų ir suvirinimo tarnybą buvo perkeltas į šią tarnybą šaltkalviu defektoskopininku. Čia dirbo iki 1981 m. Jis dalyvavo defektoskopijos darbuose montuojant Kauno HE, Lietuvos elektrinę, visų didžiųjų Lietuvos miestų šilumos tinklus. Tai kruopštus savo darbo meistras, specialistas. Nuo 1981 m. pensininkas.

Stasys Černiauskas

ČERNIAUSKAS Stasys gimė 1924 m. rugsėjo 10 d. Smilgių mstl., Panevėžio aps. 1944 m. baigė Šeduvos gimnaziją, 1951 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus energetiko kvalifikaciją. 1951–1952 m. dirbo Žemės ūkio ministerijai pavaldžioje statybos ir montavimo valdyboje („Glavsel-elektro“) darbų vykdytoju, 1952–1958 m. – Kauno srities statybos ir elektros montavimo kontoroje, nuo 1958 iki 1987 m. – Energetikos statybos tresto Kauno SMV (vėliau reorganizuota į Kauno VESĮ) vyriausiuoju inžinieriumi. 1987 m. gegužės 7 d. išėjo į pensiją. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas įvairių institucijų garbės ir padėkos raštais.

Vacys Červinskas

ČERVINSKAS Vacys gimė 1917 m. gruodžio 24 d. Trociškės k., Šiaulių vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. 1934 m. baigė pradžios mokyklos 4 skyrius. 1944 m. pradėjo dirbti Rėkyvos elektrinėje kūriko padėjėju. 1949 m. su šeima ištremtas į Tulūną, Irkutsko sr. 1949–1958 m. dirbo Tulūno elektrinėje šaltkalviu motoristu. 1958 m. grįžo į Lietuvą ir ėmė dirbti

Rėkyvos elektrinėje elektromechanikos cecho šaltkalviu. 1962 m. tapo aukštosios įtampos skyriaus šaltkalviu elektriku. 1996 m. išėjo į pensiją. Už gerą darbą ir techniškai sudėtingų įrenginių tobulą remontą, už daugiau kaip 20 pateiktų patobulinimų yra apdovanotas žymūno ženklu, padėkos raštais.

ČESNA Petras gimė 1945 m. vasario 20 d. Raseinių m. 1963–1965 m. mokėsi Klaipėdos politechnikume, 1966–1972 m. – Kaliningrado technikos institute, gamybos procesų automatizavimo skyriuje, 1973–1977 m. – Vilniaus universitete, pramonės planavimo skyriuje. 1973–1976 m. dirbo Klaipėdos gyventojų aptarnavimo kombinate „Briedis“ direktoriumi, 1976–1980 m. – Klaipėdos baldų gamybiniame susivienijime direktoriaus pavaduotoju, 1980–1985 m. – Vilniaus baldų kombinato direktoriaus pavaduotoju, 1985–1990 m. – Baldų pramonės ministerijos valdybos viršininku, kolegijos nariu. 1992–1998 m. buvo Vilniaus AB „Medienos plaušas“ generalinis direktorius, 1998–2001 m. – AB Vilniaus baldų kombinato generalinis direktorius. Nuo 2001 m. liepos 12 d. paskirtas Lietuvos Respublikos ūkio ministru. Buvo Medienos apdirbimo, popieriaus ir baldų pramonės įmonių asociacijos „Lietuvos mediena“ prezidentas, yra Verslo sąlygų gerinimo priemonių rengimo priežiūros komisijos narys, Lietuvos pramonininkų konfederacijos viceprezidentas. Apdovanotas LDK Gedimino ordinu.

Petras Česna

ČESNULEVIČIUS Algimantas gimė 1949 m. balandžio 15 d. Jakėnų k., Varėnos r., valstiečių šeimoje. 1955–1963 m. mokėsi Jakėnų aštuonmetėje mokykloje, 1963–1967 m. – Vilniaus politechnikume, kurį baigęs įgijo techniko šilumininko specialybę. 1967 m. pradėjo dirbti Panevėžio 2-ojoje rajoninėje katilinėje techniku. 1968–1970 m. tarnavo kariuomenėje. Grįžęs vėl dirbo Panevėžio šilumos tinkluose: 1970–1972 m. buvo dispečerių tarnybos dispečeris, 1972–1974 m. – gamybos ir technikos skyriaus vyresnysis inžinierius, 1974 m. gegužės–rugpjūčio mėn. – Panevėžio 2-osios rajoninės katilinės vyresnysis meistras, nuo 1974 m. rugpjūčio 8 d. – Panevėžio 2-osios katilinės viršininkas. Dalyvavo racionalizaciniame dar-

Algimantas Česnulevičius

be, yra pateikęs daugiau kaip 30 racionalizacinių siūlymų, kaip taupyti elektros energiją. Apdovanotas įvairių institucijų padėkos raštais.

Stanislava Čiurlienė

ČIURLIENĖ Stanislava gimė 1946 m. liepos 28 d. Dapšių k., Šimonių vls., Kupiškio aps., valstiečių šeimoje. 1965 m. baigė Šimonių vidurinę mokyklą, 1970 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo radijo inžinieriaus kvalifikaciją. 1970 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose, ryšių tarnyboje, inžiniere. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinama įvairiais apdovanojimais.

Romanas Čižauskas

ČIŽAUSKAS Romanas gimė 1937 m. vasario 28 d. Juškaičių k., Šiaulių vls. ir aps. Baigęs 8 klases pradėjo dirbti Rėkyvos VRE: 1956–1962 m. buvo mašinistas. 1962 m. perkeltas į Lietuvos elektrinę, dirbo katilų cecho mašinisto padėjėju. 1962 m. užkūrė pirmojo bloko katilą. Po 1965 m. reorganizacijos tapo katilų ir turbinų cecho bloko mašinistu. Nuo 1988 m. iki šiol yra katilų ir turbinų baro vyresnysis mašinistas. Apdovanotas ordinu, LR Prezidento padėkos raštu.

DAGYS Antanas gimė 1941 m. vasario 12 d. Ruzgų k., Mažeikių vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. 1948 m. baigė Akmenės aštuonmetę mokyklą, 1957 m. – Vilniaus finansų ir kredito technikumą, buhalterinės apskaitos specialybę. 1969–1974 m. Vilniaus universitete, Ekonomikos fakultete, studijavo finansus ir apskaitą. 1958–1961 m. dirbo Mažeikių r. Ventos tarybiniam ūkyje buhalteriu. 1961–1964 m. tarnavo kariuomenėje. Grįžęs iš kariuomenės 1964 m. tapo Mažeikių elektrotechnikos gamyklos vyriausiojo buhalterio pavaduotoju, 1971 m. paskirtas Mažeikių naftos perdirbimo įmonės vyriausiuoju buhalteriu, 1977 m. – Mažeikių elektrinės vyriausiuoju buhalteriu. Nuo 1988 m. iki šiol yra Mažeikių elektrinės ekonomikos ir personalo skyriaus viršininkas.

Antanas Dagys

DAMBRAUSKAS Vincas gimė 1934 m. sausio 1 d. Šilalės mstl., Tauragės aps. 1951–1962 m. dirbo Rėkyvos–Bačiūnų elektrinėje elektromonteriu, budinčiuoju inžinieriumi. Dirbdamas 1956–1962 m. neakivaizdžiai mokėsi Leningrado politechnikos institute ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. 1962–1973 m. dirbo Kėdainių chemijos kombinato šiluminės elektrinės viršininku, 1973 m. – Panevėžio šilumos tinklų rajoninių katilinių cecho viršininku. Tais pačiais metais jis skiriamas Vilniaus šilumos tinklų direktoriumi. Čia išdirbo iki pat savo mirties. Jo vadovavimo laikotarpiu labai išsiplėtė Vilniaus šilumos ūkis: pastatytos dvi rajoninės katilinės, padidėjo katilinių galia, nutiestos ir pradėtos naudoti 1000 mm skersmens šiluminės trasos, patobulinta ir automatizuota nemažai darbo procesų. Kaip iniciatyvus, rūpestingas vadovas ne kartą apdovanotas vyriausybiniais garbės raštais.

Vincas Dambrauskas

Mirė 1993 m. sausio 9 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

Vytautas Jonas
Damijonaitis

DAMIJONAITIS Vytautas Jonas gimė 1937 m. kovo 24 d. Papiškių k., Zapyškio vls., Kauno aps. 1960 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. 1961–1962 m. dirbo Kauno pramoninės statybos institute inžinieriumi, 1962–1963 m. – grupės vadovu. Nuo 1963 m. pradėjo dirbti Energetikos tinklų mokslinio tyrimo ir projektavimo instituto Lietuvos kompleksinio projektavimo skyriuje grupės vadovu, nuo 1967 m. – projektų vadovu. 1983–1992 m. buvo vyriausiasis inžinierius, 1992–1995 m. – technikos direktorius. Nuo 1995 m. yra bendrovės valdybos narys. Tai aukštos kvalifikacijos specialistas, visą gyvenimą paskyręs Lietuvos energetikai. Daugelis Lietuvoje veikiančių 110–330 kV elektros tiekimo linijų ir pastočių suprojektuota jo vadovavimu. 2001 m. institutas atliko 400 kV elektros tiekimo linijos Kruonio HAE–Lenkija trasos parinkimo projektą, 2002 m. pagal instituto atliktus projektus rekonstruotos 110 kV pastotės Kelmėje, Tauragėje, Švenčionėliuose, šiuo metu vyksta rekonstravimo darbai Kauno 330 kV, Eigulių 110 kV, Vilniaus Šiaurinės 110 kV pastotėse, naujai statoma Jakų 110 kV pastotė Klaipėdoje, Vilniaus Šiaurinė–Centrinė kabelinė linija.

Vytautas
Danilevičius

DANILEVIČIUS Vytautas gimė 1934 m. vasario 21 d. Skraičionių k., Butrimonių vls., Alytaus aps. Baigė 9 klases Butrimonių vidurinėje mokykloje. 1950 m. nuteistas už antitarybinę veiklą 10-čiai metų ir ištremtas į Intos lagerius (Komija). 1954 m. grįžęs į Lietuvą įstojo į Kauno politechnikumą, kurį baigęs įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1968 m. baigęs aukštojo mokslo studijas Kauno politechnikos institute įgijo inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją.

Energetikos statybos tresto Kapsuko (Marijampolės) mechanizuotojoje kolonoje pradėjo dirbti 1977 m. liepos 11 d. vyriausiuoju inžinieriumi. 1978 m. sausio mėn. tapo šios įmonės viršininku. 1993 m. įmonę reorganizavus į savarankišką Marijampolės valstybinę energetikos statybos įmonę, išrenka-

mas jos direktoriumi. Šias pareigas eina ir šiuo metu. Yra AB „Elektrifikacijos darbai“ valdybos pirmininkas.

DANIŪNAS Antanas Rimgaudas gimė 1933 m. rugsėjo 13 d. Rokiškio mieste, tarnautojų šeimoje. 1952 m. baigė Rokiškio vidurinę mokyklą, 1957 m. – Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1957–1960 m. dirbo Kaliningrado srityje (Rusija) 2-ojoje elektrinėje vyresniuoju meistru. 1960 m. perkeltas į Lietuvos elektrinės kapitalinės statybos skyrių viršininko pavaduotoju, nuo 1962 m. dirbo elektros cecho viršininku. 1983 m. paskirtas Kauno TE direktoriumi. Netausodamas nei energijos, nei laiko, nei sveikatos A.R.Daniūnas 37 gyvenimo metus atidavė energetikai. Tai buvo plačios erudicijos, principingas vadovas, reiklus sau ir darbuotojams, užvis labiausiai vertinęs sąžiningumą. Jo gyvenimo kelias nutrūko staiga 1994 m. spalio 13 d. darbo vietoje. Palaidotas Elektrėnų kapinėse.

Sūnus Rimgaudas, gimęs 1965 m., yra Lietuvos elektrinės darbuotojas.

DARGUŽIS Rimvydas Boleslovas gimė 1935 m. kovo 3 d. 1945–1953 m. mokėsi Panevėžio 1-ojoje vidurinėje mokykloje, 1953–1958 m. – Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultete. Įgijęs inžinieriaus elektriko kvalifikaciją pradėjo dirbti Kauno ET elektros laboratorijos meistru. 1962 m. skiriamas Energetikos statybos tresto Kauno mechanizuotosios kolonos darbų vykdytoju. 1962–1984 m. dirbo šios įmonės viršininku. Pablogėjęs sveikatai, nuo 1984 m. perkeltas į gamybos ir technikos skyrių inžinieriumi. Daug prisidėjo prie Lietuvos kaimo elektrifikavimo. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas vyriausybinių institucijų padėkos ir garbės raštais, energetikos ir elektrifikacijos žymūno ir kitais ženklais.

Mirė 2002 m. gegužės 11 d. Palaidotas Kaune, Karmėlavos kapinėse.

DAUGINTIS Ignas gimė 1941 m. gruodžio 1 d. Raštų k., Kartenos vls., Kretingos aps. 1966 m. baigė Vilniaus politechnikumą ir buvo paskirtas dirbti Klaipėdos elektros tinkluose

Antanas Rimgaudas
Daniūnas

Rimvydas Boleslovas
Dargužis

Ignas Daugintis

techniku. 1970 m. skiriamas Gargždų elektros tinklų skyriaus rajoninės dispečerių tarnybos viršininku, nuo 1975 m. iki šiol – Gargždų elektros tinklų skyriaus viršininku. Kartu mokėsi Lietuvos žemės ūkio akademijoje, Elektrotechnikos fakultete, kurį baigė 1985 m. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas.

Pranas Dauksevičius

DAUKSEVIČIUS Pranas gimė 1941 m. balandžio 6 d. Vindžiulių k., Kietaviškių vls., Trakų aps. 1960 m. baigė Jagėlonių aštuonmetę mokyklą. 1963 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje turbinų cecho maitinimo siurblių mašinistu, 1964 m. – turbinų cecho apeiviu. 1965 m. paskirtas turbinų cecho mašinisto padėjėju, po kelių mėnesių – katilų ir turbinų cecho bloko mašinistu, 1971 m. – katilų ir turbinų cecho vyresniuoju mašinistu. Dirbdamas kartu mokėsi – 1973 m. baigė Elektrenų energetikos technikumą.

Mirė 1995 m. balandžio 6 d. Palaidotas Semeliškių kapinėse.

Elena Daukšienė

DAUKŠIENĖ Elena gimė 1939 m. gegužės 16 d. Laborų k., Pakruojo vls., Šiaulių aps., ūkininkų šeimoje. 1947 m. pradėjo lankyti Laborų pradžios mokyklą. 1959 m. baigė Linkuvos darbo jaunimo vidurinę mokyklą, įstojo į Kauno politechnikumą ir jį baigė 1962 m. 1965 m. pradėjo dirbti Klaipėdos ET inžiniere. Dirbdama toliau mokėsi. 1972 m. baigė Kauno politechnikos instituto Klaipėdos vakarinę fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Už gerą darbą ne kartą apdovanota įvairių institucijų padėkos raštais.

Mirė 1997 m. lapkričio 26 d.

Vytautas Mykolas
Daukšys

DAUKŠYS Vytautas Mykolas gimė 1932 m. spalio 1 d. Preidžių k., Velžio vls., Panevėžio aps., ūkininkų šeimoje. 1944 m. baigė 5 klases Panevėžio r. Kabelių pradžios mokykloje. 1962 m. baigė Klaipėdos darbo jaunimo vidurinę mokyklą. 1966 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose inžinieriumi. 1969 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1976 m. skiriamas Klaipėdos ET pasotočių tarnybos viršininko pavaduotoju. 1993–1999 m. dirbo

elektromonteriu. 1999 m. gruodžio 31 d. išėjo į pensiją. Už darbą buvo ne kartą skatinamas.

DAUNORAVIČIUS Vytenis gimė 1963 m. liepos 5 d. Kaune. 1970–1981 m. mokėsi Vilniaus 31-ojoje vidurinėje mokykloje, 1981–1986 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Automatikos ir telemechanikos fakultete, kurį baigęs įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1986–1988 m. dirbo Vilniaus gamybinėje termofikacijos valdyboje inžinieriumi, 1988–1993 m. – Pakruojo ŠT direktoriumi, 1993–1995 m. – Vilniaus rajono ŠT direktoriumi, 1995–1997 m. – AB „Lietuvos energija“ šilumos energijos realizavimo skyriaus viršininku, 1997–2001 m. – UAB „Šilumos ūkio servisas“ direktoriumi. Nuo 2001 m. rugsėjo 28 d. iki šiol yra finansinės techninės organizacijos UAB „Naujoji šiluma“ generalinis direktorius. Priklauso Lietuvos šilumos tiekėjų asociacijai; yra Lietuvos–Danijos projekto „Šilumos ūkio decentralizacija“ priežiūros komiteto narys; dalyvavo Phare projekte „Baltijos šalių mokymo plėtros centrai šilumos ūkio srityje“.

Vytenis
Daunoravičius

DAVLIUDAS Česlovas gimė 1945 m. rugpjūčio 6 d. Dokubovos k., Lydos r., Gardino sr. (Baltarusija). 1966 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1967 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje centralizuoto remonto cecho meistru. 1975 m. paskirtas turbinų remonto baro vyresniuoju meistru. Nuo 1982 m. buvo turbinų remonto baro viršininko pavaduotojas. 1985–1996 m. – tobulinimo ir kontrolės tarnybos turbinų įrengimų vyriausiasis specialistas. Nuo 1996 m. iki šiol eina tobulinimo baro viršininko pavaduotojo pareigas.

Česlovas Davliudas

DEGUTIS Kazimieras gimė 1932 m. rugpjūčio 14 d. Girgždų k., Žiežmarių vls., Kaišiadorių aps., ūkininkų šeimoje. 1939–1942 m. mokėsi Kovaičių pradžios mokykloje, 1944–1947 m. – Žiežmarių progimnazijoje, 1951 m. baigė Kauno 4-ąją vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą, Elektrotechnikos fakultetą. 1956 m. jį baigė ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1956 m. dirbo Žemės ūkio staty-

Kazimieras Degutis

bos institute, 1959 m. – Miestų statybos projektavimo institute vyresnioju inžinieriumi, grupės vadovu. 1959 m. paskirtas Pramoninės statybos projektavimo instituto vyr. projekto inžinieriumi, 1962 m. tapo Kauno ET dispečeriu, 1964 m. – Šiaulių ET dispečeriu. 1965–1999 m. buvo Šiaulių ET centrinės dispečerių tarnybos viršininku. Yra apdovanotas garbės, padėkos raštais.

Rimantas Pranas
Deksnys

DEKSNYS Rimantas Pranas gimė 1942 m. gegužės 3 d. Degučių k., Obelių vls., Rokiškio aps., valstiečių šeimoje. 1961 m. baigė Obelių vidurinę mokyklą ir tais pačiais metais įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą. 1967 m. baigė elektros sistemų specialybę ir buvo paskirtas į KPI Elektros sistemų katedrą dėstytoju. 1975 m. apgynė disertaciją „Elektros linijų gedimo vietos nustatymo pagal avarinio režimo parametrus būdų ir priemonių tyrimas“. 1978 m. rugsėjo mėn. jam suteiktas docento vardas. Nuo 1994 m. gegužės mėn. vadovauja Elektros sistemų katedrai. 2003 m. gegužės mėn. suteiktas Kauno technologijos universiteto profesoriaus vardas. Jis yra Lietuvos MA žurnalo „Energetika“ ir Rygos technikos universiteto mokslinio žurnalo „Energetikos ir elektros inžinerija“ redakcinės kolegijos narys, Lietuvos energetikos instituto tarybos narys, Energetikos ir termoinžinerijos Jungtinės doktorantūros komisijos narys, Elektrotechnikos ir automatikos fakulteto tarybos narys, 11-osios tarptautinės galios elektronikos ir judesio valdymo konferencijos organizacinio komiteto narys ir Mokslo krypties 06T kvalifikacinės komisijos narys. Kvalifikaciją yra tobulinęs Maskvos energetikos institute 1979 m., Leningrado politechnikos institute 1988 m., Jungtinių tautų UNIDO kursuose KTU 1993 m., Vokietijos Paderborno universitete 1994 m., Švedijos karališkojo universiteto kursuose Rygoje 1995 m., Šiaurės šalių universitetų energetikos profesorių susitikimuose 1996 m., Tronheime (Norvegija) 1998 m., Stokholme (Švedija) 2000 m., Helsinkyje (Suomija) ir Rygoje (Latvija) 2002 m. Yra išleidęs šias knygas: „Elektros įrenginiai“, „Elektrinės ir pastotės“, „Elektrinių elektrinės dalies kursinis projektavimas“, „Elektrinių ir pastočių elektrinių įrenginių schemas ir konstrukcijos“, „Elektros įrenginių ir elektros

energetikos laboratoriniai darbai“. Svarbiausi mokslo darbai: „Elektros linijų gedimo vietos nustatymas ir avarinio režimo parametrų atstatymo galimybių tyrimas“, „Elektros energetikos reorganizacija, strategija ir elektros mainai su Vakarų Europos šalimis“, „Reaktyviosios galios ir energijos įvertinimas ir valdymas rinkos sąlygomis“ ir kt. Yra paskelbęs per 80 mokslinių straipsnių ir atlikęs 30 mokslinio tyrimo darbų.

DIČIUS Tomas gimė 1936 m. kovo 7 d. Kuktiškių k., Utenos vls. ir aps. 1965 m. baigė Vilniaus politechnikumą ir įgijo techniko mechaniko specialybę. 1962 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinės direkcijoje kranininku, 1963 m. – inžinieriumi, vėliau – vyresnioju inžinieriumi. 1965–1970 m. buvo katilų cecho meistras, 1970–1996 m. – centralizuoto remonto cecho vyresnysis meistras. Nuo 1996 m. iki šiol yra katilų remonto baro viršininko pavaduotojas. Apdovanotas LR Prezidento padėka.

Tomas Dičius

DIDENKA Teodoras gimė 1905 m. rugsėjo 15 d. Kaune, tarnautojų šeimoje. 1914 m. šeima evakuota į Rusiją, Riazanės miestą. Ten baigė keturias gimnazijos klases. Tėvui mirus, 1921 m. grįžo į Lietuvą. 1922 m. buvo priimtas į Kauno centrinę (dyzelinę) elektrinę mokiniu, vėliau dirbo šaltkalviu. 1926–1928 m. tarnavo Lietuvos kariuomenėje. 1932 m. eksternu baigė Kauno mokytojų draugijos rusų gimnaziją. Nuo 1938 m. dirbo Kauno centrinėje elektrinėje mašinistu, nuo 1941 m. – meistru. 1944 m. rugpjūčio 3 d. paskirtas šios elektrinės vedėju, 1944 m. rugsėjo 9 d. – direktoriumi ir vadovavo jos atstatymui po susprogdinimo. Nuo 1951 m. vadovavo Petrašiūnų valstybinės rajoninės elektrinės remonto cecho mechaninėms dirbtuvėms.

Teodoras Didenka

1968 m. išėjo į pensiją. Mirė 1986 m. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

DYFARTAS Kazimieras gimė 1938 m. vasario 26 d. Išlaužo bžk., Prienų vls., Marijampolės aps. 1945–1954 m. mokėsi Išlaužo progimnazijoje, 1954–1958 m. – Kauno politechnikume, kurį baigęs įgijo techniko statybininko kvalifikaciją. 1958–

Kazimieras Dyfartas

1965 m. dirbo Kauno rajono vietinio ūkio valdyboje meistrų, Miestų ir kaimo statybos projektavimo instituto Kauno filiale techniku. Nuo 1965 m. dirbo Kauno šilumos tinkluose saugumo technikos inžinieriumi inspektoriumi, inžinieriumi kapitalinei statybai, vyresniuoju inžinieriumi kapitalinei statybai. 1970–1972 m. buvo kapitalinės statybos skyriaus viršininkas, 1972–1974 m. – remonto cecho viršininkas, 1974–1976 m. – kapitalinės statybos skyriaus viršininkas, 1976–1997 m. – direktoriaus pavaduotojas, vėliau įmonėje ėjo įvairias kitas pareigas. Už gerą darbą ne kartą premijuotas ir apdovanotas garbės raštais.

Petras Diksa

DIKSA Petras gimė 1954 m. rugsėjo 2 d. Taiturkos k., Usolės r., Irkutsko sr., Rusijoje, tremtinių darbininkų šeimoje. Tėvams grįžus į Lietuvą, 1961 m. pradėjo mokytis Tytuvėnų vidurinėje mokykloje. 1972 m. ją baigęs įstojo į Kauno politechnikos institutą. 1977 m. jį baigė ir įgijo inžinieriaus energetiko kvalifikaciją. Paskyrimą dirbti gavo į Šiaulių šilumos tinklus; čia dirbo dvejus metus abonentų tarnybos inžinieriumi. Nuo 1979 m. perkeltas į Panevėžio šilumos tinklus. Čia 1979–1980 m. buvo gamybos ir technikos skyriaus inžinierius, paskui dvejus metus vyresnysis inžinierius, 1982–1992 m. – šio skyriaus viršininkas, 1992–1994 m. – įmonės vyriausiasis inžinierius, nuo 1994 m. – technikos direktorius. Už gerą darbą yra gavęs įvairių institucijų padėkų.

Pranas Dikšas

DIKŠAS Pranas gimė 1930 m. sausio 1 d. Titonių k., Pašvitinio vls., Šiaulių aps., vidutinių valstiečių šeimoje. Baigė pradžios mokyklos 4 klases. 1948–1958 m. su tėvais ištremtas į Krasnojarsko kraštą. Ten miškų ūkyje dirbo vairuotoju. 1958 m. grįžo į Lietuvą ir ėmė dirbti Alytaus rajoninėje ligoninėje vairuotoju. 1958–1961 m. mokėsi darbininkų jaunimo mokykloje, 1961–1966 m. Alytaus mechanikos technikumо vakiniam skyriuje studijavo pramonės įmonių elektrinių įrengimų specialybę ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1963 m. pradėjo dirbti Alytaus elektros tinkluose, relinės apsaugos tarnyboje, elektromonteriu-vairuotoju. Nuo 1966 m. rugsėjo 1 d. ėjo inžinieriaus, vėliau meistro pareigas toje pačioje tar-

nyboje. 1990 m. sausio 2 d. išėjo į pensiją, bet dar dirbo elektromonteriu iki 1991 m. kovo 27 d.

DIRKSTYS Kazys gimė 1923 m. rugsėjo 18 d. Gurstiškės k., Skuodo vls., Kretingos aps., ūkininkų šeimoje. Baigė Skuodo pradžios mokyklą. Nuo 1945 m. kovo 19 d. pradėjo dirbti Klaipėdos VRE technikos dirbtuvėse kalviu. Vėliau dirbo vyresniuoju kūriku, vyresniuoju katilų mašinistu. 1986 m. rugsėjo 26 d. išėjo į pensiją. Už gerą darbą apdovanotas Garbės ženklo ordinu, taip pat padėkos, garbės raštais.

Kazys Dirkstys

DIŠKEVIČIUS Simonas gimė 1939 m. lapkričio 29 d. Balbieriškio mstl., Marijampolės aps., ūkininkų šeimoje. 1946 m. pradėjo mokytis Balbieriškio vidurinėje mokykloje. 1951 m. su šeima buvo ištremtas į Tomsko (Rusija) sritį. 1959 m. grįžo į Lietuvą. 1962 m. baigė Kauno vidurinę mokyklą. Nuo 1961 iki 1970 m. dirbo Kauno elektros tinklų įvairiuose skyriuose: miesto kabelinio tinklo, transformatorių remonto ir aukštosios įtampos tinklų skyriuose, ėjo nuo elektromonterio iki vyr. meistro pareigas. 1963 m. pradėjo mokytis Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultete, kurį 1970 m. baigė ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1970 m. pradėjo dirbti Utenos elektros tinklų, linijų ir pastočių tarnyboje vyr. meistrų, nuo 1971 m. – tarnybos viršininku. Nuo 1987 m. dirbo Šiaurės vakarų zonos valstybinėje elektrinių ir tinklų eksploatavimo inspekcijoje vyresniuoju inžinieriumi inspektoriumi. Nuo 1990 iki 1995 m. buvo Utenos elektros tinklų energijos realizavimo skyriaus viršininko pavaduotojas. Nuo 1995 m. iki šiol dirba Valstybinės energetikos inspekcijos Utenos teritorinio skyriaus vedėju.

Simonas Diškevičius

DMITRIJEVAS (Dmitrijev) Borisas gimė 1946 m. liepos 30 d. Pereputjės k., Pskovo sr., Rusijoje, darbininkų šeimoje. 1963 m. baigė Pskovo statybos mokyklą, kur įgijo elektriko specialybę. Po metų Pskove baigė ir vakarinę vidurinę mokyklą. 1978 m. baigė Leningrado kalnakasybos institutą ir įgijo kalnų inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1965–1968 m. tarnavo kariuomenėje. Iki 1982 m. dirbo Pskovo miesto statybos ir

Borisas Dmitrijevas

montavimo organizacijoje elektromonteriu, vėliau Olenogor ko kalnakasybos sodrinimo kombinate šaltkalviu elektriku, paskui elektromechaniku. Nuo 1982 m. pradėjo dirbti Ignalinos AE elektros ceche meistru, kur dirba ir šiuo metu.

Romualdas
Domaševičius

DOMAŠEVIČIUS Romualdas gimė 1939 m. spalio 22 d. Skamaičių k., Gudžiūnų vls., Kėdainių aps. 1955 m. baigęs Gudžiūnų pradžios mokyklą įstojo į Vilniaus politechnikumą, kurį baigė 1958 m. ir įgijo techniko elektriko specialybę. 1958–1982 m. dirbo VEEV techniku ir inžinieriumi, 1983–2002 m. – Vilniaus elektrinėje elektros cecho vyresniuju meistru. 2002 m. išėjo į pensiją.

Mirė 2003 m. spalio 11 d. Palaidotas Vilniuje, Rasų kapinėse.

Kostas Dominas

DOMINAS Kostas gimė 1895 m. Vabalninko mstl., Biržų aps. 1911 m. baigė 2 pradinės mokyklos klases prie Panevėžio mokytojų seminarijos. Toliau nesimokė, padėjo tėvui staliaus darbuose. 1913 m. išvyko į Peterburgą ir dirbo šaltkalviu vamzdžių valcavimo gamykloje. 1915–1917 m. tarnavo kariuomenėje, automobilių kuopoje. 1918 m. vėl dirbo Peterburge vamzdžių valcavimo fabrike. 1918–1922 m. dirbo Sibire, Baravinsko mieste, žemės ūkio dirbtuvėse šaltkalviu. 1922 m. grįžo į Lietuvą ir pradėjo dirbti statomoje Panevėžio miesto elektrinėje montuotoju. 1923–1926 m. buvo skirstomojo skydo vyresnysis elektromonteris. 1935 m. skiriamas tinklo techniku. Sudegus elektrinei, 1945–1946 m. dirbo Panevėžio energetikos rajono elektros tinklų skyriaus vedėju, 1946–1960 m. – Panevėžio elektros tinklų skyriuje meistru kabelininku. Jis sumontavo visas kabelių movas Panevėžio miesto kabelių tinkle. Daug pastangų įdėjo 1942 m. montuojant pirmąją Panevėžyje 30/6 kV pastotę. Pasiūlė ir įdiegė daug vertingų racionalizacinių pasiūlymų. Jam suteikta I klasės tinklų meistro kvalifikacija.

Mirė 1961 m. Palaidotas Panevėžio Ramygalos g. kapinėse.

DONIELA Juozas gimė 1956 m. spalio 20 d. Jakštaičių k., Kretingos r., valstiečių šeimoje. 1974 m. baigė Plungės 1-ąją vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą,

kurį 1979 m. baigęs įgijo pramonės šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. Darbą pradėjo 1979 m. Mažeikių elektrinės katilų ir turbinų ceche turbinų mašinistu, netrukus tapo cecho pamainos viršininku, o nuo 1980 iki 1983 m. – elektrinės pamainos viršininku, katilų ir turbinų cecho viršininku. Nuo 1983 iki 2000 m. – elektrinės vyriausiasis inžinierius, 2000–2001 m. buvo laikinai einantis direktoriaus pareigas, o nuo 2002 m. – AB Mažeikių elektrinės generalinis direktorius.

Juozas Doniela daug prisidėjo montuojant Mažeikių elektrinės garo katilus ir turbinas, paleidžiant elektrinę. Jis ne kartą apdovanotas įvairiais garbės raštais. Šalia darbo laisvalaikiu mėgsta sportuoti, yra triskart Lietuvos regbio čempionas (1977, 1979 ir 1982 m.).

Juozas Doniela

DOROFEJEVAS (Dorofejev) Vladimiras gimė 1939 m. rugsėjo 2 d. Oskolkovo gyvenvietėje, Aleisko r., Altajuje, Rusijoje, darbininkų šeimoje. 1956 m. baigė Aleisko 9-ąją vidurinę mokyklą ir įstojo į Tomsko politechnikos institutą, kurį baigęs 1962 m. įgijo inžinieriaus fiziko kvalifikaciją. Nuo 1962 m. iki 1983 m. ėjo inžinieriaus pareigas uždaroje įmonėje ir Sibiro chemijos kombinate, vėliau Leningrado atominėje elektrinėje. Nuo 1983 m. pradėjo dirbti Ignalinos atominėje elektrinėje branduolinės saugos laboratorijoje vadovaujančiuju inžinieriumi. Čia dirba ir šiuo metu.

Vladimiras
Dorofejevs

DOROŠUKAS Eugenijus gimė 1907 m. gegužės 31 d. Naujamiestyje, Šakių aps. Baigęs Marijampolės gimnaziją, 1927 m. išvyko į Tulūzos (Prancūzija) energetikos institutą studijuoti elektrotechnikos. Pristigęs lėšų 1930 m. grįžo į Kauną ir čia tęsė studijas. Atlikęs karinę tarnybą, 1938 m. gegužės 16 d. pradėjo dirbti Kauno centrinėje elektrinėje sąskaitininku, vėliau elektros skaitiklių tikrinimo ir remonto dirbtuvės laborantu. 1940 m. spalio 13 d. paskirtas elektrinės direktoriaus pavaduotoju. Praūžus karo frontui, 1944 m. rugpjūčio 2 d. paskirtas Kauno rajono energijos valdybos viršininku, o vėliau kurį laiką dirbo Petrašiūnų elektrinės direktoriumi ir rūpinosi elektrinės atstatymo darbais. Nuo 1946 m. spalio 28 d. skiriamas elektros prietaisų ir skaitiklių tikrinimo ir remonto dirb-

Eugenijus Dorošukas

tuvių viršininku. Nuo 1958 m. vasario 10 d. iki 1969 m. lapkričio 28 d. dirbo Energijos realizavimo įmonės Kauno skyriaus viršininku. Jo pastangomis Kaune karo sugriautas energetikos ūkis per trumpą laiką buvo atstatytas ir svarbiausiems miesto objektams pradėta tiekti energija. Daug nuveikė tvarkydamas ir tobulindamas elektros energijos apskaitą ir ekonomišką jos naudojimą. Jo vadovaujami specialistai sukūrė ir įdiegė reaktyvinės energijos apskaitą, skaitiklius, rūpinosi elektros tinklų galios koeficiento gerinimu.

Mirė 1987 m. vasario 14 d. Palaidotas Kaune.

Algirdas Dragūnas

DRAGŪNAS Algirdas gimė 1935 m. spalio 26 d. Kukutėlių k., Tverėčiaus vls., Švenčionių aps. 1954 m. baigė Mielagėnų vidurinę mokyklą. 1954–1959 m. studijavo Kauno politechnikos institute. 1959–1961 m. dirbo Petrašiūnų elektrinės būdinčiuoju inžinieriumi, 1961–1977 m. – VEEV dispečerių tarnybos būdinčiuoju dispečeriu, režimų grupės inžinieriumi, tarnybos viršininko pavaduotoju. 1977 m. paskirtas automatizuotos valdymo sistemos skyriaus viršininku, 1991 m. – kompiuterių centro direktoriumi. 1993 m. tapo vyriausiosios dispečerių tarnybos vadovaujančiuoju dispečeriu ir šias pareigas eina iki šiol.

Pranas Drąsutis

DRĄSUTIS Pranas gimė 1906 m. lapkričio 17 d. Peterburge. Čia pradėjo lankyti mokyklą ir įstojo į gimnaziją. 1918 m. tėvams grįžus į Lietuvą, įstojo į Ramygalos vidurinę mokyklą. 1921 m. persikėlė į Panevėžio gimnaziją, kurią baigė 1924 m. Pradėjo studijuoti VDU Technikos fakultete. 1933 m. apgynė diplominį projektą „Durpinė elektros stotis Ežerėlyje“. 1936 m. jo iniciatyva įsteigiamas Lietuvos energijos komitetas ir jis išrenkamas Elektros komisijos pirmininku. 1937 m. įkuria AB „Elektra“, kuri projektavo ir statė elektrines, tiesė elektros tinklus. Antrojo pasaulinio karo metais buvo Energetikos valdybos viršininkas. 1944 m. pasitraukė į Vakarų. 1948 m. persikėlė į JAV, dirbo Klyvlendo energetikos bendrovėse, rūpinosi didelio regiono elektrifikavimu, projektavo ir tiesė elektros tinklų linijas. Yra parašęs daug straipsnių į technikos žurnalus, išleidęs „Elektroinstaliatoriaus vadovėlį“ (Hanau, 1948),

buvo aktyvus Lietuvių bendruomenės, Lietuvių inžinierių ir architektų sąjungos narys.

Mirė 1959 m. kovo 26 d. Palaidotas Klyvlende (JAV).

DRĖGŪNAS Kęstutis Jonas gimė 1935 m. lapkričio 23 d. Alytaus m., tarnautojų šeimoje. Prieš II pasaulinį karą tėvai nuspirkė 37 ha žemės ir persikėlė į Vainiūniškio k., Vabalninko vls., Biržų aps. 1945 m. tėvas „už antitarybinę veiklą“ buvo nuteistas 10 m. kalėti, 1956 m. reabilituotas. Pradžios mokyklą Kęstutis baigė 1947 m. Vainiūniškio k. 1950 m. įstojo į Klaipėdos amatų mokyklą, kurią baigęs 1952 m. įgijo laivų motoristo ir šaltkalvio dyzelininko specialybę. Pradėjo dirbti Klaipėdos laivų remonto įmonėje šaltkalviu, paskui perkeltas į Plungės mašinų traktorių stotį šaltkalviu. Kartu mokėsi darbininkų jaunimo vidurinėje mokykloje. 1955 m. ją baigė ir įstojo į Kauno politechnikos institutą, Mechanikos fakultetą, kurį 1960 m. baigęs įgijo pramonės šiluminės energetikos specialybės inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1959–1960 m. dirbo Kauno pliušo ir šilko kombinate meistru, katilinės viršininku, šilumos cecho viršininku. 1962 m. pradėjo dirbti Lietuvos VRE katilų ir turbinų cecho pamainos viršininku. Nuo 1968 m. dėl smarkiai pablogėjusios sveikatos perėjo į lengvesnes pareigas – dirbo LVRE katilų ir turbinų cecho meistru. Nuo 1971 m. kovo 23 d. perkeltas į VEEV šiluminių įrengimų eksploatavimo ir remonto tarnybą vyresniuoju inžinieriumi. 1974–1996 m. buvo šios tarnybos viršininko pavaduotojas, 1996–2000 m. – AB „Lietuvos energija“ šiluminių įrengimų eksploatavimo ir remonto tarnybos vadovaujantysis inžinierius. 2000 m. rugpjūčio 4 d. išėjo į pensiją.

DRULIA Jonas gimė 1936 m. sausio 6 d. Livintų k., Kaišiadorių vls. ir aps. 1962 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinės katilų cecho 2-os kategorijos šaltkalviu. 1963 m. tapo elektros cecho 4-os kategorijos šaltkalviu elektriku, 1965 m. – elektros cecho 5-os kategorijos šaltkalviu elektriku, nuo 1967 m. – elektros cecho meistru. Dirbdamas mokėsi Elektrėnų energetikos technikume, kurį baigė 1968 m. Nuo 1975 m. iki šiol yra elektros įrengimų remonto baro meistras.

Kęstutis Jonas
Drėgūnas

Jonas Drulia

Jurgis Dumbrava

DUMBRAVA Jurgis gimė 1955 m. lapkričio 30 d. Sauliakalnio k., Zarasų r. 1979 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Darbinę veiklą pradėjo Utenos elektros tinkluose. 1979–1983 m. buvo relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybos inžinierius, 1983–1989 m. – energetikos priežiūros Utenos tarprajoninio skyriaus viršininko pavaduotojas, 1990–1993 m. – direktoriaus pavaduotojas ekonomikai ir realizacijai. Nuo 1993 m. rugsėjo mėn. – filialo direktorius.

ENDZIULAITIS Jurgis Mykolas gimė 1937 m. spalio 27 d. Ukmergės mieste, tarnautojų šeimoje. 1958 m. baigė Ukmergės vidurinę mokyklą ir įstojo į Lietuvos žemės ūkio akademijos Žemės ūkio mechanizacijos fakultetą. Jį 1963 m. baigęs įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Nuo 1963 m. liepos 11 d. ėmė dirbti Energetikos statybos tresto Klaipėdos SMV mechaniku. Iki šiol tebedirba šioje įmonėje (dabar AB „Klaipėdos energetika“) – eina vyr. mechaniko pareigas. Už sąžiningą darbą yra ne kartą apdovanotas įvairių valstybės institucijų padėkos ir garbės raštais, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos ženklu „Už nuopelnus Lietuvai“.

Jurgis Mykolas
Endziulaitis

FRANKAS Petras gimė 1922 m. rugpjūčio 7 d. Marijampolėje. Dalyvavo II pasaulinio karo mūšiuose. 1944 m. baigė Panevėžio amatų mokyklos elektrotechnikos skyrių. Nuo 1944 iki 1996 m. dirbo Panevėžio elektrinėje, Panevėžio elektros tinkluose. 1947–1951 m. dirbo Panevėžio elektros tinklų skyriuje elektromonteriu, 1951–1958 m. – budinčiuoju elektromonteriu, 1958–1967 m. – budinčiuoju dispečeriu, 1967–1981 m. – įrengimų remonto tarnybos meistru, 1984–1996 m. – tekintoju, akumulatorininku. 1996 m. išėjo į pensiją.

Petras Frankas

G

Vytautas Gaidelis

GAIDELIS Vytautas gimė 1930 m. kovo 23 d. Kaune. Inžinierius elektromechanikas, respublikos nusipelnęs inžinierius (1970). 1949 m. baigęs Anykščių gimnaziją studijavo Kauno politechnikos institute, kurį baigė 1954 m. ir įgijo pramonės įmonių elektros įrengimų specialybę. Dirbo Elektros montavimo tresto Rygos montavimo valdybos inžinieriumi, darbų vykdytoju, 1956–1957 m. – Vilniaus valdybos vyr. darbų vykdytoju, 1957 m. – Anykščių ET skyriaus viršininku, 1964–1971 m. – Utenos ET vyriausiuoju inžinieriumi, 1971–1993 m. – Utenos ET direktoriumi. Nuo 1990 m. kovo mėn. paskirta pensija. 1993–1996 m. dirbo gamybos dispečeriu technikos skyriuje.

Mirė 1996 m. gegužės 19 d. Palaidotas Utenoje, Rašės kapinėse.

Jonas Vytautas Gaidys

GAIDYS Jonas Vytautas gimė 1939 m. birželio 18 d. Šiaulių mieste. 1961 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1961–1962 m. dirbo Mariгіų durpių įmonėje budinčiuoju inžinieriumi. Lietuvos elektrinėje pradėjo dirbti 1962 m. Pirmiausia buvo vyresnysis mašinistas, nuo 1963 m. – pamainos viršininkas, nuo 1964 m. – turbinų cecho meistras, nuo 1965 m. – katilų ir turbinų cecho viršininko pavaduotojas, nuo 1975 m. – tobulinimo kontrolės tarnybos turbinų įrengimų vyresnysis specialistas, nuo 1983 m. iki šiol yra tobulinimo baro viršininkas. Apdovanotas LR Prezidento padėka.

GAIDYS Julius gimė 1928 m. vasario 10 d. Mineliškės k., Švenčionių vls. ir aps. 1941 m. baigė Milių pradžios mokyklą, 1947 m. – Švenčionių vidurinę mokyklą. Kauno politechnikos

institute 1952 m. įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1952–1962 m. dirbo Salavato (Rusija) gelžbetonio gamykloje vyresniuoju energetiku. Lietuvos elektrinėje pradėjo dirbti 1962 m., pirmiausia eksploatavimo tarnybos ir personalo pamainos viršininku, nuo 1963 m. – elektros laboratorijos vyresniuoju inžinieriumi. 1964–1970 m. buvo elektros cecho vyresnysis meistras, 1970–1984 m. – elektros laboratorijos vyresnysis inžinierius, 1984–2000 m. – elektros laboratorijos viršininkas. 2000 m. rugėjo 29 d. išėjo į pensiją.

GALINIS Antanas gimė 1944 m. sausio 25 d. Marijampolėje. 1967 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1968 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje. Pirmiausiai buvo katilų ir turbinų 2-ojo cecho energetikos bloko mašinistas, 1972–1974 m. – vyresnysis cecho mašinistas, 1974–1975 m. – pamainos viršininkas, 1975–1996 m. – eksploatavimo tarnybos katilų ir turbinų baro – 300 MW blokų pamainos viršininkas, 1996–1997 m. – katilų ir turbinų baro viršininko pavaduotojas, nuo 1997 m. iki šiol – eksploatavimo tarnybos katilų ir turbinų baro viršininkas.

GALINIS Petras gimė 1940 m. kovo 10 d. Alytuje, darbininkų šeimoje. 1954 m. Alytaus 1-ojoje vidurinėje mokykloje baigė 7 klases. 1955 m. įstojo į Alytaus vakarinę mokyklą. 1964 m. sausio 14 d. pradėjo dirbti Alytaus elektros tinkluose įrengimų remonto cecho šaltkalviu elektriku. Dirbdamas mokėsi Alytaus mechanikos technikume; studijavo pramonės įmonių elektrinių įrengimų specialybę ir 1970 m. įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. Nuo 1971 m. lapkričio 15 d. ėjo inžinieriaus, nuo 1972 m. gruodžio 1 d. – meistro pareigas.

Mirė 1994 m. spalio 18 d. Palaidotas Alytaus kapinėse.

GALKAUSKAS Vygantas gimė 1959 m. liepos 19 d. Tauragėje, darbininkų šeimoje. 1977 m. baigė Tauragės 2-ąją vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą. 1979 m., baigęs antrą kursą, mokslus tęsė Maskvos energetikos institute, Šiluminės fizikos fakultete, kurį baigė 1984 m. ir pradėjo dirbti Ignalinos AE reaktorių ceche operatoriumi. Nuo 1987

Julius Gaidys

Antanas Galinis

Petras Galinis

Vygantas Galkauskas

m. paskirtas vyresniuoju operatoriumi. 1987–1989 m. tarnavo kariuomenėje. 1989 m. grįžo dirbti į Ignalinos AE. Paskirtas eiti tas pačias vyr. operatoriaus pareigas. Nuo 1994 m. – reaktorių cecho vyr. inžinierius mechanikas, nuo 1997 m. – šio cecho viršininkas.

Henrikas
Garbaniauskas

GARBANIAUSKAS Henrikas gimė 1950 m. rugsėjo 6 d. Klaipėdos mieste, darbininkų šeimoje. 1966 m. baigė K. Donelaičio vidurinės mokyklos 8 klases, 1968 m. – Klaipėdos 1-ąją profesinę technikos mokyklą. 1973 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose elektromonteriu. 1994 m. baigė Klaipėdos universitetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Tais pačiais metais skiriamas Klaipėdos miesto dispečerių tarnybos vadovaujančiuoju dispečeriu, o 2001 m. – centrinės dispečerių grupės viršininku. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas.

Jonas Garbaravičius

GARBARAVIČIUS Jonas gimė 1918 m. sausio 14 d. Šunskų k., Marijampolės vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. Baigęs „Aušros“ berniukų gimnaziją, 1940 m. pradėjo studijuoti Kauno VD universitete, Mechanikos fakultete. 1945 m. jį baigęs pirmasis Lietuvoje įgijo inžinieriaus šilumininko kvalifikaciją. 1945 m. ištremtas į Vorkutą. Grįžo 1954 m. 1954–1955 m. dirbo Kauno politechnikume, 1955–1996 m. – Kauno politechnikos instituto šiluminės energetikos katedroje dėstytoju. Parašė (su kitais) vadovėlį „Bendroji šiluminė technika“ (1974 m.), paskelbė 18 mokslinių straipsnių.

Mirė 2000 m. Palaidotas Kaune, Eigulių kapinėse.

Aleksandras
Vytautas Garnys

GARNYS Aleksandras Vytautas gimė 1930 m. gegužės 16 d. Kalnėnų k., Skuodo vls., Mažeikių aps. 1949 m. spalį pradėjo dirbti Vilniaus 1-ojoje elektrinėje elektromonteriu. Vėliau dirbo VGEEV elektros laboratorijos meistras, 2-osios elektrinės laboratorijos inžinieriumi. 1965 m. baigęs Vilniaus elektromechanikos technikumą įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1969 m. sausio 18 d. paskirtas Vilniaus ŠT elektros cecho viršininku. Jis daug prisidėjo įrengiant septintąją ir aštuntąją rajoninę katilines, taip pat Vingrių, Naujininkų, Lazdynų, Baltupių, Žvėryno siurbines, daugumą centrinių šilumos punktų. Šalia savo

tiesioginių pareigų rūpinosi ir įmonės profesinės sąjungos reikalais. 1996 m. gegužės 27 d. dėl pablogėjusios sveikatos atsisakė einamų pareigų.

Mirė 1996 m. liepos 2 d. Palaidotas Vilniuje, Karveliškųjų kapinėse.

GARŠVA Antanas gimė 1957 m. sausio 11 d. Klaipėdoje. 1975 m. baigė Kauno 28-ąją vidurinę mokyklą, 1981 m. – Kauno politechnikos instituto Klaipėdos filialą, laivų statybos ir remonto specialybę. Studijuodamas kartu 1979–1981 m. dirbo Klaipėdos sukarintos priešgaisrinės apsaugos dalyje gaisrininku. 1981 m. tapo Kauno energetikos remonto vyresniuoju meistras. 1985 m. paskirtas Mažeikių elektrinės katilų ir turbinų cecho centrinio valdymo pulto katilų mašinistu, nuo 1986 m. – šio cecho pamainos viršininku, 1991 m. – elektrinės pamainos viršininku, 1996 m. – centrinio remonto cecho viršininko pavaduotoju. Nuo 2002 m. iki šiol yra AB Mažeikių elektrinės technikos direktoriaus pavaduotojas. Laisvalaikio dalyvauja elektrinės organizuojamose spartakiadose, tinklinio varžybose.

Antanas Garšva

GARŠVA Bronius gimė 1883 m. balandžio 17 d. Peterburge (Rusija). 1908 m. baigė Peterburgo elektrotechnikos institutą. Iš pradžių dirbo tramvajų įmonėje, vėliau bendrovėje elektrinėms steigti, 1913–1919 m. – Astrachanės savivaldybės elektros įmonių vedėju. Grįžęs į Lietuvą nuo 1920 iki 1938 m. dirbo referentu Finansų ministerijoje, kartu iki 1944 m. dėstė Kauno aukštesniojoje technikos mokykloje. Buvo aktyvus Lietuvos inžinierių ir architektų sąjungos veikėjas. 1928 m. parengė programinį memorandumą „Elektrifikacija ir Lietuvos tautinis progresas“. Šiame memorandume pagrindžiama mintis, kad reikia nedelsiant įsteigti Lietuvos elektrifikacijos komitetą, kuriame būtų sutelkti visi suinteresuotų žinybų atstovai rinkti medžiagai Lietuvos elektrifikacijos planui sudaryti. Jis buvo 1936 m. įsteigto Energijos komiteto narys. Bendradarbiavo technikos, ekonomikos žurnaluose, parengė 4 elektrotechnikos vadovėlius: „Elektros linijų statyba“ (1932), „Elektrotechnikos pradmenys“ (3 dalys – 1933, 1934, 1936). Karo

Bronius Garšva

audra 1944 m. jį su žmona nubloškė į Austriją ir Vokietiją. Pirmaisiais pokario metais dėstė Niurtingeno–Kirchheim Teko mieste buvusioje lietuvių aukštesniojoje technikos mokykloje. 1950 m. persikėlė į Kolumbiją. Dėstė Medeljino aukštojoje technikos mokykloje.

Mirė 1957 m. sausio 2 d. Palaidotas Medeljine.

Genadijus Gedro

GEDRO Genadijus gimė 1936 m. kovo 14 d. Chmelniko mieste, Vinicos sr. (Ukraina). 1965 m. baigė Leningrado politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Lietuvos elektrinėje pradėjo dirbti 1964 m. elektros cecho budinčiuoju elektromonteriu. 1965–1967 m. buvo elektros cecho vyresnysis budintis elektromonteris. 1967–1975 m. dirbo elektros cecho budinčiuoju inžinieriumi, 1975–1983 m. – eksploatavimo tarnybos budinčiuoju inžinieriumi, 1983–2000 m. – eksploatavimo tarnybos kuro ūkio viršininku.

Mirė 2000 m. kovo 14 d. Palaidotas Elektrėnų kapinėse.

Maksimilijanas
Richardas Gerbstas

GERBSTAS Maksimilijanas Richardas gimė 1901 m. rugpjūčio 26 d. Kazachijoje, Aktiubinske. 1935 m. baigė Kauno aukštesniąją technikos mokyklą. Energetikos sistemoje pradėjo dirbti 1932 m. 1951 m. liepos 31 d. paskirtas Vilniaus energetikos rajono vyresniuoju inžinieriumi, 1963 m. lapkričio 21 d. – Vilniaus miesto orinių linijų rajono viršininku. Dirbdamas mokėjo telkti darbo kolektyvą elektros tinklo plėtotei. 1968 m. sausio 1 d. išėjo į pensiją. Miręs. Palaidotas Vilniuje.

Erminas Gerikas

GERIKAS Erminas gimė 1943 m. birželio 29 d. Zubovkos k., Kruopių vls., Šiaulių aps. Energetikos sistemoje pradėjo dirbti 1966 m. 1966–1972 m. buvo Vilniaus elektros tinklų įmonės technikas, inžinierius ekonomistas. 1971 m. baigė Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultetą ir įgijo pramonės ekonomisto kvalifikaciją. 1972–1973 m. dirbo VEEV planavimo ir ekonomikos skyriaus ekonomistu. Nuo 1973 m. gruodžio mėn. tapo Vilniaus šilumos tinklų planavimo ir ekonomikos skyriaus viršininku, nuo 1989 m. – vyriausiuoju ekonomistu. Aktyviai dalyvauja įmonės strategijos planavime, yra šilumos kainų nustatymo grupės vadovas.

Sūnus Laurynas (g. 1971) dirba šilumos tinkluose nuo 1990 metų.

GERULAITIS Stanislovas gimė 1938 m. rugpjūčio 26 d. Jurbarkė, Raseinių aps. 1963 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Dirbti pradėjo 1963 m. Lietuvos elektrinėje, pirmiausiai elektros ceche elektromonteriu, 1964 m. paskirtas elektros laboratorijos meistru, tais pačiais metais – elektros laboratorijos vyresniuoju inžinieriumi. 1965–1968 m. buvo elektros laboratorijos meistras. Nuo 1968 m. iki šiol – elektros laboratorijos vyresnysis meistras.

Stanislovas Gerulaitis

GERULIS Petras gimė 1889 m. Balčiūniškių k., Pilviškių vls., Vilkaviškio aps., ūkininkų šeimoje. Lankė Marijampolės gimnaziją. Baigęs keturias klases 1907 m. įstojo į Seinų kunigų seminariją. Baigęs tris kursus iš seminarijos išstojo. Po to metus studijavo Friburgo (Šveicarija) universiteto Filologijos fakultete. 1912 m. pašauktas į Rusijos kariuomenę. Pasibaigus I pasauliniam karui liko gyventi Ukrainoje, ten dirbo daugiausia buhalterio darbu. Į Lietuvą su šeima grįžo 1948 m. Apsigyveno Kaune ir pradėjo dirbti Petrašiūnų elektrinėje vyriausiuoju buhalteriu.

Petras Gerulis

1958 m. išėjo į pensiją. Mirė 1966 m. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

GIEDRA Vincas gimė 1937 m. lapkričio 1 d. Raitininkų k., Merkinės vls., Alytaus aps., ūkininkų šeimoje. Energetikos sistemoje dirbo nuo 1957 m. rugsėjo 1 d. Aukštos kvalifikacijos specialistas, jaunimo globotojas. Už gerą darbą apdovanotas garbės raštais, jam ne kartą reikėtos padėkos. 1998 m. išėjo į pensiją.

Vincas Giedra

GILYS Antanas gimė 1932 m. vasario 3 d. Jurdonių k., Pabaisko vls., Ukmergės aps. 1958 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Paskirtas dirbti į Jonavos baldų kombinatą. 1960 m. dirbo Klaipėdos ET Šilutės ET rajono meistru, nuo 1961 m. – viršininku. 1969 m. perkeltas į Utenos elektros tinklus direktoriaus pavaduotoju. Šias pareigas ėjo iki mirties.

Antanas Gilys

Mirė 1981 m. rugpjūčio 27 d. Utenoje. Palaidotas Pabaisko kapinėse.

Romualdas Gylys

GYLYS Romualdas gimė 1934 m. sausio 24 d. Likėnų k., Pabiržės vls., Biržų aps., valstiečių šeimoje. 1948 m. baigė Pabiržės pradinės mokyklos 4 klases, 1954 m. Pabiržės vidurinę mokyklą. Nuo 1954 iki 1959 m. mokėsi Kauno politechnikos institute. Jį baigęs įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1959 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose gamybos ir technikos skyriaus inžinieriumi. 1977–1997 m. ėjo Klaipėdos ET vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojo pareigas. 1997 m. birželio 9 d. išėjo į pensiją. Už gerą darbą apdovanotas Garbės ženklo ordinu, darbo veterano medaliu, įvairių institucijų padėkos raštais.

Vargina Ginkuvienė

GINKUVIENĖ Vargina gimė 1949 m. spalio 15 d. Graudūšių k., Kuršėnų vls., Šiaulių aps., valstiečių šeimoje. 1967 m. baigė Kuršėnų vidurinę mokyklą, 1971 m. – Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultete buhalterinės apskaitos specialybę ir įgijo ekonomisto kvalifikaciją. 1971–1977 m. dirbo Mažeikių kompresorių gamykloje medžiagų apskaitos grupės viršininke, 1977–1980 m. – Mažeikių TE buhalterė, 1980–2002 m. – šios elektrinės vyriausiąja buhalterė. Nuo 2002 m. yra AB Mažeikių elektrinės vyriausioji finansininkė. Už gerą darbą ir aktyvią visuomeninę veiklą yra ne kartą apdovanota garbės raštais.

Vytautas Girdvainis

GIRDVAINIS Vytautas gimė 1954 m. rugpjūčio 12 d. Klaipėdoje, darbininkų šeimoje. 1969 m. baigė Klaipėdos 9-osios vidurinės mokyklos aštuonias klases ir įstojo į Klaipėdos politechnikumą, kurį baigė 1973 m. ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1982 m. baigė Kauno politechnikos instituto Klaipėdos fakultetą ir jam buvo suteikta inžinieriaus elektriko kvalifikacija. 1975 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose, kapitalinės statybos skyriuje, inžinieriumi. 1983 m. skiriamas materialinio techninio aprūpinimo skyriaus viršininku. 1989 m. išrenkamas įmonės profsąjungos komiteto pirmininku. 1991 m. skiriamas Klaipėdos miesto ETS viršininku, o 1991 m. –

Klaipėdos elektros tinklų direktoriumi. Apdovanotas įvairių institucijų padėkos raštais. Medžiotojas, žvejys, kalnų slidinėtotojas, nardytojas po vandeniu.

GIRTAVIČIUS Antanas gimė 1943 m. liepos 4 d. Jautakių k., Tirkšlių vls., Mažeikių aps., ūkininkų šeimoje. 1950 m. pradėjo mokytis Geidžių pradinėje mokykloje. Tėvams persikėlus gyventi į Klaipėdos miestą, mokslą tęsė Klaipėdos K. Donelaičio vidurinėje mokykloje. 1958 m. baigė 7 klases ir, turėdamas 15 metų, įsidarbino Lietuvos energetikos ūkio valdybos Petrašiūnų statybos ir montavimo valdyboje. Mokslą tęsė Klaipėdos 1-ojoje darbininkų jaunimo vidurinėje mokykloje, kurią baigė 1962 m. 1972 m. baigė Kauno politechnikos instituto Klaipėdos fakultetą; jam buvo suteikta inžinieriaus elektriko kvalifikacija. Klaipėdos elektros tinkluose pradėjo dirbti 1960 m. elektromonteriu. 1974 m. skiriamas relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybos viršininku, 1989 m. – Klaipėdos ET vyriausiuoju inžinieriumi, 1996 m. – direktoriaus pirmuoju pavaduotoju. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas įvairių institucijų padėkos raštais.

Antanas Girtavičius

GREVYS Petras gimė 1944 m. Aisėnų k., Veiviržėnų vls., Kretingos aps. 1962 m. baigė Veiviržėnų vidurinę mokyklą. 1962–1967 m. studijavo Kauno politechnikos institute, Elektrotechnikos fakultete, kurį baigęs įgijo pramonės šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. Studijuodamas 1962–1964 m. dirbo Petrašiūnų elektrinėje šaltkalviu. 1967–1968 m. paskirtas Klaipėdos VRE katilų ir turbinų cecho meistru. 1968–1998 m. dirbo Tauragės šilumos tinklų rajono vyr. meistru, viršininku, direktoriumi. Nuo 1998 m. iki šiol yra UAB Tauragės šilumos tinklai technikos direktorius, UAB valdybos pirmininko pavaduotojas. Rajoninėje spaudoje reguliariai publikuoja straipsnius energetikos tematika. Už gerą darbą apdovanotas įvairių institucijų padėkos ir garbės raštais.

Petras Grevys

GRICIUS Romas gimė 1943 m. Egėliškių k., Gruzdžių vls., Šiaulių aps., tarnautojo šeimoje. 1949–1953 m. mokėsi Kubilių pradžios mokykloje, 1959 m. Gruzdžių vidurinėje mokyk-

Romas Gričius

loje baigė 8-ias klases. 1959–1963 m. mokėsi Šiaulių politechnikumo elektrotechnikos skyriuje. 1963–1965 m. dirbo Varnių profesinėje mokykloje gamybos mokymo meistru, 1965–1966 m. – Šiaulių profesinėje mokykloje dėstytoju. 1966 m. tapo Šiaulių ET meistras. 1970–1976 m. mokėsi Kauno politechnikos instituto Šiaulių vakariniame fakultete ir įgijo inžinieriaus elektrotechniko kvalifikaciją. 1975 m. paskirtas Šiaulių ET rajono dispečerių tarnybos viršininku, 1977 m. – įmonės vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, 1990 m. – direktoriaus pavaduotoju ekonomikai ir energijos realizavimo reikalams. Už gerą darbą apdovanotas Garbės ženkle ordinu.

Vladas Grigaravičius

GRIGARAVIČIUS Vladas gimė 1925 m. rugsėjo 22 d. Alešikių k., Onušio vls., Trakų aps., ūkininkų šeimoje. 1940 m. baigė Onušio pradžios mokyklos 6 skyrius, 1942 m. – Aukštadvario progimnaziją. 1947 m., baigęs Vilniaus politechnikumą, įstojo į Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultetą, kurį baigęs nuo 1952 m. iki 1959 m. dirbo Petrašiūnų VRE saugumo technikos inžinieriumi, vėliau – kapitalinės statybos skyriaus viršininku. 1959 m. paskirtas Klaipėdos VRE direktoriumi. 1962 m. perkeltas dirbti į Lietuvos Ministrų Tarybos Valstybinę plano komisiją energetikos ir kuro skyriaus viršininko pavaduotoju, vėliau paskirtas šio skyriaus viršininku. 1968 m. skiriamas dirbti Lietuvos VEEV viršininko pavaduotoju – Gamybinės šiluminės energijos tiekimo valdybos viršininku, o 1971 m. – Lietuvos VEEV viršininku. Buvo energingas ir sumanus vadovas. Jis daug prisidėjo plečiant ir eksploatuojant energetikos ūkį. Jo viršininkavimo laikotarpiu vyko intensyvi Lietuvos energetikos plėtra: baigta statyti Lietuvos (Elektrėnų) elektrinė, trys naujos šiluminės elektrinės: Vilniaus 3-ioji, Kauno ir Mažeikių. Visa tai pareikalavo milžiniškų fizinių ir dvasinių pastangų. Gal tai sutrumpino ir jo gyvenimą – sulaukė vos 55-erių metų. Jis buvo ne tik geras vadovas, bet ir taurus, principingas ir jautrus žmogus. Už nuopelnus darbe jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas, jis ne kartą apdovanotas Lietuvos Vyriausybės garbės raštais.

Mirė 1980 m. gegužės 9 d. Palaidotas Vilniuje, Antakalnio kapinėse.

GRIGONIS Alfredas Aleksandras gimė 1936 m. balandžio 1 d. Balceriškių k., Vievio vls., Trakų aps. 1960 m. baigė Vievio vidurinę vakarinę mokyklą. 1966 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje katilų ir turbinų cecho mašinistu apeiviu. 1968 m. paskirtas šio cecho bloko mašinistu, 1972 m. – vyresniuoju mašinistu. 2000 m. rugpjūčio 31 d. išėjo į pensiją.

GRIGONIS Kazys gimė 1931 m. birželio 24 d. Girgždų k., Žiežmarių vls., Kaišiadorių aps., ūkininkų šeimoje; be jo, augo dar 4 broliai ir sesuo. Pokario suirutėje žuvus tėvui, o trims vyresniesiems broliams išvykus mokytis į Vilnių, Kazys liko kaime ūkininkauti. Jam tada ėjo 14-ti metai. Netrukus ir jis atvyko į Vilnių mokytis mokykloje, vėliau – Vilniaus geležinkelio transporto technikumė. 1951 m. iš technikumė pašauktas tarnauti kariuomenėje. Grįžęs 1954 m. tęsė mokslą. 1956 m. įgijo techniko statybininko specialybę. Porą metų padirbėjęs geležinkelio statybos ir remonto padalinėje meistru, eksploatacijos inžinieriumi, perėjo į Vilniaus miesto komunalinio ūkio sistemą. Dirbo Komunalinio ūkio ministerijos gamybinės kuro valdybos viršininku. Nenutraukdamas darbo baigė Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultetą ir įgijo pramonės planavimo ekonomisto specialybę. Gamybinę kuro valdybą reorganizavus į Respublikinį gamybinį šilumos tiekimo įmonių susivienijimą, vėliau į gamybinę įmonę „Šiluma“, K. Grigonis iki 1994 m. dirbo jos generaliniu direktoriumi.

Mirė 1996 m. rugsėjo 25 d. Palaidotas Vilniuje, Sudervės kapinėse.

GRITĖNAS Vytautas gimė 1932 m. sausio 30 d. Ėriškių k., Ramygalos vls., Panevėžio aps., daugiavaikėje (septyni vaikai) šeimoje. Baigęs vidurinę mokyklą mokėsi Lietuvos žemės ūkio akademijoje. Čia 1957 m. apgynė inžinieriaus mechaniko diplomą. Pradėjo dirbti Kaune, Petrašiūnų energetikos statybos ir montavimo valdyboje vyr. mechaniku. 1963 m. liepos 1 d. perkeltas į Petrašiūnų energetikos autotransporto ūkį direktoriumi. Šias pareigas ėjo 33-ejus metus, t. y. iki 1996 m. 1965–1968 m. mokėsi Kauno politechnikos instituto vakariniame skyriuje ir įgijo inžinieriaus ekonomisto specialybę. 1994 m.

Alfredas Aleksandras Grigonis

Kazys Grigonis

Vytautas Gritėnas

buvo išrinktas Energetikos statybos organizacijų asociacijos direktoriumi; čia išdirbo iki 1999 m. liepos 1 d. Dabar pensininkas.

Antanas Gruodis

GRUODIS Antanas gimė 1905 m. lapkričio 18 d. Morkūnų k., Dusetų vls., Zarasų (Ežerėnų) aps., ūkininkų šeimoje. Mokėsi Dusetų pradžios mokykloje, Zarasų progimnazijoje ir Rokiškio gimnazijoje. Ją baigė 1926 m. ir įstojo į Kauno Vytauto Didžiojo universiteto Technikos fakultetą. 1936 m., baigęs studijas, ėmė dirbti Kauno artilerijos dirbtuvėse. Vėliau suprojektavo Linkaičių karinio dalinio 1000 kW elektrinę ir vadovavo jos statybai. Pradėjo dirbti „Elektros“ bendrovėje. Čia dirbdamas projektavo ir pastatė Rėkyvos elektrinę, 30 kV Šiaulių, Radviliškio, Šeduvos, Naujamiesčio, Panevėžio, Kuršėnų pastotes. Nutiesė 30 kV liniją Rėkyva–Šiauliai–Kuršėnai. Jis buvo pirmosios Lietuvos 30 kV elektros tiekimo linijos Šiauliai–Panevėžys statybos vyriausiasis inžinierius. 1940 m. TSRS okupavus Lietuvą ir nacionalizavus didžiausias energetikos įmones, A. Gruodis paskirtas Pramonės ministerijos elektros skyriaus vyriausiuoju inžinieriumi. Vėliau šis skyrius perorganizuotas į Lietuvos energijos valdybą, kurios vyriausiuoju inžinieriumi liko A. Gruodis. Paskirtas valdybos viršininko pavaduotoju išdirbo iki 1971 m., kai buvo pasiūlyta išeiti į pensiją. 1971 m. birželio 28 d. pradėjo dirbti perspektyvinio vystymo tarnybos vyresniuoju inžinieriumi. Nuo 1972 m. sausio 3 d. buvo Energetikos statybos tresto statybos ir montavimo valdybos vyresnysis inžinierius. Buvo labai darbštus, sąžiningas žmogus.

Mirė 1978 m. spalio 28 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

GUDELEVIČIUS Jadvinas Pranciškus gimė 1939 m. rugpjūčio 31 d. Marijampolės apskrityje. 1963 m. baigė Kauno politechnikos institutą. 1963–1982 m. dirbo Lietuvos elektrinėje: iš pradžių – elektromonteriu, nuo 1964 m. – elektrinės pamainos viršininku. 1983 m. persikėlė į Vilnių. 1983–1989 m. buvo elektrinės pamainos viršininkas, 1989–1997 m. – kuro ir transporto cecho viršininkas, nuo 1997 m. – technikos skyriaus vadovaujantysis inžinierius.

Jadvinas Pranciškus Gudelevičius

GUDELIS Juozas gimė 1927 m. lapkričio 3 d. Debeikių mstl., Utenos aps. 1941 m. baigė 6-ųjų skyrių pradžios mokyklą, o 1945 m. – Panevėžio amatų mokyklą, 1950 m. – Vilniaus politechnikumą ir įgijo elektrotechniko kvalifikaciją. Vilniaus energetikos rajone – Vilniaus miesto centrinėje elektrinėje pradėjo dirbti 1950 m. 1951–1997 m. buvo Vilniaus TE-2 pamainos viršininkas.

Motociklininkų lenktynių sporto meistras, daugkartinis Lietuvos ir Pabaltijo čempionas, prizininkas.

GUDYNAS Gražvydas Jonas gimė 1935 m. gegužės 6 d. Židikų mstl., Mažeikių aps. 1958 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją, elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specializaciją. 1958–1961 m. buvo Panevėžio elektros skyriaus elektrotechninės laboratorijos viršininkas, 1961–1965 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, 1965–1969 m. – vyriausiasis inžinierius, 1971–1976 m. – Panevėžio elektros tinklų rajono viršininkas, 1969–1971 ir 1976–1999 m. – vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojas.

GUDONIS Bronius gimė 1933 m. kovo 31 d. Ramygalos mstl., Panevėžio aps., tarnautojų šeimoje. Baigęs Ramygalos vidurinę mokyklą, 1952 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultetą, kurį baigė 1957 m. ir įgijo pramonės šiluminės energetikos specialybės inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Buvo paskirtas į turbinų gamyklą „Pergalė“. Čia ėjo įvairias pareigas: konstruktoriaus, inžinieriaus, surinkimo bario vyresniojo meistro, 1961 m. perkeltas vyr. inžinieriaus pareigoms į Liaudies ūkio tarybą.

Dirbdamas Liaudies ūkio taryboje buvo šešioms mėnesiams komandiruotas į Mongoliją. Nuo 1965 iki 1968 m. dirbo Kaimo statybos ministerijoje vyr. mechaniko ir energetikos skyriaus viršininko pavaduotoju. Lietuvos energetikos sistemoje – Vyriausiojoje gamybinėje energetikos ir elektrifikavimo valdyboje dirbo nuo 1968 m., ėjo šiluminių įrengimų eksploatavimo ir remonto tarnybos vyresniojo inžinieriaus pareigas.

Buvo kruopštus darbuotojas, 1983 m. apdovanotas Vyriausiosios gamybinės energetikos ir elektrifikavimo valdy-

Juozas Gudelis

Gražvydas Jonas Gudynas

Bronius Gudonis

bos bei Elektrinių ir elektrotechnikos pramonės darbininkų profsąjungos respublikinio komiteto garbės raštu.

Žuvo Kaune, prie geležinkelio stoties, nuo piktadario rankos 1993 m. rugpjūčio 12 d. Palaidotas Vilniuje, Karveliškių kapinėse.

IGNOTAS Anicetas gimė 1952 m. kovo 21 d. Šiaudėnų k., Šilutės r. Baigęs Šilutės vidurinę mokyklą, 1971 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį baigęs 1975–1977 m. jame dirbo inžinieriumi. 1977–1980 m. studijavo Maskvos universiteto aspirantūroje. 1981–1989 m. dėstė Vilniaus aukštojoje partinėje mokykloje, 1989–1990 m. buvo Valstybinio plano komiteto Ekonomikos instituto skyriaus vedėjas, 1990–1991 m. – Ekonomikos ministerijos skyriaus viršininkas, ministro pavaduotojas, 1991–1992 m. – Ekonomikos instituto direktorius, 1992–1993 m. – VAI „Eiva“ direktoriaus pavaduotojas, 1993–1994 m. – pramonės ir prekybos ministro pavaduotojas, 1994–1997 m. – Pramonės ir prekybos ministerijos sekretorius, 1997–2000 m. – ūkio ministro patarėjas, 2000–2001 m. – Ūkio ministerijos energetikos plėtros departamento direktorius, 2001–2002 m. – ūkio viceministras, nuo 2002 m. iki šiol – Ūkio ministerijos sekretorius.

Anicetas Ignotas

ILGEVIČIUS Česlovas gimė 1945 m. gruodžio 16 d. Sarališkių k., Giedraičių vls., Ukmergės aps. 1952–1963 m. mokėsi Širvintų vidurinėje mokykloje, 1963–1968 m. – Kauno politechnikos institute, Elektrotechnikos fakultete. Jį baigęs įgijo elektros tinklų ir sistemų inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1968 m. pradėjo dirbti VGEEV centrinės relinės apsaugos tarnyboje inžinieriumi. Netrukus įkurta relinės apsaugos ir automatikos derinimo grupė. Šioje grupėje pradėjo dirbti ir Č. Ilgevičius. Atliko derinimo darbus 110-330 kV pastotėse, elektrinėse. 1983–1986 m. dirbo Vilniaus TE-3 elektrinės elektrotechnikos laboratorijoje, 1986–1987 m. – TSRS energetikos ministerijos inspekcijoje, 1987–2002 m. – Vilniaus TE-3 elektrinės elektrotechnikos laboratorijoje. Nuo 2002

Česlovas Ilgevičius

Povilas Indrilionis

m. iki šiol dirba UAB „Elektros sistemos“ technikos direktoriumi.

INDRILIONIS Povilas gimė 1939 m. liepos 1 d. Pašlynių k., Užpalių vls., Utenos aps. 1959 m. baigė Vilniaus žemės ūkio technikumą ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1962 m. pradėjo dirbti Lietuvos VRE šiluminių matavimų ir automatikos cecho 4-os kategorijos šaltkalviu elektriku, nuo 1965 m. iki 2000 m. buvo šiluminių matavimų ir automatikos cecho meistras. 2000 m. rugšėjo 22 d. išėjo į pensiją.

Alfonsas Romutis
Ivanauskas

IVANAUSKAS Alfonsas Romutis gimė 1937 m. sausio 5 d. Daugų mstl., Alytaus aps. 1954–1959 m. mokėsi Uralo politechnikos institute Sverdlovske (dabar Jekaterinburgas, Rusija). Nuo 1960 m. ėmė dirbti Klaipėdos ŠT. Iš pradžių buvo turbinų cecho meistras, paskui šio cecho viršininkas, vėliau gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, pagaliau technikos direktoriaus pavaduotojas. 2000 m. išėjo į pensiją. Vietinėje ir respublikinėje spaudoje yra paskelbęs straipsnių savo specialybės tematika. Yra apdovanotas įvairiais garbės raštais, LR Vyriausybės padėka, dviem medaliais.

Antanas Ivanauskas

IVANAUSKAS Antanas gimė 1928 m. sausio 16 d. Panevėžyje. 1951 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1952 m. pasiūstas į Kachovkos (Ukraina) hidroelektrinės statybą. Čia buvo meistras, darbų vykdytojas, betono centrinio ūkio vyriausiasis energetikas. 1956 m. grįžo į Lietuvą ir dirbo Kauno HE statyboje. 1957 m. paskirtas Liaudies ūkio tarybos technikos skyriaus vyresniuoju inžinieriumi. 1960 m. dalyvavo Lietuvos elektrinės statyboje, paskui buvo šios elektrinės technikos skyriaus viršininkas. Nuo 1983 m. perkeltas į Vilniaus 3-iąją termofikacinę elektrinę vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, 1991 m. paskirtas inžinieriumi technologu. Apdovanotas LR Prezidento padėkos raštu.

IVANOVA Mūza gimė 1911 m. gruodžio 31 d. Rusijoje, Ivanovo mieste. 1935 m. baigė Maskvos energetikos institutą. 1936–1947 m. dirbo Uralsko elektrinėje, paskui dvejus metus Kolos energetikos sistemoje. Į Lietuvos energetikos sistemą atsiūsta 1949 m. gegužės 31 d. Visą laiką iki išėjimo į pensiją 1968 m. dirbo technikos skyriuje. Atvykusi į Lietuvą trumpam, čia sukūrė šeimą ir liko visam gyvenimui. Buvo gabi, darbšti, visų gerbiama.

Mirė 1997 m. vasario 14 d. Palaidota Vilniuje, Antakalnio kapinėse.

Mūza Ivanova

J

Zigmantas Jacevičius

JACEVIČIUS Zigmantas gimė 1927 m. Telšiuose, tarnautojų šeimoje. Baigęs pradinę mokyklą, mokėsi Telšių gimnazijoje. 1940 m. tėvai persikėlė gyventi į Joniškį ir ten jis tęsė mokslą gimnazijoje. Ją baigė 1945 m. ir įstojo į Kauno universiteto Medicinos fakultetą. 1946 m. buvo suimtas už pagrindinę antisovietinę veiklą. Nuteistas 15 metų katargos ir išvežtas į Norilsko lagerius. 1954 m. buvo išleistas į laisvę, bet paliktas neterminuoti tremčiai Norilske. Dirbo elektriku gamyklose, 1961 m. atsirado galimybė įstoti į Maskvos instituto neakivaizdinį Elektrotechnikos fakultetą. 1963 m. paleistas iš tremties. Grįžęs į Kauną pradėjo dirbti Kauno ET, 330/110 kV pastotėje. 1969 m. Kauno politechnikos institute apgynė diplomą ir jam buvo suteikta inžinieriaus elektromechaniko kvalifikacija. Sudarius 330/110 kV pastočių grupę, jam buvo pavesti remonto, eksploatavimo ir naujų 330/110 kV komutacinių aparatų įrengimo darbai Kauno, Prienų, Jonavos, Jurbarko pastotėse. Oriinių jungtuvų klausimais specializavosi kursuose Maskvoje ir Leningrade. 1997 m. išėjo į pensiją.

Tadas Feliksas
Jagelavičius

JAGELAVIČIUS Tadas Feliksas gimė 1931 m. sausio 6 d. Kelmėje, Raseinių aps. 1937–1949 m. mokėsi Ariogalos gimnazijoje. 1949–1952 m. ir 1955–1957 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultete ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. (1952–1955 m. buvo represuotas.) 1956–1957 m. dirbo Petrašiūnų elektrinėje elektromonteriu, 1957–1958 m. – kapitalinės statybos inžinieriumi, 1958–1963 m. – elektrinės būdinčiuoju inžinieriumi, 1963–1968 m. – rajoninių katilinių viršininku. Nuo 1968 m. dirbo Kauno šilumos tinkluose: iki 1970 m. – gamybos tarnybos viršininku, 1970–1972 m. – 2-ojo rajono viršininku, 1972–1974 m. – rajoninių kati-

linių cecho viršininku, 1974–1975 m. – 3-iosios rajoninės katilinės gamybos tarnybos viršininku, 1976–1994 m. – vyriausiuoju inžinieriumi, 1994 m. – direktoriaus padėjėju, vėliau administracijos skyriaus viršininku. 1995–2000 m. buvo dispečerių tarnybos viršininkas. Nuo 2000 m. – pensininkas.

JAKOVICKAS Vladas gimė 1898 m. lapkričio 26 d. Virbalyje, Vilkaviškio aps. Per I pasaulinį karą jis su tėvais buvo pasitraukęs į Peterburgą. Čia baigęs gimnaziją įstojo į Elektrotechnikos institutą. 1918 m. grįžo į Lietuvą. 1920 m. išvyko tęsti mokslų į Vokietiją, pradžioje Dancige, vėliau Berlyno aukštojoje technikos mokykloje. 1925 m. gavo elektros inžinieriaus diplomą. Grįžęs į Lietuvą dirbo Kauno universitete Gamtos ir matematikos fakulteto fizikos katedroje vyr. asistentu, vėliau Technikos fakultete dėstė elektros traukos kursą. 1933 m. mokslinių studijų patobulinti išvyko į Braunšveigo aukštosios įtampų institutą. 1935 m. jam pavedama skaityti teorinės elektrotechnikos, 1936 m. – elektrotechnikos pagrindų kursus. 1939 m. Vytauto Didžiojo universitete apgina disertaciją inžinerijos daktaro laipsniui įgyti. Universitete dirbo lektorium, vėliau tapo docentas ir profesorius. Ėjo ir vicerektoriaus pareigas. Nuo 1927 iki 1943 m. buvo ir Kauno aukštesniosios technikos mokyklos dėstytojas – dėstė elektros mašinų ir elektros pramonėje ir ūkyje disciplinas. Išleido keletą vadovėlių, rašė mokslinius straipsnius technikos žurnalams, bendradarbiavo Lietuvių enciklopedijoje. 1944 m., artėjant antrai bolševikų okupacijai, pasitraukė į Vakarų. Vokietijoje įsijungė į lietuvių emigrantų gyvenimą, dėstė įkurtoje lietuvių gimnazijoje, organizavo elektrotechnikų ir amatininkų kursus. Vėliau Vokietijoje dirbo Amerikos karinėse įstaigose.

V. Jakovickas daug nusipelnė rengdamas Lietuvos elektrotechnikos specialistus. Jis mokėjo įsigilinti į kiekvieno klausimo esmę, tiksliai ir sistemingai išdėstyti ir mokliškai išaiškinti. Tai buvo plačios erudicijos asmuo, tikras mokslininkas, iš kurio buvo galima daug tikėtis Lietuvos mokslui ir technikai.

Mirė staiga 1949 m. kovo 16 d. Oberammergau mieste (Vokietijoje), besirengdamas emigruoti į JAV.

Stasys Jakšaitis

JAKŠAITIS Stasys gimė 1900 m. gruodžio 26 d. Kaune. Baigęs elektromonterių profesinius kursus 1919 m. pradėjo dirbti Kauno elektros tinklų ir abonentų skyriuje elektromonteriu. Rūpinosi orinių ir kabelinių tinklų rekonstravimu, nuolatinės srovės tinklo keitimu kintamosios srovės tinklu. Vadovavo montuojant naujas transformatorines pastotes, derinant jų ir relinės apsaugos įrengimus, rūpinosi jų tinkamo eksploataavimo priežiūra. 1935 m. skiriamas meistru, kartu dirba elektros laboratorijoje relinės apsaugos specialistu. Pokario metais daug nuveikė atstatant karo nuniokotą miesto energetikos ūkį ir rūpinosi patikimu įrengimų darbu.

Mirė 1984 m. Palaidotas Kaune.

Albinas Jakubauskas

JAKUBAUSKAS Albinas gimė 1931 m. sausio 25 d. Šienlaukio k., Viduklės vls., Raseinių aps. 1950–1955 m. mokėsi Kauno politechnikos institute, Hidrotechnikos fakultete, kur įgijo hidrotechninės statybos inžinieriaus kvalifikaciją. 1955–1958 m. dirbo Energetikos statybos tresto Kauno statybos ir montavimo valdyboje darbų vykdytoju, gamybos ir technikos skyriaus viršininku. 1959–1961 m. tapo Anykščių statybos ir montavimo valdybos vyr. darbų vykdytoju, Antalieptės HE statybos viršininku. 1961–1971 m. buvo Petrašiūnų gelžbetoninių atramų gamyklos direktorius. 1971 m. perkeltas į Petrašiūnų specializuotą kilnojamąją mechanizuotąją koloną viršininko pavaduotoju. Apdovanotas keliais garbės raštais.

Mirė 1988 m. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

Rimvydas Jakubonis

JAKUBONIS Rimvydas gimė 1935 m. birželio 6 d. Kaune, darbininkų šeimoje. 1953 m. baigė Kauno vidurinę mokyklą ir įstojo į Maskvos V. Kuibyševo inžinerinį statybos institutą, kurį baigė 1958 m. ir įgijo inžinieriaus hidrotechniko specialybę. 1958 m. pradėjo dirbti Anykščių statybos ir montavimo valdyboje darbų vykdytoju, vėliau vyriausiuoju inžinieriumi. 1964 m. skiriamas Energetikos statybos tresto Kapsuko (Marijampolės) statybos ir montavimo valdybos viršininku, 1966 m. – Petrašiūnų statybos ir montavimo valdybos viršininku. Nuo 1978 m. perkeltas į Energetikos statybos trestą valdytojo pavaduotoju. Nuo 1982 m. dirbo vyriausiuoju inžinieriumi.

Jo vadovavimu pastatyta Gandingos HE, Kavarsko siurblinė, daug rajoninių elektros tinklų gamybinių bazių ir 110/330 kV transformatorinių pastočių. Daugiausia energijos R. Jakubonis įdėjo statant Vilniaus TE-3 ir Kruonio HAE. Už nuopelnus Lietuvos energetikai jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

Mirė 1994 m. kovo 13 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

JANAVIČIUS Vytautas gimė 1946 m. rugpjūčio 20 d. Kaišiadoryse. Lietuvos elektrinėje pradėjo dirbti nuo 1963 m., buvo elektros cecho šaltkalvis elektrikas. 1970 m. perkeltas į elektros cecho elektros laboratoriją 4-os kategorijos šaltkalviu elektriku. 1971 m. baigė Elektrėnų energetikos technikumą. Tais pačiais metais pakeltas 5-os kategorijos šaltkalviu elektriku. Nuo 1974 m. – 6-os kategorijos šaltkalvis elektrikas. Apdovanotas ne vienu Lietuvos elektrinės direktoriaus padėkos raštu.

JANĖNAS Antanas gimė 1907 m. Rygoje. Nuo 1932 iki 1944 m. dirbo Panevėžio miesto savivaldybės elektrinėje mašinistu, būdinčiuoju elektriku 30/6 kV pastotėje. Vėliau iki 1979 m. dirbo Panevėžio elektros tinklų transformatorių remonto cecho meistru, šaltkalviu elektriku. 1971 m. apdovanotas ordinu.

Mirė 1994 m. Palaidotas Panevėžio Ramygalos g. kapinėse.

JANKAUSKAS Leonas Ramutis gimė 1933 m. birželio 28 d. Veiveriuose, Marijampolės aps., valstiečių šeimoje. 1953 m. baigęs Kauno politechnikumą ir įgijęs elektromechaniko specialybę, pradėjo dirbti elektros montavimo valdyboje meistru. Nuo 1957 m. dirbo Kauno elektros tinkluose kabelinio tinklo meistru, o nuo 1987 m. – inžinieriumi. Gerai išmokęs aukštosios įtampos kabelių tiesimo ir remonto bei priežiūros darbus, jis rengė kitus puikios kvalifikacijos kabelininkus.

Mirė 1989 m. sausio 9 d. Palaidotas Kaune, Jonučių kapinėse.

Vytautas Janavičius

Antanas Janėnas

Leonas Ramutis
Jankauskas

Stasys Jankauskas

JANKAUSKAS Stasys gimė 1933 m. kovo 10 d. Aknystų k., Debeikių vls., Utenos aps. 1963 m. neakivaizdiniu būdu baigė Kauno politechnikumą, 1950–1956 m. dirbo Aknystų tarybiname ūkyje ir mokėsi Šlapaberžės žemės ūkio mokykloje. Atlikęs karinę tarnybą, 1956–1959 m. dirbo elektromonteriu Antalieptės HE statyboje, 1959–1964 m. – instruktoriumi partijos Dusetų, Utenos, Švenčionėlių rajonų komitetuose. Nuo 1969 m. dirbo Utenos elektros tinkluose inžinieriumi inspektoriumi, vyresniuju inžinieriumi inspektoriumi eksploatacijai, nuo 1970 m. – saugos darbe ir inspekcijos tarnybos viršininku. Šias pareigas eina iki šiol.

Vidmantas
Jankauskas

JANKAUSKAS Vidmantas gimė 1950 m. Janonių k., Anykščių r. 1973 m. baigė Vilniaus universitetą, taikomosios matematikos specialybę, ir tais pačiais metais pradėjo dirbti Lietuvos mokslų akademijos Fizikinių techninių energetikos problemų institute (vėliau pavadintame Lietuvos energetikos institute), kompleksinių energetikos tyrimų laboratorijoje, jaunesniuju moksliniu bendradarbiu. 1976–1978 m. mokėsi aspirantūroje, 1983 m. apgynė technikos mokslų kandidato (dabar – daktaro) disertaciją „Energijos poreikių prognozavimas trumpose imtyse“. Jis parengė energijos poreikių prognozavimo metodikas, kurios pritaikytos planuojant Lietuvos energetikos plėtrą, ypač Lietuvai atgavus nepriklausomybę. Padėjo rengti pirmąją Nacionalinę energijos efektyvumo didinimo programą, priimtą 1992 m. pradžioje, koordinavo Nacionalinės energetikos strategijos (1993) ir Elektros energetikos plėtros programos darbus (1995–1996). Be to, koordinavo keletą kitų svarbių energetikos plėtros projektų, atliekamų kartu su Vakarų ekspertais. 1994 m. Latvijos mokslų akademijoje apgynė habilituoto energetikos mokslų daktaro disertaciją. Habilituoto daktaro laipsnį pripažino ir Lietuvos mokslų taryba. 1996 m. stažavosi JAV ir susipažino su komunalinių įmonių reguliavimo komisijų darbu. 1997 m. paskirtas Valstybinės energetikos išteklių kainų ir energetinės veiklos kontrolės komisijos (dabar – Valstybinės kainų ir energetikos kontrolės komisija) pirmininku.

JANKŪNAS Vytautas gimė 1941 m. birželio 29 d. Jakūbonių k., Širvintų vls., Ukmergės aps. 1966 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir igijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1966 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje katilų ir turbinų cecho pamainos viršininku. 1969 m. tapo elektrinės elektros cecho budinčiuoju inžinieriumi, 1970 m. – katilų ir turbinų 2-ojo cecho vyresniuju meistru, 1975 m. – eksploataavimo tarnybos elektrinės budinčiuoju inžinieriumi. 1976 m. skiriamas eksploataavimo tarnybos katilų ir turbinų baro viršininku. Nuo 1996 m. iki šiol dirba šio baro viršininko pavaduotoju.

Vytautas Jankūnas

JARUTIS Vladas gimė 1930 m. birželio 1 d. Šaukėnuose, Šiaulių aps. Baigęs Kuršėnų vidurinę mokyklą, įstojo į Šiaulių mokytojų institutą. 1952–1957 m. mokytojavo vidurinėje mokykloje. Paskui įstojo į Kauno politechnikos institutą, Elektrotechnikos fakultetą, kurį baigė 1965 m. ir igijo inžinieriaus elektromechaniko specialybę. Nuo 1963 m. dirbo Kauno elektros tinklų ryšių tarnybos inžinieriumi. 1968 m. perkeltas į elektros tiekimo linijų tarnybą viršininku. Nuo 1992 m. gruodžio mėn. – energijos realizavimo tarnybos inspektorius. Jis daug prisidėjo prie senų tinklų linijų rekonstravimo ir naujų magistralinių tinklų linijų su gelžbetoninėmis atramomis tiesimo. Sumaniai organizavo tinkamą šių linijų eksploatavimą. Šiuo metu pensininkas.

Vladas Jarutis

JASINEVIČIUS Alfredas gimė 1951 m. kovo 28 d. Vaidlėnų k., Rokiškio r. 1957–1961 m. mokėsi Vaidlėnų pradžios mokykloje, 1961–1964 m. – Žiobiškio septynmetėje, 1964–1968 m. – Rokiškio vidurinėje mokykloje, 1968–1973 m. – Kauno politechnikos institute ir igijo pramonės šiluminės energetikos specialybės inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1973–1974 m. dirbo Kėdainių biochemijos gamykloje inžinieriumi, 1974–1976 m. – Odesos (Ukraina) eksperimentinėje gamykloje meistru, 1976–1977 m. – Odesos politechnikos institute vyresniuju inžinieriumi. 1977 m. grįžo į Lietuvą ir pradėjo dirbti Vilniaus šilumos tinkluose. Čia iki 1994 m. ėjo įvairias pareigas: vyresniojo inžinieriaus, dispečerių tarnybos viršininko, vėliau kartu ir vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojo. 1994–1998 m. buvo

Alfredas Jasinevičius

AB „Lietuvos energija“ generalinio direktoriaus pavaduotojas, generalinio direktoriaus pirmasis pavaduotojas, 1998–2001 m. – UAB „Šilumos ūkio servisas“ direktoriaus pavaduotojas, nuo 2001 m. iki šiol yra UAB „Gaeta“ direktorius. Publikacija – „Šilumos apskaitos taisyklės“ (autorių kolektyvo vadovas).

Žmona Jelena dirba UAB „Vilniaus energija“ inžiniere chemike.

Anicetas Jasinskis

JASINSKIS Anicetas gimė 1945 m. gegužės 16 d. Muitaičių k., Žarėnų vls., Telšių aps., ūkininkų šeimoje. 1964 m. baigė Žarėnų vidurinę mokyklą. 1965 m. pradėjo dirbti LE elektrolizerinės šaltkalviu elektriku, 1970 m. paskirtas LE budinčiuoju elektromonteriu, 1974 m. – vyresniuoju budinčiuoju elektromonteriu. Nuo 1979 iki 1982 m. buvo Mažeikių elektrinės elektros cecho viršininko pavaduotojas. 1982 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo pramonės įrenginių elektros parvų ir automatikos specialybę. Nuo 1982 m. iki šiol dirba Mažeikių elektrinės elektros cecho viršininku.

Jonas Jasiulionis

JASIULIONIS Jonas gimė 1935 m. vasario 9 d. Jurgiškių k., Jūžintų vls., Rokiškio aps. 1961 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1961–1962 m. dirbo Ukmergės autotransporto įmonės mechaniku. 1962 m. paskirtas Lietuvos elektrinės metalų laboratorijos vyresniuoju inžinieriumi, 1973 m. – metalų laboratorijos viršininku. Nuo 1975 m. iki šiol – tobulinimo ir kontrolės tarnybos metalų laboratorijos viršininkas.

Stanislovas Jazdauskas

JAZDAUSKAS Stanislovas gimė 1920 m. rugsėjo 1 d. Šiaulių mieste, darbininkų šeimoje. 1929–1932 m. mokėsi Šiaulių 6-ojoje pradžios mokykloje. Nuo 1935 iki 1940 m. dirbo Nemano veidrodžių dirbtuvėje darbininku. 1944–1951 m. buvo Šiaulių ET elektromonteris, 1951–1997 m. – aukštosios įtampos skyriaus vyresnysis elektromonteris. 1997 m. išėjo į pensiją. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas garbės raštais, 1979 m. jam suteiktas Lietuvos energetikos geriausio darbininko garbės vardas.

JEGOROVAS (Jegorov) Romualdas, į Lietuvą atsiųstas iš Maskvos 1947 m. sausio 9 d., Lietuvos energetikos valdytoju dirbo iki 1958 m. gegužės 28 d. R. Jegorovas buvo tikras diktatorius. Nepasitikėjo vietiniais darbuotojais, nemėgo vadinamosios mažosios energetikos. Atsiųstieji darbuotojai paprastai patikimai vykdė okupacinę ekonomikos politiką – rūpinosi, kad Rusijos darbininkai turėtų darbo. R. Jegorovas užsakinėjo įrengimus, katilus, turbinas, generatorius, jungtuvus, transformatorius Leningrado (Sankt Peterburgo), Uralo ir kitose gamyklose. Ilgainiui subrendo savų energetikų kadrai ir atsiųstieji buvo išstumiami. Išvyko ir R. Jegorovas.

Mirė 1975 m. Kurske.

JODELĖ Pranas gimė 1871 m. vasario 13 d. Kuprių k., Jūžintų vls., Rokiškio aps. 1896 m. baigė Charkovo veterinarijos institutą, 1904 m. – Kijevo politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus technologo kvalifikaciją. 1906–1912 m. dirbo Kijevo politechnikos institute. 1913 m. grįžo į Lietuvą ir įsteigė cemento fabriką ties Valkininkais. 1918 m. tyrė Lietuvos durpynus. 1922 m. organizuojant Lietuvos universitetą įėjo į Technikos fakulteto organizatorių branduolį ir buvo pirmasis šio fakulteto, kuris rengė energetikus, dekanas. Juo perrinktas 4 kartus. Suorganizavo statybos ir statybos medžiagų technologijos katedras ir buvo jų vedėjas. 1927–1928 m. buvo universiteto prorektorius, 1928–1929 m. – rektorius. 1932–1940 m. vėl universiteto prorektorius. 1936 m. įsteigus Lietuvos energijos komitetą, vadovavo žemės turtams tirti komisijai, tyrusiai klintis Menčių, Kirdonių ir Vegerių srityje Mažeikių aps., Skirsnemunės mergelį, Biržų ir Pasvalio gipsą. 1940 m. iš aktyvaus profesoriavimo darbo pasitraukė, bet su universitetu visą laiką palaikė ryšius. Po II pasaulinio karo kurį laiką buvo grįžęs į profesūrą Kauno politechnikos institute. Svarbesnieji mokslo darbai: „Geologiniai tyrinėjimai su Lietuvos geologijos uždaviniais“ (1922), „Statybos medžiagų technologija“ (1923), „Cemento kietėjimo teorija“ (1927). Redagavo Kauno universiteto Technikos fakulteto darbų leidinį „Technika“.

Mirė 1955 m. gruodžio 13 d. Palaidotas Kaune.

Romanas Jegorovas

Pranas Jodelė

Romualdas
Juknevičius

JUKNEVIČIUS Romualdas gimė 1930 m. gegužės 28 d. Panevėžyje. Nuo 8-erių metų mokinukas jau padėjo tėvui kepėjui, vėliau vežėjui. Būdamas 14-os liko našlaitis. Tačiau mokėsi – 1949 m. baigęs vidurinę aukso medaliu įstoja į KPI Elektrotechnikos fakultetą. 1952–1953 m. dirba Žemės ūkio elektifikacijos projektavimo institute. 1954-aisiais su pagyrimu baigia KPI. 1954–1961 m. dirba Rėkyvos elektrinės technikos skyriaus inžinieriumi, viršininku. 1961–1974 m. skiriamas statomos Lietuvos VRE direktoriaus pavaduotoju, vyriausiuoju inžinieriumi. 1974–1976 m. – VEEV perspektyvinio vystymo tarnybos viršininkas. 1976–1979 m. – statomos Vilniaus 3-iosios šiluminės elektrinės direktoriaus pavaduotojas. 1979–1988 m. – Termofikacijos gamybinės valdybos inžinierius, skyriaus viršininkas. 1988–1992 m. – Lietuvos valstybinės energetikos sistemos termofikacijos tarnybos I kategorijos inžinierius. 1972 m. jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas, 1983 m. apdovanotas darbo veterano medaliu.

Algis Augustinas
Junda

JUNDA Algis Augustinas gimė 1935 m. vasario 15 d. Didžiasalio k., Leipalingio vls., Lazdijų aps., ūkininkų šeimoje. 1942 m. pradėjo lankyti Leipalingio vidurinę mokyklą. Ją baigęs buvo pašauktas į kariuomenę. Grįžęs iš armijos, 1958 m. sausio 22 d. pradėjo dirbti Alytaus elektros tinkluose. 1959 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį 1964 m. baigęs įgijo inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją. Nuo 1966 m. liepos mėn. pradėjo dirbti Vilniaus elektros tinkluose Širvintų rajono elektros tinklų viršininku. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas padėkos raštais. Jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas. 1996 m. gruodžio 31 d. išėjo į pensiją. Šiuo metu gyvena Širvintų mieste, ūkininkauja.

Rūta Jundienė

JUNDIENĖ Rūta gimė 1942 m. vasario 5 d. Pjaulių k., Plungės vls., Telšių aps., valstiečių šeimoje. 1959 m. baigė Rietavo vidurinę mokyklą, 1962 m. – Kauno politechnikumą ir įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų techniko elektriko kvalifikaciją. 1968 m. balandžio 16 d. pradėjo dirbti Vilniaus elektros tinklų Širvintų rajono elektros tinkluose inžiniere. Nuo

1972 m. paskirta Širvintų rajono dispečerių grupės dispečere. Dirbo vadovaujančiąja dispečere. Nuo 1978 m. perkelta į centrinę dispečerių tarnybą dispečere. Šiuo metu dirba Vilniaus ET dispečerinio valdymo grupės inžiniere.

JUODAKIS Jonas gimė 1911 m. lapkričio 9 d. Pagiriuose, Ukmergės aps. Baigęs mokyklą ir specialiuosius kursus, dirbo įvairių sričių elektromonteriu. 1940 m. pradėjo dirbti Kauno centrinėje elektrinėje elektromonteriu. 1944 m. dirbo karo metu sugriautų orinių linijų atstatymo darbus. 1951 m. jis skiriamas aukštosios įtampos magistralinių linijų remonto meistrui – rūpinosi gelžbetoninių atramų panaudojimu naujų linijų tiesimui. Prižiūrėjo, kad linijos būtų tinkamai eksploatuojamos. Mokė naujai atsiunčiamus praktikantus elektromonterio igūdžių, perteikdavo jiems savo darbo patirtį.

Mirė 1986 m. rugsėjo 30 d. Palaidotas Kaune, Karmėlavos kapinėse.

Jonas Juodakis

JUODIKIS Alfonsas gimė 1927 m. birželio 1 d. Rėklių k., Piniavos vls., Panevėžio aps., ūkininkų šeimoje. 1935–1940 m. mokėsi Bernatonių pradžios mokykloje, 1945–1946 m. – Panevėžio 2-ojoje geležinkelininkų mokykloje; čia įgijo garvežių mašinisto padėjėjo specialybę ir įsidarbino Šiaulių garvežių depe mašinisto padėjėju. 1948–1949 m. mokėsi Vilniaus geležinkelininkų technikos mokykloje ir įgijo garvežių mašinisto specialybę. Su tėvais ištremtas į Sibirą dirbo Malomorsko žuvų fabrike; čia buvo lokomobilio mašinistas. 1950–1957 m. Asino (Tomsko sr.) miško apdirbimo kombinate dirbo lokomobilio mašinistu. 1957–1964 m. šiame kombinate tapo elektrinės mašinistu. 1964 m. grįžo į Lietuvą, įstojo į Panevėžio vakarinę neakivaizdinę vidurinę mokyklą, kurią baigė 1969 m. Kartu nuo 1964 iki 1967 m. dirbo Panevėžio ŠT šaltkalviu, nuo 1967 iki 1987 m. – Panevėžio ŠT rajono vyresniuoju meistru. Nuo 1987 iki 1997 m. dirbo šaltkalviu. Už gerą darbą yra apdovanotas 4 padėkos raštais, darbo veterano medaliu.

Alfonsas Juodikis

JUODIS Vytautas gimė 1930 m. sausio 31 d. Utenoje, tarnautojų šeimoje. 1936 m. pradėjo lankyti Utenos pradžios mo-

Vytautas Juodis

kyklą, 1949 m. baigė Ukmergės vidurinę mokyklą. 1955–1957 m. mokėsi Vilniaus technikos mokykloje. Ją baigęs įgijo elektifikacijos ir radiofikacijos V atskyrio elektromechaniko specialybę. 1957 m. spalio mėn. pradėjo dirbti Vilniuje, Energetikos statybos treste. Kartu mokėsi Kauno politechnikos instituto Vilniaus filiale. Studijas baigė 1962 m. ir įgijo pramonės įmonių elektrinių įrengimų inžinieriaus elektriko specialybę. Nuo 1961 m. ėjo gamybos ir technikos skyriaus vyresniojo inžinieriaus pareigas. 1963 m. pradėjo dirbti VEEV saugumo technikos tarnyboje vyresniuoju inžinieriumi. 1975 m. paskirtas šios tarnybos viršininko pavaduotoju. Čia įdėjo daug pastangų, kad sistemoje būtų išvengta sunkių gamybinių traumų. 1999 m. išėjo į pensiją.

Kęstutis Mindaugas Juozaitis

JUOZAITIS Kęstutis Mindaugas gimė 1949 m. rugsėjo 4 d. Paviemuonių k., Veiverių vls., Marijampolės aps. 1956–1967 m. mokėsi Veiverių vidurinėje mokykloje, 1967–1972 m. – Kauno politechnikos institute. 1972 m. pradėjo dirbti Pramoninės statybos projektavimo institute inžinieriumi. Netrukus buvo pašauktas į armiją: 1972–1973 m. tarnavo kariuomenėje. 1973–1975 m. dirbo Kauno termofikacinėje elektrinėje būdinčiuoju šaltkalviu, paskui kuro ir transporto ceche pamainos viršininku, vėliau 2-ajame katilų ir turbinų ceche katilinės vyresniuoju mašinistu. 1975–1977 m. vėl tarnavo armijoje. 1977 m. grįžo į Kauno termofikacinę elektrinę ir buvo paskirtas 2-ojo katilų ir turbinų cecho turbinų salės vyresniuoju mašinistu. 1980–1982 m. buvo kuro transporto cecho viršininko pavaduotojas, 1982–1983 m. – katilų ir turbinų cecho viršininko pavaduotojas, 1983–1996 m. – katilų ir turbinų cecho viršininkas, 1996–1997 m. – „Kauno energijos“ filialo Kauno elektrinė vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojas, 1997–2000 m. – technikos direktoriaus pavaduotojas, 2000–2002 m. – technikos direktorius. Nuo 2002 m. iki šiol yra AB „Kauno energija“ generalinis direktorius. Apdovanotas LR Seimo pirmininko padėkos raštu.

Žmona Zita Juozaitienė nuo 1987 m. dirba AB „Kauno energija“ chemijos tarnybos viršininke.

JUOZAITIS Rymantas gimė 1953 m. gegužės 6 d. Kaune, tarnautojų šeimoje. 1971 m. baigė Kauno J. Aleksonio vidurinę mokyklą (dabartinė „Saulės“ gimnazija). 1976 m. baigė mokslus Kauno politechnikos institute ir įgijo pramonės šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. 1976–1977 m. dirbo Dujinių įrengimų derinimo ir gazifikacijos organizacinės technikos valdyboje inžinieriumi derintoju. 1977–2000 m. – Kauno šiluminių tinklų kapitalinės statybos skyriaus inžinierius, šiluminių tinklų rajono dispečeris, meistras, vyriausiasis meistras, vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojas, šilumos tiekimo direktorius, Kauno šilumos tinklų direktorius, Kauno energijos paslaugų direktorius, Kauno elektrinės direktorius, nuo 2000 m. – generalinis direktorius. Nuo 2002 m. vasario 11 d. – AB „Lietuvos energija“ generalinis direktorius. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas garbės raštais, skatintas premijomis. Būdamas aukštos kvalifikacijos specialistas, turėdamas neginčijamą autoritetą tarp pavaldinių, puikių vadovavimo įgūdžių ir organizacinių gebėjimų daug prisidėjo prie Lietuvos energetikos plėtros.

JURĖLA Antanas gimė 1921 m. birželio 1 d. Staraja Rusa mieste, Novgorodo sr. (Rusijoje). 1922 m. tėvai grįžo į Lietuvą, įsikūrė netoli Šiaulių. Antanas 1929–1934 m. lankė Žardžiūnų pradžios mokyklą. 1935 m. baigė Šiaulių berniukų gimnazijos 6-ias klases. Atitarnavęs kariuomenėje, 1941–1944 m. dirbo Šiaulių pieno centre, miesto savivaldybėje. 1944–1947 m. buvo Rėkyvos elektrinės elektromonteris. 1947–1957 m. – Šiaulių ET dispečeris. 1964–1967 m. mokėsi Šiaulių politechnikume ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1965–1967 m. – Šiaulių rajono dispečerių tarnybos viršininko pavaduotojas, o nuo 1967 iki 1974 m. – šios tarnybos viršininkas. 1974–1987 m. – įmonės gamybinės veiklos dispečeris. Į pensiją išėjo 1987 m. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas garbės raštais.

Mirė 1995 m. Palaidotas Šiauliuose, Ginkūnų kapinėse.

JURELIS Antanas gimė 1929 m. vasario 19 d. Geležinių k., Igliskėlių vls., Marijampolės aps., ūkininkų šeimoje. 1947 m. pradėjo dirbti Petrašiūnų statybos ir montavimo valdyboje.

Rymantas Juozaitis

Antanas Jurėla

Antanas Jurelis

Dirbdamas prie Petrašiūnų elektrinės atstatymo darbų, 1960 m. baigė Kauno politechnikumą ir pradėjo dirbti meistru – montavo aukštosios įtampos pastotes. 1962 m. skiriamas Kauno elektros tinklų Kaišiadorių rajono viršininku. Jo iniciatyva 1962–1989 m. buvo elektrifikuoti visi Kaišiadorių rajono žemės ūkio objektai ir automatizuotos Būblių ir Pastrėvio hidroelektrinės. Jis rūpinosi, kad jos būtų tinkamai eksploatuojamos. 1989 m. išėjo į pensiją.

Alfonsas Jurėnas

JURĖNAS Alfonsas gimė 1948 m. rugsėjo 29 d. Laužėnų k., Švenčionių vls. ir aps. 1955–1966 m. mokėsi Švenčionių 1-ojoje vidurinėje mokykloje, 1966 m. įstojo į Vilniaus inžinerinį statybos institutą. 1969–1971 m. tarnavo kariuomenėje. Grįžęs iš kariuomenės tęsė studijas tame pačiame institute, Mechanikos fakulteto vakariniame skyriuje, kurį baigė 1978 m. ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1974–1984 m. dirbo Gamybinėje kuro valdyboje realizavimo organizavimo skyriaus viršininko pavaduotoju, skyriaus viršininku. 1984–1991 m. buvo Gamybinio šiluminės energijos tiekimo susivienijimo direktoriaus pavaduotojas, 1991–1994 m. – VĮ „Šiluma“ direktorius komercijai, 1994–2002 m. – SPAB Vilniaus šilumos tinklai direktorius komercijai, nuo 2002 m. – direktoriaus pavaduotojas. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas garbės raštais, premijomis.

Leonas Jurkevičius

JURKEVIČIUS Leonas gimė 1944 m. sausio 6 d. Ukmergės mieste, darbininkų šeimoje. 1961 m. baigė Ukmergės 1-ąją vidurinę mokyklą, 1964 m. – Kauno politechnikumą ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. Klaipėdos elektros tinkluose pradėjo dirbti 1964 m. elektromonteriu. 1975 m. baigė Kauno politechnikos instituto Klaipėdos vakarinį fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Nuo 1976 m. iki šiol yra Klaipėdos ET gamybos ir technikos tarnybos viršininko pavaduotojas. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas įvairiais apdovanojimais.

JURKEVIČIUS Petras gimė 1936 m. rugsėjo 1 d. Joniškėlio m., Biržų aps., darbininkų šeimoje. 1944–1949 m. mokėsi Jo-

niškėlio vidurinėje mokykloje. 1951 m. pradėjo dirbti Joniškėlio plytinėje, kur buvo gaminami ir drenažo vamzdžiai. 1955–1958 m. tarnavo kariuomenėje. Grįžęs iš kariuomenės vėl dirbo šioje plytinėje darbininku. 1961 m. persikėlė į Panevėžį ir ėmė dirbti betonuotoju Panevėžio 5-ojoje statybos valdyboje. 1961–1964 m. dirbo kūriku Panevėžio baldų ir medžio apdirbimo kombinate. Nuo 1964 m. iki 2001 m. dirbo Panevėžio šilumos tinkluose: 1964–1967 m. – katilinės operatoriumi, 1967–2001 m. – dispečerių tarnyboje dispečeriu. Už gerą darbą turi kelis vyriausybinių institucijų padėkos raštus, apdovanotas darbo veterano medaliu.

Petras Jurkevičius

JURKONIS Jonas gimė 1949 m. spalio 8 d. Paliepio k., Lazdijų r. 1967 m. baigė Leipalingio vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą, kurį baigė 1972 m. ir įgijo inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją. 1972–1997 m. dirbo „Oruvoje“ Mažeikiuose inžinieriumi, cecho viršininku. 1997–2001 m. buvo AB Mažeikių šilumos tinklai direktoriaus pavaduotojas, nuo 2001 m. iki šiol – generalinis direktorius.

Jonas Jurkonis

JURKŠTAS Linas gimė 1949 m. rugsėjo 18 d. Jurkupių k., Rokiškio r., valstiečių šeimoje. 1956–1964 m. mokėsi Panevėžio vidurinėje mokykloje, 1964–1968 m. – Vilniaus politechnikume, kur įgijo techniko šilumininko specialybę. 1968 m. balandžio mėn. pradėjo dirbti Panevėžio šilumos tinkluose, bet po poros mėnesių buvo pašauktas į kariuomenę. Grįžo 1970 m. ir vėl ėmė dirbti Panevėžio šilumos tinkluose: 1970–1973 m. buvo inžinierius technologas, 1973–1977 m. – Panevėžio ŠT rajono viršininkas, 1977–1980 m. – gamybinės abonentų tarnybos viršininkas, 1980–1994 m. – dispečeris, nuo 1994 m. – dispečerių tarnybos viršininkas. Už gerą darbą yra apdovanotas keliais padėkos raštais.

Linas Jurkštas

JURKŪNAS Žibartas gimė 1939 m. spalio 16 d. Utenoje. 1957 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą. 1961 m. pašauktas į kariuomenę. Tarnybą baigė 1964 m., bet pasiliko dirbti darbo apsaugos inžinieriumi. 1967 m. grįžo į Lietuvą ir

Žibartas Jurkūnas

Vaclovas Jusas

Algirdas Juška

pradėjo dirbti Utenos ET inžinieriumi, vyr. inžinieriumi. Neakivaizdžiai tęsė mokslą Politechnikos institute ir 1977 m. jį baigė. 1975–1989 m. dirbo Utenos ET profsąjungos pirmininku, 1989–1991 m. – kapitalinės statybos skyriaus viršininku.

Mirė 1991 m. vasario 9 d. Palaidotas Utenos kapinėse.

JUSAS Vaclovas gimė 1936 m. rugsėjo 27 d. Kaune. 1955 m. baigė Kauno 3-iąją geležinkelininkų amatų mokyklą. 1955–1961 m. dirbo Kauno garvežių depe garvežio mašinisto padėjėju. 1961 m. pradėjo dirbti Petrašiūnų elektrinės turbinų ceche šaltkalviu, vėliau dirbo maitinimo siurblių mašinistu, turbinų mašinistu, o 1968 m. gruodžio 18 d. perkeltas į kuro transporto cechą viršininko pavaduotoju. 1971 m. baigė Kauno politechnikos instituto pramonės šiluminės energetikos specialybės kursą ir jam pripažinta inžinieriaus mechaniko kvalifikacija. Nuo 1979 m. birželio 28 d. iki šiol dirba kuro cecho viršininku.

JUŠKA Algirdas gimė 1928 m. rugsėjo 2 d. Radviliškio vls., Šiaulių aps. 1951 m. baigė Kauno politechnikumą ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1954–1958 m. dirbo LEEV inžinieriumi. 1958–1989 m. buvo Vilniaus elektrinės elektros laboratorijos viršininkas, meistras.

Mirė 1993 m. kovo 24 d. Palaidotas Vilniuje, Karveliškųjų kapinėse.

JUŠKA Antanas Petras gimė 1936 m. birželio 29 d. Vyžpiniuose, Žvirgždaičių vls., Šakių aps. 1945 m. baigė Antabūdžio pradinę mokyklą, paskui mokėsi Barzdų progimnazijoje. 1953 m. baigė Griškabūdžio vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą. Jį baigė 1958 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Pagal paspyrimą dirbo Vilniaus elektros tinklų Druškininkų ir Antalieptės skyriuose meistru ir Lentvario skyriuje viršininku. Vykde Druškininkų dyzelinės elektrinės ir Antalieptės HE statybos techninę priežiūrą, vėliau į elektros tinklų eksploataciją priėmė Bagdononių HE, Vievio 110/35/10 kV pastotę ir prijungtą pirmąją Lietuvos elektrinės statybos 35/0,4 kV įtampos pastotę. 1961–1990 m. dirbo LMA Energetikos ir elektrotechnikos

institute (nuo 1967 m. – Fizikinių techninių energetikos problemų institutas, dabar – Lietuvos energetikos institutas) vyr. inžinieriumi, moksliniu darbuotoju, sektoriaus vadovu, laboratorijos vadovu. 1970 m. apgynė kandidato (dabar daktaro) disertaciją „Miestų elektros tinklų parametrų ir schemų optimizavimas“ (1993 m. nostrifikuotas). 1969–1990 m. dar dirbo Lietuvos energetikos vystymo nuolatinės komisijos moksliniu sekretoriumi, 1976–1990 m. – Šiaurės vakarų regiono kompleksinių energetikos problemų mokslinės tarybos nariu. 1990 m. perkeltas į LR Energetikos ministeriją ir paskirtas elektros ir šilumos ūkio departamento direktoriumi. Nuo 1997 m. sujungus Energetikos ir Ekonomikos ministerijas dirbo Ūkio ministerijoje energetikos strategijos skyriaus vyr. specialistu. 2001 m. išėjo į pensiją. Pereinant į rinkos ekonomiką ir reformuojant energetikos ūkį, paskelbė namažai straipsnių energetikų laikraštyje „Žiburiai“, Lietuvos ir Europos instituto leidinyje „Lithuania Today: Politics and Economics“ (1993–1995). Bendradarbiaudamas su „Eurostato“, Danijos energetikos agentūros ir šalies Statistikos departamento specialistais pasiūlė patobulintą energijos (kuro, šilumos, elektros) balansų sudarymo metodiką. Pagal ją buvo rengiami ketvirtiniai, metiniai, prognoziniai ketverių metų energijos balansai. Pagal Pasaulinės energetikos tarybos atsiųstą klausimyną parengė 1973–1993 m. Lietuvos energetikos raidos techninius, ekonominius bei ekologinius duomenis, kurie atskiru leidiniu publikuoti Tokijo kongreso informacinėje medžiagoje. 1994–1998 m. skaitė pranešimus tarptautinėse konferencijose energetikos reformų bei energijos balansų raidos klausimais Florencijoje, Lauenburge, Kopenhagoje, Baltijos asamblėjoje (Ryga) ir kt. Dirbdamas institute ir ministerijose per 40 metų vienas arba su bendraautorais parengė apie 220 mokslinių ir mokslo populiarinimo publikacijų. Rengė ir redagavo informacines statistines techninės ekonominės analizės apžvalgas, medžiagą lektoriams. 1996–2000 m. dirbo Seimo visuomeniniame energetikos komitete. 1982–1996 m. buvo Kauno politechnikos instituto Valstybinės egzaminų komisijos pirmininku. Nuo 1990 m. yra Tarptautinės energetikų ekonomistų asociacijos (IAEE) narys, taip pat Pasaulinės energetikos tarybos (WEC) Lietuvos asociacijos

Antanas Petras Juška

narys, 2003 m. įsteigė Kauno klubą „Elektra“. Laisvalaikiu domisi baltų, ypač prūsų ir jotvingių, istorija. Dalyvauja Vilniaus zanavykų bendrijos veikloje; parengė leidinėlių „Griška-būdžio kalendorius 2000“.

Žmona Aldona 35 metus išdirbo Lietuvos energetikos institute.

Faustus Juška

JUŠKA Faustus gimė 1937 m. vasario 15 d. Kražių mstl., Raseinių aps. Baigęs vidurinę mokyklą 1954 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį baigęs 1959 m. įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Tais pačiais metais pradėjo dirbti Energetikos ir elektrotechnikos institute Kaune (dabar Lietuvos energetikos institutas). Darbas buvo susijęs su elektroninių skaičiavimo mašinų panaudojimu energetikos sistemų darbui optimizuoti ir optimizacinių projektavimo uždavinių sprendimu. 1969 m. laboratorija, kurioje jis dirbo, buvo perkelta į Vilnių, Matematikos ir informatikos institutą. Čia toliau buvo tęsiami optimalaus projektavimo metodų tyrimai, sprendžiami konkretūs techninių sistemų optimalaus projektavimo uždaviniai. 1990 m. rugsėjo mėn. pradėjo dirbti neseniai susikūrusioje Lietuvos energetikos ministerijoje vyriausiuoju inžinieriumi. 1993 m. atlikta ministerijos reorganizacija – įsteigta Energetikos agentūra. Čia iki 1996 m. pabaigos F. Juška dirbo energetikos strategijos skyriaus vyriausiuoju inžinieriumi ir skyriaus vedėju pavaduotoju. Panaikinus Energetikos ministeriją ir jos funkcijas perdavus Ūkio ministerijai paskirtas šios ministerijos energetikos strategijos skyriaus vedėju. Šias pareigas ėjo iki išėjimo į pensiją 2003 m. gruodžio mėn.

Pagrindinės F. Juškos darbo kryptys buvo susijusios su Lietuvos energetikos plėtros planavimu bei tam tikslui reikalingų tiriamųjų darbų organizavimu. Svarbūs etapai buvo pirmosios nacionalinės energetikos strategijos ir su jos parengimu susijusių darbų komplekso užbaigimas 1994 m. Daug dėmesio skirta atsinaujinančių ir atliekinių energijos išteklių panaudojimui. Jis daug prisidėjo rengiant šiuos klausimus reguliuojančių teisės aktų projektus, Lietuvos energijos vartojimo efektyvumo didinimo programą.

JUŠKAUSKAS Ksaveras gimė 1927 m. lapkričio 22 d. Kairugnų k., Simno vls., Alytaus aps. Vėliau tėvai su keturiais sūnumis persikėlė gyventi į Simno miestelį. Čia tėvas ilgą laiką dirbo medicinos įstaigų ūkio tarnybose. Tvarkingi ir darbštūs tėvai šias savybes stengėsi perduoti ir savo vaikams. Baigęs Simno pradžios mokyklą ir Kalvarijos progimnaziją, Ksaveras toliau mokėsi Alytaus gimnazijoje. Jis buvo ne tik geras mokinys, bet ir sportininkas: žaidė mokyklos ir miesto futbolo komandose. Baigęs gimnaziją, 1946 m. įstojo į Kauno Vytauto Didžiojo universiteto Technologijos fakultetą. Jį baigęs ir gavęs elektros energetiko inžinieriaus diplomą, 1951 m. buvo pasiūstas dirbti į Altajaus kraštą, Ust Kamenogorsko hidroelektrinę. Prieš atiduodant naudoti šią jėgainę, jis 3 mėnesius stažavosi vienoje stambiausių Rusijoje Volgos hidroelektrinėje.

Chruščiovinio atšilimo metais, kai Lietuvos pramonė ir energetika buvo perduodama lietuvių specialistams, į tėvynę Lietuvą grįžo ir Ksaveras Juškauskas. Lietuvoje jis tapo besikuriančios energetikos sistemos vyriausiosios dispečerių tarnybos viršininko pavaduotoju. Tuo metu prasidėjo spartus jėgainių jungimasis, 1960 m. pradėjo veikti pirmasis tarpsteminis ryšys. Vėliau pastatytos ir sujungtos į sistemą Lietuvos, Ignalinos elektrinės, Vilniaus 3-ioji elektrinė, Kruonio hidroakumuliacinė. Labai svarbi ir atsakinga jungtinės sistemos veiklos sritis tapo dispečerių tarnyba. Čia Ksaveras Juškauskas, tarsi karys, nepasitraukdamas iš savo posto, dirbo 42-ejus metus, iki pat savo mirties dienos. Dirbo labai sumaniai, siūlydavo daug novatoriškų projektų.

Dauguma Lietuvos energetikos sistemos darbuotojų jį mena ne tik kaip dalykišką, aukštos kvalifikacijos darbuotoją, bet ir kaip nepaprastai teisingą bei sąžiningą žmogų. Jis labai brangino savo ir kitų žmonių laisvę. Ši nuostata jam neleido stoti į jokias partijas ir siekti karjeros: ištikimybė savo įsitikinimams ir sąžinei jam buvo brangesnė už kitas vertybes. Tai buvo didžioji šio žmogaus išskirtinybė, kuria daugelis žavėjosi ir negalėjo nepripažinti net tie, kurie nemėgsta atvirai sakomos tiesos. Per visus XX amžiaus antrosios pusės Lietuvos istorijos kataklizmus jis praėjo tiesus ir nesvyruodamas, išsaugojęs didžiausią turtą – sąžinę. Jis būdavo išradingas daugelio

Ksaveras Juškauskas

visuomeninių renginių organizatorius, dažnai vadovaudavo labai jaukioms bendroms Naujųjų metų sutiktuvėms, vakaronėms, išvykoms, jubiliejų šventėms. O jei kurį iš bendradarbių užklupdavo liga, skausmo ar netekties valanda, jis pirmasis pasisiūlydavo padėti artimiesiems ir organizuodavo bendradarbių pagalbą.

Mirė staiga, nesirgęs, 1999 m. lapkričio 6 d. Palaidotas Vilniuje, Sudervės kapinėse.

Liudas Juškevičius

JUŠKEVIČIUS Liudas gimė 1941 m. vasario 2 d. Radviliškyje, Šiaulių aps. 1962 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1962 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje katilų cecho mašinisto padėjėju. 1963 m. paskirtas katilų cecho meistrui, 1965 m. – centralizuoto remonto cecho viršininko pavaduotoju, 1978 m. – remonto tarnybos viršininko pavaduotoju, 1982 m. – remonto tarnybos viršininku, 1983 m. – direktoriaus pavaduotoju, 1991 m. – montavimo baro viršininku. Nuo 1995 m. iki šiol yra katilų remonto baro viršininkas.

Zigmas Juškevičius

JUŠKEVIČIUS Zigmas gimė 1937 m. liepos 27 d. Laukuvos miestelyje, Šilalės vls., Tauragės aps., tarnautojų – mokytojos ir pašto viršininko – šeimoje. 1941 m. birželio 14 d. šeimą okupantai ištrėmė į Sibirą. Tėvas buvo atskirtas nuo šeimos ir įkalintas Krasnojarsko srities Rešotų lageryje. Mama ir sesuo Danutė numirė tremtyje, Zigmas su kita seserimi – Aldona 1946 m. birželio 14 d. sugrįžo į Lietuvą. Mokėsi Aukštągirės ir Laukuvos mokyklose. 1951 m. įstojo į Telšių mokytojų seminariją. Baigęs 4-ris kursus mokytojavo Viešvėnų septynmetėje mokykloje. Po metų įstojo į Vilniaus pedagoginį institutą, bet netrukus susirgo išsėtine skleroze, ir mokslai nutrūko. 1959 m. išvyko pas tėvą į Sibirą, Akmolinską. 1960 m. vėl grįžo į Lietuvą ir dirbo Grigiškių popieriaus kombinate. 1962 m. perkeltas į šios gamyklos elektros cechą elektros montuotoju, vėliau ėjo techniko, inžinieriaus, budinčiųjų elektrikų brigadininko pareigas. 1967 m. baigė Vilniaus elektromechanikos technikumą ir buvo paskirtas į VEEV saugumo technikos ir kovos su avarijomis tarnybą inžinieriumi. Mokymo centre ir

kursuose mokė darbuotojus ir būsimuosius instruktorius gairinti patyrusių avarijų. Buvo kviečiamas ir į kitas įstaigas mokyti reanimacijos. Parengė leidinį „Nukentėjusiųjų nuo elektros gaivinimas iki atvykstant gydytojui“ (išleistas 1977 m.). Buvo kviečiamas teisėjauti pirmosios pagalbos rungtyse. 1994 m. išėjo jo leidinys „Darbo traumas Lietuvos energetikos sistemoje 1960–1993 m.“ 1998 m. sukūrė 1 valandos trukmės mokomąjį videofilmą-paskaitą „Nukentėjusiųjų nuo elektros srovės gaivinimas“. 2000 m. pasirodė jo knyga „Darbo traumos Lietuvos energetikos sistemoje 1949–1999 m.“ Buvo aktyvus Lietuvos Atgimimo sąjūdžio veikėjas. Į pensiją išėjo 2000 m. rugpjūčio 31 d.

K

Kazimieras
Augustinas Kačka

KAČKA Kazimieras Augustinas gimė 1937 m. balandžio 4 d. Miliaučiskės k., Ignalinos vls., Vilniaus krašte. 1960 m. baigė Vilniaus universiteto Fizikos ir matematikos fakultetą. Nuo 1969 m. dirbo Vilniaus šilumos tinkluose: iš pradžių gamybos ir technikos skyriaus inžinieriumi konstruktoriumi, vėliau skyriaus viršininko pavaduotoju. 1979 m. skiriamas remonto tarnybos inžinieriumi. Nuo 1991 m. buvo remonto paruošimo skyriaus viršininko pavaduotojas.

K. A. Kačka staiga mirė 1998 m. Palaidotas Vilniuje, Sudervės kapinėse.

Vilniaus ŠT įmonėje dirba jo žmona Birutė, o Naujosios Vilnios katilinėje – sūnus Kazimieras Kačka.

Viktoras
Kadaravičius

KADARAVIČIUS Viktoras gimė 1919 m. spalio 14 d. Tytuvėnų mstl., Raseinių aps., darbininkų šeimoje. Baigęs pradžios mokyklos 4 skyrius ir atitarnavęs kariuomenėje, pradėjo dirbti elektros tinklų įmonėje: 1944–1965 m. elektromonteriu, 1965–1988 m. – 6-os kategorijos elektromonteriu. 1988 m. išėjo į pensiją. Už gerą darbą apdovanotas Garbės ženkle ordinu, Darbo šlovės III laipsnio ordinu, 1972 m. jam suteiktas geriausio Lietuvos energetikos darbininko garbės vardas.

Mirė 1988 m. Palaidotas Šiauliuose, Ginkūnų kapinėse.

Energetikos sistemoje (Šiaulių ET) dirba duktė Stefanija.

KAIRYS Petras gimė 1929 m. sausio 19 d. Argentinoje, Rosario mieste. 1932 m. kartu su tėvais grįžo į Lietuvą. 1942 m. baigė Klausučių pradinę mokyklą, 1950 m. – Biržų gimnaziją. 1950–1955 m. mokėsi Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultete ir įgijo inžinieriaus elektrotechniko kvalifikaciją, elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specializaciją.

Pagal paskyrimą 1955–1957 m. dirbo Kretingos miesto elektros tinklų direktoriumi. 1957–1974 m. vadovavo Pasvalio elektros tinklų skyriui, 1974–1989 m. – Biržų elektros tinklų skyriui.

Mirė 2002 m. gegužės 1 d. Palaidotas Biržų katalikų kapinėse.

KALINAUSKAS Aleksandras gimė 1945 m. kovo 1 d. Žeimeilio mstl., Šiaulių aps. 1952–1964 m. mokėsi Žeimeilio vidurinėje mokykloje. 1964 m. pradėjo dirbti Pakruojo rajono Laborų aštuonmetėje mokykloje. 1964–1967 m. tarnavo kariuomenėje. 1968 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą. 1969 m. persikėlė į Vilniaus inžinerinio statybos instituto vakarinį skyrių. 1972 m. balandžio 3 d. pradėjo dirbti VEEV elektros tinklų ir pastočių tarnybos inžinieriumi. 1975–1993 m. buvo šios tarnybos vyresnysis inžinierius, 1993–2000 m. – vadovaujantysis inžinierius. Nuo 2000 m. liepos 1 d. iki šiol yra elektrotechnikos skyriaus grupės vadovas.

KALINAUSKAS Juozas gimė 1928 m. lapkričio 15 d., netoli Pilviškių miestelio, Vilkaviškio aps. Baigęs Pilviškių progimnaziją, įstojo į Vilkaviškio gimnaziją, kurią baigė 1947 m. Toliau studijavo Kauno politechnikos institute, kurį baigė 1952 m. Paskyrimą dirbti gavo į Donbaso energetikos Makejevkos (Ukraina) tinklų rajoną. 1957 m. perkeltas į Lietuvos energetikos ūkio valdybą, centrinę relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybą vyresniuoju inžinieriumi. 1959 m. kovo 1 d. paskirtas tarnybos viršininko pavaduotoju, 1959 m. rugpjūčio 1 d. – tarnybos viršininku. Tas pareigas ėjo iki mirties. Sparčiai plėtojant energetikos sistemą jo iniciatyva buvo įdiegta daug relinės apsaugos ir automatikos įrenginių, kurių anksčiau nebuvo. Daug dėmesio skyrė šių įrenginių netrikdomam eksploatavimui. Už gerą darbą apdovanotas Energetikos ministerijos garbės raštais, žymūno ženklu, LŪPP (Maskva) bronzos medaliu, įrašytas į Lietuvos energetikos sistemos garbės knygą. Buvo aukščiausios klasės specialistas, geras vadovas, draugiškas ir nuoširdus žmogus.

Petras Kairys

Aleksandras
Kalinauskas

Juozas Kalinauskas

Mirė 1993 m. sausio 21 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

Alfonsas Kalitas

KALITAS Alfonsas gimė 1940 m. rugsėjo 2 d. Šiaulių mieste. 1958 m. baigė Šiaulių 5-ąją vidurinę mokyklą. 1958 m. pradėjo dirbti Rėkyvos elektrinėje elektriku. 1960–1962 m. tarnavo kariuomenėje. 1962–1967 m. studijavo Kauno politechnikos institute. 1967–1990 m. dirbo Šiaulių ŠT gamybos ir technikos skyriaus viršininku; 1990–1994 m. – vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju; 1994–1997 m. – technikos direktoriaus ir generalinio direktoriaus pavaduotoju remontams; 1997–2000 m. – remontų direktoriumi; 2001–2002 m. – generalinio direktoriaus patarėju ir padėjėju. 2002 m. pabaigoje išėjo į pensiją. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas padėkos raštais.

Remigijus
Kalkauskas

KALKAUSKAS Remigijus gimė 1958 m. rugpjūčio 29 d. Šarūčių k., Šilalės r., tarnautojų šeimoje. 1976 m. baigė Priekulės vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Automatikos fakultetą. 1981 m. jį baigęs įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1981 m. paskirtas Mažeikių elektrinės šiluminių matavimų ir automatikos cecho meistru. Nuo 1985 iki 1998 m. buvo šio cecho viršininko pavaduotojas, nuo 1998 iki 2000 m. – šio cecho viršininkas. 2000–2002 m. laikinai ėjo Mažeikių elektrinės vyriausiojo inžinieriaus pareigas, o nuo 2003 m. paskirtas AB Mažeikių elektrinės technikos direktoriumi.

Vytautas Kaminskas

KAMINSKAS Vytautas gimė 1937 m. birželio 15 d. Simno mstl., Alytaus aps. 1954 m. baigė Šilutės vidurinę mokyklą, 1960 m. – Kauno politechnikos institutą. 1960 m. pradėjo dirbti Kauno energetikos remonto įmonėje turbinų gamybos cecho meistru. Vėliau buvo šio cecho vyr. meistras, vyr. inžinierius, blokinių įrenginių darbų vadovas, darbų vykdytojas. Jo specializacija – turbinų įrengimų remontas, jis vadovauja šiems darbams ir Vilniaus elektrinėje; yra išugdęs ne vieną inžinierių kartą. Už tai yra apdovanotas įmonės garbės ir padėkos raštais, jam suteiktas nusipelnusio veterano garbės vardas.

KANČAS Vaclovas gimė 1928 m. kovo 12 d. Kužių k., Šiaulių vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. 1949 m. baigęs vidurinę mokyklą pradėjo dirbti Kauno elektros tinklų skyriuje elektromontieriu. Dirbdamas studijavo Kauno politechnikos institute, Elektrotechnikos fakultete, kurį baigė 1954 m. Nuo 1954 m. sausio mėn. jis dirbo elektros laboratorijos viršininku. Laboratorijoje įrengta nauja aparatūra ir bandymų stendai. Jo iniciatyva 1963 m. Viliampolės 110 kV pastotėje suprojektuota ir įrengta pirmoji Lietuvos energetikos sistemoje telemechanikos aparatūra. Jis iš darbuotojų sudarė atskirą telemechanikų grupę, kurios uždavinys buvo tobulinti įrenginius ir plėtoti pastočių automatizavimą. Jį gerbė jaunieji specialistai, nes jis noromis dalijosi savo žiniomis ir darbo patirtimi.

Mirė 1979 m. rugpjūčio 17 d. Palaidotas Kaune, Romainių kapinėse.

KARBAUSKAS Jurgis Tautvydas gimė 1945 m. sausio 1 d. Kretingos r. Nuo 1966 iki 1994 m. dirbo Elektros tinklų projektavimo institute (ETP). Ėjo įvairias pareigas: techniko, vyresniojo techniko, inžinieriaus, grupės vadovo, projektų vyresniojo inžinieriaus, vyriausiojo specialisto telemechanikos ir ryšių klausimams. Nuo 1994 m. dirba AB „Lietuvos energija“ strategijos skyriaus projektavimo grupės vyresniuoju inžinieriumi. Už gerą darbą ETP instituto vadovybės buvo nuolat skatinamas.

KARPAVIČIUS Česlovas gimė 1915 m. lapkričio 2 d. Juzovkos mieste, Ukrainoje, darbininkų šeimoje. Tėvams grįžus į Lietuvą, čia baigė pradžios mokyklą ir toliau savarankiškai lavinosi kaip elektrikas praktikas. 1932 m. pasimokęs elektrotechnikų kursuose ėmė dirbti privačios radijo laboratorijos mokiniu, paskui dirbo Šiaulių savivaldybės elektromontieriu. 1937–1938 m. tarnavo Lietuvos kariuomenėje. Nuo 1940 m. pradėjo dirbti Bačiūnų–Rėkyvos elektrinėje budėtoju, vėliau – vyresniuoju elektromontieriu. Nuo 1946 m. iki 1975 m. dirbo Rėkyvos–Bačiūnų VRE elektros cecho viršininku. 1949 m. Kijeve baigė elektros cechų viršininkų kursus. Nuo 1975 iki 1999 m. dirbo šaltkalviu elektriku. 1992 m. įsteigė įmonės muziejų,

Vaclovas Kančas

Jurgis Tautvydas
Karbauskas

Česlovas Karpavičius

kuriuo nuolat rūpinosi, plėtė ekspoziciją. Už gerą darbą ir visuomeninę veiklą ne kartą apdovanotas padėkos raštais.

Mirė 1999 m. gegužės 21 d. Palaidotas Šiauliuose, Ginkūnų kapinėse.

Joana Nijolė
Karvelienė

KARVELIENĖ Joana Nijolė gimė 1935 m. vasario 1 d. Jiezno mstl., Alytaus aps. Mokyklą pradėjo lankyti Jiezne 1942 m. 1953 m. ją baigusi įstojo į Vilniaus universiteto Chemijos fakultetą, kurį baigė 1958 m. Buvo paskirta dirbti Energetikos ūkio valdybos šiluminės tarnybos inžiniere, nuo 1961 m. perkelta į chemijos tarnybą inžiniere, nuo 1966 m. pakelta vyresniąja inžiniere, nuo 1974 m. tapo grupės vadove, o nuo 1975 iki 1990 m. dirbo laboratorijos viršininke. Ji buvo darbšti ir sumani darbuotoja, nuolat tobulinusi savo kvalifikaciją. Laisvalaikio pomėgis – dailūsis čiuožimas; ji dailiojo čiuožimo pradininkė Lietuvoje. Daugelį metų buvo Lietuvos energetikų mokslo ir technikos draugijos mokslinė sekretorė.

Mirė pakirsta sunkios ligos 1995 m. kovo 20 d.

Algirdas Simonas
Kasinskas

KASINSKAS Algirdas Simonas gimė 1934 m. balandžio 19 d. Radviliškio mieste, darbininko šeimoje. Mokėsi Radviliškio vidurinėje mokykloje, kurią baigė 1954 m. 1954–1957 m. tarnavo kariuomenėje, aviacijoje. 1957 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, Elektrotechnikos fakultetą. 1959 m. perėjo į vakarinį skyrių, kurį baigė 1963 m. 1960 m. kovo 1 d. pradėjo dirbti Kauno elektros tinkluose pastočių tarnyboje elektromonteriu. Nuo 1963 m. iki šiol dirba Kauno 330/110/10 kV pastotėje meistru.

Vaidutis Augustinas
Kasperavičius

KASPERAVIČIUS Vaidutis Augustinas gimė 1933 m. gegužės 12 d. Onušio k., Juodupės vls., Rokiškio aps., mokytojų šeimoje. 1941 m. su tėvais ištremtas į Jakutiją, Lenos žiotyse esančią Tit Arų salą. 1954 m. baigė Jakutsko technikumą. Dirbo Jakutsko elektrinės pamainos viršininku. 1956 m. grįžo į Lietuvą, bet buvo pašauktas į kariuomenę – tarnavo Murmanskio srityje. 1959 m. priimtas į Vilniaus elektrinę. Dirbdamas mokėsi Kauno politechnikos instituto Vilniaus filiale. Jį baigęs įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1979–1988 m.

buvo elektros cecho viršininkas. Nuo 1988 m. iki šiol – elektros cecho viršininko pavaduotojas.

1989 m. Vilniaus elektrinės techninėje bazėje pagamino ir dalyvavo pastatant 4-is titano paminklus – kryžius Laptevų jūros salose 1943 m. žuvusiems lietuviams ir suomiams atminti (žr. nuotrauką p. 291).

KASPUTIS Česlovas gimė 1952 m. gruodžio 9 d. Raseinių r., valstiečių šeimoje. 1960–1970 m. mokėsi Nemakščių vidurinėje mokykloje. 1970–1975 m. studijavo Kauno politechnikos institute. 1975–1979 m. dirbo Rėkyvos VRE rajoninės katilinės meistru. 1979–1982 m. buvo Šiaulių ŠT katilų ūkio tarnybos viršininkas, 1982–1990 m. – Šiaulių ŠT vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojas, 1990–1994 m. – vyriausiasis inžinierius, 1994–2001 m. – technikos direktorius. Nuo 2001 m. iki šiol yra AB „Šiaulių energija“ administracijos vadovas ir generalinis direktorius. Už ilgametį darbą energetikoje apdovanotas LR Seimo padėkos raštu.

Česlovas Kasputis

KAŠKELEVIČIENĖ Aldona Jovita gimė 1941 m. vasario 15 d. Jurbarko r., valstiečių šeimoje. 1949 m., būdama antros klasės mokinukė, tapo našlaite – mirė mama. 1959 m. baigė Eržvilko vidurinę mokyklą, o 1962 m. – Vilniaus prekybos mokyklą ir įstojo į Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultetą, kurį baigė 1966 m. Nuo 1962 m. dirbo prekybos sistemoje, o nuo 1970 m. – Vilniaus elektros tinklų planavimo skyriuje vyr. ekonomiste. 1977 m. skiriama šio skyriaus viršininke. 1984 m. perkelta vadovauti Vilniaus elektrinės ekonomikos skyriui, kur dirbo iki mirties. A. J. Kaškelevičienė buvo plačios erudicijos darbuotoja, sumani, principinga, reikli sau ir bendradarbiams, visų gerbiama.

Mirė 1998 m. kovo 13 d. Palaidota Vilniuje, Sudervės kapinėse.

KAŠKELEVIČIUS Jonas gimė 1941 m. sausio 7 d. Anupriškių k., Trakų vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. Baigęs Vilniaus žemės ūkio mechanizavimo technikumą, 1958 m. rugpjūčio mėn. pradėjo dirbti Energetikos ūkio valdybos projektavimo ir konst-

Aldona Jovita
Kaškelevičienė

Jonas Kaškelevičius

ravimo biure vyresniuoju techniku elektriku. 1966–1979 m. dirbo Energijos realizavimo įmonėje technikos skyriaus vyresniuoju inžinieriumi, inspekcijos viršininku. 1974 m. baigė Vilniaus inžinerinį statybos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Nuo 1979 iki 1991 m. – Energetikos priežiūros įmonės vyriausiasis inžinierius. Energijos realizavimo ir vartotojų valstybinės priežiūros funkcijas perdavus energijos tiekėjams bei likvidavus Energetikos priežiūros įmonę, nuo 1991 iki 1995 m. dirbo AB „Lietuvos energija“ inspekcijos tarnybos viršininku. Nuo 1995 m. sausio mėn. paskirtas Energetikos valstybinės inspekcijos prie Ūkio ministerijos viršininko pavaduotoju; čia dirba iki šiolei. Už ilgą ir nepriekaištingą darbą energetikos sistemoje yra gavęs 10 paskatinimų, apdovanotas energetikos ir elektrifikacijos žymūno ženklų.

Jonas Katinas

KATINAS Jonas gimė 1940 m. gruodžio 22 d. Buitūnų k., Kuktiškių vls., Utenos aps. 1949–1953 m. mokėsi Buitūnų pradinėje mokykloje, 1953–1956 m. – Kuktiškių septynmetėje, 1957 m. baigė Saldutiškio vidurinę mokyklą. 1959 m. pradėjo dirbti Vilniaus automobilininkų ir motociklininkų klube. 1959–1960 m. tarnavo kariuomenėje. 1960–1961 m. dirbo vairuotoju instruktoriumi minėtame klube, 1961–1962 m. – Vilniaus elektromechanikos technikumai vairuotoju instruktoriumi, 1962–1980 m. – Vilniaus šiluminės elektrinės elektriku, techniku, inžinieriumi, meistrui, centrinės elektros įrengimų izoliacijos ir apsaugos nuo antįtampių bandymų tarnybos sektoriaus viršininku. Kartu mokėsi neakivaizdiniu būdu: 1965 m. baigė Vilniaus elektromechanikos technikumą, 1974 m. – Vilniaus inžinerinį statybos institutą. 1980–1985 m. buvo minėtos elektrinės centralizuoto remonto cecho viršininkas, 1985–1987 m. VGEEV automatizuoto valdymo sistemos skyriaus vyr. inžinierius, 1987–1989 m. – TSRS Energetikos ministerijos Valskybinės Šiaurės vakarų zonos inspekcijos vyr. inžinierius inspektorius, 1989–1991 m. – LEEGS transporto ir mechanizacijos tarnybos viršininkas, 1991–2002 m. – potencialiai pavojingų įrengimų priežiūros Vilniaus elektrinėse inspektorius. Šiuo metu pensininkas.

KAULAKIS Leonas gimė 1903 m. Silvestrų k., Šilalės vls., Tauragės aps., advokato šeimoje. 1922 m. baigė Telšių gimnaziją ir įstojo į ką tik įkurtą Kauno universitetą. 1928 m. baigė šio universiteto Technikos fakultetą. Dar besimokydamas universitete, 1926 m. pradėjo dirbti jaunesniuoju laborantu elektrotechnikos katedroje ir įsteigė universitete pirmąją elektrotechnikos laboratoriją, o vėliau ir kitas laboratorijas. Stažavosi Ciūricho ir Paryžiaus aukštosiose technikos mokyklose. 1932 m. Kauno universitete buvo paskirtas asistentu ir pradėjo dėstyti elektrinių matavimų bei elektros stočių ir tinklų disciplinas. Jis tapo pirmuoju profesionaliu elektrotechnikos disciplinų dėstytoju universitete. 1931 metais išleido vadovėlį „Šviesoteknikos pradmenys“, kur buvo aprašyti pagrindiniai šviesos technikos įrenginiai, pateikta jų projektavimo metodika bei lietuviški elektrotechnikos terminai. Aktyviai dalyvavo 1936 m. įsteigto Energijos komiteto veikloje, dirbo Elektros komisijoje, kuriai iš pradžių vadovavo P. Drašutis, o vėliau – L. Kaulakis. Jo vadovavimu 1937–1938 m. atlikta energetikos ūkio analizė. Jis pradėjo propaguoti vietinių kuro išteklių (durpių ir vandens) naudojimą mūsų šalies energetikos ūkyje. Parengė pirmosios Lietuvoje valstybinės durpėmis kūrenamos Rėkyvos elektrinės projektą. Vadovavo kelių hidroelektrinių projektavimui. Buvo parengęs Kauno hidroelektrinės projekto apmatius ir parinkęs jai vietą ten, kur ji buvo vėliau pastatyta. 1937 m. atstovavo Lietuvai Pasaulio energetikos konferencijoje.

1940 m. L. Kaulakiui suteiktas mokslinis docento vardas, jis paskirtas Elektros jėgainių ir tinklų katedros vedėju ir Technologijos fakulteto elektrotechnikos skyriaus vadovu. 1946–1947 m. – Technologijos fakulteto prodekanas, o 1948–1953 m. – Lietuvos MA Technikos instituto energetikos sektoriaus vadovas. Vadovavo respublikinėms komisijoms, kurios rengė perspektyvinius Lietuvos energetikos plėtros planus. Vadovavo kuriant Lietuvos žemės ūkio elektrifikavimo planą. Kartu su savo mokiniais parengė ir 1961 m. išleido knygą „Žemės ūkio elektrifikavimas“. Vėliau daugiau laiko skyrė pedagoginiam ir moksliniam darbui. 1957 m. jis apgynė daktaro disertaciją ir organizavo mokslinius tyrimus elektros sistemų modeliavimo srityje. Elektros sistemų katedroje buvo sukurti

Leonas Kaulakis

nuolatinės srovės elektros sistemų analizatoriai, kurie buvo naudojami elektros sistemų ir tinklų projektavimui ir jų režimų planavimui. Analizatoriai išgarsino katedrą, jie pelnė įvairių konkursų medalius ir respublikines premijas. Po 1964 m. ėmėsi elektros kokybės tyrimų. 1965 m. L. Kaulakiui buvo suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas. 1966 m. jis apgynė habilituoto daktaro disertaciją ir 1969 m. tapo profesoriumi.

Prof. L. Kaulakis Elektros sistemų katedrai vadovavo nuo jos įkūrimo iki 1974 m. ir iki pat mirties dirbo katedros profesoriumi. Jo vadovaujama katedra parengė ir išleido per 500 elektros energetikos inžinierių, kurie dirbo ir tebedirba AB „Lietuvos energija“ ir jos filialuose, valstybinėse ir vyriausybiniuose organizacijose ir struktūrose, buvo ir yra Mokslų akademijos tikrieji nariai ir nariai korespondentai, apgynę mokslo habilituotų daktarų ir daktarų disertacijas. Jis paskelbė per 100 mokslinių straipsnių, rašė mokslines knygas ir vadovėlius. Jo visuomeninė veikla neatskiriama nuo darbo. Keletą metų vadovavo „Žinijos“ draugijos energetikos sekcijai, buvo nuolatinis įvairių energetikos ūkio ugdymo komisijų, Kauno politechnikos instituto ir Fizikinių techninių energetikos problemų mokslinio tyrimo instituto mokslinių tarybų, elektros energetinių specialybių metodinių komisijų narys. Jis buvo aistringas sodininkas ir gėlininkas. Jo sodininkystės ir gėlininkystės tyrimai buvo žinomi ne tik Lietuvoje, bet ir už jos ribų, prilygo šios srities profesionalų darbams.

Profesorius L. Kaulakis buvo visada žvalios nuotaikos, mėgo turizmą ir kalnų slidinėjimą, mokėjo pagrindines užsienio kalbas. Mėgo žvejoti ir medžioti. Buvo plačios erudicijos, draugiškas, turėjo subtilų humoro jausmą.

Mirė 1987 m. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

KAUNIETIS Stasys gimė 1938 m. gegužės 20 d. Kaune. 1945–1956 m. mokėsi Kauno 6-ojoje vidurinėje mokykloje, 1956–1959 m. – Kauno politechnikume ir įgijo elektrinių, elektros pastočių ir tinklų techniko elektriko kvalifikaciją. Nuo 1958 m. dirbo Energetikos ūkio statybos ir montavimo valdyboje elektromonteriu. 1962–1968 m. studijavo Kauno politechni-

Stasys Kaunietis

kos instituto Elektrotechnikos fakultete ir įgijo elektros pavarų ir pramonės įrenginių automatizavimo inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją. 1958–1960 m. dirbo Petrašiūnų valsstybinės rajoninės elektrinės elektromonteriu, 1960–1963 m. – pamainos viršininku, 1963–1964 m. – elektros cecho viršininko pavaduotoju, 1964–1968 m. – to paties cecho vyresniuoju meistru. Nuo 1968 m. perkeltas į Kauno šilumos tinklus. Čia 1968–1974 m. dirbo gamybinės elektros laboratorijos vyresniuoju meistru, 1974–1987 m. – matavimų, bandymų ir derinimo gamybinės tarnybos viršininku. 1987–1991 m. buvo gamybinės eksploatavimo tarnybos viršininkas. Nuo 1999 m. pensininkas.

KAVALIAUSKAS Eugenijus gimė 1944 m. lapkričio 18 d. Toliočių k., Šiaulių vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. Mokėsi Šiaulių 2-ojoje vidurinėje mokykloje. Šiaulių politechnikume baigė pramoninės ir civilinės statybos kursą. 1965 m. pradėjo dirbti Šiaulių autotransporto įmonėje. Lietuvos energetikos sistemoje darbą pradėjo tuometinėje Rėkyvos VRE 1966 m. kapitalinės statybos skyriaus inžinieriumi. 1975 m. gruodžio 1 d. paskirtas vyresniuoju inžinieriumi, 1983 m. sausio 17 d. – kapitalinės statybos skyriaus viršininku, 1993 m. rugsėjo 15 d. – statybos ir remonto skyriaus viršininku, 2002 m. kovo 12 d. – statinių priežiūros tarnybos viršininku. Dalyvavo visose Šiaulių miesto ir rajonų centralizuoto šilumos tiekimo objektų statybose nuo idėjos iki projektų užbaigimo. Šiuo metu atlieka šių statinių priežiūrą ir remontą.

Eugenijus
Kavaliauskas

KAZAKEVIČIUS Vigantas Antanas gimė 1940 m. vasario 17 d. Vyžuonų mstl., Utenos aps., tarnautojų šeimoje. 1954 m. baigė Užpalių vidurinės mokyklos 7 klases ir įstojo į Vilniaus žemės ūkio mechanizacijos technikumą, kurį baigęs 1958 m. pradėjo dirbti Vilniaus elektros tinkluose vyr. elektromonteriu. Kartu 1960 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Vilniaus filialą. Jį baigė 1967 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Iki 1976 m. Vilniaus ET dirbo inžinieriumi, tarnybos viršininku. Nuo 1976 iki 1992 m. buvo Elektros tinklų statybos valdybos vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, vyriausiuoju

Vigantas Antanas
Kazakevičius

inžinieriumi. Nuo 1992 m. iki šiol – direktorius. Yra publikavęs straipsnių moksliniuose žurnaluose. Už gerą darbą apdovanotas įvairių institucijų garbės, padėkos raštais.

Petras Kaziūnas

KAZIŪNAS Petras gimė 1929 m. spalio 22 d. Geidžiūnų k., Papilio vls., Biržų aps., ūkininkų šeimoje. 1947 m. baigė Biržų gimnaziją ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Hidrotechnikos fakultetą. 1952 m. jį baigė ir buvo paskirtas į Mingėčauro (Azerbaidžanas) HE statybą gamybos skyriaus inžinieriumi. 1954 m. grįžo į Lietuvą ir buvo priimtas į Lietuvos Vyriausiosios energijos valdybos trestą Vilniuje, dirbo mažųjų hidroelektrinių (Renavo HE, Antalieptės HE) statybose darbų vykdytoju, vyr. darbų vykdytoju. 1956 m. perkeltas į Kauno HE statybos valdybą vyr. darbų vykdytoju, statybos aikštelės viršininku. Vėliau dirbo statybos valdyboje 2-ajame Kauno statybos trešte aikštelės viršininku, vyr. technologu. 1971 m. grįžo į Lietuvos VRE statybos valdybos viršininko pavaduotoju, dirbo Kruonio HAE statybos valdyboje technologijos ir bandymo laboratorijos vedėju.

Mirė 2001 m. rugsėjo 3 d.

KAZLAUSKAS Jonas Rimantas gimė 1940 m. spalio 10 d. Raseiniuose. 1962 m. baigė Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakulteto pramonės šiluminės energetikos specialybę. 1982 m. apgynė daktaro disertaciją Lietuvos energetikos institute. 1962–1968 m. – Lietuvos energetikos sistemos inžinierius, 1968–1978 m. – Projektavimo instituto vadovaujantis inžinierius, 1978–1990 m. – Termoizoliacijos instituto laboratorijos vedėjas, 1990–1996 m. – Energetikos ministerijos departamento vadovas, 1996–1997 m. – ministerijos sekretorius, 1997–2000 m. – ūkio ministro patarėjas. Nuo 2000 m. – Energetikos agentūros direktoriaus pavaduotojas. Yra paskelbęs publikacijų spaudoje bei pranešimų konferencijose apie Lietuvos energetikos problemas.

Žmona Maja Kazlauskienė 1969–2000 m. dirbo LVEE valdyboje ekonomiste, dabar pensininkė.

Jonas Rimantas
Kazlauskas

KAZLAUSKAS Stasys gimė 1930 m. lapkričio 25 d. Tirkšlių mstl., Mažeikių aps., valstiečių šeimoje. 1937–1943 m. mokėsi Tirkšlių pradžios mokykloje, 1944–1947 m. – Sedos gimnazijoje. 1947–1953 m. dirbo Pietų Uralo (Rusija) įmonėse elektromonteriu. Grįžęs į Lietuvą 1954 m. pradėjo dirbti Mažeikių alaus darykloje „Kibirkštis“ elektromonteriu, 1957 m. perėjo į Mažeikių ET ir dirbo skyriaus elektromonteriu. Kartu 1962–1967 m. mokėsi Šiaulių politechnikume ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. Nuo 1963 m. buvo Mažeikių ET technikas, nuo 1965 m. – meistras, nuo 1969 m. – vyr. meistras, nuo 1978 m. – viršininko pavaduotojas. 1991 m. išėjo į pensiją. Apdovanotas garbės raštu.

Energetikos sistemoje (Mažeikių ET) dirba sūnus inžinierius elektrikas Kęstutis.

KEINYS Teodoras gimė 1927 m. rugsėjo 1 d. Nevarėnų mstl., Telšių aps., ūkininkų šeimoje. 1952 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Klaipėdos elektros tinkluose pradėjo dirbti 1957 m. Telšių ET skyriaus viršininku. 1992 m. išėjo į pensiją. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas įvairiais apdovanojimais.

Mirė 1997 m. liepos 15 d.

KESYLIS Kazimieras gimė 1939 m. liepos 6 d. Šipų k., Kamajų vls., Rokiškio aps., ūkininkų šeimoje. 1958 m. baigė Kamajų A. Strazdo vidurinę mokyklą, 1967 m. – Kauno politechnikos instituto Klaipėdos fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Klaipėdos elektros tinkluose pradėjo dirbti 1963 m. techniku. 1977 m. skiriamas Klaipėdos ET direktoriaus pavaduotoju. 2002 m. išėjo į pensiją. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas įvairių institucijų padėkos raštais.

KIKUTIS Vytautas gimė 1921 m. kovo 29 d. Drublionių k., Širvintų vls., Ukmergės aps., ūkininko šeimoje. 1940 m. įstojo į Ukmergės amatų mokyklą. Ją baigęs 1943 m. ėmė mokytis Vilniaus politechnikume, kurį baigęs 1948 m. pradėjo dirbti Lietuvos energetikos sistemoje. Čia išdirbo 45-erius metus. 1993 m. išėjo į pensiją.

Stasys Kazlauskas

Teodoras Keinys

Kazimieras Kesylis

Vytautas Kikutis

Antanas Kirlys

KIRLYS Antanas gimė 1929 m. liepos 16 d. Kuosiu k., Rokiškio vls. ir aps. 1946 m. baigė Rokiškio Juozo Tumo-Vaižganto vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno universiteto Technologijos fakultetą. 1950 m. universitetą reorganizavus į Kauno politechnikos institutą, jame studijavo Elektrotechnikos fakultete. 1951 m. jam buvo suteikta inžinieriaus elektriko kvalifikacija. Dar studijuodamas 1949 m. pradėjo dirbti Lietuvos žemės ūkio akademijos matematikos katedroje vyr. laborantu. 1952 m. buvo paskirtas į darbą Kazachijoje, Ustj Kamenogorsko hidroelektrinę ant Irtyšiaus upės. Čia dirbo iki 1955 m. būdiniu inžinieriumi, vyresniu būdiniu inžinieriumi, eksploataavimo skyriaus viršininku.

1955 m. perkeliamas į statomą ant Volgos upės Kuibyševo hidroelektrinę. Joje dirbo iki 1957 m. vyr. meistru. Čia tiesiogiai dalyvavo dinamiškai išbandant unikalius hidroagregatus, diegiant 380 kV įtampos aparatūrą bei elektros tiekimo linijas, atliekant natūrinius tais laikais galingiausios energetikos sistemos statinio ir dinaminio stabilumo bandymus ir kt. 1957 m. grįžta į Lietuvą ir skiriamas dirbti energetikos ūkio valdyboje. Energetikos sistemoje ėjo įvairias pareigas: kapitalinės statybos skyriaus viršininko, energetikos plėtros tarnybos viršininko, projektavimo ir konstravimo biuro vyriausiojo inžinieriaus, AB „Lietuvos energija“ viršininko (generalinio direktoriaus) padėjėjo, teisės ir valdymo biuro vedėjo bei referento. Jis tiesiogiai padėjo organizuoti masinį Lietuvos kaimo vietovių elektrifikavimą, stambiausių elektros generavimo šaltinių (Lietuvos elektrinė, Ignalinos atominė elektrinė, Kruonio hidroakumuliacinė elektrinė, termofikacinė elektrinė ir kt.) techninį bei ekonominį pagrindimą, elektros energetikos sistemos pagrindinių tinklų formavimą, centralizuoto miestų šilumos tiekimo sistemų plėtrą. Didelę reikšmę elektros energetikos sistemos pažangai turėjo gelžbetoninių atramų įdiegimas. Po 1991 m. nemažai prisidėjo pertvarkant elektros energetikos ūkio valdymą į naujas ūkininkavimo sąlygas. Kūrė akcinę bendrovę „Lietuvos energija“, dalyvavo jos kapitalo akcionavimo procese. 2000 m. gruodį išėjo į pensiją.

Be savo tiesioginio darbo, turėjo įvairias visuomenines pareigas. Jis buvo: Vyriausiosios energetikos ir elektrifikavimo valdybos kolegijos narys (1963–1970), Lietuvos Ministrų Ta-

rybos Valstybinio mokslinio tyrimo darbų koordinavimo komiteto Nuolatinės energetikos ugdymo komisijos narys (1962–1968), problemos „Kibernetika ir skaičiavimo technika“ respublikinės mokslinės tarybos sekcijos narys (nuo 1964), Lietuvos gamybinių jėgų plėtros ir išdėstymo problemų pramonės ir energetikos mokslinės techninės komisijos narys (1963–1970), Vyriausiosios energetikos ir elektrifikavimo valdybos Mokslinės techninės tarybos mokslinis sekretorius ir biuro narys (1964–1972), Energetikos ir elektrotechninės pramonės mokslinės techninės draugijos (MTD) Lietuvos respublikinės valdybos prezidiumo pirmininko pavaduotojas, Lietuvos valstybinės energetikos sistemos direktorių tarybos atsakomasis sekretorius (1991–1994), AB „Lietuvos energija“ valdybos atsakomasis sekretorius (1994–1996).

KISELIOVIENĖ Rimutė gimė 1939 m. vasario 10 d. Biržuose. 1961 m. baigė Vilniaus universitetą, Fizikos ir matematikos fakultetą. 1962 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje technikos skyriaus inžiniere. 1962 m. paskirta metalų laboratorijos spektroskopijos inžiniere. Nuo 1996 m. iki šiol yra metalų laboratorijos viršininko pavaduotoja. Apdovanota Ūkio ministerijos padėkos raštu.

Rimutė Kiseliovienė

KIŠKŪNAS Romualdas Stanislovas gimė 1944 m. vasario 11 d. Rėkyvos k., Šiaulių vls. ir aps., Rėkyvos elektrinės statybininko šeimoje. Baigęs vidurinę mokyklą, 1962 m. liepos 16 d. pradėjo dirbti Rėkyvos VRE šilumos cecho pagalbinio darbininku, 1963 m. – šiluminės laboratorijos šaltkalviu elektriku prietaisininku. 1969 m. baigė Šiaulių politechnikumo pramonės įmonių elektrinių įrengimų specialybę ir buvo paskirtas šiluminės laboratorijos būdiniu inžinieriumi, 1971 m. – vyresniu inžinieriumi. 1974 m. tapo 2-osios rajoninės katilinės meistru, 1986 m. – matavimų, derinimo ir bandymų tarnybos meistru, 1990 m. – Šiaulių rajoninės katilinės meistru, 1994 m. šilumos matavimo prietaisų ir automatikos laboratorijos viršininku, 2002 m. metrologijos ir automatikos tarnybos viršininku. Šias pareigas eina iki šiol. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas padėkos raštais.

Romualdas Stanislovas Kiškūnas

Rudolfas Klajumas

KLAJUMAS Rudolfas gimė 1931 m. gegužės 5 d. Bačiūnų k., Šiaulių vls. ir aps., tarnautojų šeimoje. (Tėvas Vladas Klajumas 1922–1923 m. statė Bačiūnų elektrinę, vėliau dirbo Palemono plytinės vyriausiojo inžinieriumi.) 1937 m. baigęs Rėkyvos pradžios mokyklą Rudolfas įstojo į Šiaulių 9-ąją gimnaziją, kurią baigė 1949 m. Tęsė mokslus Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultete, kurį baigęs 1955 m. įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1955–1963 m. dirbo Ukmergės energetikos statybos ir montavimo valdybos viršininku, 1963–1965 m. – Liaudies kontrolės Panevėžio skyriuje, 1965–1969 m. – Panevėžio elektros tinklų direktoriaus pavaduotoju, 1969–1989 m. – Alytaus elektros tinklų direktoriumi. 1991 m. rugsėjo 10 d. išėjo į pensiją.

Mirė 1992 m. liepos mėnesį. Palaidotas Kaune, Karmėlavos kapinėse.

Jonas Kleiza

KLEIZA Jonas gimė 1933 m. sausio 15 d. Kaune, darbininko šeimoje. 1956 m. baigęs vidurinę technikos amatų mokyklą, pradėjo dirbti Kauno elektros tinklų skyriuje elektromonteriu. Vėliau lankė specialius kursus ir, išmokęs sudėtingą kabelininko darbą, buvo paskirtas vyresniuoju elektromonteriu kabelininku. Tiesti požeminius elektrinių ryšių kabelius jis išmokė daug kitų elektromonterių. Aktyviai ir sėkmingai dalyvaudavo kabelių tiesėjų kursuose bei varžybose, buvo aukštos kvalifikacijos specialistas, gerai įgudęs taisyti 35 kV įtampos kabelius, juos tiesti ir prižiūrėti. Už nepriekaištingą kabelių remontą ir eksploatavimą ne kartą buvo premijuotas ir apdovanotas garbės raštais.

Mirė 1999 m. Palaidotas Kaune, Seniavos kapinėse.

Vladas Kličmanas

KLIČMANAS Vladas gimė 1886 m. Panevėžyje. Mokėsi realinėje mokykloje, kurios dėl lėšų stokos nebaigė. 1902 metų rudenį pradėjo dirbti Panevėžio miesto savivaldybėje – iš pradžių raštininku, o nuo 1905 m. – sąskaitininku. 1910–1911 m. jo rūpesčiu Panevėžio mieste ir apskrityje įrengtas telefono tinklas. V. Kličmanas buvo paskirtas telefono tinklo vedėju. Nuo 1912 m. priklausė Elektros komisijai, kuri rūpinosi miesto elektrifikavimu. 1913 m. dalyvavo komisijos darbe stei-

giant miesto elektrinę, jo rūpesčiu 1914 m. buvo pastatyta miesto savivaldybės elektrinė. 1915 m. pasitraukė į Rusijos gilumą, atliko karinę tarnybą. Ilgametis Panevėžio miesto dūmos (1903–1914) ir miesto valdybos (1918–1940) narys, burmistro pavaduotojas, vienas iš seniausių Lietuvos savivaldybininkų. 1928 m. Lietuvos Nepriklausomybės dešimtmečio proga apdovanotas LDK Gedimino IV laipsnio ordinu.

Be Panevėžio telefonizavimo ir elektrifikavimo darbų, V. Kličmanas suorganizavo ir miesto priešgaisrinę apsaugą. 1925 m. įsigytas priešgaisrinis inventorių, vėliau pastatyta ir gaisrinė. Už nuopelnus ugniagesybai 1934 m. apdovanotas Lietuvos ugniagesybos sąjungos „Artimųjų pagalbos“ II laipsnio garbės ženklu. Aktyviai dalyvavo visuomeniniame gyvenime. Nuo 1904 m. dalyvavo Panevėžio artistų mėgėjų kuopelės, vėliau „Aido“ ir „Dainos“ draugijų vaidinimuose, vaidino komedinius personažus. Buvo lietuvių klubo „Vienybė“ narys. Mokėjo lenkų, prancūzų, vokiečių, hebrajų kalbas.

Mirė 1951 m. Palaidotas Panevėžio Ramygalos g. kapinėse.

KLIMOVAS Leonidas gimė 1932 m. spalio 24 d. Rokiškio r. Vyriausiojoje gamybinėje energetikos valdyboje pradėjo dirbti 1972 m. birželio 9 d. vyresniuoju inžinieriumi. Pastočių eksploataavimo ir remonto tarnyboje kuravo 35/330 kV pastočių kompleksinį remontą. Vėliau dirbo darbo mokslinio organizavimo laboratorijoje, projektavimo ir konstravimo biure, gamybos ir technikos, technikos ir informacijos skyriuose. Prižiūrėjo darbo normavimo, racionalizavimo, patentavimo bei standartizavimo veiklą. 2000 m. išėjo į pensiją.

Leonidas Klimovas

KLUPŠAS Apolinaras gimė 1926 m. rugpjūčio 21 d. Mėdginų k., Joniškio vls., Šiaulių aps., ūkininkų šeimoje. 1936 m. pradėjo lankyti Mielaičių kaimo pradžios mokyklą, paskui tęsė mokslą Joniškio ir Šiaulių gimnazijose. 1947–1952 m. mokėsi Kauno politechnikos institute, Elektrotechnikos fakultete, ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Darbinę veiklą pradėjo 1952 m. Maskvos treste „Centroelektrosetstroj“ meistru. 1954 m. paskirtas Leningrado tresto „Lenelektrosetstroj“ darbų vykdytoju, 1956 m. persikėlė į Šiaulius, dirbo Šiaulių ET

Apolinaras Klupšas

elektromonteriu, 1957 m. – technikos skyriaus viršininku, 1961 m. – vyriausiuoju inžinieriumi, 1970 m. – technikos tarnybos viršininku. Daug nuveikė elektros tinklų mažosios mechanizacijos srityje: kai kurie projektai eksponuoti Maskvoje, LŪP parodoje. Skaitydavo pranešimus konferencijose, rengdavo komandas profesinėms varžyboms ir laimėdavo prizines vietas. 1986 m. išėjo į pensiją.

Jonas Kniukšta

KNIUKŠTA Jonas gimė 1925 m. rugsėjo 14 d. Erlėnų k., Salantų vls., Kretingos aps., ūkininkų šeimoje. Baigęs Salantų gimnaziją, kurį laiką joje dirbo mokytoju. 1952 m. baigė Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą ir pradėjo dirbti Klaipėdos VRE inžinieriumi. 1957 m. sumanusis energetikas skiriamas Klaipėdos ET įmonės direktoriumi, 1974 m. jis tampa gamybos ir technikos tarnybos viršininku. Jis daug prisidėjo prie Žemaitijos, ypač Klaipėdos krašto elektros tinklų kūrimo bei plėtros. 1987 m. išėjo į pensiją.

Mirė 1992 m. vasario 27 d. Palaidotas Klaipėdos kapinėse.

KOPČIONOVAS (Kopčionov) Olegas gimė 1931 m. Rusijoje, Oriolo srityje, Livnų mieste, kariškio šeimoje. 1940 m. spalio mėn. tėvas buvo perkeltas į Lietuvą, Vilkaviškį. 1941 m. birželio 21 d. grįžo į Rusiją, Maskvos sritį. Čia Olegas 1948 m. baigė vidurinę mokyklą ir įstojo į Maskvos energetikos institutą, kurį baigė 1954 m. ir buvo paskirtas į Vilnių. Dirbo Vilniaus 2-osios elektrinės šiluminės automatikos skyriaus inžinieriumi, nuo 1955 m. – katilų ir turbinų skyriaus viršininko pavaduotoju. 1957 m. perkeltas į VGEEV šiluminės automatikos ir matavimų skyrių vyresniuoju inžinieriumi, vėliau grupės vadovu, tarnybos viršininku. Čia išdirbo iki 1997 m., kada išėjo į pensiją. 1968 m. parengė ir apgynė kandidato (dabar daktaro) disertaciją elektrinių ir šiluminių tinklų automatizacijos technologinių procesų klausimais; parašė šia tematika daugiau kaip 60 straipsnių, 3 brošiūras; yra 4 išradimų autorius ir bendraautoris. Apdovanotas įvairiais medaliais.

Olegas Kopčionovas

KOREIVA (Koreivo) Marijanas gimė 1934 m. birželio 9 d. Kareiviškių k., Molodečno sr., Baltarusijoje, valstiečių šeimoje. Vilniaus elektros tinkluose pradėjo dirbti nuo 1959 m. rugsėjo 8 d., pirmiausia remonto ceche elektromonteriu, vėliau šaltkalviu elektriku, meistru, vyresniuoju meistru. Nuo 1983 m. gegužės 3 d. paskirtas remonto cecho viršininku. Sujungus remonto cechą su izoliacijos tarnyba į įrengimų remonto tarnybą, paskirtas viršininko pavaduotoju. Aukštos kvalifikacijos darbuotojas, už ilgametį sąžiningą darbą apdovanotas veterano medaliu. Ilgus metus buvo profsąjungos cecho komiteto ir elektros tinklų savišalpos kasos pirmininkas. Nuo 2000 m. gruodžio mėn. pensininkas. Gyvena Vilniuje.

Marijanas Koreiva

KRAUJELIS Alfonsas gimė 1931 m. balandžio 7 d. Paeisetės k., Kuktiškių vls., Utenos aps., ūkininkų šeimoje. 1952 m. baigė Utenos vidurinę mokyklą, 1957 m. – Lietuvos žemės ūkio akademiją, kur įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1957–1960 m. dirbo Geologijos valdyboje prie Ministrų Tarybos mechanizacijos skyriaus viršininku. Kartu neakivaizdžiai mokėsi Maskvos statybos ir architektūros akademijoje, kurią baigęs įgijo kelių ir energetikos statybos mašinų eksploatavimo inžinieriaus kvalifikaciją. 1960–1979 m. buvo Energetikos statybos tresto vyriausiasis mechanikas, 1979–1985 m. – šio tresto jungtinio profsąjungos komiteto pirmininkas, 1985–1992 m. – šio tresto valdytojo pavaduotojas, 1992–1994 m. – vėl profsąjungos komiteto pirmininkas. 1994 m. išėjo į pensiją. Už sąžiningą darbą ne kartą apdovanotas įvairių institucijų padėkos ir garbės raštais.

Alfonsas Kraujelis

KREGŽDYS Juozas gimė 1946 m. balandžio 16 d. Vilkaviškio mieste. 1964–1969 m. mokėsi Kauno politechnikos institute. Jį baigęs įgijo pramonės šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. 1969 m. priimtas dirbti į Klaipėdos šilumos tinklus katilų cecho meistru. 1971–1972 m. buvo gamybos ir technikos skyriaus vyresnysis inžinierius; 1972–1979 m. – šio skyriaus viršininko pavaduotojas; 1979–1994 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininkas; 1994–2001 m. – technikos direktorius; nuo 2001 m. iki šiol – generalinio direktoriaus pa-

Juozas Kregždys

vaduotojas. Periodinėje spaudoje yra paskelbęs kelis straipsnius pramonės šiluminės energetikos tematika. Už gerą darbą yra apdovanotas įvairių institucijų garbės raštais, taip pat pelnęs geriausio energetikos specialisto vardą.

Antanas Krilavičius

KRILAVIČIUS Antanas gimė 1950 m. kovo 24 d. Balbieriškio mstl., Prienų r. 1957–1968 m. mokėsi Balbieriškio vidurinėje mokykloje. 1968 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, Elektrotechnikos fakultetą, kurį baigė 1974 m. ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1974 m. pradėjo dirbti Alytaus šilumos tinkluose pamainos vyr. meistru. 1975 m. tapo vyr. inžinieriumi konstruktoriumi. Tų pačių metų gruodžio 1 d. perkeltas į katilų ūkio tarnybą pamainos vyr. meistru. 1976–1979 m. dirbo dispečeriu, 1979–1981 m. – katilų ūkio tarnybos viršininku, 1981–1982 m. – rajoninės katilinės vyr. meistru, 1982–1983 m. – baro meistru, 1983–1984 m. – Alytaus ŠT rajono viršininku, 1994–1997 m. – direktoriaus pavaduotoju socialiniams klausimams. 1997–2001 m. buvo SPAB Alytaus šilumos tinklai valdybos narys, generalinio direktoriaus pavaduotojas, nuo 2001 m. iki šiol – UAB „Litesko“ filialo „Alytaus energija“ direktoriaus pavaduotojas, komercijos direktorius.

Edmundas Krūminis

KRŪMINIS Edmundas gimė 1937 m. vasario 12 d. Naujo Strūnaičio k., Švenčionių aps., valstiečių šeimoje. 1957 m. baigė Švenčionių 1-ąją vidurinę mokyklą, 1961 m. – Vilniaus elektromechanikos technikumą ir įgijo techniko mechaniko kvalifikaciją. Darbinę veiklą pradėjo 1958 m. laikraščių ir žurnalo leidyklos spaustuveje darbininku. Nuo 1961 iki 1963 m. buvo Mašinų gamybos valdybos projektavimo ir konstravimo biuro technikas, vyr. technikas, inžinierius. Nuo 1963 iki 1976 m. dirbo Lietuvos VRE (Elektrėnai) – buvo technikas konstruktorius, inžinierius konstruktorius, įmonės profsąjungos pirmininkas, kuro ir transporto cecho viršininko pavaduotojas, eksploatavimo tarnybos viršininko pavaduotojas. 1973 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1976 m. perkeltas į Ignalinos AE statybą. Dirbo statybos valdybos viršininko pavaduotoju. 1979 m. paskirtas Ignalinos AE direktoriaus pavaduotoju. Šiuo metu dirba ato-

minės elektrinės generalinio direktoriaus pavaduotoju aprūpinimo reikalams.

KUCIKOVAS (Kucikov) Vladimiras gimė 1948 m. sausio 7 d. Lomizino k., Pskovo sr., Rusijoje. 1955–1966 m. mokėsi Nevelio miesto vidurinėje mokykloje, 1966–1971 m. – Leningrado geležinkelio transporto inžinierių institute. 1971–1974 m. dirbo Tombovo miesto (Rusija) guolių ir izoterminių vagonų remonto gamykloje šilumos cecho meistru, cecho viršininko pavaduotoju, cecho viršininku. 1974 m. persikėlė į Šiaulius ir, kelis mėnesius padirbėjęs Šiaulių precizinių staklių gamyklos energetikos bare meistru, nuo 1975 m. vasario 17 d. paskirtas Rėkyvos VRE gamybos ir technikos skyriaus vyresnioju inžinieriumi. 1987 m. kovo 16 d. tapo Šiaulių ŠT direktoriaus pavaduotoju, 1997 m. rugpjūčio 29 d. – SPAB „Šiaulių energija“ komercijos direktoriumi, 1999 m. sausio 4 d. – šios įmonės remontų direktoriaus pavaduotoju, nuo 2000 m. spalio 10 d. iki šiol – personalo skyriaus viršininku. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas padėkos raštais.

Vladimiras
Kucikovas

KUČINSKAS Jonas gimė 1919 m. gruodžio 28 d. Šunskuose, Marijampolės aps., vargonininko šeimoje. Baigęs Šunskų pradžios mokyklą mokėsi Marijampolės gimnazijoje. 1938 m. įstojo į Vytauto Didžiojo universitetą, studijavo energetiką. Kartu dirbo katedros laborantu. 1943 m. apgynė diplominį projektą ir tapo katedros asistentu su teise skaityti paskaitas. Grįžus II sovietmečiui, J. Kučinskas pakliuvo į nepageidaujамų dėstytojų sąrašą. 1946 m. jis su šeima persikėlė į Marijampolę. Įsidarbino Elektros montavimo valdyboje meistru. 1957 m. vasarą Kauno elektros tinklai Marijampolėje įkūrė elektros tinklų bei elektrinių skyrių ir viršininko pareigas patikėjo J. Kučinskui. Šio skyriaus personalas rūpinosi viso regiono energetinių objektų statybomis ir elektros tinklų eksploatacija. Jam pavyko suburti ir parengti darbštų kolektyvą, kuris, jo sumaniai vadovaujamas, Suvalkijos laukais nutiesė tūkstančius kilometrų elektros linijų, elektrifikavo ne tik gyvenvietes, bet ir atskiras sodybas. J. Kučinskas nuolat rūpinosi tinklų schemos tobulinimu ir patikimu tinklų darbu.

Mirė 1996 m. Marijampolėje.

Jonas Kučinskas

Rytis Povilas
Kučinskas

KUČINSKAS Rytis Povilas gimė 1947 m. lapkričio 23 d. Karėnos m., Kretingos aps. 1966 m. baigė Pasvalio vidurinę mokyklą. 1966–1971 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Automatikos fakultete ir įgijo automatikos inžinieriaus elektromechaniko specialybę. Nuo 1971 m. dirbo Kauno šilumos tinkluose: 1971–1972 m. – 4-osios rajoninės katilinės meistras, 1972–1983 m. – 5-osios rajoninės katilinės viršininkas. 1976 m. Maskvoje baigė Energetikos ministerijos vadovaujančiųjų darbuotojų kvalifikacijos kėlimo kursus. Nuo 1983 m. iki 1994 m. dirbo katilinių ūkio tarnybos viršininkas. 1994 m. baigė Vytauto Didžiojo universiteto Ekonomikos ir vadybos fakulteto studijų programą ir įgijo verslo ir vadybos magistro laipsnį. 1994–1996 m. dirbo Kauno šilumos tinklų vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju katilinių reikalams. 1996–2000 m. – Kauno šilumos tinklų šilumos gamybos direktorius, nuo 2000 m. – direktorius.

Vladas Kučinskas

KUČINSKAS Vladas gimė 1925 m. balandžio 3 d. Kaune, darbininko šeimoje. Mokėsi Kauno 1-ojoje vidurinėje mokykloje. 1941 m. įstojo į Kauno aukštesniąją technikos mokyklą. Besimokydamas nuo 1942 m. dirbo Kauno energijos rajone monteriu, dispečeriu, vyresniuoju monteriu, technikos laborantu. 1945 m., baigęs mokyklą, dirbo elektrinėje būdinčiuoju inžinieriumi. 1951 m. baigė Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakulteto elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės kursą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Nuo 1951 iki 1960 m. dirbo vadovaujantį darbą įvairiose organizacijose. 1960 m. gruodžio mėn. skiriamas Petrašiūnų elektrinės direktoriumi, nuo 1973 m. – Kauno termofikacinės elektrinės direktoriumi. Šias pareigas ėjo iki 1983 m. gruodžio 26 d. Vėliau dirbo vyresniuoju inžinieriumi saugos tarnyboje. Už nuopelnus plėtojant Lietuvos energetiką 1975 m. jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas. Už Kauno TE statybą ir atidavimą naudoti 1981 m. jam buvo skirta valstybinė premija.

Mirė 1993 m. savo darbo vietoje. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

KUČINSKIENĖ (Petkūnaitė) Regina gimė 1929 m. liepos 15 d. Kauno mieste. Įgijusi ekonomistės kvalifikaciją, nuo 1950 iki 1986 m. dirbo Kauno energetikos remonto įmonėje ekonomiste.

Mirė 1990 m. gruodžio 6 d. Palaidota Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

KUJELIS Tolius gimė 1939 m. kovo 4 d. Ignalinoje. 1967 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1959–1967 m. dirbo Vilniaus šlifavimo staklių gamykloje konstruktoriumi. 1967 m. priimtas į Lietuvos elektrinės technikos skyrių inžinieriumi konstruktoriumi. 1975 m. skiriamas tobulinimo ir kontrolės tarnybos konstruktorių grupės vyresniuoju inžinieriumi. Nuo 1982 m. iki šiol yra pagalbinės gamybos baro viršininkas.

KULBIS Vladas gimė 1927 m. rugsėjo 12 d. Šauklių k., Panevėžio vls. ir aps. 1949 m. baigė Kauno aukštesniąją technikos mokyklą, 1962 m. Kauno politechnikos instituto filiale Vilniuje įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1951 m. pradėjo dirbti Vilniaus TE-2 katilų cecho pamainos viršininkas. 1954–1969 m. dirbo būdinčiuoju inžinieriumi ir vyr. būdinčiuoju inžinieriumi, 1969–1974 m. – Vilniaus šilumos tinklų dispečerių tarnybos viršininkas. Vėliau dirbo projektuotoju Pramoninės statybos projektavimo institute. 1975 m. rudenį paskirtas Polimerinių dirbinių gamyklos energetikos baro viršininkas. Nuo 1976 m. perkeltas į VEEV termofikacijos skyrių, kur ėjo vyr. inžinieriaus inspektoriaus pareigas. 1987 m. išėjo į pensiją.

KULBOKA Vytautas gimė 1941 m. birželio 4 d. Petriškių k., Iglisėlių vls., Marijampolės aps. 1965 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1966 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje centralizuoto remonto cecho meistras, 1969 m. skiriamas technikos skyriaus inžinieriumi, po pusmečio – šio skyriaus inžinieriumi konstruktoriumi. 1971–1975 m. buvo centralizuoto remonto cecho meistras, 1975–1977 m. – turbinų remonto baro meistras. 1977 m. išrenkamas į profesinės sąjungos komitetą. Nuo 2002

Regina Kučinskienė

Tolius Kujelis

Vladas Kulbis

Vytautas Kulboka

Juozas Klemensas
Kulikauskas

m. iki šiol – saugos darbe ir inspekcijos tarnybos grupės saugumo technikos vyresnysis inspektorius.

KULIKAUSKAS Juozas Klemensas gimė 1936 m. kovo 19 d. Paskerdūmio k., Krakių vls., Kėdainių aps. 1954 m. pradėjo dirbti Radviliškio garvežių depe garvežio mašinisto padėjėju, vėliau – mašinistu. Nuo 1963 m. dirbo Lietuvos elektrinėje šaltkalviu. 1973 m. baigė Elektrėnų energetikos technikumą. 1971–2000 m. buvo remonto tarnybos pagalbinės gamybos meistras. 2000 m. rugpjūčio 31 d. išėjo į pensiją.

Gintautas Kuodis

KUODIS Gintautas gimė 1957 m. kovo 2 d. Leningrade. 1974 m. baigė Klaipėdos miesto 12-ąją vidurinę mokyklą ir pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose elektromonteriu. 1992 m. baigė Kauno technologijos universitetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1992 m. liepos 1 d. perkeliamas į relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybą inžinieriumi, 1999 m. skiriamas šios tarnybos viršininku. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas įvairiais apdovanojimais.

Rūtenis Kupčinskas

KUPČINSKAS Rūtenis gimė 1945 m. sausio 4 d. Karklynų k., Alytaus vls. ir aps. Mokėsi Alytaus vidurinėje mokykloje, 1960 m. įstojo į Alytaus mechanikos technikumą, kurį baigė 1962 m. ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1967 m. pradėjo dirbti energetikos sistemos įmonėje – Energetikos statybos tresto Kapsuko (Marijampolės) statybos ir montavimo valdyboje 4-os kategorijos elektromonteriu. 1967 m. gruodžio mėn. skiriamas dirbti meistru Alytaus statybos aikštelėje, o nuo 1984 m. tapo aikštelės vadovu – vyr. darbų vykdytoju Alytuje. Šias pareigas eina ir šiuo metu. Yra bendrovės valdybos narys.

Genadijus
Kuriakinas

KURIAKINAS (Kuriakin) Genadijus gimė 1947 m. vasario 13 d. Sarovo k., Mordovijoje (Rusija), tarnautojų šeimoje. 1965 m. baigė Dmitrovgrado miesto 14-ąją vakarinę vidurinę mokyklą. Iki 1969 m. dirbo skardininku, šaltkalviu remontininku Dmitrovgrado įmonėse. 1966–1968 m. tarnavo kariuomenėje. Grįžęs nuo 1968 m. iki 1977 m. dirbo šaltkalviu įvairiose Novajį miesto (Uzbekija) gamyklose. 1977 m. atvyko į Lietuvą ir pra-

dėjo dirbti Ignalinos atominės elektrinės statyboje suvirintoju brigadininku. Nuo 1987 m. iki šiol dirba Ignalinos atominėje elektrinėje centralizuoto remonto ceche suvirintoju elektra.

KUTAS Algimantas gimė 1941 m. liepos 5 d. Plorišių k., Sintautų vls., Šakių aps. Pradėjo mokytis Slavikų pradžios mokykloje, baigė Kudirkos Naumiesčio vidurinę mokyklą. 1965 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1965–1974 m. dirbo Lietuvos elektrinėje elektros ceche monteriu, pamainos viršininku, 1975–1976 m. – Kauno elektrinėje elektrinės pamainos viršininku, 1976–1980 m. – Mažeikių elektrinėje vyriausiuoju inžinieriumi. Nuo 1981 m. dirba Vilniaus elektrinėje gamybos ir technikos skyriaus viršininko pavaduotoju. Nuo 1987 m. yra šio skyriaus viršininkas.

Algimantas Kutas

KUTAS Saulius Aloyzas Bernardas gimė 1935 m. birželio 21 d. Kupiškyje, muzikos mokytojo-vargonininko ir pradinių klasių mokytojos šeimoje. 1938 m. šeima persikėlė gyventi į Kėdainių apskrities Šėtos miestelį. 1953 m. baigė Šėtos vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą, kurį baigęs 1958 m. pradėjo dirbti Lietuvos energetikos sistemoje. Pirmosios pareigos – dispečerių tarnybos režimų inžinierius, vėliau dispečeris, tarnybos viršininkas. 1969–1972 m. buvo Energijos realizavimo įmonės direktorius, nuo 1972 iki 1990 m. – VEEV vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojas. Rašė straipsnius spaudoje, leido knygeles elektrotechninių režimų, elektros tinklų valdymo, jų automatizavimo ir telemechanizavimo, elektrosaugos, energijos tausojimo klausimais. Jų būtų per 40. Vertė iš rusų kalbos techninio eksploatavimo, elektrosaugos taisyklės. Taip prisidėjo prie lietuviškos energetikos terminologijos įtvirtinimo. 1990 m., atkūrus Lietuvos nepriklausomybę ir įsteigus Energetikos ministeriją, tapo ministro pavaduotoju, o 1996 m. paskirtas energetikos ministru. Tuo metu jam teko daug bendrauti su Ignalinos atominės elektrinės vadovais, suprasti jos problemas bei technologiją. Einamos pareigos ir Lietuvos energetikos atvirumas išplukdė jį į tarptautinius vandenis: teko bendrauti su tarptautinių organizacijų, daugelio valstybių bendrovių specialistais. Nuo

Saulius Aloyzas
Bernardas Kutas

1997 m. iki šiol dirba Valstybinės atominės energetikos saugos inspekcijos viršininku. Yra Pasaulio energetikos tarybos Lietuvos komiteto, Europos branduolinės energetikos draugijos, Tarptautinės energetikos ekonomistų asociacijos narys, žurnalo „Mokslas ir technika“ redakcinės kolegijos narys.

Vytautas
Kuzminskas

KUZMINSKAS Vytautas gimė 1936 m. gruodžio 4 d. Kauno mieste, tarnautojų šeimoje. Mokėsi Šiaulių ir Radviliškio pradinėse mokyklose. 1951 m. baigęs septynias klases įstojo į Kauno politechnikumo stipriųjų srovių elektrotechnikos skyrių, kurį baigė 1955 m. ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1955–1958 m. tarnavo kariuomenėje, tiesė geležinkelius. 1962–1968 m. mokėsi Kauno politechnikos instituto Panevėžio vakariniame fakultete, kurį baigęs įgijo inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją. 1959–1969 m. buvo Panevėžio ET elektromechaninių dirbtuvių viršininkas; 1969–2002 m. – direktoriaus pavaduotojas ir ūkio direktorius.

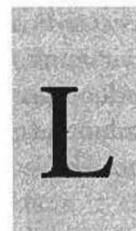
Juozas Kvedaras

KVEDARAS Juozas gimė 1934 m. rugpjūčio 1 d. Daugirdų k., Gudelių vls., Marijampolės aps., ūkininkų šeimoje. 1956–1959 m. dirbo Energijos realizacijos įmonės skaitiklių laboratorijoje elektromonteriu, meistru ir kartu mokėsi. 1958 m., baigęs Vilniaus 8-ąją darbo jaunimo vidurinę mokyklą, įstojo studijuoti į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą, kurį 1964 m. baigė ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. Nuo 1966 iki 1973 m. dirbo Vilniaus elektros tinkluose, įrengimų remonto cecho viršininku. 1973 m. perkeltas į Statybos ministerijos Elektros montavimo valdybą Nr. 2 vyriausiuoju inžinieriumi. Čia dirbo iki 1994 m. lapkričio 15 d. Jis nemažai prisidėjo prie Vilniaus miesto elektros tinklų išplėtimo.

Birutė Kvedariene

KVEDARIENĖ Birutė gimė 1935 m. vasario 15 d. Jackonių k., Krokialaukio vls., Alytaus aps. 1953 m., baigusi Alytaus vidurinę mokyklą, įstojo į Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultetą. Baigusi du kursus mokslą nutraukė. Nuo 1967 m. dirbo Vyriausiosios gamybinės energetikos valdybos ūkio tarnyboje ekonomiste. 1977 m. perkelta į planavimo ir gamybos skyrių; čia ekonomiste dirbo iki 1988 m.

LADYGA Algis gimė 1947 m. rugsėjo 15 d. Kapliškių k., Papilio vls., Biržų aps., ūkininkų (tėvai turėjo 28 ha žemės) šeimoje. 1949 m. jis, pusantrų metų vaikas, kartu su tėvais ir seneliais ištremtas į Irkutsko sr. Į Lietuvą grįžo 1959 m. Vidurinę mokyklą baigė 1966 m., KPI – 1971 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. 1971 m. pradėjo dirbti VGEEV centrinės relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybos laboratorijoje. Dirbo inžinieriumi, vyresniuoju inžinieriumi, sektoriaus viršininku. Derino energetikos sistemos objektuose relinę apsaugą ir elektroautomatiką. 1991–1999 m. Lietuvos valstybinės energetikos sistemos, dabar AB „Lietuvos energija“, relinės apsaugos ir elektroautomatikos tarnybos eksploatacijos grupės vadovaujantysis inžinierius. Kuravo Klaipėdos, Alytaus, Utenos ET ir Mažeikių TE.

Mirė 1999 m. liepos 1 d. Palaidotas Papilio kapinaitėse.

LAIŠKONIS Stasys Laimutis gimė 1931 m. balandžio 20 d. Tauragės mieste, darbininkų šeimoje. 1950 m. baigė Tauragės gimnaziją ir įstojo į Kauno politechnikos institutą. Jį baigė 1955 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1957 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinklų Kretingos elektros tinklų skyriaus viršininku. 1971 m. skiriamas Palangos ETS viršininku. Už gerą darbą ne kartą skatintas įvairiais apdovanojimais.

Mirė 1994 m. birželio 21 d. Palaidotas Palangos kapinėse.

LANČINSKAS Stasys gimė 1947 m. rugsėjo 10 d. Žiežmariuose, Trakų aps. 1965 m. baigė Žiežmarių vidurinę mokyklą ir pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje elektromonteriu. Neatsitraukdamas nuo gamybos mokėsi Kauno politechnikos institute. 1977 m. jį baigė ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifika-

Algis Ladyga

Stasys Laimutis
Laiškonis

Stasys Lančinskas

ciją. 1977 m. paskirtas Lietuvos elektrinės kapitalinės statybos skyriaus inžinieriumi, 1981 m. – tiekimo skyriaus viršininko pavaduotoju. 1987–2002 m. buvo direktoriaus pavaduotojas. Nuo 2002 m. iki šiol – generalinio direktoriaus pavaduotojas. Be to, nuo 2000 m. – Elektrėnų savivaldybės tarybos narys.

Artūras Langė

LANGĖ Artūras gimė 1884 m. vasario 24 d. Kaune. Tėvai kilę iš Mažosios Lietuvos vokiečių palikuonių. 1903 m. baigė Kauno berniukų gimnaziją, 1909 m. Peterburgo politechnikos institute apgynė inžinieriaus elektrotechniko diplomą. 1921 m. grįžęs į Kauną buvo paskirtas Kauno centrinės elektrinės generaliniu direktoriumi. Tiksliai nežinoma, tačiau tikėtina, kad 1922 m., perorganizavus belgų akcinę bendrovę „Compagnie d'Electricite Kaunas a Bruxelles“ (jai ir priklausė Kauno centrinė elektrinė) į AB „Elektros šviesa Kauno miestui apšviesti“, iki mirties jis buvo šios bendrovės direktorius, valdytojas. Kartu 1923–1932 m. VDU Technikos fakultete ėjo docento pareigas, skaitė paskaitas studentams. Be to, buvo 1923 m. spalio 3 d. įkurtos Lietuvos rajoninių elektrinių akcinės bendrovės vienas iš steigėjų ir valdybos narių. Nuo 1925 m. jam buvo patikėtos Belgijos konsulo Lietuvoje pareigos. 1929–1931 m. vadovavo Petrašiūnų šiluminės elektrinės statybai, rūpinosi elektros tinklų plėtimu ir rekonstrukcija. Parašė daug straipsnių į technikos žurnalus.

Mirė 1932 m. birželio 14 d. Palaidotas Kaune, Karmelitu kapinaitėse.

LANKELIS Danielius Algirdas gimė 1945 m. sausio 10 d. Akmenių k., Žeimių vls., Kėdainių aps., valstiečių šeimoje. 1955 m. baigęs Akmenių pradžios mokyklą įstojo į Slikų vidurinę mokyklą, kurią baigė 1962 m. Tais pačiais metais pradėjo mokytis Vilniaus politechnikumo vakariniame skyriuje. Politechnikumą baigė 1967 m. ir įgijo ryšių techniko specialybę. Besimokydamas kartu dirbo tuometinėje Energetikos ūkio valdyboje, ryšių tarnyboje. 1997 m. Energetikos mokymo centre baigė elektros kabelių montavimo ir eksploataavimo specialybės 6 mėn. kursų. Šiuo metu tebedirba AB „Lietuvos energija“ elektriku. Montuoja ir prižiūri pastato vidaus elektros įrengimus.

Danielius Algirdas
Lankelis

LASINSKAS Mykolas gimė 1916 m. gruodžio 1 d. Maskvoje (Rusija). Pasibaigus I pasauliniam karui, su tėvais grįžo į Lietuvą. 1948 m. baigė Kauno universitetą. 1948–1950 m. dirbo pedagoginį darbą šiame universitete, 1951–1957 m. – Politechnikos institute. 1957–1962 m. ir 1964–1980 m. – Energetikos ir elektrotechnikos instituto (nuo 1967 m. – Fizikinių techninių energetikos problemų institutas, dabar – Lietuvos energetikos institutas) laboratorijos vadovas. Technikos ir geografijos mokslų daktaras, profesorius. Paskelbė mokslinių straipsnių apie Lietuvos hidroenergetinius išteklius ir kitais klausimais, vienas iš knygos „Lietuvos TSR upių kadastras“ (3 d., 1959–1962) autorių. Dabar pensininkas, tačiau dar aktyviai dalyvauja visuomeninėje veikloje.

Mykolas Lasinskas

LAURINAVIČIUS Mykolas gimė 1937 m. gegužės 10 d. Pockiškių k., Daugų vls., Alytaus aps., ūkininkų šeimoje. 1945–1949 m. mokėsi Pasamavio pradinėje mokykloje, 1949–1955 m. – Aukštadvario vidurinėje mokykloje, 1955–1957 m. – Vilniaus pedagoginiame institute, 1957–1961 m. – Kauno politechnikos institute, Elektrotechnikos fakultete, kurį baigęs įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1961 m. pradėjo dirbti Šiaulių ET aukštosios įtampos skyriaus meistru, 1966 m. paskirtas vyresniu meistru, 1969 m. – 330 kV pastotės viršininku. 1976 m. tapo įmonės vyriausiuoju inžinieriumi, direktoriaus pirmuoju pavaduotoju. Yra apdovanotas medaliu „Už pasižymėjimą darbe“, garbės ir padėkos raštais, energetikos žymūno ženklu.

Mykolas
Laurinavičius

LAZAUSKAS Mamertas gimė 1940 m. balandžio 25 d. Abugalių k., Daugėlišio vls., Švenčionių aps., ūkininkų šeimoje. 1965 m. baigė Vilniaus politechnikumą, žemės ūkio elektrifikacijos specialybę, ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. Vilniaus elektros tinkluose pradėjo dirbti nuo 1966 m. sausio 24 d. meistru, vėliau tapo vyresniu meistru. Per visą savo darbo laiką pasižymėjo kaip darbštus, sumanus, geras racionalizatorius, aktyvus visuomenininkas, sportininkas. Už gerą darbą ir aktyvų visuomeninį darbą buvo daug kartų apdovanotas garbės raštais ir padėkomis.

Mamertas Lazauskas

Mirė 1992 m. kovo 12 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

Alfredas Leicmonas

LEICMONAS Alfredas gimė 1932 m. liepos 2 d. Tursučių k., Šunskų vls., Marijampolės aps. 1955 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1960 m. priimtas dirbti Lietuvos elektrinėje, kapitalinės statybos skyriuje, vyresniuoju inžinieriumi. 1962 m. paskirtas šiluminių matavimų ir automatikos cecho viršininku, 1975 m. – eksploataavimo tarnybos viršininko pavaduotoju elektros ir šiluminių matavimų bare. 1966–1977 m. buvo eksploataavimo tarnybos automatikos ir elektros baro viršininkas. 1997 m. balandžio 30 d. išėjo į pensiją. Apdovanotas LR Prezidento padėka.

Česlovas Lenickas

LENICKAS Česlovas gimė 1933 m. gruodžio 10 d. Šėtos mstl., Kėdainių aps., darbininkų šeimoje. 1952 m. baigęs Šėtos vidurinę mokyklą įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą. 1957 m. jį baigė ir įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės inžinieriaus kvalifikaciją. Tais pačiais metais pradėjo dirbti Energetikos statybos treste. Savo darbu aktyviai prisidėjo prie spartaus Vilniaus krašto, ypač žemės ūkio, elektrifikavimo. 1962 m. pradėjo dirbti Vilniaus elektros tinkluose – iš pradžių gamybinio padalinio vadovu, o nuo 1965 m. gruodžio iki 1997 m. sausio mėn. – vyriausiuoju inžinieriumi. Per tuos daugiau kaip tris dešimtmečius atlikti dideli darbai plečiant Vilniaus krašto energetikos ūkį: pastatytos ir sėkmingai veikia dvi 330 kV pastotės, daugiau kaip 50 35/110 kV transformatorių pastočių. 1977 m. paleista pirmoji Lietuvoje 110 kV įtampos kabelinė linija, šiuo metu jų veikia dvi; nutiesta tūkstančiai kilometrų 330-110-35-10-0,4 kV orinių linijų, šimtai kilometrų 0,4-10-35 kV įtampos kabelinių linijų. Č. Lenickas aktyviai prisidėjo kuriant gerą gamybinę bazę, telkiant ir mokant aukštos kvalifikacijos darbuotojus. 1997 m. tapęs pensininku, toliau dirbo vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju. Šiuo metu jis yra Rytų skirstomųjų tinklų filialo Vilniaus elektros tinklų vyriausiasis specialistas. Už aktyvų, sąžiningą darbą Č. Lenickui buvo suteiktas respublikos nusipelnusio inžinieriaus vardas, ne kartą jis apdovanotas padė-

kos raštais. 2002 m. balandžio 19 d. Lietuvos elektrifikavimo pradžios 110-ųjų metų proga jam įteiktas LR Prezidento padėkos raštas.

LEŠČINSKAS Arvydas Kostas gimė 1946 m. lapkričio 15 d. Kėdainių m. Baigęs Šakių vidurinę mokyklą, 1964–1970 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete, 1978–1981 m. – VU aspirantūroje. 1975–1978 m. buvo Valskybinio plano komiteto instituto vyr. mokslinis bendradarbis, 1978–1990 m. – VU Ekonomikos fakulteto prodekanas, docentas, 1990–1992 m. – LR Atkuriamojo Seimo signataras, Ekonomikos komiteto pirmininko pavaduotojas, 1992–1995 m. – LR susisiekimo ministro pavaduotojas, 1995–1996 m. – LR energetikos ministras, 1996–1997 m. – AB „Achema“ draudimo kompanijos iniciatyvinės grupės pirmininkas, nuo 1997 m. – draudimo UAB „Industrijos garantas“ generalinis direktorius.

Arvydas Kostas
Leščinskas

LIACHOVIČIUS (Lachowicz) Marijanas gimė 1945 m. rugsėjo 13 d. Šalčininkų mstl., Vilniaus aps. Čia 1964 m. baigė vidurinę mokyklą ir buvo pašauktas į kariuomenę. Iš jos grįžo 1967 m. Nuo 1968 m. sausio 16 d. pradėjo dirbti Vilniaus TE-1 katilų mašinistu. 1975 m. gruodžio 1 d. tapo vyresniuoju mašinistu. 1980 m. kovo 25 d. baigė Vilniaus politechnikumą ir įgijo techniko šilumininko kvalifikaciją. 1981 m. kovo 1 d. perkeltas į pamainos viršininko pareigas. 1985 m. liepos 1 d., kai TE-1 buvo prijungta prie Vilniaus šilumos tinklų, tapo meistru. 1996 m. liepos 30 d. paskirtas TE-1 viršininku. 2000 m. rugpjūčio 12 d. perkeltas į 2-ąją šilumos tinklų rajoninę katilinę vyr. meistru. 2003 m. rugpjūčio 8 d. dėl etatų mažinimo buvo atleistas iš darbo. Prisidėjo prie Lietuvos energetikos muziejaus kūrimo. Išsaugojo daug dokumentų ir eksponatų, turinčių istorinę vertę.

Marijanas
Liachovičius

LIEPINIS Antanas gimė 1934 m. kovo 2 d. Rokiškyje. 1958 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1957 m. pradėjo dirbti Pramoninės statybos projektavimo institute vyresniuoju inžinieriumi. 1960 m. priimtas į Lietuvos elektrinės technikos skyrių vyresniuoju

Antanas Liepinis

inžinieriumi. 1964 m. paskirtas elektros cecho pamainos viršininku, 1965 m. – gamybos ir technikos skyriaus vyresnioju inžinieriumi eksploataavimo reikalams, 1976 m. – eksploataavimo tarnybos viršininko pavaduotoju kuro transporto ūkiui. 1983–1995 m. buvo tobulinimo ir kontrolės tarnybos vyresnysis inspektorius eksploataavimo reikalams. Nuo 1995 m. iki šiol – saugos darbe ir inspekcijos tarnybos grupės viršininkas. Yra išleidęs leidinį „Saugos taisyklės eksploatuojant elektros įrenginius“ (1996). Apdovanotas LR prezidento padėka.

Juozas Liepinis

LIEPINIS Juozas gimė 1947 m. balandžio 23 d. Dargių k., Rokiškio vls. ir aps., valstiečių šeimoje. 1954–1958 m. mokėsi Steponių pradžios mokykloje, 1958–1965 m. – Rokiškio vidurinėje mokykloje, 1965–1970 m. – Talino politechnikos institute. Baigęs įgijo inžinieriaus šilumininko kvalifikaciją. 1970–1975 m. dirbo Panevėžio šilumos tinkluose: 1970–1971 m. buvo saugumo technikos ir techninio eksploataavimo inžinierius inspektorius, 1971–1974 m. – gamybos ir technikos skyriaus vyresnysis inžinierius, 1974–1975 m. – Panevėžio 1-osios rajoninės katilinės viršininkas. 1975–1976 m. dirbo degalinių valdybos viršininko pavaduotoju. Nuo 1976 m. vėl grįžo į Panevėžio šilumos tinklus: 1976–1979 m. buvo Panevėžio 1-osios rajoninės katilinės viršininkas, 1979–1993 m. – kapitalinės statybos skyriaus viršininkas, 1993–1994 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, 1994–1996 m. – vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojas, nuo 1996 m. – investicijų direktorius. Dalyvavo racionalizaciniame darbe – yra pateikęs per 10 racionalizacinių siūlymų, kaip tobulinti darbą. Ne kartą apdovanotas padėkos raštais.

Juozas Linkaitis

LINKAITIS Juozas gimė 1910 m. lapkričio 23 d. Kalvarijos mieste, Marijampolės aps., staliaus šeimoje. Baigęs keturklasę mokyklą, įstojo į Marijampolės mokytojų seminariją. Kartu 1928–1930 m. dirbo pradinės mokyklos mokytoju, mokyklos vedėju. 1930 m. įstojo ir 1941 m. baigė Vytauto Didžiojo universiteto Technologijos fakultetą ir įgijo inžinieriaus technologo elektrotechniko specialybę. Nuo 1938 m. dirbo Energijos komitete elektros įmonių inspekcijoje vyresnioju techni-

ku, jaunesnioju inžinieriumi. 1941 m. spalio 15 d. pradeda dirbti inžinieriumi Petrašiūnų elektrinėje, nuo 1944 m. dirbo Kauno energijos rajono Energijos valdyboje vyriausioju inžinieriumi, nuo 1950 m. gruodžio 1 d. iki 1957 m. lapkričio mėnesio – Petrašiūnų elektrinės vyriausioju inžinieriumi. 1957–1965 m. buvo Mokslinio technikos komiteto, vėliau Mokslinių darbų koordinavimo komiteto energetikos skyriaus viršininkas. 1944–1962 m. dirbo pedagoginį darbą Kauno universitete ir Kauno politechnikos institute. Paskelbė mokslinių straipsnių apie Lietuvos energetikos plėtrą, šiluminės energijos tiekimo centralizavimą bei projektavimą.

Mirė 1967 m. spalio 1 d. Palaidotas Vilniuje, Sudervės kapinėse.

LIPINSKAS Mykolas gimė 1946 m. gruodžio 12 d. Balninkų mstl., Ukmergės aps., tarnautojų šeimoje. 1964 m. baigė Skuodo r. Mosėdžio vidurinę mokyklą, 1969 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1973 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose, Skuodo elektros tinklų skyriaus rajoninės dispečerių tarnybos viršininku. Nuo 1974 m. iki šiol yra Skuodo elektros tinklų skyriaus viršininkas. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas.

LIPINSKIS Vitalijus gimė 1949 m. vasario 10 d. Želvos mstl., Ukmergės aps., tarnautojų šeimoje. 1967 m. baigė Skuodo r. Mosėdžio vidurinę mokyklą, 1973 m. – Kauno politechnikos institutą ir jam buvo suteikta inžinieriaus elektriko kvalifikacija. 1975 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose, Skuodo elektros tinklų skyriuje, dispečeriu, 1976 m. – Skuodo rajoninės dispečerių tarnybos vadovaujančiuoju dispečeriu. Nuo 1992 m. iki šiol yra Skuodo elektros tinklų viršininko pavaduotojas. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas.

LIPPA Sergejus gimė 1950 m. spalio 20 d. Krymsko mieste, Krasnodaro krašte, Rusijoje, darbininkų šeimoje. 1967 m. baigė Krymsko 25-ąją vidurinę mokyklą, 1976 m. – Maskvos aviacinės technologijos institutą; čia įgijo inžinieriaus technologo kvalifikaciją. 1968–1970 m. tarnavo kariuomenėje. Nuo 1970

Mykolas Lipinkas

Vitalijus Lipinskis

Sergejus Lippa

m. iki 1983 m. dirbo Krasnojarsko mašinų gamybos gamykloje inžinieriumi technologu. 1983 m. atvyko į Lietuvą ir pradėjo dirbti Ignalinos atominėje elektrinėje centralizuoto remonto ceche inžinieriumi technologu. Čia dirba iki šiol.

Vaclovas Lipsevičius

LIPSEVIČIUS Vaclovas gimė 1948 m. balandžio 25 d. Kaišiadoryse. 1966 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje kuro ūkio išpylėju. 1974 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1975 m. paskirtas katilų ir turbinų baro vyresnioju mašinistu. 1979–1983 m. buvo katilų ir turbinų baro pamainos viršininkas, 1983–1988 m. – elektrinės pamainos viršininkas. Nuo 1988 m. iki šiol – katilų ir turbinų baro viršininko pavaduotojas.

Vytautas Liubinas

LIUBINAS Vytautas gimė 1920 m. lapkričio 26 d. Ukmergės mieste. 1938–1943 m. studijavo Vytauto Didžiojo universiteto Technologijos fakulteto elektrotechnikos skyriuje. 1950 m. baigė Kauno universiteto Elektrotechnikos fakultetą ir jam buvo suteikta inžinieriaus mechaniko kvalifikacija. 1944–1953 m. dirbo Petrašiūnų elektrinėje, Kauno energijos rajone, energetikos traukinio Nr. 60 viršininku. 1953–1959 m. dirbo Klaipėdos VRE vyriausiuoju inžinieriumi, 1959–1990 m. – Lietuvos žemės ūkio mechanizacijos ir elektrifikacijos mokslinių tyrimų institute pašarų ruošimo elektromechanizacijos skyriaus vedėju, gyvulininkystės mechanizavimo sektoriaus vedėju įdiegimo skyriuje. 1972 m. apgynė disertaciją ir įgijo technikos mokslų kandidato, vėliau technikos mokslų daktaro laipsnį (nostrifikuotas 1993 m.). Nuo 1978 m. – vyresnysis mokslinis bendradarbis. 1944–1952 m. Kauno politechnikos institute dirbo pedagoginį darbą – skaitė bendrosios elektrotechnikos ir pramonės įmonių elektrinių įrengimų kursus. Buvo Kauno energetikos muziejaus vadovas. 1999 m. gruodžio 31 d. išėjo į pensiją.

Paskelbė vienas ir su bendraautorais daugiau kaip 130 straipsnių mokslinė ir gamybine tematika. Parašė (kartu su kitais) mokymo priemonių, vadovėlių, žinytų. Svarbesnieji iš jų: „Elektros variklių pastatymas ir sujungimas su mašinomis“ (1962 ir 1966), „Stacionarių žemės ūkio mašinų elektrifikavi-

mo albumas“ (1963), „Kaimo elektromonterio žinytas“ (1968), „Kaimo elektriko žinytas“ (1989). 10 išradimų (iš jų trys su kitais) autorius.

LIUTKIENĖ Aniceta gimė 1940 m. gegužės 9 d. Radviliškyje, Šiaulių aps. 1960 m. baigė Kauno kooperatinį technikumą ir įgijo prekių žinovės specialybę. 1962 m. priimta dirbti Lietuvos VRE darbininkų aprūpinimo skyriuje pardavėja, 1964 m. paskirta Lietuvos elektrinės laborante, 1965 m. – katilų ir turbinų 1-ojo cecho sandėlininke, 1971 m. – planavimo ir ekonomikos skyriaus ekonomiste. Nuo 1996 m. iki šiol dirba ekonomikos skyriaus ekonomiste.

Aniceta Liutkienė

LIUTKUS Romualdas Algimantas gimė 1940 m. kovo 20 d. Krekenavos mstl., Panevėžio aps. 1962 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo pramonės šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. Tais pačiais metais pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje katilų cecho mašinisto padėjėju, 1964 m. buvo vyresnysis mašinistas, elektrinės budintysis inžinierius. 1967–1969 m. dirbo katilų ir turbinų 2-ojo cecho viršininko pavaduotoju, 1969–1975 m. – to paties cecho viršininku, 1975–1983 m. – tobulinimo ir kontrolės tarnybos derinimo baro viršininku. Nuo 1983 m. iki šiol yra eksploatavimo tarnybos viršininkas. Apdovanotas LR Seimo padėka.

Romualdas Algimantas Liutkus

LOGMINAS Romanas gimė 1940 m. kovo 29 d. Kaune. 1957 m. baigė Žaslių vidurinę mokyklą, 1969 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko ir elektriko kvalifikacijas. 1962–1974 m. dirbo Lietuvos elektrinėje bloko mašinistu, katilų ir turbinų cecho pamainos viršininku, mokslinio darbo organizavimo laboratorijos viršininku. 1974–1981 m. buvo Jonavos azotinių trąšų gamyklos šiluminės elektrinės viršininkas. 1982 m. pradėjo dirbti Vilniaus elektrinėje remonto ceche vyresnioju meistru. 1983–2002 m. buvo katilų ir turbinų cecho viršininko pavaduotojas, nuo 2002 m. iki šiol – katilų ir turbinų specialistas. Studijų laikais dalyvavo KPI tautinio meno ansamblyje „Nemunas“, dirbdamas Vilniuje – Vilniaus elektrinės kapeloje, „Vyčio“ ir „Varpo“ choruose.

Romanas Logminas

Mykolas Lukas

Algirdas
Lukaševičius

Vladas Lukoševičius

LUKAS Mykolas gimė 1932 m. lapkričio 2 d. Rudaičių k., Gargždų vls., Kretingos aps. Mokėsi Lapių pradžios mokykloje, Gargždų vidurinėje mokykloje, Klaipėdos žemės ūkio technikumė. Nuo 1957 m. 43-ejus metus dirbo Klaipėdos ŠT prekių žinovu, meistru, skyriaus viršininku. 2000 m. birželio 22 d. išėjo į pensiją. Laisvalaikiu puoselėja bitininkystę. Už gerą darbą yra apdovanotas garbės ir padėkos raštais.

LUKAŠEVIČIUS Algirdas gimė 1934 m. kovo 21 d. Mitkiškių k., Vievio vls., Trakų aps. 1957 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1957 m. pradėjo dirbti Antalieptės hidroelektrinės statybos ir montavimo valdyboje meistru, vėliau buvo darbų vykdytojas. 1960 m. persikėlė į Elektrėnus, 1963 m. paskirtas Lietuvos elektrinės elektros cecho pamainos viršininku, 1964 m. – būdiniu inžinieriumi. 1967–1975 m. buvo vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojas, 1975–1983 m. – eksploatavimo tarnybos viršininkas, 1983–1997 m. – tobulinimo ir kontrolės tarnybos viršininko pavaduotojas. 1997 m. balandžio 30 d. išėjo į pensiją.

LUKOŠEVIČIUS Vladas gimė 1924 m. balandžio 21 d. Kauno mieste, darbininkų šeimoje. 1941–1949 m. dirbo Lietuvos energijos realizavimo įmonėje elektromonteriu, techniku. Kartu nuo 1947 m. mokėsi Kauno politechnikos institute, Elektrotechnikos fakultete. Jį 1952 m. baigęs įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1951–1959 m. dirbo Lietuvos liaudies ūkio tarybos Energetikos ūkio valdybos Petrašiūnų statybos ir montavimo valdyboje meistru, darbų vykdytoju, vyresniu darbu vykdytoju. Nuo 1959 iki 1963 m. buvo Vilniaus elektros tiekimo linijų statybos ir montavimo tresto 6-osios mechanizuotosios kolonos vyresnysis darbų vykdytojas. 1963–1980 m. dirbo Elektros tiekimo linijų statybos ir montavimo valdyboje vyresniu darbu vykdytoju. Už gerą darbą apdovanotas Garbės ženkle ordinu, 1970 m. jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio statybininko garbės vardas. 1984 m. išėjo į pensiją.

LUKOŠIUS Antanas gimė 1943 m. gegužės 21 d. Kunionių k., Josvainių vls., Kėdainių aps. 1964 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. Paskirtas dirbti į Energetikos tinklų mokslinio tyrimo ir projektavimo instituto Lietuvos kompleksinio projektavimo skyrių. Čia ėjo įvairias pareigas – inžinieriaus, grupės vadovo, pastorių skyriaus vadovo, projektų vyr. inžinieriaus. 1994–1996 m. dirbo AB „Lietuvos energija“ vadovaujančiuoju inžinieriumi. 1996 m. grįžo į UAB Energetikos tinklų institutą, kur dirba ir šiuo metu technikos direktoriaus pavaduotoju ir projektų vadovu. Tai aukštos kvalifikacijos specialistas, daug prisidėjęs prie aukštųjų įtampų pastorių ir linijų projektavimo, visą profesinę veiklą paskyręs Lietuvos energetikos plėtojimui.

LUNGEVIČIUS Antanas gimė 1936 m. rugpjūčio 15 d. Cipiškių k., Juodupės vls., Rokiškio aps., ūkininko šeimoje. Baigęs Rokiškio 1-ąją vidurinę mokyklą, 1955–1960 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete ir įgijo laivų mašinų ir prietaisų gamybos specialybę. 1960–1965 m. dirbo Žvejybos laivyno projektavimo instituto Klaipėdos skyriuje konstruktoriumi. 1965–1979 m. Elektrėnuose buvo LE katilų ir turbinų cecho pamainos viršininkas. 1979 m. persikėlė į Mažeikių r., Juodeikius, ir tapo Mažeikių elektrinės katilų ir turbinų cecho viršininku, vėliau vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju. 2000 m. rugpjūčio 1 d. išėjo į pensiją. 1979 m. jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas, 2002 m. pareikšta LR prezidento V. Adamkaus padėka. A. Lungevičius yra vienas iš knygos „Lietuvos energetika“, t.2, autorių.

Antanas Lukošius

Antanas Lungevičius

M

Jonas Kastytis
Mačėnas

MAČĖNAS Jonas Kastytis gimė 1937 m. rugsėjo 15 d. Žemelyje, Šiaurės Lietuvoje, ūkininko šeimoje. Lietuviškoje mokykloje spėjo baigti tik du skyrius – 1947 m. tėvai buvo ištremti į Rusiją. Taigi trečią klasę baigė jau Permės komių kalba Permės komių autonominės apygardos Jusvos rajono Dojogo kaime. Vėliau, 1956 m., jau rusų kalba baigė vidurinę mokyklą. 1956 m. šeimai buvo leista grįžti į Lietuvą. Buvęs stropus mokinys, turėjęs tvirtas matematikos, chemijos ir fizikos žinias, lengvai išlaikė stojamuosius egzaminus į Kauno politechnikos institutą ir po penkerių metų tapo inžinieriumi elektriku, gerai išmanančiu elektrinių, elektros tinklų ir sistemų problemas. Darbą pradėjo LVEEV projektavimo ir konstravimo biure 1961 m., nors paskyrimą dirbti buvo gavęs į Elektros montavimo darbų trestą, pavaldų Statybos ministerijai. 1963 m. valdžia privertė atidirbti pagal paskyrimą. 10 metų darbavosi minėto tresto paleidimo ir derinimo valdyboje. Po to trejus metus dirbo Miestų statybos ir projektavimo institute, o 1976 m. grįžo ten, kur pradėjo savo darbinę veiklą, tik dabar jau ėjo viršininko pavaduotojo pareigas. Praėjus pusantų metų perkeliamas į LVEEV patikimumo ir saugumo technikos tarnybą eiti viršininko pareigas. Čia išdirbo beveik 17 metų. Į pensiją išlydėtas 1998 m. gegužės 16 d.

MAKARSKAS Petras gimė 1935 m. birželio 29 d. Dusetų mstl., Zarasų aps., tarnautojo šeimoje. Tėvas, 1941 m. Birželio sukilimo dalyvis, 1946 m. buvo nuteistas kalėti 25-erius metus. Kalėjo Intos lageryje. 1950 m. mirė motina. Petru rūpinosi globėjai. Baigęs Dusetų vidurinę mokyklą, 1950 m. įstojo į Panevėžio hidromelioracijos technikumą. 1954 m. jį baigęs įgijo kaimo hidroelektrinių statybos specialybę. Pradėjo

Petras Makarskas

dirbti Žemės ūkio melioravimo ir elektrifikavimo projektavimo institute ir kartu studijavo Žemės ūkio akademijos Hidrotechnikos fakultete. Atitarnavęs kariuomenėje pradėjo dirbti Šilutėje – tiesė kelius, statė tiltus ir vandens siurbines Nemuno užliejamuosiose pievose. Nuo 1962 m. gegužės 15 d. priimtas dirbti ETL statybos ir montavimo valdyboje darbų vykdytoju. Savo hidrotechnikos žinias ir patirtį panaudojo tiesiant 35 kV ETL Šilutė–Rusnė, Šilutė–Kintai, Klaipėda–Pervalka–Preila–Nida. To meto orinių linijų atramų įgilinimo technika netiko aukšto gruntinio vandens pajūrio smėlyje. P. Makarskas pasiūlė 35 kV ETL gelžbetonines atramas įplauti į gruntą didelio spaudimo vandens čiurkšle. Tai sėkmingai pavyko. ETL statybos ir montavimo valdyboje darbų vykdytoju dirbo iki 1990 m. spalio 1 d., vėliau iki 2000 m. dirbo Vilniaus ET pastočių tarnyboje. Energetikos sistemoje iš viso išdirbo 38-erius metus.

MAKŠTUTIS Bronius gimė 1929 m. gegužės 6 d. Pakašavo k., Ūdrijos vls., Alytaus aps., ūkininkų šeimoje. 1937–1941 m. mokėsi Ūdrijos pradinėje mokykloje, 1941–1948 m. – Alytaus miesto gimnazijoje, 1948–1953 m. – Kauno politechnikos institute. Nuo 1953 m. rugpjūčio 7 d. paskirtas Rėkyvos VRE meistru, vėliau elektros cecho viršininko pavaduotoju, būdiniu inžinieriumi, vyresniuoju būdiniu inžinieriumi, šilumos ir energetikos cecho vyresniuoju meistru. 1959 m. neakivaizdiniu būdu baigė Maskvos energetikos instituto diplomuotų inžinierių kvalifikacijos kėlimo fakultetą. 1961 m. kovo 27 d. skiriamas gamybos skyriaus viršininku, nuo 1963 m. rugpjūčio 26 d. – Rėkyvos VRE vyriausiuoju inžinieriumi. Nuo 1968 m. sausio 10 d. iki 1990 m. kovo 1 d. buvo Šiaulių šilumos tinklų direktorius. Nuo 1990 m. kovo 1 d. dirbo šilumos tinklų būdiniu dispečeriu. 2000 m. rugsėjo 1 d. išėjo į pensiją.

MAKULIS Arūnas gimė 1937 m. gruodžio 2 d. Prienuose, Kauno aps. 1941 m. su tėvais buvo ištremtas į Altajaus kraštą. Ten baigė vidurinę mokyklą. 1955 m. grįžo į Lietuvą. 1955–1960 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Hidraulikos fakultete ir įgijo inžinieriaus kelininko specialybę. Nuo 1960

Bronius Makštutis

Arūnas Makulis

m. dirbo Lietuvos rajoninės elektrinės statybos valdyboje Elektrėnuose. Ėjo įvairias pareigas: gamybos ir technikos skyriaus inžinieriaus, statybinių medžiagų laboratorijos viršininko, valdybos viršininko pavaduotojo. 1977–1985 m. – Energetikos statybos tresto viršininko pavaduotojas, 1985–1989 m. – Kaišiadorių HAE statybos viršininko pavaduotojas. 1990 m. perkeltas į Kauno šilumos tinklus. Nuo 1996 m. iki šiol yra šios įmonės direktoriaus pavaduotojas komercijai.

MALININAS (Malinin) Aleksejus gimė 1905 m. kovo 17 d. Ivanovo srities Šujos miestelyje (Rusija). 1930 m. baigė Ivanovo politechnikos instituto Mechanikos fakultetą. Į Lietuvą atsiųstas 1946 m. Lietuvos energetikos valdyboje ėjo įvairias pareigas: šilumos tarnybos viršininko ir vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojo, gamybos ir technikos skyriaus viršininko, informacijos grupės vyr. inžinieriaus, standartizavimo grupės vadovo. 1988 m. išėjo į pensiją.

Mirė 1993 m. gegužės 18 d. Palaidotas Vilniuje, Karveliškųjų kapinėse.

MANEIKIS Vytautas gimė 1932 m. rugsėjo 6 d. Juodėjų k., Tryškių vls., Telšių aps. 1949 m. su tėvais ištremtas į Sibirą. 1949–1955 m. dirbo Irkutsko sr. Bodaibo rajono šachtose elektromonteriu. 1955–1959 m. mokėsi Bodaibo kalnakasybos technikumė ir įgijo techniko elektromechaniko kvalifikaciją. 1959–1962 m. dirbo Bodaibo žemsemėse (dragose) šaltkalviu elektriku, mašinistu, vyr. inžinieriumi. 1962 m. grįžo į Lietuvą ir pradėjo dirbti Klaipėdos VRE (vėliau Klaipėdos ŠT) šaltkalviu elektriku. Vėliau buvo elektros laboratorijos inžinierius, viršininkas. 1965–1971 m. mokėsi Kauno politechnikos instituto Klaipėdos vakariniame fakultete ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Už sąžiningą darbą yra apdovanotas keletu padėkos raštų.

MANIUŠIS Algirdas gimė 1933 m. liepos 5 d. Galinių k., Salako vls., Zarasų aps. 1953 m. baigė Dūkšto vidurinę mokyklą, 1958 m. – Kauno politechnikos institutą, šiluminės ener-

Aleksejus Malininas

Vytautas Maneikis

getikos specialybę. 1958–1962 m. dirbo VEEV derinimo ir automatikos tarnyboje inžinieriumi, projektavimo ir konstravimo biuro viršininku, viršininko pavaduotoju. 1969–1976 m. buvo Vilniaus šilumos tinklų direktoriaus pavaduotojas kapitalinei statybai, 1976–1985 m. dirbo Pramoninės statybos projektavimo instituto Vilniaus filialo energetikos skyriaus viršininku. 1985–1994 m. buvo gamybinio susivienijimo „Šiluma“ skyriaus vyriausiasis specialistas ir skyriaus viršininkas, 1994–2001 m. – Vilniaus šilumos tinklų gamybos skyriaus projektavimo ir konstravimo biuro viršininkas, pagrindinis specialistas.

MARKINAS (Markin) Aleksandras gimė 1908 m. Ivanovsko k., Arsenjevo r., Tulos sr., valstiečių šeimoje. 1928 m., įsidarbinęs Rostovo prie Dono statybos kontoroje, pradėjo mokytis vakarinėje jaunimo mokykloje. 1931–1935 m. mokėsi Rostovo pramonės technikumė. Baigęs technikumą iki 1940 m. dirbo Zlatousto metalo gamykloje, vėliau statybos gamyklose. 1943 m. išrinktas Zlatousto miesto tarybos pirmininko pavaduotoju. 1945 m. pasiūstas į Lietuvą. Čia nuo rugpjūčio mėn. dirbo Lietuvos energetikos rajoninėje valdyboje. 1951–1973 m. buvo Vilniaus 2-osios termofikacinės elektrinės direktorius.

Mirė Vilniuje. Palaidotas Saltoniškių kapinėse.

MARMOKAS Rimantas Kazimieras gimė 1944 m. lapkričio 11 d. Degenių k., Pandėlio vls., Rokiškio aps. 1950–1960 m. mokėsi Rokiškio vidurinėje mokykloje, 1960–1964 m. – Vilniaus elektromechanikos technikumė, 1968–1974 m. – Kauno politechnikos institute. Nuo 1966 m. dirbo Rėkyvos VRE vyresniuoju būdinčiuoju inžinieriumi, reorganizavus Rėkyvos VRE į Šiaulių ŠT ėjo katilinių tarnybos, gamybos skyriaus, derinimo ir bandymų tarnybos viršininko ir kitas pareigas. Nuo 1999 m. iki šiol yra UAB „Radviliškio šiluma“ direktoriaus pavaduotojas. Yra išradimų „Apkrovimų paskirstymas tarp lygiagrečiai dirbančių vandens šildymo katilų ir gamybos išlaidų normavimas šilumos gamyboje“ ir „Sieringo mazuto su vandens priedu deginimas“ bendraautoris.

Algirdas Maniūšis

Aleksandras Markinas

Rimantas Kazimieras Marmokas

Juozas Marozas

MAROZAS Juozas gimė 1926 m. rugsėjo 28 d. Žydelių k., Krekenavos vls., Panevėžio aps., valstiečių šeimoje. 1934–1938 m. mokėsi Žydelių pradžios mokykloje, 1938–1944 m. – Panevėžio gimnazijoje. 1947 m. pašauktas į kariuomenę. Grįžęs 1950 m. pradėjo dirbti Panevėžio taupomojoje kasoje kontrolieriumi. Nuo 1951 iki 1964 m. buvo valstybinio banko Panevėžio skyriaus kredito inspektorius. 1964–1994 m. dirbo Panevėžio šilumos tinkluose: 1964–1986 m. – planavimo ir darbo atlygio skyriaus vadovu, 1986 m., įgijęs teisę į visą senatvės pensiją, pasirinko lengvesnį darbą – tapo cheminio vandens valymo mašinistu. Už gerą darbą apdovanotas keliais padėkos raštais, darbo veterano medaliu.

Vytautas Martinaitis

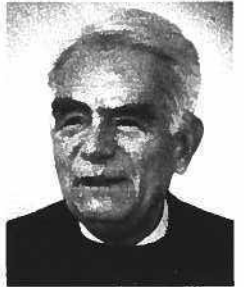
MARTINAITIS Vytautas gimė 1949 m. balandžio 1 d. Senažiškės k., Kazlų Rūdos vls., Marijampolės aps. 1956–1957 m. mokėsi Kazlų Rūdos vidurinėje mokykloje, 1967–1972 m. – Kauno politechnikos instituto Statybos ir santechnikos fakultete. 1972–1974 m. dirbo projektavimo ir konstravimo biuro inžinieriumi, 1974–1986 m. – KPI Šildymo ir vėdinimo katedros asistentu, vyr. dėstytoju, docentu, 1986–1989 m. buvo Alžyro Konstantinos universiteto docentas, 1989–1990 m. – VISI Šildymo ir vėdinimo katedros docentas, vedėjas, 1992–1996 m. – Aplinkos inžinerijos fakulteto dekanas, 1996–2000 m. – Šildymo ir vėdinimo katedros docentas, nuo 2000 m. – profesorius. 1982 m. Baltarusijos politechnikos institute apgynė technikos mokslų kandidato disertaciją „Turboventiliatorinio degiklio, taikomo kontaktinėje dujinėje šiltnamių mikroklimato sudarymo sistemoje, tyrimas ir sukūrimas“. 2000 m. Lietuvos energetikos institute apgynė habilitacinį darbą „Pastato gyvavimo ciklo termodinaminės analizės modelis“. Stažavosi Ispanijos Valensijos politechnikos universitete (1992), Šveicarijos Lozanos federalinėje politechnikos mokykloje (1993–1994), Didžiosios Britanijos Glamorgano universitete (1995). Šiuo metu palaiko dalykinius ryšius su užsienio mokslinėmis ir konsultacinėmis institucijomis. Jis yra 4 išradimų ir daugiau kaip 60 mokslinių straipsnių, monografijos „Pastato gyvavimo ciklo termodinaminės analizės modelis“ autorius, Vyriausybės energijos taupymo komisijos narys, Lietuvos ener-

gijos konsultantų asociacijos bei Šilumos technikos inžinierių asociacijos prezidiumų narys, Lietuvos mokslo darbų „Aplinkos inžinerija“ redkolegijos narys, Energetikos ekonomikos tarptautinės asociacijos narys, Pastatų ir statybos tyrimų ir inovacijų tarptautinės tarybos narys, konsultacinės įmonės „Eksergija“ prezidentas. Mokslinių interesų sritis: aprūpinimo energija ir jos naudojimo sistemų gyvavimo ciklo termodinaminė, ekserginė analizė, patalpų mikroklimato sistemų energijos vartojimo efektyvumo tyrimai, energijos tiekimo sistemų tyrimai, planavimas, optimizavimas.

MASIULIS Tadas gimė 1924 m. spalio 17 d. Buvęs politinis kalinys ir tremtinys, aukštąją mokyklą baigęs Tomske, grįžęs į Lietuvą 1959 m. pradėjo dirbti Energetikos ūkio valdyboje projektavimo ir konstravimo biuro inžinieriumi. Čia išdirbęs 26-erius metus, 1985 m. gruodžio mėn. perėjo dirbti į Energetikų mokymo centrą ir dirbo iki pat mirties. Buvo didelis optimistas, paslaugus visiems aplinkiniams.

Mirė 1998 m. gegužės 26 d. Palaidotas Vilniuje, Sudervės kapinėse.

MASTAUTAS Česlovas gimė 1918 m. Pajieslio k., Krakių vls., Kėdainių aps. Baigęs progimnazijos 7 klases, įstojo į Kauno aukštesniąją technikos mokyklą, kurią baigęs 1940 m. įgijo inžinieriaus elektriko (be diplomo) specialybę. 1941–1944 m. dirbo Kalvarijos (Marijampolės aps.) elektrinės vedėju. Nuo 1945 m. dirbo Klaipėdos elektros tinklų skyriaus viršininku, aktyviai dalyvavo atstatant karo metu suniokotą ir išgrobstytą Klaipėdos miesto elektros ūkį. Per trumpą laiką buvo atstatytas elektros tiekimas Palangai, Kretingai, Priekulei, Šilutei ir kitoms aplinkinėms gyvenvietėms. 1949 m. Č. Mastautas buvo ištremtas į Sovietų Rusiją – Krasnojarsko sr., Tasejevo rajoną. Ten tremtinių brigadoje kirto mišką, kol po pusmečio gavo leidimą dirbti pagal specialybę – inžinieriumi elektriku. Pastatė primityvią hidraulinę elektrinę tremties vietoje – Tasejeve. Nuo 1951 m. dirbo aukso kasyklose. Lenos upės baseine dirbo penkių hidroelektrinių eksploatavimo tarnyboje. Vadovavo penkių hidroelektrinių montavimui Vitimo upės baseine.

Tadas Masiulis

Česlovas Mastautas

Grįžęs į Lietuvą 1961–1995 m. dirbo Kėdainių elektros tinklų skyriuje vyr. meistru, techninės grupės vadovu.

Mirė 2000 m. Palaidotas Kėdainių kapinėse.

Povilas Matelionis

MATELIONIS Povilas gimė 1929 m. vasario 10 d. Antanavos k., Balninkų vls., Ukmergės aps., ūkininkų šeimoje. 1939 m. baigė Laičių pradinę mokyklą ir įstojo į Alantos pradžios mokyklą, vėliau į Utenos gimnaziją. Nuo 1946 m. mokėsi Rokiškio vidurinėje mokykloje, kurią baigė 1949 m. 1950–1953 m. tarnavo kariuomenėje. 1953 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą. Jį baigė 1958 m. Buvo paskirtas dirbti į Anykščių statybos ir montavimo valdybą gamybos ir technikos skyriaus inžinieriumi. Vėliau dirbo meistru, darbų vykdytoju, nuo 1959 m. liepos 1 d. – gamybos ir technikos skyriaus viršininku, nuo 1964 m. sausio 17 d. – vyriausiuoju inžinieriumi. 1971 m. rugsėjo 16 d. paskirtas viršininko pavaduotoju. 1989 m. išėjo į pensiją.

Mirė 2001 m. lapkričio 7 d. Palaidotas Anykščių kapinėse.

Vytautė Genovaitė
Matkevičiūtė

MATKEVIČIŪTĖ Vytautė Genovaitė gimė 1941 m. gruodžio 8 d. Pašiškės k., Daugėlišio vls., Švenčionių aps. 1949–1960 m. mokėsi Dūkšto vidurinėje mokykloje, 1962–1967 m. – Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultete, kurį baigusi įgijo buhalterio ekonomisto specialybę. 1961 m. pradėjo dirbti Respublikiniame onkologijos dispanseryje, 1964–1968 m. dirbo Centrinėje statistikos valdyboje kultūros, gyventojų ir sveikatos apsaugos statistikos skyriuje ekonomiste, 1968–1971 m. – Vilniaus elektros tinkluose vyriausiojo buhalterio pavaduotoja, vyriausiąja buhalterė. 1971 m. perkelta į VGEEV Informacinį skaičiavimo centrą; čia dirbo projektavimo skyriuje vyr. inžiniere ekonomiste, normatyvų grupės vadove. 1977 m. perkelta į centrinę buhalteriją vyriausiojo buhalterio pavaduotoja. 1984 m. perkelta į Valstybinio draudimo valdybą apskaitos mechanizavimo skyriaus viršininke, po metų vėl grįžo į VGEEV ir dirbo vyriausiojo buhalterio pavaduotoja, vėliau vyriausiojo finansininko pavaduotoja. 1985 m., įsteigus AB „Lietuvos energija“, čia iki pensijos dirbo vyriausiąja finansininke. Šiuo metu dirba Lietuvos šilumos tiekėjų ir Lietuvos elektros energetikos asociacijose.

MATONIS Antanas gimė 1937 m. kovo 7 d. Anglininkų k., Kruonio vls., Kaišiadorių aps., valstiečių šeimoje. 1943–1947 m. mokėsi Anglininkų pradžios mokykloje, 1947–1954 m. – Kruonio vidurinėje mokykloje. 1959 m. baigė Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą ir įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybę. 1959 m. pagal paskyrimą pradėjo dirbti Kauno ET Alytaus skyriaus viršininku. Įkūrus atskirą Alytaus elektros tinklų įmonę, nuo 1963 m. birželio 1 d. dirbo dispečerių tarnyboje vyr. dispečeriu, 1967 m. rugpjūčio 1 d. paskirtas Alytaus ET centrinės dispečerių tarnybos viršininku. Įmonėje dirbo iki 1980 m. vasario 7 d.

Mirė 2002 m. Palaidotas Alytaus kapinėse.

Antanas Matonis

MATUKONIS Pranas gimė 1928 m. rugpjūčio 14 d. Noragėlių k., Seirijų vls., Seinų (Lazdijų) aps., valstiečių šeimoje. Tėvai turėjo 12,9 ha žemės. Augo septynetas vaikų (du sūnūs ir penkios dukterys). 1938 m. baigė 4-is skyrius Noragėlių pradžios mokykloje, 1940 m. – 6-ą skyrių Seirijų mokykloje. 1940 m. įstojo į Alytaus gimnaziją. 1946 m. ėmė studijuoti Kauno Vytauto Didžiojo universitete, kurį baigė 1951 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. 1952 m. pagal paskyrimą pradėjo dirbti inžinieriumi Baltarusijos aukštosios įtampos tinkluose. 1952 m. liepos mėnesį paskirtas Klaipėdos VRE būdinčiuoju inžinieriumi, vėliau – mašinų cecho viršininko pavaduotoju, šiluminės laboratorijos viršininku, vyriausiuoju inžinieriumi. 1962 m. tapo Alytaus elektros tinklų direktoriumi. 1969 m. perkeltas dirbti į VGEEV elektrotechnikos tarnybos viršininku ir vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju. 1971 m. paskirtas VGEEV viršininko pavaduotoju. Šias pareigas ėjo iki mirties. Už nuopelnus darbe daug kartų apdovanotas. Jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas. Buvo ne tik sumanus viršininkas, bet ir nuoširdus, draugiškas žmogus, jautrus pavaldiniams. Labai mylėjo savo kraštą – dainingąją Dzūkiją. Dažnai ten leisdavo atostogas – grybaudamas, žvejodamas.

Mirė po sunkios ligos 1988 m. lapkričio 4 d. Palaidotas Vilniuje, Antakalnio kapinėse.

Pranas Matukonis

Algirdas Jonas
Matulionis

MATULIONIS Algirdas Jonas gimė 1938 m. rugsėjo 17 d. Kaune. 1956 m. baigė vidurinę mokyklą ir įstojo į Politechnikos institutą. Nuo 1963 m. dirbo Sąjunginio elektros tinklų projektavimo instituto Lietuvos padalinyje vyresniuju inžinieriumi, vėliau skyriaus viršininku, o nuo 1983 m. – to instituto direktoriumi. Nuo 1994 m. A. Matulionis yra AB „Lietuvos energija“ strategijos skyriaus sektoriaus viršininkas. Už gerą darbą buvo daug kartų skatinamas premijomis.

Balys Mažalskis

MAŽALSKIS Balys gimė 1946 m. kovo 1 d. Ignalinoje. 1952 m. pradėjo mokytis Ignalinos vidurinėje mokykloje, kurią baigė 1963 m. ir įstojo į Kauno politechnikos institutą. 1968 m. jį baigė ir įgijo elektros mašinų ir įrengimų inžinieriaus specialybę. Buvo paskirtas dirbti į Gamybinę termofikacijos valdybą. Dirbo inžinieriumi, vyr. inžinieriumi. 1970–1972 m. tarnavo kariuomenėje. 1972 m. demobilizuotas pradėjo dirbti Termofikacijos valdyboje grupės vadovu, vėliau – tarnybos viršininku. 1975 m. paskirtas Vilniaus šilumos tinklų vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju. Nuo 1980 m. gegužės 19 d. dirbo VGEEV šiluminių įrengimų eksploatavimo ir remonto tarnybos viršininku. B. Mažalskis buvo puikus organizatorius ir gerai profesiskai išprusęs. Jis sumaniai organizavo energetikos sistemos šiluminių įrengimų remontą ir eksploatavimą. Dirbdamas Vilniaus šilumos tinklų vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju labai rūpinosi, kad būtų sustiprintas Vilniaus miesto šilumos tiekimo patikimumas. Tapęs Vyriausiosios valdybos tarnybos viršininku prižiūrėjo, kad būtų geriau panaudoti Mažeikių šiluminės elektrinės įrengimai ir Mažeikių naftos perdavimo gamykla tolygiai aprūpinama energija. Jis buvo kupinas naujų sumanymų ir kūrybinių minčių.

1983 m. vasario 16 d., eidamas 37-uosius metus, staiga mirė. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

Rimantas Meištas

MEIŠTAS Rimantas gimė 1956 m. rugsėjo 14 d. Surdegio k., Anykščių r., valstiečių šeimoje. 1974 m. baigė Panevėžio J. Balčikonio vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį 1979 m. baigęs įgijo pramonės šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. Visa darbinė veikla vyko Ma-

žeikių elektrinėje: 1979 m. buvo katilų ir turbinų cecho centrinio valdymo pulto turbinų mašinistas, 1979–1981 m. – katilų ir turbinų cecho pamainos viršininkas, 1983–1985 m. – katilų ir turbinų cecho viršininko pavaduotojas. Nuo 1985 m. iki šiol dirba katilų ir turbinų cecho viršininku. Laisvalaikiu mėgsta sportuoti – žaidžia krepšinį, dalyvauja vandens sporto rungtyse.

MEJERIENĖ Elena gimė 1939 m. kovo 7 d. Mišeikių k., Stačiūnų vls., Šiaulių aps. Tėvai ūkininkai, šeimoje buvo dar trys seserys. 1946 m. lankė Stačiūnų vls. Aleniškių pradinę mokyklą, kur baigė dvi klases. 1947–1948 m. mokėsi Meškuičių progimnazijos trečioje klasėje. Ketvirtą klasę baigė Aukštelkų pradinėje mokykloje. 1953 m. baigė Stačiūnų septynmetę mokyklą ir įstojo į Vilniaus žemės ūkio mechanizacijos technikumą, kurį baigė 1957 m. ir įgijo techniko elektriko specialybę. Iki 1958 m. lapkričio 23 d. dirbo Miestų statybos projektavimo institute, vėliau – Energetikos statybos tresto technikos skyriaus inžiniere. 1966 m. baigė Kauno politechnikos institutą. 1966 m. spalio 1 d. perkelta į VEEV relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybą inžiniere. Nuo 1970 m. liepos 15 d. – šios tarnybos vyresnioji inžinierė. Tvarko Lietuvos energetikos sistemos pagrindinio tinklo matematinį modelį, skaičiuoja trumpojo jungimo srovės dydžio ir relinės apsaugos nustatymus. Į pensiją išėjo 2000 m. sausio 1 d.

Elena Mejerienė

MEKAS Algis Viktoras gimė 1928 m. liepos 6 d. Biržuose. Tėvas Jonas ir motina Vanda, taip pat seserys Irena ir Birutė 1949 m. buvo ištremti į Irkutsko sritį. Algio Viktoro tuo metu nebuvo namie, todėl jis išliko. 1951 m. baigė KPI ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1951 m. pradėjo dirbti Rėkyvos elektrinės technikos skyriaus viršininku, 1957 m. dirbo Šiaulių ET vyriausiuju inžinieriumi. 1961 m. persikėlė į Elektrėnus. Iki 1991 m. buvo Lietuvos elektrinės vyriausiasis inžinierius elektrikas, 1991–1996 m. – technikos direktorius, 1996–2002 m. – direktoriaus pirmasis pavaduotojas. Nuo 2002 m. – Lietuvos elektrinės generalinio direktoriaus pirmasis pavaduotojas.

Yra paskelbęs daug straipsnių respublikinėje ir rajoninėje spaudoje. Apdovanotas keturiais Vyriausybės garbės raštais,

Algis Viktoras
Mekas

Garbės ženkle ordinu, jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus vardas, garbės energetiko vardas.

Algirdas Merkevičius

MERKEVIČIUS Algirdas gimė 1924 m. spalio 24 d. Žiūrių-Gudelių k., Vilkaviškio vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. Mokėsi Pilviškių progimnazijoje, Marijampolės gimnazijoje, Vilniaus amato mokytojų institute, elektrotechnikos fakultete, be to, baigė Vilniaus mokytojų institutą, studijavo Pedagoginiame institute, Vilniaus universitete. Dirbo Vilniaus 3-iojoje vidurinėje amatų mokykloje, Vilniaus suaugusiųjų gimnazijoje. 1948 m., apkaltintas „antivalstybine veikla“, nuteistas 10 m. kalėti. Atlikęs bausmę grįžo į Lietuvą ir nuo 1955 m. iki 1987 m. dirbo Žemės ūkio ministerijai pavaldžioje Kauno statybos ir montavimo valdyboje (kolonoje) gamybos ir technikos skyriaus viršininku, vyresniu inžinieriumi. Išleido leidinį „Elektros įrengimų įžeminimas dirbantiems elektros įrenginiuose“. Rašinėjo spaudoje elektrotechnikos klausimais. 1987 m. išėjo į pensiją.

Stasys Merkys

MERKYS Stasys gimė 1951 m. kovo 23 d. Dervinių k., Zarasų r., tarnautojų šeimoje. 1958–1966 m. mokėsi Antazavės vidurinėje mokykloje, 1966–1970 m. – Panevėžio politechnikume; čia įgijo techniko elektriko specialybę. Vienus metus padirbėjęs Panevėžio statybos kaimo mechanizuotojoje kolonoje elektromonteriu, 1971 m. buvo pašauktas į kariuomenę. Grįžo 1973 m. Nuo 1974 m. pradėjo dirbti Panevėžio šilumos tinkluose: trejus metus 2-osios rajoninės katilinės pamainos inžinieriumi, o nuo 1977 m. iki šiol – Panevėžio ŠT rajono viršininku. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas įvairių institucijų padėkos raštais.

Viktoras Merkys

MERKYS Viktoras gimė 1935 m. balandžio 13 d. Vilkabrukių k., Vyžuonų vls., Utenos aps., ūkininkų šeimoje. 1950 m. baigė Vyžuonų septynmetę, 1954 m. Svėdasų vidurinę mokyklą. 1959 m. baigęs Kauno politechnikos institutą įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1959 m. paskirtas dirbti į Energetikos statybos tresto Panevėžio statybos ir montavimo valdybą. Čia 14 metų ėjo įvairias pareigas – pradedant eiliniu

inžinieriumi ir baigiant įmonės vadovu. 1973 m. perkeltas į Panevėžio elektros tinklus gamybos ir technikos tarnybos viršininku, 1980 m. tapo Energetikos statybos tresto gamybinio ir technologinio komplektavimo valdybos viršininku, 1988 m. – Energetikos statybos tresto valdytojo pavaduotoju. Nuo 1994 m. iki šiol yra AB „Lietuvos energija“ filialo „Tena“ direktoriaus pavaduotojas.

Didžiuliais tempais plėtojantis Lietuvos energetikos sistemos elektros tinklams, dalyvavo elektrifikuojant Lietuvos teritoriją, statant Vilniaus TE-3, pirmuosius Kaišiadorių hidroakumuliacinės elektrinės agregatus ir kitus svarbius energetikos objektus. Apdovanotas įvairių institucijų garbės ir padėkos raštais, energetiko žymūno ženklu ir kt.

MICHELEVIČIUS Stasys gimė 1911 m. lapkričio 27 d. Nartuvos k., Vandžiogalos vls., Kauno aps. 1921 m. pradėjo mokytis Vandžiogalos pradžios mokykloje, 1923 m. baigė gimnaziją Kaune ir pradėjo studijuoti Kauno universiteto Technikos fakulteto elektrotechnikos skyriuje. 1936 m. pradėjo dirbti Petrašiūnų šiluminėje elektrinėje praktikantu. 1937–1938 m. tarnavo Lietuvos karo inžinerijos batalione. Paskui vėl grįžo į Petrašiūnų šiluminę elektrinę. Dirbo inžinieriumi elektrotechniku, montavo 3-iosios turbinos (Brown Boveri 10000 kW) antrinę komutaciją. 1940 m. balandžio 15 d. skiriamas elektrinės vedėju – inžinieriaus E. Zubavičiaus padėjėju. 1940 m., sovietams okupavus Lietuvą, padėjo atlikti elektrinės nacionalizavimą. Vokiečių okupacijos laikotarpiu dirbo Petrašiūnų elektrinės jaunesniu inžinieriumi. 1944 m. rugpjūčio 11 d. paskirtas Kauno energijos rajono technikos skyriaus viršininku. Nuo 1945 m. vasario 24 d. iki birželio 14 d. buvo Petrašiūnų elektrinės direktorius. 1949–1951 m. dėstė Kauno popieriaus ir celiuliozės technikumė. 1953 m. pradėjo dirbti Statybos ir montavimo valdyboje Nr. 2 (Rygos padalinys) darbų vykdytoju; organizavo magistralinių aukštosios įtampos tinklų tiesimą Lietuvoje. 1963–1987 m. dirbo Kauno elektros tinkluose; kartu dėstė Lietuvos energetikų mokymo centre.

Mirė 1993 m. kovo 14 d. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

Stasys Michelevičius

Juozas Mickus

MICKUS Juozas gimė 1937 m. balandžio 7 d. Pikelionių k., Stakliškių vls., Alytaus aps. 1961 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1961–1963 m. dirbo Vilniaus elektros tinkluose meistru. 1963 m. priimtas dirbti Lietuvos elektrinėje. Buvo elektros cecho būdintysis elektromonteris, centrinio valdymo pulto vyresnysis elektromonteris, elektros cecho pamainos viršininkas, elektros cecho vyresnysis meistras. Nuo 1998 m. iki šiol – elektros įrengimų remonto baro viršininko pavaduotojas. Apdovanotas Lietuvos elektros energetikos asociacijos padėka.

Romualdas Mieželis

MIEŽELIS Romualdas gimė 1945 m. liepos 21 d. Stainiškių k., Antalieptės vls., Zarasų (Ežerėnų) aps. Mokėsi Baltriškių pradžios ir Antalieptės vidurinėje mokykloje. 1962–1967 m. studijavo Kauno politechnikos institute ir įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1968 m. pradėjo dirbti Antalieptės hidroelektrinėje, kur ėjo įvairias pareigas. 1993 m. paskirtas Zarasų elektros tinklų rajono viršininku; čia dirba iki šiol. Be pagrindinio darbo, jis prižiūri ir išlaiko Algimanto Žilėno įkurtą Tiltiškių energetikos muziejų.

Leonas Mikalajūnas

MIKALAJŪNAS Leonas gimė 1938 m. vasario 21 d. Pasvalio vk., Pasvalio vls., Biržų aps. Mokėsi Pasvalio pradinėje ir vidurinėje mokykloje. 1960 m. baigė Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1960–1962 m. dirbo Panevėžio elektros tinkluose elektros laboratorijos meistru, 1962–1965 m. – elektros laboratorijos viršininku, 1965–1972 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininku, 1973–1993 m. – vyriausiuoju inžinieriumi, 1993–2003 m. – direktoriumi.

MIKALAJŪNAS Povilas gimė 1926 m. sausio 22 d. Šileikonių k., Vaškų vls., Biržų aps., valstiečių šeimoje. 1941 m. Vaškų pradžios mokykloje baigė 6 skyrius. 1942–1945 m. mokėsi Panevėžio amatų mokyklos elektrotechnikos skyriuje, 1945–1949 m. – Vilniaus politechnikumo elektrotechnikos skyriuje. Gamybinę veiklą pradėjo 1949 m. rugpjūčio mėnesį Vilniaus

elektrotechnikos gamykloje „Elfa“ inžinieriumi konstruktoriumi, vėliau techninės kontrolės skyriaus viršininku. Nuo 1954 m. gruodžio mėn. dirbo Lietuvos energetikos valdybos relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybos inžinieriumi. 1956 m. liepos mėn. paskirtas Antanavo HE statybos techniniu vadovu. Pastačius ir pradėjus eksploatuoti Antanavo HE, prie jos bazės buvo įkurtas Kauno ET Kazlų Rūdos skyrius ir jo viršininku paskirtas P. Mikalajūnas. Nuo 1962 m. gruodžio 22 d. šis skyrius tapo Alytaus ET padaliniu. 1969 m. rugsėjo 1 d. P. Mikalajūnas paskirtas Alytaus ET direktoriaus pavaduotoju ir tas pareigas ėjo iki 1986 m. vasario mėn., kol išėjo į pensiją. Būdamas pensininku, dar iki 2003 m. gruodžio 31 d. dirbo Alytaus 330 kV pastotės būdinčiuoju elektromontieriu, archyvaru.

MIKALAUSKAS Antanas Vytautas gimė 1940 m. vasario 6 d. Alksniakiemio k., Prienų vls., Marijampolės aps. Baigęs Prienų vidurinę mokyklą 1960 m. pradėjo dirbti Prienų elektros tinklų skyriuje elektromontieriu. 1968 m. priimtas dirbti Lietuvos elektrinės elektros ceche būdinčiuoju elektromontieriu. Nuo 1969 m. iki šiol – elektros cecho vyresnysis būdintysis elektromonteris.

MIKELIONIS Virgilijus Povilas gimė 1943 m. liepos 30 d. Alytaus mieste. 1949–1959 m. mokėsi Leipalingio vidurinėje mokykloje. 1959 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, Elektrotechnikos fakultetą, kurį 1964 m. baigęs įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1964–1973 m. dirbo Alytaus kolonijoje cecho energetiku, vyr. mechaniku. 1973–1981 m. buvo Alytaus šilumos tinklų katilų ir įrengimų remonto cecho viršininkas, gamybinės remonto tarnybos viršininkas, 1981–1990 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, 1990–1997 m. – vyr. inžinieriaus pavaduotojas, 1997–2001 m. – SPAB Alytaus šilumos tinklai valdybos narys, generalinio direktoriaus pavaduotojas investicijoms ir ūkio reikalams, 2001–2002 m. – UAB „Litesko“ filialo „Alytaus energija“ direktoriaus pavaduotojas investicijoms ir ūkio reikalams. 2002 m. gegužės 15 d. išėjo į pensiją.

Povilas Mikalajūnas

Antanas Vytautas Mikalauskas

Virgilijus Povilas Mikelionis

Romualdas Miknius

MIKNIUS Romualdas gimė 1913 m. kovo 27 d. Plungės m., Telšių aps., gydytojo šeimoje. 1931 m., baigęs Plungės gimnazijos 5 klases, atvažiavo į Kauną ir pradėjo dirbti centrinėje dyzelinėje elektrinėje elektromonteriu. 1945 m. su grupe elektrikų buvo pasiūstas dirbti į Vilniaus elektros tinklus (lenkams repatrijavus į Lenkiją, Vilniuje trūko elektrikų). R. Miknius čia dirbo elektromonteriu. 1951 m. tapo vyresnioju elektromonteriu, 1960 m. – Vilniaus m. būdinčiuoju dispečeriu, 1964 m. – būdinčiuoju vyresnioju elektromonteriu. 1975 m. pradėjo dirbti elektromonteriu apeivių ir juo išbuvo iki 1979 m. Tų metų balandžio mėn. išėjo į pensiją. Dabar gyvena Vilniuje.

Anicetas Mikužis

MIKUŽIS Anicetas gimė 1935 m. liepos 18 d. Mikužių k., Švėkšnos vls., Tauragės aps. 1954 m. baigė Švėkšnos vidurinę mokyklą. 1954–1959 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete ir įgijo pramonės energetiko šilumininko specialybę. Dar studijų metu 1958 m. pradėjo dirbti Kauno energetikos remonto įmonėje meistru, vėliau – vadovaujančiuoju inžinieriumi. Nuo 1962 iki 1971 m. dirbo Lietuvos elektrinėje cecho viršininko pavaduotoju, cecho viršininku, vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju. 1971–1981 m. tapo VGEEV viršininko pavaduotoju – gamybinės termofikacijos valdybos viršininku, 1981–1987 m. – valdybos viršininko pavaduotoju. Tuo metu kuravo Vilniaus TE-3, Mažeikių TE, Kruonio HAE statybų organizavimą. 1987 m. skiriamas VGEEV viršininku. 1988–1992 m. buvo VGEEV, vėliau VĮ Lietuvos valstybinė energetikos sistema generalinis direktorius, 1992–1994 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, 1994–1997 m. – AB „Lietuvos energija“ generalinio direktoriaus pavaduotojas, 1997–2000 m. – skyriaus inžinierius, tarnybos viršininkas. Per visą darbo laiką buvo ne kartą apdovanotas įvairių institucijų garbės raštais. 1985 m. jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

Stanislovas Milanas

MILANAS Stanislovas gimė 1930 m. gegužės 26 d. Alytuje. 1941 m. baigė Alytaus pradinę mokyklą. 1955 m. sausio 6 d. pradėjo dirbti Alytaus miesto dyzelinėje elektrinėje elektromonteriu. Susikūrus Alytaus elektros tinklams, tapo įrengimų

remonto cecho šaltkalviu, o nuo 1975 m. gruodžio 1 d. – transporto tarnybos autotransporto šaltkalviu. 1985 m. gruodžio 24 d. išėjo į pensiją.

Mirė 1991 m. Palaidotas Alytaus kapinėse.

MILAŠIUS Vytautas Petras gimė 1942 m. sausio 1 d. Radviliškio m., Šiaulių aps., darbininkų šeimoje. 1948–1959 m. mokėsi Radviliškio vidurinėje mokykloje. 1959–1964 m. – Kauno politechnikos institute. 1965–1970 m. dirbo Šiaulių odų ir avalynės kombinate „Elnias“ konstruktoriumi, energetikos cecho viršininku. 1970–1974 m. buvo Rėkyvos VRE rajoninės katilinės vyresnysis meistras, 1974 m. kelis mėnesius – katilų ir turbinų cecho viršininkas, 1974–1978 m. – Rėkyvos VRE, 1978–1990 m. – Šiaulių ŠT vyriausiasis inžinierius, 1990–1997 m. – Šiaulių ŠT direktorius, 1997–2001 m. – SPAB „Šiaulių energija“ generalinis direktorius, nuo 2001 m. gruodžio iki šiol – „Telšių šiluma“ direktorius. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas padėkos raštais.

Vytautas Petras
Milašius

MILEIŠA (Mileišo) Stanislavas gimė 1951 m. gegužės 4 d. Baltarusijoje. Nuo 1970 iki 1975 m. dirbo „Elfos“ gamykloje vyr. mechaniku, vėliau vyr. inžinieriumi, 1975–1978 m. – Vilniaus „Dailės“ kombinate energetiku ir vyr. energetiku. 1978 m. pradėjo dirbti „Lelijos“ susivienijime energetiku. Kartu studijavo Vilniaus inžineriniame statybos institute (dabar Vilniaus Gedimino technikos universitetas), kurį baigė 1991 m. 1990–1993 m. buvo Vilniaus energetikos statybos tresto mechanizuotosios kolonos darbų vykdytojas, vyr. darbų vykdytojas. 1993–1994 m. – Vilniaus SSV direktoriaus pavaduotojas komercijai, nuo 1994 m. iki šiol – UAB „Alvora“ technikos direktorius.

Stanislavas Mileiša

MILENSKIS Nikolajus gimė 1907 m. rugsėjo 24 d. Marijampolėje. 1943 m. baigė Kauno Vytauto Didžiojo universiteto Technikos fakultetą. 1943–1950 m. Kauno universiteto, nuo 1951 m. – Kauno politechnikos instituto dėstytojas. 1947–1950 m. buvo teorinės mechanikos katedros vedėjas, 1948–1966 m. – Mechanikos fakulteto dekanas, 1951–1974 m. –

Nikolajus Milenskis

šiluminės energetikos katedros vedėjas, docentas (1948). Vadovėlio „Bendroji šiluminė technika“ (1974) vienas iš autorių ir mokslinis redaktorius. Parašė darbų apie prietaisus statybinių medžiagų termoizoliacinėms savybėms nustatyti, to nustatymo metodus, registruojančiųjų prietaisų konstravimą, skystojo kuro išpurškimą ir degimą. Nusipelnęs inžinierius (1965). Mirė 1990 m. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

Algirdas Milevičius

MILEVIČIUS Algirdas gimė 1926 m. birželio 3 d. Naceliškių k., Pabaisko vls., Ukmergės aps. Iš keturių šeimos vaikų buvo jauniausias. Tėvai turėjo stambų žemės ūkį Naceliškių kaime. Algirdas mokėsi Ukmergėje. 1941 m. birželio 14 d. su motina ir broliu ištremtas į Altajaus krašto Smolenskojės rajoną, tėvas – į Rešotų lagerį Krasnojarsko krašte; ten jis netrukus mirė. 1942 m. vasarą motina su vaikais iš Altajaus krašto ištremta į Jakutiją, Laptevų jūros link. Galutinio taško Lenai užšalus tremtiniai nepasiekė – buvo išlaipinti Lensko rajone, Turuktos kaime. Algirdas čia dirbo miško kirtimo darbus. 1943 m. tremtiniai perkeliama į kitą miško kirtimo padalinį – Saldykiolį. Čia Algirdas dirbo miško kirtimo bei plukdymo brigadose. Vyresniajam broliui mirus, teko vienam rūpintis savimi ir nedarbinga motina. 1948 m. į miško kirtavietes atsiumta elektrinių pjūklų. Už gerą ir pavyzdinę darbą tokį pjūklą vienas iš pirmųjų gavo ir Algirdas. Atlyginimas padidėjo. Kitais metais, surentęs mamai namelį, nupirkęs karvę, pats išvyko į Jakutską mokytis. 1953 m. baigė technikumą su pagyrimu ir gavo teisę be stojamųjų egzaminų mokytis institute. Nuo 1954 m. mokėsi Tomsko politechnikos institute, Elektrotechnikos fakultete. 1957 m. vasarą atvyko į Lietuvą pasižvalgyti ir pamėgino stoti į Kauno politechnikos institutą. Buvo priimtas į IV kursą. 1959 m. baigė KPI ir pradėjo dirbti inžinieriumi Kauno HE. 1962 m. paskirtas Petrašiūnų elektrinės ryšių ir telekomunikacijos skyriaus viršininku. Vėliau šis skyrius perkeliama į Kauno elektros tinklus. 1972 m. skiriamas pastočių tarnybos viršininku. 1987 m. perkeliama į kapitalinę tarnybą inžinieriumi. Jis nuolat rūpinosi aukštosios įtampos pastočių tinklo plėtra, jų įrengimų kompleksinio remonto sistemos diegimu. Kauno elektros tinkluose dirbo iki 1996 m. Visą gyvenimą pasižymė-

jo ypatingu veržlumu, pareiškumu, darbštumu, dorumu. Aktyviai sportavo, priklausė sveikuolių klubui.

Mirė 2000 m. rugsėjo 22 d. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

MIRONOVAS (Mironov) Olegas gimė 1954 m. spalio 23 d. Maskvoje (Rusija), inžinierių šeimoje. 1972 m. baigė Kinešmos (Ivanovo sr.) 8-ąją vidurinę mokyklą, 1977 m. – Ivanovo energetikos institutą ir įgijo inžinieriaus energetiko šilumininko kvalifikaciją. Iki 1981 m. dirbo turbinos mašinistu, pamainos viršininku Novovoronežskio (Voronežo sr.) atominėje elektrinėje turbinų ceche. Nuo 1981 m. pradėjo dirbti Ignalinos AE turbinų ceche pamainos viršininku. Dabar yra šio cecho viršininkas.

Olegas Mironovas

MIŠKINIS Algirdas Stasys gimė 1938 m. rugpjūčio 23 d. Anykščiuose, Utenos aps. Baigęs Elektrėnų energetikos technikumą, įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1960–1963 m. dirbo energetikos įrengimų montavimo šaltkalviu, 1963–1969 m. – Lietuvos elektrinės elektros ceche šaltkalviu elektriku. Nuo 1969 m. iki šiol yra elektros įrengimų remonto baro elektros laboratorijos meistras.

Algirdas Stasys
Miškinis

MIŠKINIS Vytautas gimė 1946 m. liepos 20 d. Mėtytinių k., Ramygalos vls., Panevėžio aps., ūkininkų šeimoje. 1969 m., baigęs Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą, pradėjo dirbti Elektrėnų miesto profesinės technikos mokyklos dėstytoju, vėliau dvejus metus tarnavo priešlėktuvinės gynybos kariuomenėje karininku, o nuo 1972 m. pradėjo dirbti VGEEV vyresniuoju inžinieriumi. Vėliau tapo tarnybos viršininku, vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, 1987–1995 m. dirbo Vilniaus termofikacinės elektrinės technikos direktoriumi. 1984 m. Baltarusijos politechnikos institute Minske apgynė disertaciją aukštosios įtampos jungtuvų aptarnavimo sistemos tobulinimo tema ir gavo technikos mokslų daktaro laipsnį. Yra daugelio racionalizacinių siūlymų ir 2 išradimų autorius. Parašė daug mokslinių ir populiarių straipsnių periodikoje, knygas „Skirstyklos ir transformatoriai“, „Aukštos įtampos

Vytautas Miškinis

įrenginiai“ (su kitais), yra periodinio leidinio „Energetikos priežiūra“ specialusis redaktorius. Ilgametis Lietuvos energetikos sistemos Mokslinės techninės tarybos narys, taip pat Energetikų MTD valdybos narys. Apdovanotas ženklais „Meno saviveiklos žymūnas“, „Energetikos žymūnas“. Nuo 1995 m. sausio mėn. yra Valstybinės energetikos inspekcijos prie Ūkio ministerijos viršininkas, keletą metų buvo Ūkio ministerijos kolegijos narys. Daug prisidėjo prie energetikos norminių aktų kūrimo, derinimo ir įgyvendinimo.

Algirdas
Mockevičius

MOCKEVIČIUS Algirdas gimė 1948 m. sausio 2 d. Vieکشnių mstl., Mažeikių aps., darbininkų šeimoje. 1965 m. baigė Vieکشnių vidurinę mokyklą, 1971 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1971 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose inspektoriumi, 1997 m. skiriamas elektros energijos realizavimo tarnybos viršininku, 2003 m. – elektros tiekimo tarnybos grupės vadovu. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas apdovanojimais.

Anatolijus
Monarchovičius

MONARCHOVIČIUS (Monarchovič) Anatolijus gimė 1938 m. liepos 3 d. Unečos miestelyje, Briansko sr. (Baltarusija). 1961 m. baigė Lvovo politechnikos institutą ir įgijo šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. 1961–1962 m. dirbo Klaipėdos VRE meistrui, 1962–1964 m. – Lietuvos elektrinės paimamos viršininku. 1964–1965 m. buvo katilų cecho viršininko pavaduotojas, 1965–1975 m. – katilų ir turbinų 1-ojo cecho viršininko pavaduotojas, 1975–1984 m. – eksploatavimo tarnybos katilų ir turbinų baro viršininkas.

Mirė 1984 m. gegužės 19 d. Palaidotas Elektrėnų kapinėse.

MONGIRDAS Tadas gimė 1908 m. kovo 19 d. Aukštadvario mstl., Trakų aps. Baigęs Kauno gimnaziją, nuo 1927 iki 1934 m. studijavo Kauno Vytauto Didžiojo universiteto Technikos fakultete ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Jau studijų metu pradėjo konstruoti ir gaminti mažos galios hidraulinės turbinas, pritaikytas vandens malūnams ir hidroelektrinėms. Viena tokių 12 kW galios hidraulinių turbinų veikė Aukštadvario apylinkėse ant Verknės upelio. 1934–1937 m. dėstė

prancūzų kalbą Aukštadvario progimnazijoje. 1937–1940 m. dirbo AB „Elektra“ hidroelektrinių projektavimo skyriuje inžinieriumi elektriku. 1940–1941 m. dėstė hidraulikos ir hidraulinių turbinų kursą Kauno aukštesniojoje technikos mokykloje. Išstremtas į Slavgorodą Altajaus srityje (Rusija) 1944–1957 m. ėjo vyriausiojo elektriko pareigas miesto elektrinėje. Gerai mokėjo prancūzų, rusų, lenkų kalbas, visą gyvenimą skaitė šiomis kalbomis leidžiamus specialybės žurnalus, domėjosi technikos naujovėmis ir perteikdavo žinias jaunesniesiems kolegoms. Grįžęs į Lietuvą, 1957–1972 m. dirbo Kėdainių elektros tinklų rajono viršininku, 1973–1990 m. – vyr. elektromonteriu.

Mirė 1992 m. Palaidotas Kėdainių kapinėse Kauno g.

MONKEVIČIUS Vytautas gimė 1930 m. sausio 1 d. Šiaulių mieste. 1953 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1961 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje kapitalinės statybos skyriaus vyresniuoju inžinieriumi. 1962–1963 m. buvo centrinio valdymo pulto budintysis inžinierius, 1963–1975 m. – elektros cecho viršininko pavaduotojas, 1975–1997 m. – eksploatavimo tarnybos šiluminių matavimų ir automatikos baro elektros įrengimų baro viršininkas. Nuo 1997 m. iki šiol yra eksploatavimo tarnybos elektros įrengimų eksploatavimo baro viršininkas. Apdovanotas LR Seimo padėka.

MONSTVILAS Kostas gimė 1931 m. balandžio 3 d. Būdviets k., Skuodo vls., Kretingos aps., valstiečių šeimoje. 1952 m. baigė Skuodo vidurinę mokyklą, 1957 m. – Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete šiluminės energetikos specialybės kursą ir įgijo pramonės šiluminės energetikos inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1957–1960 m. buvo Klaipėdos zonos Pramonės ir kasybos darbų saugumo priežiūros valdybos inžinierius kontrolierius, 1960–1963 m. – Klaipėdos elektrinės gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, 1963–1982 m. – vyriausiasis inžinierius. 1982 m. perkeltas į Kauno TE dirbti vyriausiuoju inžinieriumi. 1993 m. tapo Kauno TE gamybos ir technikos skyriaus viršininko pavaduotoju, 1995 m. – remonto cecho viršininko pavaduotoju. 2000 m. gegužės 1 d. paskirtas

Tadas Mongirdas

Vytautas
Monkevičius

Kostas Monstvilas

remontų paruošimo tarnybos viršininku. 2000 m. gruodžio 29 d. išėjo į pensiją. K. Monstvilui dirbant energetikos įmonėse buvo rekonstruota ir pakeista daug energetikos įrenginių. Būdamas Klaipėdos miesto deputatu, rūpinosi Klaipėdos senamiesčio restauravimu, stambaus medicinos centro statyba, šiluminių trasų tiesimu. Yra paskelbęs keletą straipsnių techniniuose žurnaluose. Už gerą ilgametį darbą ne kartą apdovanotas medaliais, ordinais, garbės ir padėkos raštais. 1981 m. jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

Juozapas Montvila

MONTVILA (Montvišt) Juozapas gimė 1850 m. kovo 18 d. Mitėniškių k., Šėtos vls., Kėdainių aps., dvarininkų šeimoje. 1872 m. baigė Peterburgo (Rusija) universitetą. Jis daug prisidėjo prie Vilniaus miesto plėtotės. Būdamas Vilniaus miesto tarybos narys, miesto burmistras (1897–1911), dalyvaudavo įvairių stambių mieste statomų objektų komisijose. Buvo ir Vilniaus miesto centrinės elektrinės statybos komisijos pirmininkas. Jo pastangomis elektrinės statybos vieta iš Bernardinų sodo (pagal pirmąjį variantą) buvo perkelta į priemiestį – Žvejų gatvę.

Mirė 1911 m. vasario 7 d. Palaidotas Vilniuje, Rasų kapinėse.

Romualdas Morkvėnas

MORKVĖNAS Romualdas gimė 1948 m. liepos 19 d. Pasvalio m., Biržų aps., tarnautojų šeimoje. 1954–1966 m. mokėsi Pasvalio vidurinėje mokykloje. 1966–1971 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Automatikos fakultete ir įgijo automatikos inžinieriaus elektromechaniko specialybę. 1971–1972 m. dirbo šio instituto Gamybos automatizavimo katedroje asistentu. 1979–1983 m. mokėsi Maskvos inžinerinės statybos instituto neakivaizdinėje aspirantūroje. Nuo 1974 m. dirbo Kauno šilumos tinkluose: 1974–1976 m. – inžinieriumi konstruktorių grupėje, 1976–1981 m. – technologinės mokslinės tiriamosios laboratorijos vyresniuoju inžinieriumi, 1981–1983 m. – vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, 1983–1986 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininku, 1986–1987 m. – matavimų, bandymų ir derinimo skyriaus viršininku, 1987–1994 m. – technikos ir ekonomikos tarnybos viršininku, di-

rektorius pavaduotoju technikai ir ekonomikai. 1995–1997 m. – informatikos direktorius, nuo 1997 m. – SPAB „Kauno energija“ generalinio direktoriaus pirmasis pavaduotojas.

1978–1989 m. – dėstytojas Kauno politechnikos instituto Šildymo ir vėdinimo katedroje. Paskelbė 20 mokslinių straipsnių. Dviejų išradimų bendraautoris. Daugelio racionalizacinių siūlymų autorius. Jo iniciatyva sukurti ir įdiegti originalūs šilumos tiekimo sistemų darbo režimai, trivamzdė šilumos tiekimo su kontrolės reguliavimo punktais sistema.

MUCHINAS Vladas gimė 1912 m. kovo 6 d. Kaune, darbininko šeimoje. 1925 m., dar mokydamasis mokykloje, pradeda dirbti elektriku mokiniu. 1928 m. dirbo mokiniu Kauno centrinėje elektrinėje, o vėliau skiriamas elektromonteriu kabelininku. Nuo 1948 m. dirbo kabelių tinklo meistru. Rūpinosi aukštosios įtampos kabelių eksploatavimu ir remontu. Savo darbo patirtį perduodavo jauniems specialistams, tobulino jų kvalifikaciją. Aktyviai įsitraukė į Kauno miesto kabelių tinklo rekonstravimą.

Mirė 1998 m. liepos 14 d. Palaidotas Kaune, Eigulių kapinėse.

Vladas Muchinas

MULEVIČIUS Povilas gimė 1911 m. liepos 30 d. Vladikaukazo (Rusija) mieste, darbininkų šeimoje. 1921 m. su tėvais grįžo į Lietuvą. Mokėsi Panevėžio aps., Šilų pradinėje mokykloje, Raguvos gimnazijoje. Nuo 1930 iki 1933 m. dirbo Petrašiūnų elektrinėje. 1933–1934 m. tarnavo Lietuvos kariuomenėje. 1937 m. baigė Lietuvos karo aviacijos mokyklą. 1937–1940 m. dirbo Lietuvos karo aviacijoje mechaniku. Lietuvą okupavus bolševikams, 1940–1941 m. tapo vienos iš vadinamųjų operatyvinių grupių (stribų) politiniu vadovu, Kauno apygardos teismo nariu. 1944 m. rugpjūčio 8 d. skiriamas Petrašiūnų elektrinės direktoriumi. Dirbo iki 1945 m. kovo 14 d. Vėliau buvo Kauno rajono energijos valdybos valdytojo pavaduotojas, mechaninių dirbtuvių vedėjas, autotransporto, automobilių garažo viršininkas, ūkio dalies vedėjas, nuo 1966 m. rugsėjo 27 d. dirbo kuro transporto cecho meistru.

1971 m. gegužės 8 d. išėjo į pensiją. Miręs.

Povilas Mulevičius

Vidas Kazimieras
Mulevičius

MULEVIČIUS Vidas Kazimieras gimė 1938 m. rugsėjo 25 d. Ukmergėje. 1957 m. baigė vidurinę mokyklą, vėliau Kauno politechnikumą. 1960 m. pradėjo dirbti Kauno energetikos remonto įmonėje technologu. Kartu mokėsi Kauno politechnikos institute, kurį baigė 1968 m. Buvo paskirtas įmonės mechaninio cecho vyr. inžinieriumi technologu, vėliau turbinų gamybos cecho vyr. meistrui, vyr. inžinieriumi. Nuo 2003 m. yra Kauno energetikos remonto įmonės gamybos direktoriaus pavaduotojas. Jis yra daug prisidėjęs prie turbinų įrengimų remonto, taip pat atominių elektrinių įrenginių remonto ne tik mūsų šalyje, bet ir komandiruotėse Pakistane, Indijoje, Irake.

NARGĖLAS Albertas gimė 1935 m. kovo 14 d. Leliūnuose, Utenos aps. 1953 m. baigė Utenos 1-ąją vidurinę mokyklą. Nuo 1953 iki 1958 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultete. Baigęs institutą įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1967 m. apgynė technikos mokslų kandidato (daktaro) disertaciją; nuo 1968 m. – docentas, nuo 2003 m. – profesorius. Darbo vietos ir pareigos: 1958–1960 m. – Petrašiūnų elektrinė, inžinierius, 1960–1963 m. – Kauno politechnikos institutas (KPI), aspirantas, 1963–1965 m. – KPI mokslinių tyrimų sektoriaus vyresnysis inžinierius, 1965–1968 m. – KPI elektros sistemų katedros vyresnysis dėstytojas, 1968–1974 m. – KPI elektros sistemų katedros docentas, 1974–1984 m. – KPI elektros sistemų katedros vedėjas, 1984–2003 m. – KPI (nuo 1990 m. KTU) elektros sistemų katedros docentas. Nuo 2003 m. – KTU elektros sistemų katedros profesorius.

Albertas Nargėlas

Mokslinio darbo sritis – elektros sistemų automatinis valdymas ir modeliavimas. Paskelbė apie 150 straipsnių elektros sistemų modeliavimo bei automatizavimo klausimais Lietuvos ir užsienio šalių (Rusijos, Ukrainos, Latvijos, Azerbaidžano, Lenkijos, Švedijos, Norvegijos, Vokietijos, Ispanijos) moksliniuose žurnaluose bei mokslo darbų rinkiniuose. Reguliariai dalyvauja mokslinėse elektros energetikos krypties konferencijose, organizuojamose Lietuvoje. Skaitė mokslinius pranešimus įvairiose tarptautinėse konferencijose Maskvoje, Rygoje, Varšuvoje, Glivicėje, Bialystoke, Stokholme, Trondheime, Aachene. 2002 m. Barselonoje skaitė pranešimą Tarptautinės automatinio valdymo federacijos pasauliniame kongrese.

Vadovavo ir vadovauja daugeliui biudžeto finansuojamų bei užsakomų mokslo darbų. Buvo įvairių komisijų, svarščiu-

sių Lietuvos energetikos strategijos ir plėtros problemas, narys (1998–2000 m.). Dalyvavo rengiant norminę techninę dokumentaciją: elektros įrenginių įrengimo taisykles, automatinio generacijos valdymo ir priešavarinės automatikos reglamentus (2001–2003 m.). Vadovavo doktorantams – penki jo vadovaujami doktorantai apgynė disertacijas. Nuo 1965 m. skaito paskaitas Kauno technologijos universiteto Elektrotechnikos fakulteto studentams (bakalaurams, magistrantams ir doktorantams). Skaitė šiuos kursus: relinė apsauga ir automatika; skaitmeniniai relinės apsaugos ir automatikos įtaisai; elektros sistemų eksperimentinis tyrimas; elektros sistemų valdymo technologija. Parengė šias mokymo priemones: „Elektros sistemų relinė apsauga“ (1983), „Elektros sistemų automatika“ (1984), „Energetikos objektų automatinis valdymas“ (1987). Už dalyvavimą sukuriant universalius nuolatinės srovės elektros sistemų modelius apdovanotas Lietuvos valstybine premija (1967), LŪPP (Maskva) 2 sidabro (1964 ir 1965 m.) ir 2 bronzos (1971 ir 1973 m.) medaliais, sąjunginės G. Kržyanovskio mokslinės draugijos premija (1964 m.).

Kazimieras
Narmontas

Rimtautas Nartautas

NARMONTAS Kazimieras gimė 1936 m. balandžio 4 d. Raišaičių k., Alsėdžių vls., Telšių aps. 1956–1961 m. mokėsi Kauno politechnikos institute. Jį baigęs įgijo pramonės šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. 1961–1965 m. dirbo Klaipėdos VRE būdinčiuoju inžinieriumi, gamybos ir technikos skyriaus viršininko pavaduotoju. 1965–1966 m. remonto ir statybos valdyboje buvo vyr. darbų vykdytojas. Nuo 1966 m. iki 2001 m. dirbo Klaipėdos šilumos tinkluose: pradžioje šiluminės automatikos baro vyr. meistru, vėliau – cecho viršininko pavaduotoju. 2001 m. išėjo į pensiją. Už gerą darbą apdovanotas dviem medaliais.

NARTAUTAS Rimtautas gimė 1947 m. sausio 27 d. Tytuvėnų mstl., Šiaulių aps., tarnautojų šeimoje. Baigęs vidurinę mokyklą nuo 1969 m. pradėjo dirbti VEEV šiluminės automatikos ir matavimų tarnyboje meistru. Kartu mokėsi Vilniaus inžinieriniame statybos institute, kurį 1978 m. baigęs įgijo gamybos įrengimų automatizavimo inžinieriaus kvalifikaciją. Buvo pa-

skirtas vyresnioju inžinieriumi, vėliau sektoriaus viršininku, tarnybos viršininko pavaduotoju. 1992–2003 m. dirbo Vilniaus ŠT šiluminių matavimų ir automatikos tarnybos viršininku. Nuo 2003 m. iki šiol yra UAB „Vilniaus energija“ metrologijos tarnybos vadovas. Yra apdovanotas Lietuvos ūkio ministerijos padėkos raštu.

NATKEVIČIUS Kazimieras gimė 1908 m. spalio 26 d. Šunskuose, Marijampolės aps., mokytojo šeimoje. 1925 m. baigė Marijampolės realinę gimnaziją ir vienus metus dirbo mokytoju. 1926 m. rudenį išvyko į Grenoblio (Prancūzija) politechnikos institutą studijuoti elektrotechnikos. Nuo 1927 m. studijas tęsė Lietuvos universiteto Technikos fakultete. Baigęs studijas įgijo inžinieriaus elektrotechniko specialybę. 1938 m. pradėjo dirbti Lietuvos energijos komitete. 1940 m. skiriamas dirbti į Energijos valdybą; projektuoja aukštųjų įtampų linijas. Nuo 1944 m. jis tampa Kauno elektros tinklų skyriaus viršininku, rūpinasi karo sugriauto energetikos ūkio atkūrimu, elektros tinklų plėtra. Būdamas Gelžbetoninių atramų elektros tinkluose įdiegimo klausimams nagrinėti komisijos nariu, jis tiek periodinėje spaudoje, tiek įvairiuose susirinkimuose propaguoja gelžbetoninių atramų gamybą Lietuvoje, rūpinasi, kaip jas panaudoti elektros tiekimo linijų tiesimui ir transformatorių pastočių montavimui. Buvo aktyvus Lietuvos elektrifikavimo projektų kūrimo ir jų įgyvendinimo dalyvis.

Mirė 1994 m. balandžio 8 d. Palaidotas Kaune, Karmėlavos kapinėse.

NAUJOKAS Juozas Algimantas gimė 1941 m. gegužės 30 d. Šmuru k., Veiverių vls., Marijampolės aps., valstiečių šeimoje. 1959 m. baigė Veiverių vidurinę mokyklą ir 1960 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, kur studijavo elektros tinklų ir sistemų specialybę. Baigė 1964 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1965 m. sausio 13 d. pagal paskyrimą atvyko į Alytaus ET ir pradėjo dirbti Kapsuko (Marijampolės) elektros tinklų rajono meistru. 1965 m. liepos 1 d. paskirtas Vilkaviškio elektros tinklų rajono viršininku, 1973 m. rugsėjo 19 d. – gamybos ir technikos tarnybos viršininku.

Kazimieras
Natkevičius

Juozas Algimantas
Naujokas

Nuo 2003 m. sausio 31 d. iki šiol dirba elektros tinklų skyriaus viršininku.

Albertas Kazys
Navickas

NAVICKAS Albertas Kazys gimė 1937 m. spalio 1 d. Joniškių m., Šiaulių aps. 1955 m. baigė Joniškių vidurinę mokyklą. 1957–1976 m. dirbo Jermako (Kazachija) elektrinėje mašinstu, vyr. meistru, pamainos viršininku, elektrinės būdinių inžinieriumi, cecho viršininku, vyriausiuoju inžinieriumi. Dirbdamas neakivaizdiniu būdu mokėsi: 1964 m. baigė kalnakasybos technikumą Kazachstane, 1966 m. – Čeliabinsko politechnikumą, 1977 m. – Maskvos politechnikos institutą. 1976 m. paskirtas Kauno energetikos remonto įmonės katilų gamybos cecho darbų vadovu, vyriausiuoju inžinieriumi. 1988 m. baigė Maskvos valdymo institutą, 1990 m. – Lietuvos vadybos akademiją. Jo vadovavimu Kauno energetikos remonto įmonėje įkurta aukštųjų įtampų laboratorija, rekonstruotas elektros ir mechaninis cechai, suvirintojų rengimo centras, įdiegta metalo konstrukcijų gamyba, atlikta Lietuvos elektrinės 330 kV skirstyklos rekonstrukcija. Komandiruotas dirbo Irake, Indijoje. Už ilgąmetį sąžiningą darbą yra apdovanotas garbės, padėkos raštais. Jam suteiktas nusipelnusio energetiko garbės vardas.

Genadijus Negrivoda

NEGRIVODA Genadijus gimė 1937 m. kovo 30 d. Archangelsko m., Rusijoje, darbininkų šeimoje. 1954 m. Minske baigė vidurinę mokyklą, 1959 m. – Minsko politechnikos institutą; čia įgijo šiluminės technikos inžinieriaus kvalifikaciją. Iki 1962 m. dirbo laboratorijos viršininku Leninogorsko elektrinėje, Kazachijoje. Persikėlęs į Lietuvą, Elektrėnus, 1962–1968 m. dirbo Lietuvos elektrinėje cecho viršininko pavaduotoju. 1968–1972 m. perkeltas į Estijos elektrinę Narvoje; čia buvo cecho viršininkas. 1972–1983 m. ėjo cecho viršininko pareigas Leningrado atominėje elektrinėje Sosnovyj Bore. Nuo 1983 m. apsigyveno Lietuvoje ir pradėjo dirbti Ignalinos AE vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, o nuo 1987 m. – vyriausiuoju inžinieriumi (technikos direktoriumi). Šias pareigas eina iki šiol.

NEMICKAS Algimantas gimė 1931 m. balandžio 27 d. Obelių mstl., Rokiškio aps. 1941 m. ištremtas su tėvais į Kiseliovską, Kemerovo sr. Dirbo statybos valdyboje gaterininko padėjėju. 1953–1956 m. mokėsi statybos technikume. 1956 m. grįžo į Lietuvą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą, Elektrotechnikos fakultetą. Jį 1961 m. baigęs įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Paskirtas į Ukmergės ET inžinieriumi. 1962 m. tapo skyriaus viršininku. 1971–2000 m. dirbo Utenos ET vyriausiuoju inžinieriumi. 2001 m. spalio 1 d. išėjo į pensiją.

Algimantas
Nemickas

NEMIRA Algimantas gimė 1949 m. balandžio 16 d. Grinkiškyje, Radviliškio r., tarnautojų šeimoje. 1966 m. baigė Grinkiškio vidurinę mokyklą, 1972 m. – Maskvos energetikos institutą ir įgijo šiluminių procesų automatizavimo inžinieriaus kvalifikaciją. Tais pačiais metais pradėjo dirbti Vyriausiojoje gamybinėje energetikos ir elektrifikavimo valdyboje meistru, vėliau – inžinieriumi, vyresniuoju inžinieriumi. 1981–1985 m. dirbo Šiaurės vakarų zonos valstybinės elektrinių ir tinklų eksploatavimo inspekcijos inžinieriumi inspektoriumi. 1985 m. perkeltas dirbti į VGEV vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju šiluminei daliai. 1994 m. paskirtas VĮ Lietuvos valstybinė energetikos sistema generalinio direktoriaus pavaduotoju gamybai, 1995 m. – AB „Lietuvos energija“ generalinio direktoriaus pavaduotoju. Nuo 2002 m. dirba bendrųjų reikalų direktoriumi.

Algimantas Nemira

A. Nemira yra aukštos kvalifikacijos specialistas. 1993 m. kėlė kvalifikaciją gamybos valdymo klausimais Dublino universitete Airijoje. Aktyviai dalyvavo bendrovės visuomeninėje bei mokslinėje techninėje veikloje. Už ilgąmetį ir nepriekaištingą darbą ne kartą apdovanotas garbės ir padėkos raštais, premijomis.

NEMUNIS Alfonsas gimė 1932 m. rugpjūčio 10 d. Rukuižių k., Žagarės vls., Šiaulių aps. 1949 m. pradėjo dirbti Klaipėdos VRE mechaninėse dirbtuvėse, vėliau elektros ceche šaltkalviu elektriku. Nuo 1973 m. tapo Klaipėdos VRE profsąjungos komiteto pirmininku. Kartu mokėsi Kauno politechnikume, kurį baigė 1985 m. Nuo 1988 m. dirbo poilsio bazės „Energetikas“ viršininku. 1989 m. birželio mėn. išėjo į pensiją. Apdovanotas keliais ordiniais, medaliais ir garbės raštais.

Alfonsas Nemunis

Antanas Nemura

NEMURA Antanas gimė 1927 m. rugpjūčio 6 d. Skaisčiūnuose, Marijampolės aps. Baigęs Marijampolės gimnaziją, 1946 m. įstojo į Kauno universiteto Technologijos fakultetą. 1951 m. baigė jį jau pavadintą Politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetu. 1952–1956 m. jame dėstė. 1956–1961 m. buvo Energetikos ir elektrotechnikos instituto automatikos ir telemechanikos laboratorijos vedėjas. Nuo 1961 m. – to instituto (1967 m. pavadinto Fizikinių techninių energetikos problemų institutu, dabar – Lietuvos energetikos institutas) direktoriaus pavaduotojas moksliniam darbui. 1962 m. tapo Lietuvos MA nariu korespondentu. 1974–1980 m. – Lietuvos MA Energetikos plėtros valstybinio komiteto pirmininkas. Nuo 1975 m. – Mokslinių tyrimų automatizavimo tarybos prie Vyriausybės pirmininkas. 1978 m. apgynė habil. technikos daktaro disertaciją. Su kitais autoriais sukūrė ir įdiegė statistinių identifikavimo ir diagnostavimo metodų, už kuriuos 1980 m. paskirta respublikinė premija. Svarbiausi veikalai: „Ištempimo proceso valdymas“ (rusų k., 1968), „Dinaminių sistemų identifikacija“ (su kitais, rusų k., 1974), „Statistiniai metodai dinaminių sistemų identifikacijoje“ (su V. Kaminsku, 1974), „Tiesinių atsiktikinių procesų identifikacija“ (su S. Kapustinsku, rusų k., 1983).

Marijanas
Neverkevičius

NEVERKEVIČIUS (Neverkevič) Marjanas gimė 1948 m. sausio 26 d. Baltarusijoje, Varanavo r., Gardino sr. 1964–1968 m. mokėsi Molodečno politechnikume, 1976 m. baigė Leningrado geležinkelio inžinierių institutą ir įgijo inžinieriaus šilumininko kvalifikaciją. Vilniaus elektrinėje dirba nuo 1970 m. 1970–1973 m. buvo katilų ir turbinų cecho mašinistas, 1973–1974 m. – Vilniaus 1-osios elektrinės pamainos viršininkas, 1974–1978 m. – Vilniaus 2-osios elektrinės pamainos viršininkas. 1978 m. paskirtas Vilniaus 1-osios elektrinės viršininku, 1985–2000 m. dirbo Vilniaus 2-osios elektrinės viršininku, 2001–2002 m. – šios elektrinės tarnybos viršininko pavaduotoju, nuo 2003 m. – AB „Vilniaus energija“ renovacijos skyriaus šilumininku vadybininku. Už gerą darbą yra apdovano-
tas įvairių institucijų garbės raštais.

NEVODNIČANSKIS (Niewodniczański) Viktoras gimė 1872 m. Baigęs Vilniaus 1-ąją gimnaziją, 1890–1895 m. studijavo Peterburgo universitete, Matematikos ir gamtos fakultete. 1902 m. liepos 1 d. paskirtas statomos Vilniaus miesto pirmosios elektrinės direktoriumi. Šias pareigas ėjo 13 metų, t. y. iki 1915 m. rugsėjo 2 d. Jis įėjo į Lietuvos energetikos istoriją kaip žmogus, išgelbėjęs Vilniaus 1-ąją elektrinę nuo susprogdinimo. O buvo taip. Rusijos kariuomenė, traukdamasi iš Vilniaus, turėjo elektrinę susprogdinti. Tačiau elektrinės direktoriui V. Nevodničanskiui 1915 m. rugpjūčio 15 d. pavyko gauti Vilniuje buvusios 10-osios armijos vado generolo kunigaikščio Tumanovo raštišką leidimą elektrinės nesprogdinti. Taip senoji elektrinė buvo išsaugota.

Mirė V. Nevodničanskis 1929 m. lapkričio 9 d. Vilniuje.

NIKITINAS Jevsignejus gimė 1933 m. Aukštakalnių k., Dūkšto vls., Zarasų aps. 1957 m. baigė Kauno politechnikos instituto šiluminės energetikos specialybės kursą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1957 m. paskirtas Utenos elektros tinklų skyriaus viršininku. 1964 m. įkūrus Utenos ET, jis perkeliamas į gamybos ir technikos skyrių viršininku. 1991 m. išėjo į pensiją. Dirbo rusų sentikių cerkvės (Vilnius, Liepkalnio g.) dvasininku.

NOREIKA Pranas gimė 1927 m. spalio 15 d. Aukštelkų k., Radviliškio vls., Šiaulių aps. 1942 m. baigė Šiaulių amatų mokyklą, elektromechanikos skyrių, 1950 m. – Kauno politechnikumą, 1955 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1945–1946 m. dirbo Radviliškio garvežių depe elektromonteriu. 1950 m. paskirtas Petrašiūnų šiluminės elektrinės būdinčiuoju monteriu, 1953 m. – pamainos viršininku, 1955 m. – aukštosios įtampos įrengimų remonto meistru. 1957 m. perkeltas į Lietuvos Ministrų Tarybos reikalų valdybą referentu, 1960 m. paskirtas Liaudies ūkio tarybos Energetikos ūkio valdybos vyresniuoju inžinieriumi. 1960–1962 m. buvo statomos Lietuvos VRE direktorius, o ją pastačius, nuo 1962 iki 2001 m. – jos direktorius, nuo 2002 m. – AB Lietuvos elektrinė generalinis direktorius. Paskelbta

Viktoras
Nevodničanskis

Jevsignejus Nikitinas

Pranas Noreika

daug jo straipsnių spaudoje. Apdovanojimai: nusipelnusio Lietuvos inžinieriaus vardas, socialistinio darbo didvyrio vardas, LDK Gedimino V laipsnio ordinas, keletas kitų ordinų, padėkų.

Nijolė Ieva
Norkūnienė

NORKŪNIENĖ Nijolė Ieva gimė 1936 m. birželio 3 d. Kaune. 1957 m. baigė Kauno statistikos technikumą ir igijo statistikės specialybę. 1957–1960 m. dirbo Vievio rajono inspekcijoje paruošų inspektore. 1960 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinės buhalterijoje sąskaitininke, vėliau – vyresniąja buhalterė, vyriausiojo buhalterio pavaduotoja, vyriausiąja buhalterė. 1997 m. išėjo į pensiją. Apdovanota Ūkio ministerijos padėkos raštu.

Algimantas Norušis

NORUŠIS Algimantas gimė 1928 m. rugsėjo 2 d. Marijampolėje. 1949–1950 m. buvo pradinės mokyklos vedėjas Lazdijų rajone. 1950–1953 m. tarnavo kariuomenėje. 1954–1961 m. dirbo Tauragėje plano komisijos ekonomistu, vėliau jos pirmininku, Tauragės miesto vykdomojo komiteto pirmininku, Tauragės rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotoju. Kartu mokėsi Vilniaus universitete, Ekonomikos fakultete, kurį baigė 1961 m. 1961–1962 m. persikėlė į Vilnių, kur dirbo Baldų pramonės eksperimentinio biuro skyriaus viršininku. 1962–2003 m. buvo Lietuvos elektrinės planavimo skyriaus viršininkas, elektrinės vyriausiasis ekonomistas. 1965–1975 m. turėjo dar vienas pareigas – buvo Elektrėnų vakarinio energetikos technikumų direktorius. Paskelbė nemažai straipsnių respublikinėje ir rajonų spaudoje. Apdovanotas LŪPP (Maskva) sidabro ir bronzos medaliais, LR Vyriausybės padėkos raštu.

Vladimiras Noskovas

NOSKOVAS Vladimiras gimė 1923 m. birželio 15 d. Kijeve (Ukraina). Lietuvoje gyvena nuo 1926 metų. 1943 m. baigė Kauno aukštesniąją technikos mokyklą ir iki 1945 m. dirbo Kauno energetikos rajone techniku. 1945 m. balandžio 3 d. perkeltas į Vilniaus energetikos rajoną ir paskirtas elektros tinklų skyriaus viršininku. 1945 m. gruodžio 17 d. paskirtas energetikos rajono vyr. dispečeriu. Nuo 1947 m. dirbo Vilniaus politechnikume, kur buvo vadovaujančiuoju elektrotechnikos specialybių dėstytoju iki 1963 m. Per tą laikotarpį išlei-

do 17 technikų elektrikų laidų. 1963 m. vėl grįžo į Vilniaus elektros tinklų dispečerių tarnybą, dirbo dispečeriu dar 33-ėjus metus. 1996 m. išėjo į pensiją. Gyvena Vilniuje.

NOSOVAS (Nosov) Grigorijus gimė 1921 m. sausio 4 d. Lasino k., Riazanės sr., Rusijoje. Baigė tik pradinį mokslą. Vilniaus elektros tinkluose pradėjo dirbti 1947 m. kovo 19 d. elektromonteriu, vėliau vyr. elektromonteriu. Nuo 1957 m. spalio 1 d. tapo mechaninių dirbtuvių vyr. elektromonteriu, šaltkalviu elektriku. Nuo 1975 m. gruodžio 1 d. iki mirties buvo remonto cecho transformatorių remonto šaltkalvis elektrikas. Visą savo gyvenimą G. Nosovas dirbo paprastą, bet labai reikalingą darbą. Tai buvo kruopštus, sąžiningas ir draugiškas žmogus. Už ilgametį sąžiningą darbą buvo apdovanotas darbo veterano medaliu.

Mirė 1995 m. gruodžio 31 d. Palaidotas Vilniuje, Karveliškių kapinėse.

Grigorijus Nosovas

Ivanas Olševskis

Baltramiejus Vincas
Motiejus Oniūnas

OLŠEVSKIS (Olševskij) Ivanas gimė 1919 m. gegužės 4 d. Žilindos k., Breslaujos r., Vitebsko sr., Baltarusijoje, valstiečių šeimoje. Baigė tik pradžios mokyklą. Vilniaus elektros tinkluose dirbo nuo 1946 m. spalio 4 d. elektromonteriu. Buvo darbštus ir pareigingas darbuotojas. Už ilgametį gerą darbą daug kartų apdovanotas garbės raštais. Į pensiją išėjo 1996 m. birželio 26 d.

Mirė 2002 m. Palaidotas Vilniuje.

ONIŪNAS Baltramiejus Vincas Motiejus gimė 1935 m. liepos 19 d. Kaune, tarnautojo šeimoje. Pradžios mokyklą lankė Kaune, Linksmadvaryje, vėliau mokėsi „Saulės“ gimnazijoje. 1950 m. įstojo į Kauno politechnikumą. Jį baigė 1954 m. ir įgijo elektrotechniko kvalifikaciją. Pagal paskyrimą 3 mėnesius dirbo Vilniaus elektros įrengimų montavimo ir santechnikos darbų treste meistru. 1954–1957 m. tarnavo kariuomenėje. 1957 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį baigė 1963 m. Jam suteikta inžinieriaus elektromechaniko kvalifikacija. 1957 m. rugsėjo 2 d. pradėjo dirbti Kauno elektros tinklų rajone, gamybos skyriuje techniku, nuo spalio 16 d. – inžinieriumi. 1960 m. tapo eksploatavimo inžinieriumi inspektoriumi, kiek vėliau – vyresniuoju inžinieriumi inspektoriumi. 1963–1964 m. dirbo Kauno miesto orinių tinklų skyriaus viršininku. 1964–1999 m. dirbo Kauno elektros tinklų vyriausiuoju inžinieriumi. 1999 m. gruodžio 31 d. išėjo į pensiją.

OSTRAS (Ostryj) Michailas gimė 1941 m. liepos 25 d. Ševčenkovo k., Šumsko sr., Ukrainoje, valstiečių šeimoje. 1958 m. baigė Ševčenkovo vidurinę mokyklą, 1961 m. – Šostkos chemijos technologijos technikumą. Atitarnavęs kariuomenėje, mo-

kėsi Sibiro technologijos institute, kurį 1970 m. baigė ir įgijo inžinieriaus chemiko technologo kvalifikaciją. 1961 m. pradėjo dirbti Krasnojarsko kalnakasybos chemijos kombinate aparatininku, vėliau pamainos viršininku. 1972–1982 m. dirbo Leningrado atominėje elektrinėje (Sosnovyj Bore) pamainos viršininku, vėliau vyresniuoju meistru. 1982 m. atvyko dirbti į Ignalinos atominę elektrinę. Paskirtas technologinio azoto ir deguonies cecho viršininko pavaduotoju. Šias pareigas eina iki šiol.

Michailas
Ostras (Ostryj)

P

Vytautas Pajaujis

PAJAUJIS Vytautas gimė 1938 m. kovo 21 d. Marijampolėje. 1956 m., baigęs Vilniaus politechnikumą ir įgijęs techniko elektros specialybę, pradėjo dirbti Žemės ūkio ministerijai pavaldžiam „Litselenergo“ susivienijime elektromonteriu, vėliau darbų vykdytoju. Prižiūrėjo tiesiamus kaimo elektros tinklus.

1957 m. įstojo į Vilniaus pedagoginį institutą, humanitarinį fakultetą. Kartu dirbo Energetikos, kuro ir transporto skyriaus vedėju Respublikiniame mokslinės techninės informacijos institute. Ten dirbdamas aktyviai bendradarbiavo su tuometine Vyriausiąja gamybine energetikos ir elektrifikavimo valdyba rengiant ir leidžiant įvairią literatūrą energetikos klausimais. 1968 m. baigęs Pedagoginį institutą pradėjo dirbti VGEEV mokslinės-techninės informacijos grupės viršininku. Čia dirbdamas propagavo energetikos naujoves Lietuvoje ir tuometinėje Tarybų Sąjungoje. Organizavo informacijos ir techninių bibliotekų darbą sistemos įmonėse, rengė žinybinius leidinius, rūpinosi jų spausdinimu. 1982 m. paskirtas dirbti VGEEV kuro transporto tarnybos viršininku. Rūpinosi kuro talpų plėtimu, geležinkelio privažiuojamųjų kelių, geležinkelio riedmenų ir automobilių parko gerinimu. Nuo 1988 m. rudens iki šiol dirba AB „Lietuvos energija“ kopijavimo ir dauginimo biuro vedėju.

PAKUTINSKIENĖ Irena gimė 1937 m. birželio 19 d. Leliūnų k., Salantų vls., Kretingos aps., ūkininkų šeimoje. 1955 m. baigė Salantų vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno medicinos mokyklą, kurią baigė 1955 m. 1966 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose elektromonterė. Kartu mokėsi ir 1969 m. baigė Kauno politechnikos institutą, įgijo inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją. 1969 m. perkeliama į relinės ap-

Irena Pakutinskiene

saugos, automatikos ir matavimų tarnybą eiti inžinierės pareigų. 1999 m. gruodžio 28 d. išėjo į pensiją. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinama įvairiais apdovanojimais.

PANOMARIOVAS Jefremas gimė 1941 m. vasario 18 d. Polivarko k., Zarasų aps., ūkininkų šeimoje. 1959 m. baigė Vilniaus žemės ūkio mechanizacijos technikumą, kur įgijo techniko elektriko specialybę ir pradėjo dirbti Vilniaus elektros tinklų relinės tarnybos vyr. elektromonteriu. Dirbdamas mokėsi Kauno politechnikos institute, Vilniaus filiale, kurį baigė 1969 m. ir įgijo elektros pavarų ir gamybos įrengimų automatizavimo inžinieriaus kvalifikaciją. Relinėje tarnyboje dirbo meistru, inžinieriumi, vyr. meistru, viršininko pavaduotoju, o nuo 1983 m. rugsėjo mėn. paskirtas šios tarnybos viršininku. Per šiuos metus suklestėjo Vilniaus ir jo apylinkių elektrifikavimas, pastočių pagausėjo iki 58-ių, ir visur čia yra įdėtas nemažas J. Panomariovo ir jo tarnybos indėlis.

Mirė 2003 m. sausio mėn. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

Jefremas
Panomariovas

PANČENKO Galina gimė 1948 m. rugpjūčio 3 d. Pskove (Rusija) inteligentų šeimoje. 1964 m. baigė vidurinę mokyklą Rusijoje, 1968 m. – Klaipėdos politechnikumą, 1989 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Klaipėdos elektros tinkluose pradėjo dirbti 1968 m. dispečere. Nuo 2001 m. paskirta Klaipėdos miesto dispečerių tarnybos vadovaujančiąja dispečere. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinama.

Galina Pančenko

PAPINIGIS Vaclovas gimė 1954 m. gegužės 3 d. Grybų k., Švenčionių r. 1969 m. baigė Švenčionėlių 1-ąją vidurinę mokyklą. 1973 m. pradėjo dirbti Mokslinių tyrimų institute prie Valstybinio plano komiteto, 1973–1975 m. tarnavo kariuomenėje. 1975–1976 m. dirbo Švenčionėlių grūdų produktų kombinate elektriku. 1976–1987 m. Vilniaus silikatinių dirbinių gamybiniame susivienijime ėjo įvairias pareigas – nuo elektriko iki vyr. technologo. Dirbdamas studijavo ir 1986 m. baigė Kauno politechnikos institutą, Elektrotechnikos fakultetą.

Vaclovas Papinigis

1987–1991 m. buvo Lietuvos statybinių medžiagų pramonės ministerijos žaliavų, medžiagų ir kuro skyriaus viršininkas, 1991–1994 m. AB „Baltijos birža“ komercijos direktorius, 1994–2001 m. – UAB „Liejiniai“ generalinis direktorius, nuo 2001 m. – UAB „Švenčionių energija“ generalinis direktorius. Periodinėje spaudoje publikuoja straipsnius elektrotechnikos tematika. Apdovanotas LDK Gedimino trečiojo laipsnio diplomu.

Vytautas Paškevičius

PAŠKEVIČIUS Vytautas gimė 1883 m. gegužės 11 d. Kaune. 1896 m. įstojo į amatų mokyklos šaltkalvystės skyrių ir jį baigė. 1899 m. pradėjo dirbti meistro pagalbininku privačiame pučiamųjų muzikos instrumentų fabrike. 1902–1906 m. dirbo tvirtovių mechaninėse dirbtuvėse. 1904 m. pašauktas į kariuomenę. Nuo 1909 m. dirbo Šuvalo fabriko katilinėje, nuo 1913 m. – Tilmanso fabrike šaltkalviu. 1920 m. pradėjo dirbti Kauno dyzelinėje elektrinėje brigadininku. 1930 m. perkeltas į Petrašiūnų elektrinę. 1944 m. traukdamiesi vokiečiai sprogdino visas elektrines. Liepos 29 d. į Petrašiūnų elektrinę prigužėjo vokiečių kareivių ir pradėjo išjunginėti elektros tiekimo linijas. Visus darbuotojus išvarė ir pasakė, kad vakare elektrinė bus susprogdinta. V. Paškevičius, paskutinis išeidamas iš elektrinės, užrakino cirkuliacinių siurblių patalpos duris. Taip buvo išgelbėta bent cirkuliacinė. Praėjus frontui jis įsitraukė į elektrinės geležinkelio atstatymo darbus, vėliau remontavo popieriaus fabriko turbinas. 1944 m. rugpjūčio 2 d. laikinai paskirtas Petrašiūnų elektrinės vedėju, paskui dirbo elektros įrenginių meistru, nuo gruodžio 18 d. – popieriaus fabriko jėgainėje mechanikos skyriaus vedėju, o po kelių mėnesių perkeliamas į Petrašiūnų elektrinę mechaninių dirbtuvių vedėju. Nuo 1948 m. vasario 26 d. dirbo turbinų cecho meistru, vėliau, iki išėjimo į pensiją – šio cecho viršininko pavaduotoju.

Mirė 1966 m. liepos 19 d. Palaidotas Kaune.

PAŠKEVIČIUS Vladas gimė 1943 m. rugsėjo 1 d. Pečiulių k., Anykščių vls., Utenos aps., ūkininkų šeimoje. Tėvai turėjo 12 ha žemės. Mokėsi Anykščių rajono Burbiškio aštuonmetėje mokykloje. 1961 m. baigė Vilniaus politechnikumą ir pradėjo dirbti Šiaulių elektros tinkluose techniku, nuo 1965 m. –

Vladas Paškevičius

dispečeriu. 1967–1990 m. dirbo Vilniaus elektros tinkluose dispečeriu, tarnybos viršininku, vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju. 1990 m. perkeltas dirbti Lietuvos energetikos ir elektrifikavimo gamybinio susivienijimo vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, o 1992 m. paskirtas Lietuvos valstybinės energetikos sistemos pirmuoju generalinio direktoriaus pavaduotoju – vyriausiuoju inžinieriumi. 1995 m. tapo AB „Lietuvos energija“ generalinio direktoriaus pirmuoju pavaduotoju. Už ilgametį kvalifikuotą ir nuoširdų darbą daug kartų pareikšta padėkos.

PATKAUKA Algirdas gimė 1927 m. spalio 1 d. Gajūnų k., Biržų vls. ir aps., valstiečių šeimoje. 1937 m. baigė Laužadiškio pradžios mokyklą, 1947 m. – Biržų vidurinę mokyklą. 1952 m. baigęs Kauno politechnikos institutą kaip jaunas specialistas buvo pasiūstas į Omsko naftos perdirbimo gamyklos statybą. Kitais metais grįžo į Lietuvą ir Žemės ūkio ministerijos paskirtas Dotnuvos rajono Bartkūniškių MTS vyriausiuoju inžinieriumi. 1956 m. pradeda dirbti energetikos sistemoje. Pradžioje dirba Antalieptės HE statyboje, netrukus skiriamas Žemės ūkio ministerijos Lietuvos kaimo energetikos organizacijos vyriausiuoju inžinieriumi. 1958 m. perkeliamas į organizuojamą Energetikos statybos trestą. Čia daugiau kaip 30 metų ėjo įvairias pareigas: 5 m. – skyriaus viršininko, 13 m. – valdytojo pavaduotojo, 12 m. – valdytojo. Jo vadovaujamas Energetikos statybos trestas nuolat vykdė gamybinius planus, nustatytu laiku baigdavo statyti objektus. Jis daug prisidėjo prie žemės ūkio elektrifikavimo, Mažeikių TE, Vilniaus TE-3, Kaišiadorių HAE statybos ir komplektavimo. Apdovanotas įvairių valstybinių institucijų garbės ir padėkos raštais, jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

PAUKŠTAITIS Zenonas gimė 1941 m. gruodžio 22 d. Didžiųjų Šeivių k., Vilkaviškio vls. ir aps. Mokėsi Kybartų ir Virbalio vidurinėse mokyklose, 1960–1965 m. – Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete, kurį baigęs įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1966 m. pradėjo dirbti Kauno energetikos remonto įmonės turbinų gamybos cecho meistru. Vė-

Algirdas Patkauka

Zenonas Paukštaitis

liau dirbo vyr. meistrui, vyr. inžinieriumi, gamybos paruošimo skyriaus viršininku, turbinų gamybos cecho viršininku, vyr. technologu atominės elektrinės remontui, direktoriaus pavaduotoju. Be to, buvo 2-ųjų blokų elektrinės renovacijos projekto vadovas Indijoje, vadybos direktorius, technikos direktorius. Nuo 2000 m. yra UAB Kauno energetikos remontas technikos direktorius ir generalinio direktoriaus pirmasis pavaduotojas. Šiuo metu kuruoja pagrindinius įmonės užsakyimus ir vadovauja 330 kV skirstyklų rekonstrukcijos darbams. Už ilgametį darbą, puikų gamybos organizavimą yra apdovanotas įvairių institucijų padėkos raštais, nusipelnusio įmonės veterano garbės vardu.

Juozapas Algirdas
Pauliukaitis

PAULIUKAITIS Juozapas Algirdas gimė 1933 m. sausio 23 d. Vieksnių mstl., Mažeikių aps. 1952 m. baigęs vidurinę mokyklą mokytojavu Mažeikių r. Tirkšlių septynmetėje mokykloje. 1953–1958 m. mokėsi Kauno politechnikos institute. Jį baigęs dirbo Panevėžio statybos ir montavimo valdyboje meistrui. 1960 m. skiriamas darbų vykdytoju, 1961 m. – vyr. darbų vykdytoju. 1964 m. perkeltas į Šiaulių 2-ąją mechanizuotąją koloną viršininku.

Išėjęs į pensiją iki 1997 m. dar dirbo viršininko pavaduotoju, meistrui. 1982 m. jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

Vytautas Paznanskis

PAZNANSKIS Vytautas gimė 1930 m. vasario 9 d. Zarasų rajone, mokytojo šeimoje. 1955 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo hidrotechniko statybos inžinieriaus specialybę. 1955 m. pradėjo dirbti Kauno statybos ir montavimo valdyboje. 1962 m. skiriamas naujai steigiamos Klaipėdos statybos ir montavimo valdybos viršininku. 1966 m. perkeltas į Energetikos statybos trestą valdytojo pavaduotoju. 1988–1989 m. tapo Kaišiadorių HAE statybos valdybos viršininku. Aktyviai dalyvavo statant Vilniaus TE-3 ir kitus svarbiausius energetikos objektus. V. Paznanskis apdovanotas įvairių valstybės institucijų garbės ir padėkos raštais, jam suteiktas nusipelnusio statybininko garbės vardas.

PEKŠYS Drąsutis gimė 1955 m. sausio 26 d. Radviliškio r. Mokyklą pradėjo lankyti 1962 m. Panemunėlyje, Rokiškio r. Tėvams persikėlus į Panevėžį, čia tęsė mokslą. Vidurinę mokyklą baigė 1974 m. ir pradėjo dirbti Panevėžio elektros tinklų linijų ir pastočių tarnyboje elektromonteriu. Kartu tais pačiais metais įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį baigęs 1979 m. pradėjo inžinieriaus darbą VEEV automatizuotų valdymo sistemų skyriuje. 1982 m. perkeltas į vyriausiąją dispečerių tarnybą būdinčiuoju dispečeriu. 1991 m. paskirtas vadovaujantiuoju dispečeriu. Buvo drausmingas, kruopštus darbuotojas, daug dėmesio skyrė savo kvalifikacijos tobulinimui.

Lemtingą 1995 m. kovo 6 d. žuvo automobilio avarijoje kartu su kolegomis vykdamas tobulintis į Rygą. Palaidotas Vilniuje.

PESECKAS Jurgis gimė 1933 m. balandžio 22 d. Žagarių k., Alytaus vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. Baigęs Žagarių pradžios mokyklą, toliau mokėsi Punios progimnazijoje, kurią baigė 1949 m. ir įstojo į Alytaus 1-osios vidurinės mokyklos VIII klasę. 1953 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakulteto elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybę. 1958 m. baigė šį institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Tais pačiais metais pradėjo dirbti Kauno elektros tinkluose aukštosios įtampos tinklų skyriaus meistrui. Čia įgijo pirmuosius elektros tinklų eksploatavimo ir remonto įgūdžius. 1959 m. buvo perkeltas į Vilnių ir pradėjo dirbti Liaudies ūkio tarybos Energetikos ūkio valdybos technikos skyriuje vyresniuoju inžinieriumi. 1961 m. perkeltas į įsteigtą perspektyvinio vystymo tarnybą, 1969 m. skiriamas šios tarnybos viršininko pavaduotoju, o 1976 m. – tarnybos viršininku. Tarnyba kuravo Lietuvos VRE, Kauno ŠE, Vilniaus ŠE, Mažeikių ŠE ir Kruonio HAE projektavimo ir statybos klausimus. 1960 m. dalyvavo Leningrado projektavimo instituto specialistų grupės darbe parenkant atominės elektrinės statybos vietą Lietuvoje ir toliau kuravo šios elektrinės statybos techninio ir ekonominio pagrindimo sudarymą. 1994 m., reorganizavus perspektyvinio vystymo tarnybą į strategijos skyrių, paskirtas šio skyriaus viršininko pavaduotoju. 2000 m. išėjo į pensiją.

Drąsutis Pekšys

Jurgis Peseckas

Juozas Petkevičius

PETKEVIČIUS Juozas gimė 1931 m. liepos 1 d. Kalniškių k., Ariogalos vls., Raseinių aps., valstiečių šeimoje. 1938–1949 m. mokėsi Ariogalos vidurinėje mokykloje. 1951 m. nuteistas už rezistencinę veiklą ir iki 1957 m. atliko bausmę Vorkutoje. 1958–1963 m. dirbo Pečioros anglių baseine šaltkalviu elektriku ir neakivaizdžiai mokėsi Vilniaus elektromechanikos technikumė. 1964–2000 m. dirbo Panevėžio šilumos tinkluose (vėliau AB „Panevėžio energija“) automatikos tarnybos vadovu ir kartu 1965–1971 m. studijavo Kauno politechnikos institute. Jį baigęs įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas įvairių institucijų padėkos raštais, darbo veterano medaliu. Yra publikavęs straipsnių spaudoje. Per darbo metus priimta 71 jo racionalizacinis pasiūlymas, kuriuos įdiegus gauta apie 100 000 Lt ekonomija. 1988 m. liepos 8 d. jam suteiktas laisvės kovų dalyvio statusas.

Albinas Petkus

PETKUS Albinas gimė 1937 m. kovo 1 d. Mažeikiuose, darbininkų šeimoje. 1954 m. baigė Mažeikių vidurinę mokyklą. 1952–1962 m. dirbo geležinkelio transporto sistemoje. 1957 m. baigė Geležinkelininkų technikumą, 1973 m. – Vilniaus universiteto Fizikos ir matematikos fakultetą. 1963–2002 m. dirbo Vilniaus 2-ojoje ir 3-iojoje šiluminėse elektrinėse, iš pradžių pamainos viršininku, o nuo 1998 m. – inspektoriumi. 2002 m. išėjo į pensiją.

Vytautas Petraitis

PETRAITIS Vytautas gimė 1897 m. vasario 27 d. Antkalniškių k., Plokščių vls., Šakių aps., pasiturinčio ir pažangaus ūkininko šeimoje. Baigęs Plokščiuose pradžios mokyklą, išvyko į Kauną ir pradėjo mokytis gimnazijoje. Tačiau prasidėjęs Pirmasis pasaulinis karas privertė šeimą evakuotis į Roslavlj (Rusija), kur 1915 m. baigė gimnaziją ir tais pačiais metais pradėjo studijuoti Petrapilio universiteto Fizikos ir matematikos fakultete. 1919 m. grįžo į tėvynę, savanoriu įstojo į kariuomenę, dalyvavo kovose dėl laisvės. 1922 m., gavęs valstybės paramą, išvyko studijuoti į Darmštato (Vokietija) aukštąją technikos mokyklą, o vėliau tęsė studijas Grenoblio (Prancūzija) universitete. 1927 m. gavo inžinieriaus elektriko diplomą su teise dėstyti universitetuose. 1928 m. V. Petraitis buvo pa-

kviestas į Kauno aukštesniąją technikos mokyklą dėstyti elektrotechnikos disciplinų. Per penkiolika pedagoginio darbo metų jis parengė daug mokymo priemonių, padėjo įrengti elektrotechnikos laboratoriją. 1939 m. išleido vadovėlį „Kintamos srovės pagrindai“. 1944 m. pasitraukė į Vakarų. 1946 m. Augsburgio (Vokietija) išveivų stovykloje buvo atkurta aukštesnioji technikos mokykla, kur V. Petraitis dėstė technines disciplinas. 1948 m. išvyko į Ameriką. 1952 m. pakviestas dirbti Čikagos elektrinių projektavimo ir statybos firmoje „Sargent and Lundy“. Šioje firmoje dirbo iki 1962 m. Amerikoje kartu su kitais lietuviais mokslininkais 1950 m. atkūrė Čikagoje Pasaulio lietuvių inžinierių ir architektų sąjungą ir 1951 m. balandžio mėn. pradėjo leisti žurnalą „Technikos žodis“. 1955–1957 m. prof. V. Petraitis Amerikoje buvo išrinktas Profesorių draugijos valdybos nariu.

Mirė 1988 m. rugpjūčio 19 d. Hendersone (JAV). Ten ir palaidotas.

PETRAUSKAS Albinas gimė 1909 m. lapkričio 3 d. Ročkių k., Joniškio vls., Šiaulių aps. Išsilavinimas – pradinis. 1935 m. pradėjo dirbti Bačiūnų elektrinės elektromonteriu. 1941–1945 m. dalyvavo Antrajame pasauliniame kare 16-ojoje lietuviškojoje divizijoje. 1945 m. tapo Šiaulių energetikos rajono vyresniuoju dispečeriu. 1953 m. buvo Šiaulių ET skyriaus viršininkas, 1957–1961 m. – Šiaulių ET ir elektrinių rajono direktorius, 1961–1978 m. – Šiaulių ET skyriaus viršininkas. Nuo 1972 m. – vyresnysis elektromonteris. 1985 m. išėjo į pensiją. Daug iniciatyvos rodė elektrifikuojant žemės ūkį, ypač 1964 m., kai prie Energetikos sistemos elektros tinklų buvo prijungti visi Šiaulių ET zonos ūkiai. Apdovanotas garbės raštais, energetikos žymūno ženklu.

Mirė 1999 m. Palaidotas Šiauliuose, Ginkūnų kapinėse.

PETRAVIČIUS Alfredas gimė 1927 m. lapkričio 1 d. Juknėnų k., Daugailių vls., Utenos aps., ūkininkų šeimoje. Mokėsi Juknėnų pradžios mokykloje. 1947 m. baigė Utenos gimnaziją ir įstojo į Kauno politechnikos institutą. 1952 m. jį baigė ir įgijo inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją. 1952–1958 m. dir-

Albinas Petrauskas

Alfredas Petravičius

bo Panevėžio statybos ir montavimo valdybos darbų vykdytoju, 1958–1962 m. – Energetikos statybos tresto Panevėžio statybos valdybos viršininku. 1962–1982 m. buvo Energetikos statybos tresto vyriausiasis inžinierius, 1982–1988 m. – šio tresto vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojas. Už ilgametį sąžiningą darbą ne kartą apdovanotas įvairių valstybės institucijų garbės ir padėkos raštais, jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

Šalia savo įtempto tiesioginio darbo mėgo tapyti portretus, kurti savo bendradarbių skulptūrinius bareljefus.

Mirė 1988 m. rugsėjo 14 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

Bronius Petronis

Marijonas Petronis

PETRONIS Bronius gimė 1940 m. sausio 1 d. Pakalnių k., Utenos vls. ir aps. 1962 m. baigė Kauno politechnikumą ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1962 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinės elektros ceche elektromonteriu. 1966 m. tapo šaltkalviu elektriku. 1967 m. paskirtas elektros cecho vyresniuoju būdinčiuoju elektromonteriu. 1982 m. perkeltas į eksploataavimo tarnybą elektrikų baro pamainos viršininku. Nuo 1997 m. iki šiol dirba eksploataavimo tarnybos elektros įrengimų eksploataavimo baro pamainos viršininku.

PETRONIS Marijonas gimė 1919 m. rugsėjo 26 d. Zyls vk., Ukmergės vls. ir aps., valstiečių šeimoje. 1928–1932 m. mokėsi Varžų pradžios mokykloje, 1932–1940 m. – Ukmergės gimnazijoje. 1940 m. įstojo į Vytauto Didžiojo universitetą Kaune; jį baigė 1947 m. ir įgijo inžinieriaus elektrotechniko kvalifikaciją. Baigęs studijas pusę metų dirbo Kauno 6-ojoje amatų mokykloje gamybinio mokymo meistru, paskui išvyko į Šiaulius ir ėmė dirbti Rėkyvos–Bačiūnų elektrinėje: 1947–1948 m. buvo technikos skyriaus viršininkas, 1948–1949 m. laikinai ėjo katilų cecho viršininko, vyriausiojo inžinieriaus pareigas, vėliau tapo elektrotechnikos laboratorijos relinės apsaugos skyriaus viršininku. 1949–1953 m. buvo turbinų cecho viršininkas, 1953–1963 m. – vyriausiasis inžinierius. Nuo 1963 m. iki 1997 m. dirbo Panevėžyje: 1963–1983 m. Panevėžio ŠT vyriausiuoju inžinieriumi, 1983–1985 m. meistru, 1985–1997

m. kontrolieriumi. Už gerą darbą apdovanotas 10 padėkos raštų, energetikos pirmūno, energetikos jubiliejaus ženklais, darbo veterano medaliu.

PETRULIS Vytautas gimė 1930 m. rugpjūčio 18 d. Slavinčiškio k., Kupiškio vls., Panevėžio aps., ūkininkų šeimoje. 1948–1953 m. mokėsi Kauno politechnikos institute, Elektrotechnikos fakultete, kurį baigęs įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1953–1962 m. dirbo Klaipėdos VRE (vėliau Klaipėdos ŠT) elektros ceche meistru, elektros laboratorijos viršininku, elektros cecho viršininku. 1962–1994 m. buvo VRE direktorius, nuo 1994 m. iki šiol – generalinio direktoriaus padėjėjas.

Yra publikavęs daug straipsnių spaudoje, žurnale „Šilumos technika“. Apdovanotas dviem ordinais, trim medaliais, taip pat garbės, padėkos raštais. Jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus vardas.

PETRUSEVIČIUS Bronius gimė 1919 m. gruodžio 4 d. Juškonų k., Šėtos vls., Kėdainių aps., mažžemių valstiečių šeimoje. Pradžios mokyklą baigė gimtojo kaimo mokykloje. Toliau mokėsi Šėtos vidurinėje keturių klasių mokykloje, paskui Kėdainių gimnazijoje. Ją baigė 1937 m. Tų pačių metų rudenį įstojo į Kauno universiteto Technikos fakultetą, elektrotechnikos skyrių. Studijas baigė 1943 m. Gamybines praktikas atlikdavo Linkaičių, Vilniaus ir Kauno elektrinėse. Dar studijuodamas nuo 1941 m. pradėjo dirbti universitete elektros mašinų laboratorijoje. Gabus inžinierius buvo paliktas universitete dėstyti elektros mašinų kursą, tačiau paašikėjus, jog jis su kitais studentais dalyvavo 1941 m. Birželio sukilime prieš okupantus, universitetą turėjo palikti.

1946 m. persikėlė gyventi į Šiaulius. Iš pradžių dirbo Aleksandrijos plytų fabriko techniniu vedėju, o nuo 1948 m. lapkričio mėn. buvo perkeltas į statybinių medžiagų pramonės trestą Nr. 2 inžinieriumi. Nuo 1949 m. kovo mėn. perėjo dirbti į energetikos sistemą. Iš pradžių dirbo Energijos realizavimo įmonės Šiaulių skyriaus elektros skaitiklių laboratorijos meistru, o nuo 1951 m. buvo paskirtas įmonių inspektoriumi. 1953 m. perkeltas dirbti Energijos realizavimo įmonės Panevė-

Vytautas Petrusis

Bronius Petrusevičius

žio skyriaus viršininku. 1955 m. gruodžio mėn. tapo Vilniaus abonentų tarnybos viršininku. 1958 m. perėjo dirbti į Energetikos ūkio valdybos izoliacijos ir apsaugos nuo antitampių tarnybą vyresniuoju inžinieriumi, nuo 1962 m. – tarnybos viršininku. Į pensiją išėjo 1980 m. sausio 1 d.

Mirė 1980 m. gruodžio 4 d. Palaidotas Vilniuje, Sudervės kapinėse.

Petras Piekus

Vytautas Narimantas
Pieslekas

Alvytas Stasys
Piličiauskas

PIEKUS Petras gimė 1955 m. gruodžio 10 d. Tomske (Rusija), tremtinių šeimoje. 1962 m. grįžo į Lietuvą. 1974 m. baigė Plungės 1-ąją vidurinę mokyklą, 1979 m. – Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą ir įgijo pramonės šiluminės energetikos inžinieriaus specialybę. 1979–1980 m. buvo Jungtinių katilinių ir šilumos tinklų direkcijos vyr. inžinierius, 1980–1998 m. – Plungės rajono katilinių ir šilumos tinklų direktorius, 1998–2003 m. – SP UAB Plungės šilumos tinklai direktorius, nuo 2003 m. – UAB Plungės šilumos tinklai direktorius. Apdovanotas padėkos raštu už aktyvią veiklą plėtojant centralizuotą šilumos tiekimą Lietuvoje.

PIESLEKAS Vytautas Narimantas gimė 1929 m. gegužės 20 d. Pavytinės k., Gelvonų vls., Ukmergės aps., ūkininko šeimoje (motina buvo mokytoja). Baigęs Pavytinės pradžios mokyklą įstojo į Ukmergės gimnaziją, kurią baigė 1946 m. aukso medaliu. 1946 m. įstojo į Kauno universiteto Technologijos fakulteto elektrotechnikos skyrių. Besimokant antrame kurse, 1948 m. į Igarą buvo ištremta jo šeima: tėvas Vaclovas, motina Ona, sesuo Irena ir senelis. Jį norėta išmesti iš universiteto, tačiau išgelbėjo fakulteto dekanas (K. Baršauskas) ir jis sėkmingai baigė mokslus. 1951 m. pradėjo dirbti Lietuvos energijos rajoninės valdybos relinės apsaugos ir automatikos tarnyboje. 1958 m. skiriamas Vilniaus elektros tinklų vyriausiuoju inžinieriumi. Šias pareigas ėjo iki mirties. Mirė staiga 1965 m. lapkričio 29 d. Palaidotas Vilniuje, Saulės kapinėse.

PILIČIAUSKAS Alvytas Stasys gimė 1938 m. gruodžio 9 d. Punios k., Butrimonių vls., Alytaus aps. Mokėsi Vilniaus pedagoginiame institute, kurį 1963 m. baigęs įgijo chemiko bio-

logo specialybę. 1960–1964 m. dirbo Zoologijos ir parazitologijos institute laborantu. Į Lietuvos elektrinę, chemijos cechą, pamainos viršininku priimtas 1964 m. 1965 m. paskirtas chemijos cecho vyresniuoju inžinieriumi. 1970–1996 m. – chemijos cecho viršininkas. 1996 m. viduryje tapo eksploatavimo tarnybos chemijos baro viršininku. 1997 m. išėjo į pensiją.

Mirė 1999 m. kovo 19 d. Palaidotas Elektrėnų kapinėse.

PLADAS Bronius gimė 1948 m. sausio 5 d. Mediniškių k., Daugailių vls., Utenos aps. 1967 m. baigė Vilniaus politechnikumo pramonės šiluminės energetikos specialybę ir įgijo techniko šilumininko kvalifikaciją. Nuo 1969 m. dirba Vilniaus šilumos tinkluose: 1969–1973 m. inžinieriumi inspektoriumi, 1973–1974 m. – rajoninių katilinių cecho viršininko pavaduotoju, 1974–1981 m. – dispečerių tarnybos viršininku, 1981–1983 m. – centrinių šilumos punktų baro vyresniuoju meistru. 1983–1986 m. buvo gamybinės termofikacijos valdybos vyresnysis dispečeris, 1986–1991 m. – Vilniaus šilumos tinklų gamybos ir technikos skyriaus vyresnysis inžinierius, 1991–1992 m. – dispečerių tarnybos vyresnysis meistras, 1992–1994 m. – šilumos realizavimo ir priežiūros tarnybos viršininkas, 1994–1997 m. – dispečerių tarnybos viršininkas. Nuo 1997 m. kovo 4 d. – direktoriaus pavaduotojas ir dispečerių tarnybos viršininkas. Aktyvus, sumanus inžinierius, nuoširdus vadovas.

PLENTA Alfonsas gimė 1932 m. spalio 20 d. Praniūnų k., Alytaus vls. ir aps. Energetikos sistemoje pradėjo dirbti 1958 m. 1969–1991 m. dirbo Alytaus elektros tinklų operatyvinės išvažiuojamosios brigados elektromonteriu-vairuotoju. 1991 m. gegužės 27 d. išėjo į pensiją.

Mirė 1991 m. Palaidotas Alytaus kapinėse.

PLEVOKAS Pranas gimė 1899 m. Panevėžyje. Darbo veiklą pradėjo pirmojoje Z. Rabinovičiaus malūne įrengtoje Panevėžio miesto elektrinėje elektros tinklo elektromonteriu. 1923–1944 m. dirbo elektromonteriu, vyresniuoju elektromonteriu, vėliau Panevėžio energetikos rajono Panevėžio skyriuje, Panevėžio elektros tinklų skyriuje. Jau būdamas pensinio amžiaus

Bronius Pladas

Alfonsas Plenta

Pranas Plevokas

iki 1976 m. dirbo Panevėžio elektros tinkluose įrengimų remonto ceche – taisė saugiklius.

Mirė 1977 m. Palaidotas Panevėžio Ramygalos g. kapinėse.

Adomas Pocevičius

Romualdas Pocius

POCEVIČIUS Adomas gimė 1951 m. sausio 31 d. Bytaučių k., Šilalės r., valstiečių šeimoje. 1971 m. baigė Tauragės politechnikumą ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1973 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose, Šilalės elektros tinklų skyriuje, meistru. 1976 m. skiriamas skyriaus viršininko pavaduotoju. Dirbdamas kartu mokėsi Lietuvos žemės ūkio akademijoje, kurią baigė 1982 m. ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas.

POCIUS Romualdas gimė 1951 m. rugpjūčio 11 d. Krasnojarsko krašte (Rusija), tremtinių šeimoje. 1956 m. tėvai grįžo į Lietuvą. 1973 m. Romualdas baigė Kauno politechnikos instituto pramonės šiluminės energetikos specialybę ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Pagal paskyrimą 1973 m. pradėjo darbą Vilniaus šilumos tinkluose: 1973–1974 m. buvo gamybos ir technikos skyriaus inžinierius konstruktorius, 1974–1980 m. – Ateities katilinės vyresnysis meistras, katilinių tarnybos viršininko pavaduotojas, 1980–1991 m. – katilinių tarnybos viršininkas, 1991–1993 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininkas. 1993 m. balandžio 19 d. paskirtas Vilniaus šilumos tinklų technikos direktoriaus pavaduotoju gamybai. Sumanus inžinierius, išugdęs nemažai jaunų inžinierių, racionalizatorius.

Mykolas Povilionis

POVILIONIS Mykolas gimė 1943 m. rugsėjo 30 d. Saločių mstl., Biržų aps., valstiečių šeimoje. 1960 m. baigė Klaipėdos miesto K. Donelaičio vidurinę mokyklą, 1967 m. – Kauno politechnikos instituto Klaipėdos vakarinę fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1968 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose inžinieriumi. 1975 m. skiriamas relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybos viršininko pavaduotoju. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas įvairiais apdovanojimais.

PRANCULIS Antanas gimė 1954 m. balandžio 17 d. Slavgorodo m., Altajaus kr. (Rusija), tremtinių šeimoje. 1956 m. grįžo į Lietuvą. 1961–1972 m. mokėsi Elektrėnų vidurinėje mokykloje, 1972–1977 m. – Kauno politechnikos institute, kur įgijo pramonės energetikos specialybės inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1977–1983 m. dirbo Lietuvos elektrinėje, remontų tarnyboje, turbinų įrengimų remonto meistru. 1983–2003 m. dirbo Vilniaus šiluminėje elektrinėje; čia ėjo įvairias pareigas – nuo meistro iki elektrinės direktoriaus. Nuo 2003 m. iki šiol yra Kauno šiluminės elektrinės technikos direktorius. 1992 ir 2000 m. tobulino kvalifikaciją tarptautiniuose kursuose Vokietijoje, Lietuvoje, Švedijoje.

Antanas Pranculis

PŠEMENECKIS Cezaris gimė 1887 m. balandžio 12 d. Prienuose. 1911 m. baigė Maskvos universiteto Fizikos ir matematikos fakultetą, 1918 m. – Peterburgo imperatoriškąjį elektrotechnikos institutą ir tapo diplomuotu fiziku, inžinieriumi, pedagogu. 1923 m. grįžęs į gimtuosius Prienus pradėjo kurti „Žiburio“ gimnaziją; joje ilgą laiką dėstė matematiką ir fiziką. 1925 m. išrenkamas Prienų miesto tarybos nariu ir ima aktyviai rūpintis Prienų miesto ir jo apylinkių elektrifikavimu. 1928 m. C. Pšemeneckio iniciatyva iš Kauno į Prienus ir Birštoną nutiesiama 6 kV įtampos linija, sumontuojamos transformatorinės pastotės; jis skiriamas Prienų elektros tinklų vedėju. 1957–1961 m. jis tampa Prienų elektros tinklų rajono viršininku. Jo rūpesčiu buvo elektrifikuoti visi Prienų rajono gyventojai ir pramonės įmonės. Tobulino elektros tinklų darbo schemas, rūpinosi jų eksploatacivimu, plėtė energetikos ūkį.

Mirė 1967 m. rugpjūčio 15 d. Palaidotas Prienų kapinėse.

PUIDOKAS Algirdas gimė 1940 m. spalio 26 d. Kietaviškių k., Žiežmarių vls., Kaišiadorių aps. 1960 m. baigė Kietaviškių vidurinę mokyklą. 1963 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje maitinimo siurblių mašinistu, 1964 m. perkeltas į katilų ir turbinų cechą mašinistu padėjėju. 1965 m. paskirtas katilų ir turbinų cecho energetinio bloko mašinistu. Dirbdamas kartu mokėsi – 1983 m. baigė Vilniaus politechnikumą ir įgijo techniko šilumininko specialybę, 1987 m. Vilniaus pedagoginiame

Cezaris Pšemeneckis

Algirdas Puidokas

institute įgijo techninių disciplinų ir darbų mokytojo kvalifikaciją. 1983–1985 m. buvo vandens valymo stoties viršininkas, 1985–1990 m. – Elektrėnų profesinės techninės mokyklos vyresnysis meistras, 1990–1992 m. – Lietuvos elektrinės energetinio bloko mašinistas, nuo 1992 m. iki šiol – personalo skyriaus viršininkas.

Juozas Puodžiūnas

PUODŽIŪNAS Juozas gimė 1916 m. balandžio 17 d. Jungtinėse Amerikos Valstijose, Čikagoje. 1939 m. baigė Kauno aukštesniąją technikos mokyklą. 1943 m. jam suteiktas elektrotechnikos inžinieriaus vardas. 1939–1940 m. dirbo darbų vykdytoju elektrifikuojant Kauno klinikas, 1941–1942 m. – elektrinės vedėju Kalvarijoje (Marijampolės aps.), 1943–1944 m. – vyriausiuoju inžinieriumi Ukmergės energetikos rajone, 1944–1957 m. – inžinieriumi, dispečerinės viršininku Panevėžio elektros tinklų skyriuje, 1957–1965 m. – Panevėžio elektros tinklų vyriausiuoju inžinieriumi, 1966–1976 m. – pastočių grupės viršininku, vyr. meistru.

Mirė 1990 m. Palaidotas Karsakiškio miestelio (Panevėžio r.) kapinėse.

PUODŽIŪNAS Vytautas gimė 1935 m. liepos 13 d. Anykščių vk., Anykščių vls., Utenos aps., ūkininkų šeimoje. 1953 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį baigęs 1958 m. pradėjo dirbti Baltijos laivų statykloje elektros laboratorijos viršininku. 1962–2001 m. dirbo Klaipėdos VRE, Klaipėdos ŠT elektros cecho, elektrotechnikos tarnybos viršininku, 2001–2002 m. – elektrotechnikos tarnybos vyresniuoju inžinieriumi. Nuo 2003 m. iki šiol yra gamybos ir technikos skyriaus inžinierius. Yra publikavęs straipsnių žurnale „Energetik“ (Maskva) ir kt. spaudoje. Apdovanotas įvairių institucijų garbės, padėkos raštais, medaliai; jam suteiktas geriausio įmonės inžinieriaus garbės vardas.

Vytautas Puodžiūnas

RADZEVIČIUS Stasys gimė 1890 m. rugpjūčio 17 d. Lietuvoje. Prasidėjęs I pasauliniam karui su tėvais pasitraukė į Peterburgą. 1915 m. įstojo į Petrogrado politechnikos instituto Elektromechanikos fakultetą. Po karo grįžo į Kauną. Lietuvos universiteto Technikos fakultete apgynė diplominį projektą. Nuo 1924 m. sausio 1 d. pradėjo dirbti Kauno centrinės elektrinės skirstomųjų tinklų skyriuje elektriku. 1936–1944 m. dirbo šio skyriaus vyr. inžinieriumi, prisidėjo prie miesto elektros tinklų restauravimo. Šalia tiesioginio darbo domėjosi automobilių sportu. 1926 m. įkūrė Lietuvos automobilinekų klubą, buvo jo sekretoriumi, aktyviai dalyvavo tarptautinėse automobilių ralio lenktynėse. 1944 m. pasitraukė į Vakarų. 1949 m. persikėlė į JAV; čia dirbo įvairiose firmose elektros inžinieriumi. Aktyviai dalyvavo Pasaulio lietuvių ir architektų sąjungos veikloje; publikavo savo straipsnius techninėje spaudoje.

Mirė 1956 m. spalio 21 d. Palaidotas Čikagoje, Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

RADZEVIČIUS Vitalijus gimė 1935 m. Praulių k., Jonavos vls., Kauno aps., tarnautojo šeimoje. 1942 m. pradėjo mokytis pradžios mokykloje. 1953 m. baigė Jonavos vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį baigė 1958 m. ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1958 m. pradėjo dirbti Klaipėdoje, Baltijos laivų statykloje. Iš pradžių buvo inžinierius, paskui vyriausiojo mechaniko skyriaus vyresnysis inžinierius, dar vėliau – energetikos skyriaus viršininkas. 1960 m. persikėlė į Vilnių; iš pradžių dirbo Valstybinio plano komiteto spalvotųjų ir juodųjų metalų bei kabelių skyriaus vyresniuoju inžinieriumi, o metų pabaigoje pradėjo dirbti Lietuvos energetikos valdyboje šiluminių matavimų, derinimų ir auto-

Stasys Radzevičius

Vitalijus Radzevičius

matikos tarnybos viršininku. Nuo 1976 iki 1983 m. buvo Vilniaus 3-iosios elektrinės direktorius. 1983–1992 m. dirbo VGEEV gamybos ir technikos skyriaus viršininku. 1992 m. išvyko į Rusiją, Samaros miestą (Kuibyševas). Ten ir mirė.

Vytautas Rainys

RAINYS Vytautas gimė 1941 m. gruodžio 9 d. Aukštuolių k., Krakių vls., Kėdainių aps. 1950–1954 m. mokėsi Pakarkių pradžios mokykloje, vėliau – Krakių vidurinėje mokykloje. Ją baigęs tarnavo kariuomenėje. 1964 m. grįžęs įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį baigė 1969 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. 1969 m. buvo priimtas dirbti į VGEEV. Čia ėjo įvairias pareigas: 1969–1972 m. buvo inžinierius, 1972–1976 m. – relinės apsaugos tarnybos vyresnysis inžinierius, 1976–1983 m. – sektoriaus viršininkas, 1983–1992 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininko pavaduotojas, 1992–1994 m. – vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojas, 1994–1997 m. – direktoriaus pavaduotojas tiekimui, 1997–2000 m. – elektros tinklų direktoriaus pavaduotojas. Nuo 2000 m. iki šiol yra Energetikos plėtros departamento investicijų skyriaus viršininkas. Laisvalaikiu dalyvauja meno saviveikloje – jis yra Energetikų folklorinio ansamblio „Riduola“ seniūnas.

Stanislovas Raipa

RAIPA Stanislovas gimė 1946 m. spalio 15 d. Vareikių k., Leliūnų vls., Utenos aps., darbininkų šeimoje. 1953–1960 m. mokėsi Panevėžio septynmetėje mokykloje. Ją baigęs įstojo į Panevėžio 6-ąją vidurinę mokyklą, kurią 1964 m. baigęs buvo pašauktas į kariuomenę. 1966–1969 m. mokėsi Klaipėdos jūrreivystės mokykloje ir įgijo techniko ir laivų mechaniko specialybę. 1969–1974 m. dirbo Klaipėdos tralinio laivyno bazėje laivų mechaniku. 1974–1976 m. Klaipėdos eksperimentinėje laivų remonto įmonėje dirbo civilinių laivų statytoju. Nuo 1976 m. persikėlė į Panevėžį ir ėmė dirbti šilumos tinkluose: 1976–1980 m. buvo Panevėžio 2-osios rajoninės katilinės pamainos inžinierius, 1980–1981 m. abonentų tarnybos viršininkas, 1981–1983 m. dispečerių tarnybos viršininkas. Kartu šiuo laikotarpiu (1978–1983) mokėsi Vilniaus universitete, Ekonomikos fakultete, ir įgijo ekonomisto diplomą. 1983–1997 m. buvo Panevėžio ŠT direktoriaus pavaduotojas, nuo 1997 m. –

komercijos direktorius. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas padėkos raštais.

RAKAUSKAS Česlovas gimė 1938 m. gegužės 18 d. Videniškių bžk., Molėtų vls., Utenos aps., ūkininkų šeimoje. Baigęs Molėtų vidurinę mokyklą 1956 m. įstojo į Kauno politechnikumą. 1959 m. įgijo techniko elektriko specialybę. Dirbo Anykščių energetikos statybos ir montavimo valdyboje: 1959–1960 m. brigadininku, 1960–1962 m. – meistru, 1962–1985 m. – darbų vykdytoju. 1985 m. paskirtas meistru, tiesiogiai vadovavo tiesiant 10 kV ir 0,4 kV elektros tinklų linijas Molėtų ir Vilniaus rajonuose. Šiuo metu dirba darbų vykdytoju.

Česlovas Rakauskas

RAKAUSKIENĖ Salomėja gimė 1945 m. spalio 20 d. Ringuvėlės k., Iglirkėlių vls., Marijampolės aps., ūkininkų šeimoje. 1962 m. baigė Marijampolės 2-ąją vidurinę mokyklą, 1965 m. – Kauno politechnikumą. 1980 m. baigusi Kauno politechnikos institutą, Ekonomikos fakultetą, įgijo inžinieriaus ekonomisto kvalifikaciją. Energetikos sistemos įmonėje – Kapsuko specializuotoje kilnojamojoje mechanizuotoje kolonoje pradėjo dirbti 1971 m. spalio 18 d. inžiniere darbo užmokesčiui. Nuo 1978 m. birželio 1 d. dirbo vyresniąja ekonomiste, o nuo 1982 m. – planavimo skyriaus viršininke. 1993 m. įmonę reorganizavus į savarankišką Marijampolės valstybinę energetikos statybos įmonę, spalio mėnesį skiriama direktoriaus pavaduotoja ekonomikos klausimams. Šias pareigas eina iki šiol. Yra AB „Elektrifikacijos darbai“ valdybos pirmininko pavaduotoja.

Salomėja
Rakauskienė

RAMEIKA Petras gimė 1946 m. spalio 29 d. Antamalkestės k., Molėtų vls., Utenos aps. 1964 m. baigė Molėtų vidurinę mokyklą, 1969 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1967–1970 m. dirbo Energetikos tinklų projektavimo institute techniku, inžinieriumi, vyresniuoju inžinieriumi, 1970–1980 m. – Panevėžio „Ekran“ gamykloje meistru, energetiku, baro viršininku, 1980–1987 m. – Panevėžio kolūkio vyriausiuoju energetiku, 1987–1995 m. – Panevė-

Petras Rameika

žio autokompresorių gamykloje vyriausiuoju energetiku, technikos direktoriaus pavaduotoju. Nuo 1995 m. iki šiol dirba Valstybinės energetikos inspekcijos Panevėžio teritorinio skyriaus vedėju.

P. Rameika už sąžiningą ir ilgametį darbą energetikos srityje apdovanotas garbės ir padėkos raštais, premijomis.

Jonas Randakevičius

RANDAKEVIČIUS Jonas gimė 1922 m. birželio 24 d. Dovainonių k., Rumšiškių vls., Kaišiadorių aps., ūkininkų šeimoje. Baigęs 4-rias klases gimnazijoje, 1940 m. įstojo į Kauno aukštesniąją technikos mokyklą, kurią baigė 1944 m. Vėliau, dirbdamas Kauno elektros tinkluose, studijavo Kauno politechnikos institute ir įgijo inžinieriaus elektrotechniko specialybę. 1944 m. pradėjo dirbti dispečeriu Kauno elektros tinklų skyriuje. 1957–1985 m. dirbo Kauno elektros tinklų direktoriumi, o vėliau inžinieriumi. J. Randakevičiaus vadovavimu buvo sukurta Kauno elektros tinklų įmonės struktūra, pastatytos gamybinės bazės, nutiesta magistraliniai bei skirstomieji tinklai ir elektrifikuoti visi regiono vartotojai. Jis rūpinosi elektros tinklų remontu, eksploatavimu, nagrinėjo jų ekonominius rešimus.

Mirė 1995 m. balandžio 9 d. Palaidotas Rumšiškių (Kaišiadorių r.) kapinėse.

Bronius Rankelė

RANKELĖ Bronius gimė 1933 m. vasario 20 d. Užvermenio k., Ramygalos vls., Panevėžio aps. Baigė 7 vidurinės mokyklos klases ir Kauno darbo rezervų amatų mokyklą. 1947–1952 m. dirbo Kauno miesto elektrinėje inkasatoriumi kontrolieriumi. 1956 m., atlikęs karinę tarnybą, dirbo Ramygalos rajono komunalinio ūkio skyriaus vedėju. 1966 m. neakivaizdžiai baigė Vilniaus politechnikumą ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją, žemės ūkio elektrifikavimo specializaciją. Nuo 1957 iki 1998 m. dirbo Panevėžio elektros tinklų skyriuje elektromontieriu, techniku, inžinieriumi, meistrui, vyr. meistrui, Ramygalos tinklų skyriaus viršininku.

1998 m. išėjo į pensiją.

RASTENIS Rimgaudas gimė 1940 m. balandžio 15 d. Pakalnių k., Vištyčio vls., Vilkaviškio aps., mokytojo šeimoje. Vėliau tėvai persikėlė į Ignaliną. 1958 m. baigė Ignalinos vidurinę mokyklą, 1961 m. – Vilniaus politechnikumą ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1961–1965 m. dirbo Anykščių statybos ir montavimo valdyboje meistrui, vyresniuoju inžinieriumi, gamybos ir technikos skyriaus viršininku. 1965–1967 m. paskirtas Energetikos statybos tresto vyresniuoju ekonomistu. Kartu mokėsi Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultete, kurį baigęs 1967 m. įgijo ekonomisto diplomą. 1967–1985 m. ėjo Energetikos statybos tresto skyriaus viršininko pareigas. 1985–1990 m. buvo Kruonio statybų valdybos (tresto) viršininko pavaduotojas, 1990–1994 m. – Energetikos statybos tresto valdytojo pavaduotojas, direktorius ekonomikai. 1994–2000 m. dirbo UAB „Termesta“ direktoriumi ekonomikai. R. Rastenis yra paskelbęs keletą straipsnių spaudoje. Apdovanotas Energetikos ministerijos žymūno ženklu, įvairių institucijų garbės raštais.

Rimgaudas Rastenis

RATKEVIČIUS Vilhelmas gimė 1940 m. rugsėjo 23 d. Daukšių k., Krinčino vls., Biržų aps. 1959 m. baigė Pasvalio vidurinę mokyklą. 1959–1965 metais mokėsi Kauno politechnikos institute ir įgijo inžinieriaus hidrotechniko kvalifikaciją. 1964–1968 m. dirbo Žeimenos žuvinaisos įmonėje – atliko hidrotechninių įrenginių statybos techninę priežiūrą. 1968–1976 m. dirbo Petrašiūnų statybos ir montavimo valdybos darbų vykdytoju, vyresniuoju darbų vykdytoju. 1976–1979 m. buvo Vilniaus specializuotosios kilnojamosios mechanizuotos kolonos vyresnysis darbų vykdytojas, 1979–1981 m. – Energetikos statybos tresto vyresnysis dispečeris. 1981–1987 m. – Vilniaus TE-3 statybos ir montavimo valdybos viršininkas, 1987–1989 m. – Energetikos statybos tresto planavimo ir gamybos skyriaus viršininko pavaduotojas, 1990–1992 m. – skaičiavimo centro „Sistema“ vyr. technologas, 1992–1998 m. – UAB „Riteris“ vyr. sąmatininkas, 1998–2001 m. – UAB „Vobatatas“ inžinierius sąmatininkas. Nuo 2001 m. iki šiol yra UAB „Kaminta“ sąmatininkas. 1986 m. V. Ratkevičiui suteiktas nuspelnusio inžinieriaus garbės vardas.

Vilhelmas Ratkevičius

Justinas Raveikis

RAVEIKIS Justinas gimė 1954 m. rugsėjo 16 d. Erlėnų k., Kretingos r., valstiečių šeimoje. 1974 m., baigęs Salantų vidurinę mokyklą, įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą, kurį 1980 m. baigęs įgijo inžinieriaus elektrotechnikos kvalifikaciją. 1980 m. rugpjūčio 1 d. pagal paskyrimą atvyko į Alytaus elektros tinklus ir pradėjo dirbti gamybos ir technikos tarnyboje gamybos paruošimo inžinieriumi. 1981 m. kovo 23 d. perkeltas į centrinę dispečerių tarnybą režimų ir skaičiavimų inžinieriumi. 1981–1987 m. dirbo centrinės dispečerių tarnybos viršininko pavaduotoju, 1987–1989 m. – įrengimų cecho viršininku, 1989–2003 m. – direktoriaus pavaduotoju. Nuo 2003 m. sausio 1 d. iki šiol dirba aprūpinimo direktoriumi.

Leonidas Reznichenka

REZNIČENKA (Reznichenko) Leonidas gimė 1938 m. kovo 2 d. Kijeve, Ukrainoje. Baigęs Ivanovo energetikos institutą ir įgijęs šilumos energetikos inžinieriaus specialybę, 1961 m. pradėjo dirbti Petrašiūnų elektrinėje turbinų cecho inžinieriumi. 1962 m. perkeltas į statomos Lietuvos elektrinės katilų ir turbinų cechą pamainos viršininku. 1975 m. baigė Leningrado politechnikos instituto aspirantūrą ir apgynė technikos mokslų daktaro disertaciją. Tais pačiais metais perkeltas dirbti į Vyriausiąją gamybinę energetikos ir elektrifikavimo valdybą šiluminės automatikos, matavimų ir šiluminių įrenginių bandymų tarnybos viršininko pavaduotoju; 1983 m. paskirtas šios tarnybos viršininku. 1986 m. perkeltas dirbti į Vilniaus dujinių įrenginių derinimo barą vadovaujančiuoju inžinieriumi. Nuo 1992 m. dirbo Vilniaus Gedimino technikos universitete šildymo ir vėdinimo katedroje, buvo išrinktas Šiluminės technikos instituto direktoriumi. Nuo 1995 m. iki šiol dirba Energetikos valstybinėje inspekcijoje technikos skyriaus vyriausiuoju inžinieriumi.

L. Reznichenka yra 10 išradimų autorius, dalyvauja naujų šilumos įrenginių derintojų mokymo kursuose, atestavimo komisijose.

Kostas Riekumas

RIEKUMAS Kostas gimė 1924 m. balandžio 29 d. Žeimelio mstl., Šiaulių aps., ūkininkų šeimoje. Eidamas 15-uosius metus neteko abiejų tėvų, kurie tragiškai žuvo. Liko jis vienas su trimis jaunesniais broliais. Nesutriko, siekė mokslo. 1939 m., baigęs pradžios mokyklą ir 4 gimnazijos klases, įstojo į Kauno politechnikumą, kurį baigė 1943 m. Dirbo Panevėžio elektrinėje, vėliau Šiaulių elektrinėje techniniu vedėju. 1945 m. persikėlė į Kauną. Dirbo Kauno energetikos rajone ir kartu mokėsi Kauno universitete. 1951 m., baigęs Kauno politechnikos institutą, įgijo inžinieriaus elektrotechnikos kvalifikaciją ir po dvejų metų perkeltas dirbti į Klaipėdos elektros tinklų skyrių. Buvo vyresniuoju inžinieriumi, vyresniuoju meistru. 1957 m. rudenį tapo Klaipėdos ET vyriausiuoju inžinieriumi. Tas pareigas ėjo 17 metų. Po to tapo šios įmonės linijų tarnybos viršininku. 1990 m. išėjo į pensiją.

K. Riekumas buvo plačios erudicijos žmogus. Visuose posteose jis buvo sumanus, principingas vadovas, sąžiningas, kruopštus darbuotojas. Ypač daug triūso ir energijos įdėjo kurdamas ir stiprindamas Klaipėdos miesto, Lietuvos pajūrio ir bemaž visos Žemaitijos energetikos ūkį.

Mirė 1991 m. rugsėjo 10 d. Palaidotas Klaipėdoje.

RYMEIKIS Juozas gimė 1924 m. balandžio 19 d. Kaune, tarnautojų šeimoje. Mokėsi Prienuose, Kaune, Klaipėdoje. 1943 m. baigė Kauno aukštesniąją technikos mokyklą. Nuo 1943 m. dirbo Kauno energijos rajone vyresniuoju techniku, inžinieriumi, elektriku, nuo 1948 m. – Petrašiūnų VRE eksploatavimo skyriuje inžinieriumi konstruktoriumi, vyresniuoju inžinieriumi, inžinieriumi inspektoriumi, turbinų cecho viršininko pavaduotoju, gamybos ir technikos skyriaus viršininku. Kartu mokėsi ir 1950 m. baigė Kauno universiteto Elektrotechnikos fakultetą. 1958–1960 m. dirbo Petrašiūnų elektrinės vyriausiuoju inžinieriumi. 1960–1965 m. buvo gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, 1965–1973 m. – Petrašiūnų VRE vyriausiasis inžinierius, 1973–1982 m. – Kauno TE vyriausiasis inžinierius. 1982–1984 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, 1984–1997 m. – šio skyriaus inžinierius. 1997 m. gegužės 30 d. išėjo į pensiją.

Juozas Rymeikis

Už energetikos plėtojamą 1967 m. suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

Mirė 2001 m. kovo 16 d. Palaidotas Kaune, Romainių kapinėse.

Kazys Rimkus

RIMKUS Kazys gimė 1902 m. lapkričio 14 d. Šaltinių k., Vyžuonų vls., Utenos aps. 1924 m. baigė Panevėžio gimnaziją, 1929 m. Vytauto Didžiojo universiteto Technikos fakultetą ir įgijo inžinieriaus hidrotechniko kvalifikaciją. 1928 m. tyrinėjo Birštono kilpą tarp Nemajūnų ir Verknės žiočių ir parengė Verknės hidroelektrinės projektą (diplominis darbas). 1930 m. buvo Kėdainių miesto ir apskrities inžinierius, taip pat dėstė hidrotechniką aukštesniojoje kultūrtechnikos mokykloje. Vėliau dirbo Susisiekimo ministerijoje vandens kelių direktoriumi. 1937–1940 m. buvo Lietuvos energijos komiteto narys. Su S. Kolupaila ir J. Vidmantu redagavo Energijos komiteto mokslo darbus. 1940 m. buvo Turniškių hidroelektrinės statybos inžinierius. Jo pastangomis pradėtas sistemingas Nemuno vagos reguliavimas nuo Smalininkų prieš srovę. 1943 m. planavo galingos hidroelektrinės Nemune prie Siponių statybą. 1944 m. pasitraukė į Vakarus.

Mirė 1960 m. gegužės 22 d. Doverio mieste (JAV).

Leonas Rinkūnas

RINKŪNAS Leonas gimė 1926 m. kovo 7 d. Baltadvario k., Molėtų vls., Utenos aps. 1935 m. baigė Videniškių pradžios mokyklą. Mokėsi Molėtų progimnazijoje, iš kurios pašalintas už Vasario 16-osios minėjimą 1941 m. 1944 m. baigė Ukmergės gimnaziją. Dvejus metus mokytojavo Molėtų rajono pradinėse mokyklose. 1951 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus hidrotechniko statybininko kvalifikaciją. Paskirtas dirbti Vologdos srityje (Rusija) Volgos HE. 1952 m. grįžo į Lietuvą, dirbo Žemės ūkio statybų projektavimo institute inžinieriumi, grupės vadovu, hidrotechnikos sektoriaus viršininku – projektavo hidroelektrinių statybas. 1958 m. dirbo Valstybiniame moksliniame technikos komitete, 1962 m. – Valstybiniame mokslinio tyrimo darbų koordinavimo komitete vyriausiuoju specialistu hidroenergetikai ir vandens ūkiui. 1965 m. paskirtas Valstybinio plano

komiteto mokslo ir technikos skyriaus vyriausiuoju inžinieriumi. 1974 m. perkeltas į Liaudies ūkio planavimo ir ekonomikos mokslinio tyrimo institutą gamybinių jėgų išdėstymo ir miestų plėtros skyriaus vedėju. 1989 m. perkeltas į Ekonomikos institutą eiti analogiškų pareigų. Nuo 1992 iki 1999 m. dirbo Ekonomikos ir privatizavimo institute regioninės ekonomikos skyriaus vedėju. Pensininkas.

L. Rinkūnas paskelbė daugiau kaip 100 publikacijų įvairia Lietuvos pramonės plėtros tematika. Daug prisidėjo prie Lietuvos mažųjų hidroelektrinių, taip pat Kruonio HAE statybos pagrindimo ir projektavimo darbų.

ROSINAS Vytautas gimė 1946 m. sausio 2 d. Kalininkų k., Šilutės vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. 1963–1967 m. mokėsi Šiaulių politechnikume; jį baigęs įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1967 m. pradėjo dirbti Šilutės baldų kombinate elektriku. Netrukus ėmė dirbti Kaimo statybos ministerijos mokymo kombinate metodininku, vėliau – gamybinio mokymo meistru. 1977 m. baigė Vilniaus inžinerinio statybos instituto Automatikos fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją – elektros pavarų ir gamybos įrengimų automatizavimo specialybę. 1981 m. paskirtas Kaimo statybos ministerijos Vilniaus kursinio mokymo kombinato direktoriumi. 1984 m. perkeltas dirbti į Lietuvos energetikos ir elektrifikavimo valdybos mokymo centrą direktoriaus pavaduotoju. Čia iki šiol tebedirba.

RUDOKAS Algirdas gimė 1945 m. gegužės 15 d. Šilinių k., Švenčionėlių vls., Švenčionių aps. Baigęs Šilinių pradžios mokyklą mokėsi Švenčionėlių vidurinėje mokykloje. Ją baigė 1965 m. ir pradėjo dirbti Kauno elektros tinkluose. Tais pačiais metais įstojo į Kauno politechnikos institutą. 1970 m., baigęs institutą, buvo paskirtas Kauno elektros tinklų dispečerių tarnybos viršininko pavaduotoju ir režimų grupės vadovu. 1982 m. rugpjūčio 7 d., likviduodamas elektros tinkluose avariją, paveiktas įtampos, kurios ten neturėjo būti, po trijų parų – rugpjūčio 10 d. mirė. Palaidotas Veiverių kapinėse, Kauno r.

Vytautas Rosinas

Algirdas Rudokas

Giedrius Rudokas

RUDOKAS Giedrius gimė 1954 m. lapkričio 5 d. Vilniuje. 1960–1968 m. mokėsi Vilniaus 16-ojoje vidurinėje mokykloje, 1969–1973 m. – Vilniaus politechnikume. Nuo 1975 m. dirbo Vilniaus šilumos tinkluose – iš pradžių meistru, vėliau katilų mašinistu, 6-osios rajoninės katilinės viršininku. 1985–1998 m. dirbo Vilniaus TE-1 viršininku, nuo 1998 m. iki šiol yra Naujosios Vilnios katilinės viršininkas. Už gerą darbą ne kartą apdovanotas padėkos ir garbės raštais.

Rimvydas Rukšėnas

RUKŠĖNAS Rimvydas gimė 1941 m. balandžio 26 d. Kaune, mokytojų šeimoje. Mokėsi Kauno 37-ojoje pradžios mokykloje. Baigė Kauno 13-ąją vidurinę mokyklą ir 1959 m. įstojo į Maskvos N. E. Baumano aukštąją technikos mokyklą. Nuo 1965 m. dirbo Lietuvos VRE centralizuotojo remonto cecho meistru, vėliau gamybos ir technikos skyriaus vyresniuoju inžinieriumi, 1970–1971 m. – įrengimų derinimo cecho viršininko pavaduotoju, 1971–1975 m. – profesinės sąjungos komiteto pirmininku, 1975–1979 m. – elektrinės direktoriaus pavaduotoju, 1979–1983 m. – Vilniaus 2-osios šiluminės elektrinės direktoriaus pavaduotoju 3-iosios TE statybai, 1983–1993 m. – Vilniaus TE direktoriumi, 1993–1995 m. – Lietuvos valstybinės energetikos sistemos (AB „Lietuvos energija“) generalinio direktoriaus pavaduotoju, 1995–1998 m. – generaliniu direktoriumi ir valdybos pirmininku. Nuo 1998 m. – Lietuvos elektros energetikos asociacijos prezidentas.

Lietuvos nusipelnęs inžinierius (1986). Prisidėjo montuojant Lietuvos elektrinės 4–8 energetinius agregatus, statant socialinius ir kultūros objektus Elektrėnuose – jachtų klubą, sanatoriją-profilaktoriumą, žiemos sporto rūmus, vaikų atrakcionų kompleksą, taip pat gaminant titaninį paminklą – kryžių 1943 m. Laptevų jūros salose žuvusiems lietuviams ir suomiams atminti (žr. nuotr. p. 291) ir kt. Stažavosi vadovaujančiųjų darbuotojų kvalifikacijos kėlimo institute Leningrade (1976) ir Maskvoje (1986), Aukštuosiuose verslo kursuose Vilniuje (1990–1991), Danijoje (1994). Europos elektros pramonės sąjungos „Eurelectric“ valdybos narys, AB Rytų skirstomieji tinklai valdybos narys, Energetikos tarybos prie LR Prezidento narys, Lietuvos energetikos instituto tarybos narys. Pirmojo

Lietuvos vandens slidinėjimo čempionato vyriausiasis teisėjas (Elektrėnai, 1968), Lietuvos vandens slidžių sporto federacijos teisėjų kolegijos pirmininkas (1969–1979).

RUMŠAS Justinas Albinas gimė 1941 m. rugsėjo 13 d. Žašyčių k., Švėkšnos vls., Tauragės aps. 1960 m. baigė Saugų vidurinę mokyklą. 1962 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose elektromonteriu. 1967 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1966 m. perkeltas į relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybą inžinieriumi. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas įvairiais apdovanojimais.

RUSTEIKA Juozas gimė 1931 m. vasario 10 d. Alkūnų k., Joniškio vls., Utenos aps. Mokėsi Molėtų gimnazijoje, kurią 1950 m. baigė. 1955 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo hidrotechninės statybos inžinieriaus kvalifikaciją. 1955–1957 m. dirbo Nevieriškių HE statybos darbų vykdytoju. 1957–1958 m. buvo Antalieptės HE SMV gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, 1958–1959 m. – šios hidroelektrinės statybos vyr. darbų vykdytojas. 1959–1960 m. tapo Vyriausiosios energetikos ir elektrifikavimo valdybos hidrotechnikos tarnybos vyresniuoju specialistu. 1960–1977 m. dirbo Vilniaus gelžbetoninių atramų gamyklos vyriausiuoju inžinieriumi, 1977–1991 m. buvo Energetikos statybos tresto projektų ir sąmatų grupės viršininkas. Apdovanotas Energetikos ministerijos energetikos žymūno ženklu, garbės raštais.

RUTKA Romualdas gimė 1961 m. birželio 12 d. Liepaloto k., Prienų r., tarnautojų šeimoje. 1968 m. pradėjo mokytis ir 1979 m. baigė Kauno 28-ąją vidurinę mokyklą, 1984 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1981–1984 m. Kauno gamybinėje butų ūkio valdyboje ėjo įvairias pareigas. 1984–2000 m. dirbo Kauno elektrinėje būdinčiuoju elektromonteriu, vyresniuoju būdinčiuoju elektromonteriu, pamainos viršininku, elektrinės pamainos viršininku, vyriausiuoju inžinieriumi, technikos direktoriumi. 2000 m. balandžio 12 d. paskirtas AB „Kauno energija“ generalinio

Justinas Albinas
Rumšas

Juozas Rusteika

Romualdas Rutka

direktoriaus pirmuoju pavaduotoju – filialo Kauno elektrinė direktoriumi. Eidamas įvairias pareigas daug pastangų ir sumanumo dėjo kompiuterizuojant gamybos procesų valdymą.

Jurgis Ruzgas

RUZGAS Jurgis gimė 1937 m. vasario 26 d. Velbiškių k., Kuktiškių vls., Utenos aps. 1965 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje katilų ir turbinų cecho mašinistu apeiviu, netrukus paskirtas kuro transporto cecho pamainos viršininku. 1968 m. tapo kuro transporto cecho meistru, vėliau – vyresniuoju meistru. Dirbdamas mokėsi Leningrado geležinkelio inžinierių institute, kurį baigė 1971 m. ir įgijo susisiekimo kelių inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1975 m. paskirtas į eksploataavimo tarnybą geležinkelio transporto baro viršininku. Nuo 1996 m. iki šiol – eksploataavimo tarnybos kuro ūkio viršininko pavaduotojas. Apdovanotas LR Vyriausybės padėkos raštu.

SABALIAUSKAS Alfredas gimė 1950 m. rugpjūčio 5 d. Kaune, tarnautojų šeimoje. 1968 m. baigė Kauno „Saulės“ gimnaziją, 1973 m. – Kauno politechnikos instituto pramonės šiluminės energetikos specialybę ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1973–1979 m. dirbo Petrašiūnų VRE inžinierių konstruktoriumi, vyresniuoju inžinieriumi. 1979–1983 m. buvo Mažeikių TE gamybos ir technikos skyriaus viršininkas, elektrinės vyriausiasis inžinierius. Nuo 1993 m. rugsėjo 1 d. – Kauno TE vyriausiasis inžinierius, tą pačių metų spalio 18 d. paskirtas šios elektrinės direktoriumi. Jo vadovavimu elektrinė iš esmės pakeitė savo įvaizdį. 1998 m. lapkričio 9 d. tapo SPAB „Kauno energija“ filialo „Kauno energijos paslaugos“ direktoriumi. 2000 m. sausio 7 d. paskirtas SPAB „Kauno energija“ valdybos pirmininku, tą pačių metų kovo 14 d. – AB „Lietuvos energija“ filialo Kauno elektros tinklai direktoriumi. 2003 m. gruodžio 31 d. išėjo iš darbo.

Alfredas Sabaliauskas

SADŪNAS Kazimieras gimė 1927 m. vasario 1 d. Ružampolio vk., Giedraičių vls., Ukmergės aps. Baigęs gimnazijos Kaune 6 klases 1945–1948 m. mokėsi Vilniaus politechnikume. Čia įgijo elektrotechniko specialybę. Paskirtas dirbti į Lietuvos energetikos valdybą, dirbo šiluminių matavimo prietaisų techniku, nuo 1950 m. – centrinės dispečerių tarnybos dispečeriu. Dirbdamas dispečeriu dalyvavo projektuojant pirmąjį centrinį skirstomąjį punktą Vilniuje.

1951 m. spalio 2 d. suimtas darbo vietoje kaip „buožės“ sūnus ir ištremtas į Sibirą. Motina ir dar 2 broliai (tėvas buvo miręs 1943 m.) buvo suimti kaime ir vežami tuo pačiu ešelonu. Visa šeima nugabenta į Tomsko sritį, Čiajos r., ir apgyvendinta Tigos IV gyvenvietėje. 1951–1958 m. dirbo Čiajos miš-

Kazimieras Sadūnas

ko pramonės ūkyje, pradžioje miško kirtėju, vėliau Čiajos rajoninės elektrinės elektromechaniku. Teko dirbti ir darbų vykdytoju elektrifikuojant miško punkto gyvenvietę.

1958 m. grįžęs į Lietuvą pradėjo dirbti Vilniaus elektros tinkluose. Pirmus 7-erius metus buvo relinės tarnybos elektros montavimo prietaisų grupės meistras. 1967 m. baigė Kauno politechnikos instituto vakarinį skyrių ir įgijo inžinieriaus elektromechaniko specialybę. Dirbo inžinieriumi, vyr. inžinieriumi Vilniaus šiaurinės, Šalčininkų, Vievio, Verkių, Salotės, Riešės, 2-ojoje Vilnios ir kitose rajoninėse pastotėse. Diegė naują techniką, racionalizacinius patobulinimus, rengė savarankiškam darbui kitus elektromonterius ir inžinierius.

Alfredas Sadzevičius

SADZEVIČIUS Alfredas gimė 1959 m. rugpjūčio 19 d. Aklojo Ežero k., Jonavos r. 1977 m. baigė Jonavos 4-ąją vidurinę mokyklą, 1983 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo šilumos, dujų tiekimo ir vėdinimo specialybės inžinieriaus kvalifikaciją. 1983–1988 m. dirbo Klaipėdos laivų statykloje katilinės meistras, 1988–1993 m. – Jonavos komunalinių įmonių kombinate vyr. inžinieriumi, 1993–1997 m. – Kauno šilumos tinkluose vyr. meistras, katilinės viršininkas, direktoriumi. Nuo 1997 m. iki šiol yra AB Jonavos šilumos tinklai direktorius. Apdovanotas padėkos raštu už aktyvią veiklą plėtojant centralizuotą šilumos tiekimą Lietuvoje (2003 02 15).

Albinas Sakalauskas

SAKALAUSKAS Albinas gimė 1936 m. liepos 31 d. Vidgirių k., Griškabūdžio vls., Šakių aps., kalvio šeimoje. 1954 m. baigė Griškabūdžio vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą, Mechanikos fakultetą, pramonės šiluminės energetikos specialybę. 1959 m. įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Pagal paskyrimą pradėjo dirbti Vilniaus miesto vykdomojo komiteto šiluminėje centrinėje elektrinėje vyriausiuoju inžinieriumi. 1963 m. šią elektrinę prijungus prie Vilniaus TE-1, dirbo katilinės viršininko pavaduotoju, turbinų ir technikos bei gamybos skyriaus viršininko pavaduotoju. 1969 m. pradėjo dirbti specializuotosios montavimo valdybos, kuri montavo šilumos tinklus ir dujotiekus, vyriausiuoju inžinieriumi. 1973 m. paskirtas Pramonės montavimo tresto vyriausiuoju inžinieriaus pavaduotoju. 1978–1985 m. dirbo gamybinio susivienijimo „Autoservisas“ generalinio direktoriaus pavaduotoju gamybos reikalams. 1985 m. pradėjo dirbti Vilniaus šilumos tinklų vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju. 1998 m. išėjo į pensiją.

SARGAUTIS Maksimilijonas gimė 1911 m. Panevėžyje. 1933 m. baigė Panevėžio realinę gimnaziją ir įstojo į Kauno Vytauto Didžiojo universiteto Technikos fakultetą. Baigęs studijas ir įgijęs inžinieriaus elektrotechniko kvalifikaciją pradėjo dirbti Vilniaus miesto elektrinėje inžinieriumi, vėliau mašinų skyriaus vedėju. Vokiečių okupacijos metais dirbo Panevėžio energetikos rajone ir Rėkyvos elektrinėje, o 1944 m. vėl grįžo į Vilniaus energetikos rajoną. 1950–1976 m. buvo Vilniaus TE vyriausiasis inžinierius. M. Sargautis buvo didelės erudicijos specialistas, sumanus vadovas. Daugelį darbo dešimtmečių jis skyrė Vilniaus termofikacinei elektrinei, netausodamas nei laiko, nei energijos, nei sveikatos. Apdovanotas įvairių institucijų garbės ir padėkos raštais.

Mirė 1993 m. birželio 12 d. Palaidotas Vilniuje, Rasų kapinėse.

SATKAUSKAS Stanislovas Romualdas gimė 1940 m. kovo 14 d. Jonišio mstl., Šiaulių aps. 1963 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1963 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje katilų cecho inžinieriumi. 1964–1965 m. buvo katilų cecho meistras, 1965–1970 m. – centralizuoto remonto cecho vyresnysis meistras, 1970–1975 m. – centralizuoto remonto cecho viršininko pavaduotojas, 1975–1985 m. – remonto tarnybos viršininko pavaduotojas katilų įrengimų remontui. Nuo 1985 m. iki šiol – turbinų remonto baro viršininkas.

SECEVIČIUS Ričardas gimė 1929 m. sausio 18 d. Vilniaus mieste, darbininkų šeimoje. Nuo 1946 m. rugsėjo 25 d. iki 1957 m. spalio 1 d. dirbo Vilniaus elektros tinklų aukštosios įtampos skyriuje elektromonteriu, kurį laiką dirbo operatyvinės brigados elektromonteriu. Nuo 1955 m. porą metų dirbo

Maksimilijonas Sargautis

Stanislovas Romualdas Satkauskas

Ričardas Secevičius

35 kV Žagarinės rajoninėje pastotėje. Vėliau dirbo pastočių tarnyboje elektromonteriu. Kaip labai kruopštus ir sąžiningas darbuotojas R. Secevičius 1966 m. sausio 12 d. skiriamas pastočių tarnybos kapitalinio remonto meistru. Jis aptarnavo 35–110 kV visus komutacinius aparatus ir jų pavaras. Eidamas šias pareigas sumaniai prisidėjo prie dažnai trinkančių ir ne visada geros kokybės įrenginių derinimo. Yra įdiegęs daugybę racionalizacinių pasiūlymų.

1989 m. išėjo į pensiją. Mirė 1998 m. spalio 29 d. Palaidotas Vilniuje, Rasų kapinėse.

Pranas Sidaras

SIDARAS Pranas gimė 1913 m. kovo 9 d. Bagdonaičių k., Lygumų vls., Šiaulių aps., ūkininkų šeimoje. Augo Uosupio kaime, arčiau Šiaulių. Pradžios mokyklą baigęs Ginkūnuose, įstojo į Joniškėlio žemės ūkio mokyklą. Ją baigęs ir atlikęs praktiką Ruzgų dvare prie Varduvos, 1932 m. įstojo į Kauno aukštesniąją komercijos mokyklą. 1936 m. baigusį šią mokyklą ir įgijusį ekonomisto kvalifikaciją, taip pat atitarnavusį Lietuvos kariuomenėje Praną Sidarą likimas pastūmėjo energetikos link. 1938 metais jis skiriamas Radviliškio durpyno sąskaitininku, 1940 m. – Rėkyvos elektrinės buhalteriu, 1941 m. – Šiaulių rajono elektrinės vyresniuoju buhalteriu, 1942 m. – VER vyriausiuoju buhalteriu, 1952 m. – VREV, vėliau perorganizuotos į VEEV, planavimo ir ekonomikos skyriaus viršininku. Šias pareigas jis ėjo iki pat pensijos, 1986 m.

Turėdamas didelį patyrimą, jis operatyviai sprendė iškilusias problemas, sumaniai rengdavo perspektyvinius ir metinius planus. Buvo labai darbštus ir pareigingas, palaikė glaudžius ryšius su energetikos įmonėmis ir organizacijomis. Energetikų mokymo centro nuolatiniuose kursuose skaitė paskaitas ekonomikos klausimais. Išleido du leidinėlius: „Tarybų Lietuvos energetika“ (1959) ir „Metodiniai nurodymai elektros bei šiluminės energijos savikainai planuoti ir analizuoti“ (1965).

Laisvalaikiu nemėgo pasyviai ilsėtis – važinėdavo dviračiu, keliaudavo pėsčiomis arba baidare vasarą, o žiemą – slidėmis. Ir paskutinę savo gyvenimo dieną – 1992 m. sausio 27 d., 4 valandas paslidinėjęs Vilniaus Sapieginės kalneliuose, parėjęs

sėdo pailsėti ir netikėtai užmigo amžiams. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

SIMAITIS Donatas Vaclovas gimė 1944 m. sausio 6 d. Stalgo k., Plungės vls., Telšių aps. 1951–1962 m. mokėsi Plungės vidurinėje mokykloje. 1966 m. baigė Vilniaus politechnikumą. 1966–1993 m. dirbo Tauragės skaičiavimo mašinų elementų gamykloje gamybos skyriaus viršininku. Dirbdamas neakivaizdžiai studijavo Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultete, kurį baigė 1981 m. ir įgijo pramonės ekonomisto kvalifikaciją. 1993–1998 m. dirbo Tauragės darbo biržoje direktoriumi, nuo 1998 m. iki šiol yra UAB Tauragės šilumos tinklai direktorius. Be to, yra Tauragės rajono savivaldybės tarybos narys, LSDP Tauragės skyriaus pirmininko pavaduotojas.

Donatas Vaclovas
Simaitis

SIMNIŠKIS Bronius gimė 1921 m. vasario 1 d. Šaltėnų k., Suvalkų aps. (Palenkės vaiv., Lenkija), ūkininkų šeimoje. Baigęs Vilniaus politechnikumą ir įgijęs techniko elektriko kvalifikaciją 1948 m. rugsėjo 1 d. skiriamas elektrotechniku į Raseinių elektrinę. 1949 m. liepos 11 d. perkeliamas į Ukmergės elektromechanines dirbtuves. Nuo 1953 m. gruodžio 2 d. dirbo VEEV izoliacijos ir apsaugos nuo antžtampių tarnyboje techniku, vėliau inžinieriumi. 1956 m. rugsėjo 17 d. perkeliamas į Vilniaus elektros tinklų relinės apsaugos ir izoliacijos tarnybą. Dirbo vyresniuoju elektromonteriu, inžinieriumi, vyresniuoju inžinieriumi, viršininko pavaduotoju. Dirbdamas mokėsi ir 1967 m. baigė Kauno politechnikos instituto Vilniaus filialą, įgijo inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją. Relinės apsaugos ir izoliacijos tarnybą reorganizavus į atskiras relinės apsaugos ir izoliacijos tarnybas, 1968 m. kovo 26 d. skiriamas izoliacijos tarnybos viršininku. Šias pareigas ėjo iki 1981 m. vasario 2 d. Išėjęs į pensiją dirbo izoliacijos tarnyboje elektromonteriu, inžinieriumi iki 1996 m. rugpjūčio 30 d. Dirbdamas aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje: buvo jaunimo globos tarybos pirmininkas, profsąjungos grupės organizatorius, ET profsąjungos ir kitų organizacijų revizorius. Už ilgametį sąžiningą darbą apdovanotas veterano medaliu. Šiuo metu gyvena Vilniuje.

Bronius Simniškis

Juozapas Simonaitis

SIMONAITIS Juozapas gimė 1921 m. kovo 7 d. Stebeikėlių k., Pumpėnų vls., Panevėžio aps., ūkininkų šeimoje. 1933 m. baigė Rinkūnų pradžios mokyklą, 1942 m. – Panevėžio amatų mokyklą, 1946 m. – Vilniaus politechnikumą, statybos skyrių. Buvo paskirtas dirbti Vilniaus universiteto technikos skyriuje. Įstojo į Fizikos ir matematikos fakultetą. Baigęs I kursą, persikėlė į Kauno politechnikos institutą, Hidrotechnikos fakultetą, kurį baigė 1954 m. gruodžio mėn. 1955–1957 m. pagal paskyrimą dirbo Kuibyševo HE statyboje vyresniuoju darbų vykdytoju. 1957 m. grįžęs į Lietuvą nuo gruodžio 2 d. iki 1984 m. gegužės 6 d. dirbo VGEEV hidrotechnikos ir elektrinių eksploatavimo ir remonto tarnybose. Šiuo metu pensininkas.

Petras Sinkevičius

SINKEVIČIUS Petras gimė 1914 m. gegužės 26 d. Butrimiškių k., Alytaus vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. 1937 m. pradėjo dirbti Alytaus miesto dyzelinėje elektrinėje. Nuo 1958 m., susikūrus Alytaus elektros tinklams, dirbo elektromonteriu. 1985 m. gegužės 5 d. išėjo į pensiją.

Mirė 2002 m. Palaidotas Alytaus kapinėse.

Eugenijus Sipavičius

SIPAVIČIUS Eugenijus gimė 1918 m. sausio 5 d. Batumyje. Kilęs iš bajorų šeimos. Tėvas Bronius Sipavičius buvo Kelmės vls. Padratvinio–Girinaičių dvarininkas, žymus Kauno gydytojas. Eugenijus 1924–1925 m. Kaune lankė Marytės Nemeikšaitės vaikų darželį. Pasimokęs namuose įstojo į Šiluvos pradžios mokyklos III skyrių, 1927 m. priimtas į Rokiškio gimnazijos II klasę. Baigęs šios gimnazijos penkias klases įstojo į Kauno aukštesniąją technikos mokyklą. Ją baigė 1938 m. ir metus dirbo Raseinių elektrinėje techniku. 1939–1944 m. studijavo Vytauto Didžiojo universitete elektrotechniką. Nuo 1944 iki 1960 m. dirbo dėstytoju Kauno politechnikume. 1945 m. paskirtas Lietuvos energetikos sistemos vyriausiuoju dispečeriu, 1947 m. tapo Petrašiūnų elektrinės elektros cecho viršininku. 1957 m. paskirtas Kauno elektros tinklų vyriausiuoju inžinieriumi, nuo 1964 m. – Kauno elektros tinklų direktoriaus pavaduotoju. Miręs.

Jo iniciatyva sukurti Kauno rajono magistraliniai ir skirstomieji elektros tinklai, elektrifikuotas žemės ūkis. Būdamas

gelžbetoninių atramų gamybos komisijos narys, rūpinosi jų gamyba ir įdiegimu elektrifikuojant Lietuvą. Nuolatos buvo renkamas Mokslinės techninės draugijos valdybos nariu ir elektrotechnikos sekcijos pirmininku. Rašė spaudoje technikos tematika.

SIRUTIS Vladas gimė 1945 m. kovo 16 d. Lenkimų k., Skuodo vls., Mažeikių aps. 1953 m. pradėjo lankyti Lenkimų pradžios mokyklą. 1965 m. baigė Klaipėdos vidurinę profesinę technikos mokyklą. 1965 m. įstojo į Talino politechnikos institutą, kurį baigė 1970 m. ir įgijo inžinieriaus šilumininko specialybę. Nuo 1970 m. iki 1979 m. dirbo Alytaus šilumos tinkluose vyresniuoju inžinieriumi, cecho viršininku, rajoninės katilinės viršininku, nuo 1981 m. iki 1982 m. – Alytaus šilumos tinklų direktoriaus pavaduotoju. 1983 m. paskirtas Mažeikių TE direktoriumi, dirbo iki 1990 m. Tais pačiais metais pradėjo dirbti Gamybinio technologinio komplektavimo valdyboje viršininku, vėliau VĮ „Tena“ generalinio direktoriaus pavaduotoju. 1992 m. paskirtas VĮ Lietuvos valstybinė energetikos sistema direktorių valdybos pirmininku – generaliniu direktoriumi. Nuo 1995 m. spalio iki 1995 m. gruodžio dirbo AB „Lietuvos energija“ administracijos vadovu – generaliniu direktoriumi.

SKABICKAS Romualdas gimė 1946 m. lapkričio 16 d. Kaune. 1953–1960 m. mokėsi Utenos 2-ojoje vidurinėje mokykloje, 1960–1964 m. – Kauno politechnikume. Čia įgijo techniko mechaniko kvalifikaciją. 1965–1974 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Nuo 1965 m. dirba Kauno šilumos tinkluose: 1967–1969 m. 1-ojo rajono meistru, 1969–1980 m. – to paties rajono vyresniuoju meistru, 1980–1981 m. – gamybinio remonto tarnybos vyresniuoju meistru, viršininku, 1981–1983 m. – šilumos tinklų rajono viršininku, 1983–1987 m. – vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, 1987–1994 m. – gamybos ir eksploatavimo tarnybos viršininku ir vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, 1994–1999 m. – vyriausiuoju inžinieriumi ir direktoriaus pirmuoju pavaduotoju. 1999–2000 m.

Vladas Sirutis

Romualdas Skabickas

buvo generalinis direktorius. Už gerą darbą ne kartą apdovano-
tas diplomais ir garbės raštais.

Rimgaudas
Skritulskas

SKRITULSKAS Rimgaudas gimė 1933 m. sausio 12 d. Kaune. Baigęs vidurinę mokyklą, 1951 m. įstojo į Maskvos žemės ūkio elektrifikacijos institutą, kurį 1956 m. baigęs įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1963 m. pradėjo dirbti Alytaus elektros tinkluose kapitalinės statybos viršininku, vėliau buvo gamybos ir technikos skyriaus viršininkas. 1967 m. kaip gabus specialistas paskirtas įmonės vyriausiuoju inžinieriumi. Daugelį metų jis buvo įmonės mokslo ir technikos draugijos pirmininkas, visus skatino kūrybingai dirbti. 1989 m. jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

Mirė 1990 m. rugsėjo 20 d. Palaidotas Alytuje.

SLIŽYS Eugenijus gimė 1947 m. lapkričio 11 d. Bliuvonių k., Kurklių vls., Ukmergės aps. 1954–1966 m. mokėsi Kurklių vidurinėje mokykloje, 1966–1971 m. – Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete, kurį baigęs įgijo šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. Nuo 1971 iki 1973 m. buvo Vilniaus politechnikumo dėstytojas. 1973–1975 m. dirbo Lietuvos elektrinėje kuro ūkio motoristu, vyresniuoju meistru. 1975 m. paskirtas Maskvos kombinato Kauno šiluminės izoliacijos cecho Elektrėnų skyriaus viršininku. 1990–1994 m. buvo Baltijos energetikos apsaugos įmonės technikos direktorius. Nuo 1994 m. iki šiol – UAB „Termoizola“ direktorius.

Eugenijus Sližys

SMILGEVIČIUS Jonas gimė 1894 m. birželio 24 d. Brazdeikių k., Telšių vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. 1912 m. baigė Telšių keturklasę mokyklą. 1914 m. prasidėjus Pirmajam pasauliniam karui, mokykloms stigo mokytojų, tad nuo 1916 m. mokytojavo Alsėdžiuose, Šeduvoje, Žarėnuose. 1920 m. įstojo į Šiaulių gimnaziją ir tais pačiais metais ją baigė. Gavo leidimą studijuoti Darmštato aukštojoje technikos mokykloje elektrotechniką. 1926 m. baigęs šią mokyklą ir įgijęs elektros inžinieriaus specialybę pradėjo dirbti Kauno centrinėje elektrinėje, priklausiusioje belgų akcinei bendrovei. Tuo laikotarpiu jis kruopščiai nagrinėjo mūsų upių hidroenergetinių išteklių pa-

Jonas Smilgevičius

naudojimą elektros energijos gamybai. Rengė projektus hidroelektrinių statybai prie Nemuno ir Neries. 1936 m. įkūrus Lietuvos energijos komitetą J. Smilgevičius skiriamas Elektros komisijos nariu. 1941–1944 m. dirbo Kauno statybos tresto energetiku, 1945–1964 m. – Liaudies universiteto dėstytoju. Parašė knygas: „Nemuno hidroelektros stotis“ (1930), „Nemuno hidroelektros stotis ties Pažaisliu“ (1934). Sistemingai rengė technikos apžvalgą, spausdino techninius straipsnius žurnaluose bei kitoje spaudoje.

Mirė 1984 m. Palaidotas Telšiuose.

SOLOVJOVAS (Solovjov) Sergejus gimė 1917 m. spalio 5 d. Borodino k., Kaliningrado r., Maskvos sr., Rusijoje, valstiečių šeimoje. Baigė 9 klases. Energetikos sistemoje pradėjo dirbti nuo 1935 m. elektromonteriu, nuo 1949 m. – meistru Vilniaus elektros tinkluose. Buvo sąžiningas, darbštus, mylintis savo profesiją žmogus. Už gerą ir nepriekaištingą darbą apdovano-
tas garbės raštais, pareikšta padėkų.

Į pensiją išėjo 1977 m. spalio 6 d. Mirė 1995 m. Palaidotas Vilniuje.

STANEVIČIUS Česlovas gimė 1928 m. Molėtų rajone. 1955 m. sausio 1 d. pradėjo dirbti turbinininku Širvintų miesto komunalinėje elektrinėje. 1966–1996 m. dirbo elektromonteriu Vilniaus elektros tinklų Širvintų poskyryje. Ilgą laiką vadovavo 10 kV elektros tiekimo linijų kapitalinio remonto brigadai. 1996 m. liepos mėn. išėjo į pensiją.

STANIŠAS (Staniš) Selvestras gimė 1935 m. birželio 24 d. Voronovo k., Baltarusijoje, valstiečių šeimoje. Išsilavinimas – 9 klasės. Vilniaus elektros tinkluose pradėjo dirbti nuo 1960 m. rugpjūčio 1 d. elektromonteriu. Per trumpą laiką išmoko elektromonterio kabelininko darbą. Buvo labai darbštus, atkaklus darbuotojas. Vėliau pakeltas į vyr. elektromonterius kabelininkus. Mokė jaunimą. Už gerus darbo rezultatus ir sąžiningumą buvo apdovano-
tas garbės raštais, jam pareikšta padėkų.

Mirė 1988 m. balandžio 19 d. Palaidotas Vilniuje.

Sergejus Solovjovas

Česlovas Stanevičius

Selvestras Stanišas

Algimantas Vladas
Stasiukynas

STASIUKYNAS Algimantas Vladas gimė 1944 m. sausio 1 d. Alytaus m. 1951–1953 m. mokėsi Kauno 5-ojoje vidurinėje mokykloje, 1953–1955 m. – Panevėžio 3-iojoje aštuonmetėje, 1955–1961 m. – Kauno 4-ojoje vidurinėje mokykloje. 1961–1966 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Santechnikos fakultete, kurį baigęs įgijo inžinieriaus statybininko kvalifikaciją. 1966–1975 m. dirbo Kauno šilumos tinkluose techniku, inžinieriumi inspektoriumi, rajono viršininku, direktoriaus pavaduotoju. 1976–1981 m. buvo Kauno statybinių konstrukcijų gamyklos direktorius, 1981–1982 m. – Kauno gamybinių įmonių kombinato direktorius, 1982–1992 m. – Alytaus šilumos tinklų direktorius. 1992 m. apgynė technikos mokslų daktaro disertaciją (nostrifikuota 2003 m.). 1993 m. sausio–kovo mėn. buvo Vilniaus šilumos tinklų direktorius, 1993–1995 m. – energetikos ministras. 1995–2003 m. dirbo UAB „Algaudra“ konsultantu. Nuo 2003 m. kovo mėn. iki šiol yra UAB Kauno termofikacijos elektrinė generalinis direktorius. Periodinėje spaudoje yra publikavęs 12 straipsnių šiluminės technikos tematika. Laisvalaikiu sportuoja. 13 metų yra Lietuvos fechtavimo rinktinės narys, sporto meistras, daugkartinis Lietuvos čempionas.

Vytautas Stasiūnas

STASIŪNAS Vytautas gimė 1949 m. lapkričio 1 d. Meiliškių k., Raseinių r. 1956–1964 m. mokėsi Vosiliškio 8-metėje mokykloje, 1964–1966 m. – profesinėje technikos mokykloje Kaune, kartu 1964–1967 m. – Kauno vidurinėje vakarinėje mokykloje, 1967–1972 m. – Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete, kurį baigęs įgijo šiluminės technikos inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1972–1977 m. buvo Kauno energetikos remonto įmonės meistras, vyr. meistras, darbų vykdytojas, 1977–1983 m. – Vilniaus TE cecho viršininko pavaduotojas, 1983–1991 m. – cecho viršininkas, 1991–1993 m. – Vilniaus TE technikos direktoriaus pavaduotojas, 1993–1999 m. – Vilniaus TE direktorius, 1999–2000 m. – Vilniaus šilumos tinklų direktorius. Nuo 2000 m. iki šiol yra Lietuvos šilumos tiekėjų asociacijos prezidentas.

STAŠKEVIČIUS Mykolas gimė 1916 m. spalio 14 d. Kostromos mieste (Rusija), kur 1915 m. buvo pasitraukę tėvai. 1918 m. grįžo į Lietuvą. 1928 m. įstojo į gimnaziją. Ją baigęs 1934 m. pradėjo studijuoti Vytauto Didžiojo universitete Technikos fakultete. 1937–1939 m. tarnavo Lietuvos kariuomenėje. 1941 m. pradėjo dirbti Petrašiūnų elektrinėje braižytoju, vėliau dirbo elektromonteriu. 1943 m. baigė studijas ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Toliau dirbo Petrašiūnų elektrinėje elektros cecho viršininku, elektrinės vyriausiuoju inžinieriumi, o nuo 1948 m. – elektros laboratorijos viršininku. 1976 m. išėjo į pensiją.

Mykolas Staškevičius

STEPONAVIČIUS Jurgis gimė 1938 m. gegužės 18 d. Kaune. 1962 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus statybininko kvalifikaciją. 1962 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje technikos skyriaus vyresniuoju inžinieriumi. 1963 m. paskirtas mechaninių remonto dirbtuvių meistru, po kelių mėnesių – dirbtuvių viršininko pavaduotoju. 1964–1994 m. buvo kapitalinės statybos skyriaus viršininkas. Nuo 1994 m. iki šiol – tobulinimo baro vyr. specialistas statybos klausimais. Apdovanotas LR Vyriausybės padėkos raštu.

Jurgis Steponavičius

STIGA Raimondas Valentinas gimė 1959 m. spalio 29 d. Kaune. 1977 m. baigė Kauno 18-ąją vidurinę mokyklą. 1977–1982 m. mokėsi Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultete. 1982 m. jį baigė ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. 1983 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto neakivaizdinį skyrių, Inžinerinės ekonomikos fakultetą. Vilniaus termofikacinėje elektrinėje pradėjo dirbti 1982 m. elektros cecho inžinieriumi. 1983 metais paskirtas šio cecho pamainos viršininku. Dalyvavo montuojant ir paleidžiant abu Vilniaus 3-iosios elektrinės energetinius blokus. 1992 m., išlaikęs egzaminus, pradėjo dirbti elektrinės pamainos viršininku. 1995 m. paskirtas elektrinės technikos direktoriaus pavaduotoju eksploatavimui. 2002 m. gegužės 31 d. paskirtas Vilniaus elektrinės direktoriaus pavaduotoju gamybai. Nuo 2003 m. rugsėjo 1 d. yra UAB „Vilniaus energija“ gamybos direktorius.

Raimondas
Valentinas Stiga

Stasys Stirbys

STIRBYS Stasys gimė 1952 m. birželio 26 d. Šiuraičių k., Klaipėdos r., valstiečių šeimoje. 1967 m. baigė Klaipėdos aštuonmetę, o 1970 m. – Šilutės r. Švėkšnos vidurinę mokyklą. 1975 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1975 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose, Gargždų elektros tinklų skyriuje, meistru. 1976 m. skiriamas vadovaujančiuoju skyriaus dispečeriu, 1992 m. – skyriaus viršininko pavaduotoju. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas.

Adomas Romas
Stonys

STONYS Adomas Romas gimė 1945 m. lapkričio 1 d. Purmalių k., Klaipėdos vls. ir aps. 1952–1963 m. mokėsi Skuodo vidurinėje mokykloje. 1968 m. baigė Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakulteto šaldymo ir kompresorinių stočių specialybę ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1968–1988 m. dirbo LEEV Gamybinėje termofikacijos valdyboje inžinieriumi, vyresniuoju inžinieriumi, tarnybos viršininku ir vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju. 1988–1994 m. buvo LEEV termofikacijos tarnybos viršininkas ir direktoriaus pavaduotojas gamybai, 1994–2001 m. – AB „Lietuvos dujos“ firmos Suskystintos dujos direktorius, 2001–2002 m. – šios firmos generalinis direktorius. Nuo 2002 m. iki šiol – UAB „Metano dujų sistemos“ direktorius. Už gerą darbą ne kartą premijuotas ir apdovanotas garbės raštais.

Petras Strolia

STROLIA Petras gimė 1929 m. gruodžio 24 d. Nagurkiškių k., Anykščių vls., Utenos aps., ūkininkų šeimoje. 1937 m. pradėjo mokytis Vaišviliškių pradžios mokykloje. 1949 m. baigė Anykščių gimnaziją ir vienus metus mokytojavo Didžiakaimio pradžios mokykloje. 1950–1953 m. tarnavo kariuomenėje. 1953–1958 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete, kurį baigęs įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Nuo 1959 iki 1992 m. dirbo Vyriausiojoje energetikos ir elektrifikavimo valdyboje; čia ėjo įvairias pareigas. Dabar pensininkas.

Vladas Stukas

STUKAS Vladas gimė 1920 m. gegužės 18 d. Kuosėnų k., Kupiškio vls., Panevėžio aps., ūkininkų šeimoje. 1940 m. baigė Panevėžio gimnaziją ir įstojo į Kauno VD universitetą, Technikos fakultetą. Studijas universitete baigė 1947 m. ir įgijo inžinieriaus energetiko specialybę. 1947–1948 m. dirbo Kauno energetikos rajono inžinieriumi konstruktoriumi, 1948–1950 m. – Petrašiūnų elektrinės vyresniuoju inžinieriumi, 1950–1953 m. – kapitalinės statybos skyriaus viršininku, 1953–1956 m. – eksploatavimo skyriaus viršininku, 1956–1958 m. – Kauno HE vyriausiuoju inžinieriumi, 1958–1960 m. – šios HE direktoriumi. 1960 m. atleistas iš Kauno HE direktoriaus pareigų ir pašalintas iš partijos dėl to, kad 1941 m. buvo Lietuvos aktyvistų fronto (LAF) narys. Nors 1960–1965 m. buvo priimtas į Lietuvos elektrinę katilų cecho viršininku, bet „nešvari“ praeitis vis užkliūdavo. Pagaliau, užtartas savo buvusio mokinio A. Stumbro, buvo paskirtas jo pavaduotoju (1969–1985). Dėstė Kauno politechnikos institute. Buvo aukštos kvalifikacijos specialistas, geras darbo organizatorius.

Susirgęs 1985 m. rugsėjo 30 d. išėjo į pensiją. Mirė pakirstas sunkios ligos 1992 m. lapkričio 30 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

STUMBRAS Algirdas gimė 1927 m. rugsėjo 24 d. Kaune. 1946 m. baigė Kauno politechnikumo elektrotechnikos skyrių ir įstojo į Kauno politechnikos institutą, kur mokėsi iki 1951 m. Tėvams persikėlus į Vilnių, toliau mokslus tęsė Maskvos sąjunginiame politechnikos institute neakivaizdiniame skyriuje, kurį baigė 1954 m. ir įgijo inžinieriaus energetiko specialybę. Darbinė veikla: 1944 m. gruodžio mėn. paskirtas Kauno elektros tinklų elektromonteriu, 1946 m. – dispečeriu. 1948–1951 m. dirbo Petrašiūnų elektrinės inžinieriumi, 1951–1954 m. – Lietuvos energijos valdybos centrinės dispečerių tarnybos dispečeriu, 1954–1957 m. – vyriausiuoju dispečeriu, 1957–1958 m. – Vilniaus elektros tinklų direktoriumi, 1958–1963 m. – Liaudies ūkio tarybos Energetikos ūkio valdybos viršininko pavaduotoju, 1963–1971 m. – Vyriausiosios energetikos ir elektrifikavimo valdybos viršininko pavaduotoju, 1971–1990 m. – Lietuvos energetikos ir elektrifikavimo gamybinio

Algirdas Stumbras

susivienijimo viršininko pirmuoju pavaduotoju – vyriausiuoju inžinieriumi, 1990–1992 m. – „Lietuvos energijos“ generalinio direktoriaus pirmuoju pavaduotoju – vyriausiuoju inžinieriumi, 1993–2000 m. – LE vadovujančiuoju inžinieriumi, 1993–1997 m. – valstybės konsultantu energetikos klausimais, 1993–2000 m. – Lietuvos pramonininkų konfederacijos ekspertu konsultantu. A. Stumbras buvo pirmosiose Lietuvos energetikos sistemos kūrimo pozicijose, visada aktyviai gynė pažangias energetikos mokslo naujoves. Nuo 1967 m. yra Lietuvos energetikų mokslo ir technikos draugijos pirmininkas, 1965 m. jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas. Už nuopelnus darbe apdovanotas dviem Darbo raudonosios vėliavos ordinais.

Bronius Stundys

STUNDYS Bronius gimė 1928 m. vasario 24 d. Mišniūnų k., Šešuolėlių vls., Ukmergės aps. Baigęs pradžios mokyklos 6 skyrius, toliau mokėsi Ukmergės ir Vilniaus gimnazijose. Kadangi pokario metais tėvams buvo sunku paremti sūnų, 1945 m. ėmė dirbti įvairiose įstaigose Vilniuje. Kartu tęsė ir mokslą. 1950 m. baigė Vilniaus politechnikumą ir įgijo statybos techniko specialybę. Nuo 1950 iki 1959 m. dirbo Komunalinio ūkio ministerijoje. Dirbdamas 1958 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Vilniaus filialo vakarinį skyrių. Jį baigęs 1962 m. gavo inžinieriaus statybininko diplomą. Lietuvos energetikos sistemoje dirba nuo 1959 m. Pirmiausia buvo VEEV kapitalinės statybos skyriaus inžinierius, vėliau skyriaus viršininko pavaduotojas, nuo 1979 m. – pastatų ir statinių eksploatavimo tarnybos viršininkas. Pagaliau tapo valdybos socialinių klausimų grupės darbuotojas, o nuo 1993 m. dirba apsaugos padalinyje.

Savo darbo Energetikos sistemoje metu daug jėgų bei energijos atidavė gyvenamųjų namų ir poilsio bazių statybos plėtrai.

SUNKLODAS Petras Vytautas gimė 1946 m. kovo 18 d. Anykščiuose. Baigęs politechnikumą, nuo 1966 m. rugsėjo 6 d. pradėjo dirbti Vilniaus elektros tinklų technikos tarnyboje techniku. 1969 m. gruodžio 24 d. paskirtas izoliacijos tarnybos meistru, vėliau čia tapo inžinieriumi, vyresniuoju inžinieriumi. Dirbdamas mokėsi ir 1980 m. baigė Vilniaus inžinerinį staty-

Petras Vytautas
Sunklodas

bos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1981 m. balandžio 15 d. paskirtas izoliacijos tarnybos viršininku. 1995 m. kovo 1 d., sujungus izoliacijos tarnybą ir remonto cechą į įrengimų remonto tarnybą, jis skiriamas šios tarnybos viršininku. V. Sunklodas sumanus specialistas, geras organizatorius, racionalizatorius, daug energijos atiduoda visuomenei veiklai. Nuo 1989 m. buvo Vilniaus elektros tinklų profsąjungos komiteto pirmininkas. 1992 m. įkūrus Lietuvos energetikos sistemos profesinių sąjungų susivienijimą, sėkmingai jam vadovavo. Šiuo metu dirba AB Rytų skirstomųjų tinklų elektros tinklo paslaugų filiale gamybos direktoriumi.

SURVUTAS Stanislavas gimė 1948 m. liepos 6 d. Platumų k., Švenčionėlių vls., Švenčionių aps. 1955 m. pradėjo lankyti Švenčionėlių 1-ąją vidurinę mokyklą, ją baigė 1966 m. Tais pačiais metais pradėjo mokytis Kauno politechnikos instituto Vilniaus filiale, kuris vėliau buvo perorganizuotas į Vilniaus inžinerinį statybos institutą. 1971 m. baigė šio instituto statybos ekonomikos ir organizavimo specialybės studijas ir įgijo inžinieriaus ekonomisto kvalifikaciją. 1971 m. pradėjo dirbti inžinieriumi Statybos darbų technologijos ir organizavimo treste. 1977–1979 m. dirbo vyresniuoju inžinieriumi Vilniaus statybos ir montavimo tresto gamybos skyriuje. Nuo 1979 m. rugpjūčio mėn. pradėjo dirbti Lietuvos energetikos sistemoje – Gamybinėje termofikacijos valdyboje, kapitalinės statybos skyriuje. 1988 m. perkeltas į VEEV kapitalinės statybos skyrių, 1996 m. paskirtas ūkio skyriaus viršininku, 2002 m. – turto valdymo skyriaus viršininku.

Stanislavas Survutas

SUSMARAS Vytautas gimė 1930 m. birželio 1 d. Galintėnų k., Merkinės vls., Alytaus aps. 1941 m. baigė Galintėnų pradinę mokyklą, 1949 m. – Alytaus gimnaziją, 1954 m. – Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultetą ir įgijo pramonės šiluminės energetikos specialybės inžinieriaus kvalifikaciją. Baigęs institutą paskirtas dirbti Slavianogorsko miesto (Ukraina) aliejaus ir riebalų kombinate. Čia dirbo iki 1970 m. vyresniuoju šilumininku, vyriausiuoju mechaniku. 1970 m. grįžo į Lietuvą. Dirbo Komunalinio ūkio ministerijoje įvairiuose sky-

Vytautas Susmaras

riuose, kur buvo sprendžiami komunalinio šilumos ūkio eksploatavimo ir plėtros klausimai. 1984–1988 m. skiriamas Lietuvos gamybinio šilumos tiekimo įmonių susivienijimo, vėliau pavadinto valstybine įmone „Šiluma“, vyriausiuoju inžinieriumi. Iki 2001 m. dirbo Vilniaus šilumos tinkluose ir Lietuvos šilumos tiekėjų asociacijoje. Nuo 2001 m. pensininkas.

Algirdas Svylas

SVYLAS Algirdas gimė 1921 m. birželio 9 d. Kaune. 1951 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1944–1962 m. dirbo Petrašiūnų VRE. 1962 m. perkeltas į Lietuvos elektrinę gamybos ir technikos skyriaus viršininku. 1963–1975 m. buvo gamybos ir technikos skyriaus viršininko pavaduotojas. 1975–1986 m. – tobulinimo ir kontrolės tarnybos elektrinės įrengimų vyriausiasis specialistas. 1986 m. perkeltas į Kauno TE. Apdovanotas LR Seimo padėkos raštu.

Mirė 2003 m. gegužės 30 d. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

ŠABLINSKAS Gintautas gimė 1950 m. vasario 5 d. Vėdarių k., Zarasų r., valstiečių šeimoje. 1956–1964 m. mokėsi Šniukštų aštuonmetėje mokykloje. 1967 m. baigė Zarasų vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį baigė 1972 m. Paskyrimą gavo į Rėkyvos VRE, kur iki 1977 m. dirbo ŠT meistru. 1977–1983 m. buvo Rėkyvos VRE abonentų tarnybos viršininkas, 1983–1990 m. – Šiaulių ŠT šilumos inspekcijos viršininkas, 1990–2001 m. Šiaulių ŠT gamybos ir technikos skyriaus viršininkas. Nuo 2001 m. iki šiol yra AB „Šiaulių energija“ komercijos direktorius. Už pasižymėjimą darbe apdovanotas medaliu.

Gintautas Šablinskas

ŠADUIKIS Vilius gimė 1940 m. lapkričio 10 d. Audronių k., Obelių vls., Rokiškio aps. 1946–1951 m. mokėsi Obelių gimnazijoje, 1952–1954 m. – Vilniaus 1-ojoje berniukų vidurinėje mokykloje, 1954–1957 m. – Kauno 2-ojoje vidurinėje mokykloje. 1962 m. baigė Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakulteto suvirinimo įrengimų ir technologijos specialybę ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Pagal paskyrimą nuo 1962 m. darbą pradėjo Liaudies ūkio tarybos mechanizacijos ir automatizacijos projektavimo ir konstravimo biuro vyresniuoju inžinieriumi. Nuo 1965 iki 1976 m. dirbo Pramonės montavimo treste: darbų vykdytoju, vyresniuoju darbų vykdytoju, valdybos viršininko pavaduotoju, valdybos vyriausiuoju inžinieriumi. 1976–2002 m. dirbo Vilniaus šilumos tinkluose direktoriaus pavaduotoju.

V. Šaduikis geras organizatorius, sumanus vadovas. Ilgametis įmonės sporto komiteto pirmininkas, 1979–1993 m. Lietuvos alpinizmo federacijos prezidentas. Nuo studentišku metų visas vasaras skirdavo kalnams, daugkartinis Lietuvos ir

Vilius Šaduikis

Baltijos šalių čempionas. Dalyvavo įveikiant neįkoptas viršūnes, kurios buvo pavadintos M. K. Čiurlionio, K. Donelaičio ir Lietuvos (1964), Vilniaus (1973), M. Mažvydo ir Vilniaus universiteto (1979) vardais. Knygų „Kalnai lieka rymoti“ (1970) ir „Kalnų takais“ (1981) bendraautoris, daugelio straipsnių sporto ir energetikos klausimais autorius. 1992 m. organizavo pirmąją ekspediciją į Everestą Himalajuose. Dabar – Lietuvos energetikos muziejaus direktorius.

Antanas Šakalys

ŠAKALYS Antanas gimė 1929 m. sausio 1 d. Antazavės mstl., Zarasų aps., mažžemių valstiečių šeimoje. 1942 m. baigė Antazavės pradžios mokyklos 6 skyrius, 1948 m. Dusetų gimnaziją, 1953 m. Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą. Klaipėdos elektros tinkluose pradėjo dirbti 1958 m. birželio 25 d. gamybos ir technikos skyriaus viršininku. 1973 m. skiriamas Klaipėdos ET direktoriumi. 1997 m. išėjo į pensiją. Apdovanotas Garbės ženklo ordinu, medaliu už šaunų darbą, dviem energetikos ir elektrifikacijos žymūno ženklais, įvairių institucijų garbės raštais.

Algis Šakėnas

ŠAKĖNAS Algis gimė 1935 m. birželio 1 d. Kaune, Lietuvos kariuomenės majoro ir mokytojos šeimoje. Tėvas, sovietams okupavus Lietuvą, 1941 m. birželio mėn. su kitais Lietuvos karininkais buvo suimtas ir išvežtas į Norilsko lagerius, kur iškalėjo iki 1947 m. vasario 6 d. Be abejo, dėl šios priežasties Algio Šakėno vaikystė buvo sunki, nors vėliau tėvas buvo reabilituotas. Į pradžios mokyklą įstojo 1942 m. Vidurinę baigė Kaune 1953 m. ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą, kurį baigė 1958 m. Gavo paskyrimą dirbti Energetikos ūkio valdybos relinės apsaugos, automatikos ir elektros matavimų tarnybos inžinieriumi, po poros metų tapo šios tarnybos vyresnioju inžinieriumi. 1962 m. paskirtas Vyriausiosios energetikos ir elektrifikavimo valdybos centrinės dispečerinės ir technologijos įrenginių valdymo tarnybos viršininko pavaduotoju.

Buvo aktyvus visuomenininkas. 1992 m. kovo 12 d. Rytų Lietuvos Sandraugos Vilniaus m. skyriaus steigiamajame susirinkime Mokytojų namuose išrinktas šios Sandraugos pirmi-

ninku. Iki pat mirties dirbo Energetikos sistemos ryšių ir automatikos tarnybos viršininku. Mirė staiga 1996 m. balandžio 26 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

ŠAPALAS Jurgis gimė 1934 m. gruodžio 16 d. Šakių mieste. 1958 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1958–1962 m. dirbo Rokiškio „Nemuno“ fabrike vyresnioju mechaniku. 1962–1964 m. buvo Lietuvos elektrinės technikos skyriaus vyresnysis inžinierius, 1964–1975 m. – gamybos ir technikos skyriaus režimo vyresnysis inžinierius, 1975–1996 m. – tobulinimo ir kontrolės tarnybos katilų įrengimų vyriausiasis specialistas. Nuo 1996 m. iki šiol – tobulinimo baro katilų įrengimų vyriausiasis specialistas. Apdovanotas LR Seimo padėka.

Jurgis Šapalas

ŠČIUPOKAS Petras gimė 1919 m. lapkričio 23 d. Padvaikių k., Kuršėnų vls., Šiaulių aps., valstiečių šeimoje. 1942 m. baigė Šiaulių amatų mokyklą. 1944–1946 m. dirbo Šiaulių energijos rajone vyresnioju techniku. 1946 m. įstojo ir 1951 m. baigė Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Nuo 1951 m. Petrašiūnų elektrinės eksploatacijos derinimo skyriuje ėjo techniko konstruktoriaus pareigas, vėliau dirbo elektrinės saugumo technikos ir kadru rengimo inspektoriumi, nuo 1957 m. – katilų cecho viršininko pavaduotoju, cecho viršininku, nuo 1968 m. skiriamas katilų ir turbinų cecho viršininku. 1975 m. išėjo į pensiją. Šiuo metu dirba Apželdinimo treste.

Petras Ščiupokas

ŠEIMYS Albinas Kazimieras gimė 1939 m. gruodžio 18 d. Daukšių k., Igliaukos vls., Marijampolės aps., ūkininkų šeimoje. 1958 m. baigė Marijampolės J. Jablonskio vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikumą, kurį baigęs 1961 m. pradėjo dirbti Kauno statybos ir montavimo valdyboje darbų vykdytoju. Nuo 1962 iki 1966 m. dirbo Klaipėdos statybos ir montavimo valdyboje darbų vykdytoju. 1966 m. perkeltas į Kapsuko (Marijampolės) mechanizuotąją koloną vyriausioju inžinieriumi. 1973 m. įstojo į Vilniaus universitetą, kurį baigė 1978 m. ir įgijo ekonomisto specialybę. Nuo 1977 iki 1983 m.

Albinas Kazimieras Šeimys

dirbo Klaipėdos mechanizuotosios kolonos vyriausioju inžinieriumi. 1983–1993 m. – šios įmonės viršininkas. Įmonę privatizavus, nuo 1993 iki 1997 m. dirbo AB „Klaipėdos energetika“ generaliniu direktoriumi. 2000 m. išėjo į pensiją.

Vincas Šešelgis

ŠEŠELGIS Vincas gimė 1925 m. spalio 1 d. Šiaulių mieste, darbininko šeimoje. 1934–1938 m. lankė pradžios mokyklą, 1939–1972 m. vidurinę amatų mokyklą, elektrotechnikos skyrių. 1942 m. pradėjo dirbti Šiaulių aerodrome elektromontieriu, 1944 m. – Šiaulių ET dispečeriu. 1963–1966 m. mokėsi Šiaulių politechnikume ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1967 m. paskirtas centrinės dispečerių tarnybos dispečeriu. 1985 m. tapo 330 kV pastotę aptarnaujančiu 6-os kategorijos elektromonteriu. 1995 m. išėjo į pensiją. Už gerą darbą apdovanotas Lietuvos VGEEV garbės raštu.

Tėvo pėdomis seka sūnus Ričardas, įgijęs techniko elektriko kvalifikaciją.

Viktoras Ševaldinas

ŠEVALDINAS (Ševaldin) Viktoras gimė 1948 m. gruodžio 29 d. Kinešmos mieste, Ivanovo sr., Rusijoje, darbininko ir tarnautojos šeimoje. 1966 m. baigė Kinešmos vidurinę mokyklą, 1971 m. – Ivanovo energetikos institutą ir įgijo inžinieriaus šilumos energetiko kvalifikaciją. Iki 1982 m. dirbo Leningrado atominėje elektrinėje inžinieriumi, cecho pamainos viršininku, vyr. inžinieriumi, elektrinės pamainos viršininku. Nuo 1982 m. perkeltas į Ignalinos atominę elektrinę. Čia buvo pamainos viršininkas, vėliau vyr. pamainos viršininkas, vyriausiojo inžinieriaus pavaduotojas, generalinis direktorius. Pasitaršias pareigas eina iki šiol.

Vaclovas Šiaučiuonas

ŠIAUČIŪNAS Vaclovas gimė 1928 m. rugsėjo 9 d. Panevėžyje, darbininkų šeimoje. 1936–1948 m. mokėsi Panevėžio berniukų gimnazijoje, 1948–1953 m. – Kauno universitete, Technologijos fakultete, kurį baigęs įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1953–1963 m. dirbo Durpių pramonės trešte vyriausioju inžinieriumi. Nuo 1963 m. dirbo Panevėžio šilumos tinkluose: 1963–1992 m. direktoriumi, 1992–1997 m. kapitalinės statybos skyriaus inžinieriumi. Už gerą darbą apdovano-

tas 3 medaliais, 10 padėkos raštų, 1983 m. jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

Mirė 1997 m. Palaidotas Panevėžio kapinėse.

ŠIDLAUSKAS Stasys gimė 1937 m. sausio 26 d. Ceikinių k., Daugėlišio vls., Švenčionių aps. Į pradžios mokyklą įstojo 1944 m. 1956 m. baigė Švenčionių vidurinę mokyklą ir įstojo į Vilniaus pedagoginio instituto Fizikos ir gamybos pagrindų fakultetą, kurį baigė 1961 m. Po dvejų metų – 1963 m. – tobulinosi Maskvos M. Lomonosovo universiteto Chemijos fakulteto surengtuose darbo su radioaktyviosiomis medžiagomis kursuose. 1963–1966 m. dirbo Liaudies ūkio tarybos Centriname projektavimo ir konstravimo biure, montavo įvairiose Lietuvos įmonėse radioizotopinės kontrolės prietaisus. Nuo 1966 m. vasario 15 d. priimtas dirbti į Energetikos ir elektrifikavimo valdybos centrinę šiluminių matavimų, derinimų ir automatikos tarnybą vyresniuoju inžinieriumi. Vėliau įkurtoje metalų ir suvirinimo tarnyboje vadovavo defektoskopijos darbų grupei. 21-erius metus, iki paskutinės gyvenimo dienos, Stasys Šidlauskas dirbo ir vadovavo defektoskopijos darbams energetikos sistemoje, dalyvavo montuojant ir paleidžiant Lietuvos, Kauno, Mažeikių, Vilniaus elektrines. Daug jėgų skyrė defektoskopininkų ir suvirintojų mokymui. Jis buvo draugiškas, nuoširdus bendradarbiams, mėgo subtilų humorą, buvo visiems reikalingas patarėjas.

Mirė pakirstas sunkios ligos 1987 m. balandžio 6 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

ŠIDLAUSKAS Vytautas gimė 1946 m. rugsėjo 13 d. Panevėžyje, darbininkų šeimoje. 1954–1965 m. mokėsi Panevėžio 5-ojoje vidurinėje mokykloje. 1965–1968 m. tarnavo kariuomenėje. Nuo 1968 m. dirbo Panevėžio šilumos tinkluose: 1968–1973 m. automatikos tarnyboje šaltkalviu, 1973–1975 m. šioje tarnyboje inžinieriumi, vyresniuoju inžinieriumi. Kartu 1970–1976 m. studijavo Kauno politechnikos institute ir įgijo inžinieriaus kvalifikaciją. 1975–1976 m. buvo Panevėžio 1-osios rajoninės katilinės viršininkas, 1976–1983 m. – įmonės direktoriaus pavaduotojas, 1983–1992 m. – vyriausiasis inžinierius,

Stasys Šidlauskas

Vytautas Šidlauskas

1992–1997 m. – direktorius ir valdybos pirmininkas, nuo 1997 m. – generalinis direktorius ir valdybos pirmininkas. Dalyvauja visuomeninėje veikloje: yra Panevėžio prekybos ir amatų rūmų viceprezidentas, Lietuvos šilumos tiekėjų asociacijos tarybos narys, Šilumos tarybos prie Ūkio ministerijos narys, Panevėžio „Rotary“ klubo narys. Už gerą darbą apdovanotas devyniais įvairių institucijų padėkos raštais, taip pat LR Prezidento padėkos raštu ir LR Seimo pirmininko padėkos raštu.

Juozas Šileika

ŠILEIKA Juozas gimė 1917 m. gegužės 17 d. Vabalninko mstl., Biržų aps. Baigęs pradžios mokyklą 1933 m. pradėjo savo darbinę veiklą. 1941 m. birželio 1 d. priimtas į Šiaulių energijos tiekimo rajoną meistru. Vėliau perkeltas į Klaipėdos energijos tiekimo rajoną inžinieriumi. 1958–1986 m. dirbo Klaipėdos VRE: iš pradžių – šiluminės laboratorijos meistru, vėliau poilsio bazės „Energetikas“ viršininku. Jis daug prisidėjo prie šios bazės iškėlimo iš Nidos ir įkurdinimo Šventojeje, kai, atsižvelgiant į gamtos saugos specialistų reikalavimus, 1961 m. buvo numatyta sumažinti poilsiautojų srautus į Kuršių nerijos zoną. J. Šileika mirė 1998 m.

Rimantas Šilkinis

ŠILKINIS Rimantas gimė 1951 m. vasario 5 d. Kaune. 1958–1969 m. mokėsi Kauno 7-ojoje vidurinėje mokykloje, 1969–1974 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete šiluminės energetikos specialybę. Baigęs įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Nuo 1974 m. dirba Kauno šilumos tinkluose: 1974–1975 m. gamybinėje remonto tarnyboje meistru, 1975–1978 m. 3-iosios rajoninės katilinės meistru, 1978–1994 m. 2-osios ir 3-iosios rajoninių katilinių viršininku. 1994–1998 m. buvo katilinių ūkio tarnybos viršininkas. Nuo 1998 m. – Kauno šilumos tinklų direktoriaus pavaduotojas.

ŠIMANSKIS Stasys gimė 1914 m. rugpjūčio 15 (22) d. Kišiniove, Moldavijoje. Jo tėvas Antanas buvo gimnazijos mokytojas, 1863 m. Sibiro tremtinio sūnus, motina Vanda Aleknavičiūtė – 1863 m. sukilimo dalyvių duktė. Pirmiausiai mokėsi namie ir puikiai išmoko lenkų, rusų, vokiečių ir prancūzų

kalbas. Baigęs pradžios mokyklą, mokėsi Šiaulių berniukų gimnazijoje (1926–1934) ir Kauno Vytauto Didžiojo universitete, kurį baigė 1943 m. ir įgijo elektrotechnikos inžinieriaus specialybę. 1943–1945 m. dirbo Tauragės rajoninėje elektrinėje vyresniu techniku, inžinieriumi, vyriausiu inžinieriumi. 1945 m. rudenį pradėjo dirbti Valstybinėje plano komisijoje vyr. inžinieriumi. Čia dirbo iki 1952 m., kada buvo perkeltas į Lietuvos vyriausiąją energetikos valdybą. Nuo 1953 m. iki pensijos dirbo įvairiuose saugumo technikos skyriuose, buvo saugumo technikos ir kovos su avarijomis tarnybos viršininkas. Vertė iš rusų kalbos įvairias taisyklių knygas.

Stasys Šimanskis mirė 1985 m. gegužės 6 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

Žmona Stasė Šimanskienė (Vaičiulytė) išdirbo energetikos sistemoje 27 metus. Energetikos srityje dirbo ir jaunesnysis sūnus Rimantas – per 10 metų, marti – per 20 metų, vyresnysis sūnus Dainius tebedirba iki šiol.

ŠIMKEVIČIUS Petras gimė 1933 m. rugpjūčio 28 d. Plungėje, Telšių aps., ūkininkų šeimoje. 1953 m. baigė Plungės vidurinę mokyklą, 1958 m. – Kauno politechnikos institutą. Kaip jaunas specialistas buvo pasiūstas į Klaipėdos elektros tinklus inžinieriumi. 1963 m. skiriamas Klaipėdos miesto elektros tinklų skyriaus viršininku. 1999 m. gruodžio 31 d. išėjo į pensiją. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas įvairiais apdovanojimais.

ŠIMKŪNAS Simonas gimė 1930 m. sausio 19 d. Liebdegėnų k., Anykščių vls., Utenos aps., ūkininkų šeimoje. Mokėsi Anykščių vidurinėje mokykloje, paskui Kauno politechnikume. Besimokydamas dirbo Petrašiūnų elektrinės valdymo pulte budinčiuoju monteriu. 1956 m. Minske baigė Baltarusijos politechnikos instituto Energetikos fakultetą ir įgijo inžinieriaus energetiko specialybę. 1957 m. paskirtas į Vilniaus elektrinę inžinieriumi. 1960–1965 m. buvo Lietuvos Ministrų Tarybos referentas energetikos klausimais, nuo 1965 m. – Elektros tiekimo linijų statybos ir montavimo valdybos viršininkas. 1986 m. paskirtas Energetikos tresto valdytoju. Nuo 1992 m. dirba bendros Lietuvos-

Stasys Šimanskis

Petras Šimkevičius

Simonas Šimkūnas

Lenkijos įmonės generaliniu direktoriumi. Už nuopelnus Lietuvos energetikai jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas, jis apdovanotas Garbės ženklo ordinu.

Studijų metu buvo Baltarusijos imtynių rinktinės narys, ne kartą gynė šios šalies garbę įvairiose varžybose. S. Šimkūnas daugkartinis sunkaus svorio imtynių Lietuvos čempionas, sporto meistras, ne kartą buvo išrinktas Lietuvos imtynių federacijos pirmininku.

Jonas Vladas Šimkus

ŠIMKUS Jonas Vladas gimė 1915 m. rugpjūčio 20 d. Latvijoje, Rygoje. Tėvas – Panevėžio geležinkelio stoties kasininkas, motina – mokytoja. Mokėsi Panevėžio berniukų gimnazijoje, ją baigė 1933 m. 1944 m. baigė Kauno universiteto Cheminės technologijos fakultetą ir įgijo inžinieriaus chemiko technologo specialybę. Nuo 1948 m. vasario 9 d. iki 1959 m. rugpjūčio 1 d. dirbo Kauno energetikos rajono Petrašiūnų šiluminėje elektrinėje chemijos cecho viršininku. 1959 m. persikėlė į Vilnių ir iki 1961 m. birželio 1 d. dirbo Energetikos ūkio valdyboje šiluminės tarnybos vyresniuju inžinieriumi. Nuo 1961 m. birželio 1 d. iki 1975 m. rugpjūčio 20 d. – VGEEV chemijos tarnybos viršininkas.

Mirė staiga 1986 m. balandžio 4 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

Pranas Šimkus

ŠIMKUS Pranas gimė 1921 m. spalio 27 d. Tarailių k., Tauragės vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. 1928–1932 m. mokėsi pradinėje mokykloje, 1932–1940 m. – Tauragės gimnazijoje. 1940–1947 m. studijavo Kauno universiteto Technologijos fakultete ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1948 m. pradėjo dirbti Tauragės pramonės kombinato vyriausiuju inžinieriumi. 1949 m. paskirtas Šiaulių elektros tinklų skyriaus viršininku, 1957 m. – aukštosios įtampos skyriaus viršininku, 1962 m. – gamybos ir technikos tarnybos viršininku, 1974 m. – centrinės dispečerių tarnybos vyresniuju inžinieriumi. 1992 m. kovo 31 d. išėjo į pensiją.

Jis buvo pirmasis diplomuotas inžinierius Šiaulių ET. Labai kruopštus, darbštus ir pareigingas darbuotojas. Daug pasidarbavo statant 10 kV gelžbetonines atramas, rūpinosi jų

apsauga nuo ledonešio. Apdovanotas energetikos ir elektrifikacijos žymūno ženklu, Lietuvos VGEEV garbės raštu.

ŠIOŽINYS Juozas gimė 1941 m. sausio 7 d. Utenos mieste. 1960–1965 m. dirbo Lentvario statybos valdyboje inžinieriumi. 1965 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje kapitalinės statybos skyriaus vyresniuju inžinieriumi. 1970 m. paskirtas LE statybos ir remonto cecho viršininko pavaduotoju. Dirbdamas kartu mokėsi Kauno politechnikos institute, kurį baigė 1972 m. ir įgijo inžinieriaus statybininko kvalifikaciją. 1977–2000 m. buvo remonto ir statybos baro viršininkas. Nuo 2000 m. – statinių priežiūros ir eksploataavimo tarnybos viršininkas.

Juozas Šiožinys

ŠKĖMA Romualdas gimė 1947 m. birželio 3 d. Kaune. 1964 m. baigė Kauno 7-ąją vidurinę mokyklą. 1964–1969 m. mokėsi Kauno politechnikos institute, kurį baigęs įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1969 m. pradėjo dirbti Kauno pieno kombinate vyr. energetiko pavaduotoju. Nuo 1972 m. dirbo Fizikinių ir techninių energetikos problemų institute. 1973–1977 m. studijavo šio instituto aspirantūroje, 1978 m. apgynė technikos mokslų daktaro disertaciją ir toliau tęsė mokslinę veiklą kaip vyresnysis mokslinis bendradarbis. Nuo 1992 m. iki šiol yra direktoriaus pavaduotojas mokslui Lietuvos energetikos institute ir Efektyvaus energijos naudojimo tyrimų ir informacijos centro vadovas. Yra paskelbęs daugiau kaip 140 mokslinių publikacijų įvairiuose Lietuvos bei užsienio mokslo leidiniuose, daręs pranešimų įvairiose tarptautinėse konferencijose. Už ilgametį ir labai gerą darbą sprendžiant Lietuvos energetikos problemas yra apdovanotas LR Ūkio ministerijos padėkos raštu, o už aktyvų dalyvavimą vadovaujant bei vykdant tarptautinius mokslinius projektus apdovanotas Europos Sąjungos padėkos raštu.

Romualdas Škėma

ŠKIRPA Kazys gimė 1933 m. sausio 12 d. Namajūnų k., Sałočių vls., Biržų aps., ūkininkų šeimoje. 1948 m. su tėvais okupantų buvo ištremtas į Sibirą, Čeremchovą, kur buvo akmens anglių kasyklos. 1948–1951 m. buvo Čeremchovo šachtos Nr. 5 paviršiaus komplekso darbuotojas, 1951–1961 m. –

Kazys Škirpa

šios šachtos požeminių darbų montuotojas šaltkalvis elektrikas. Kartu mokėsi Čeremchovo vakarinėje vidurinėje mokykloje, kurią baigė 1961 m. ir įstojo į Irkutsko politechnikos institutą. Jį baigė 1966 m. ir įgijo kalnakasybos inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją. Baigęs studijas buvo paliktas šiame institute vyresniuoju dėstytoju. Čia dirbo iki 1980 m. Paskui grįžo į Lietuvą ir ėmė dirbti Mažeikių TE: 1980–1982 m. elektros cecho meistras, 1982–1985 m. – elektros cecho laboratorijos viršininkas, 1985–1986 m. – elektros cecho vyr. meistras, 1986–1990 m. – elektros cecho vyresniuoju inžinieriumi, 1990–2000 m. – vyresniuoju meistras.

R. Škirpa Irkutsko politechnikos institute kartu su bendraautorais yra parašęs 22 straipsnius elektros saugos klausimais; Mažeikių elektrinėje pateikęs 9 racionalizacinius pasiūlymus. Už puikų darbą yra gavęs 16 garbės raštų.

Jonas Šlaičiūnas

ŠLAIČIŪNAS Jonas gimė 1949 m. sausio 1 d. Grendavės k., Onušio vls., Trakų aps. 1968 m. baigė Vilniaus politechnikumą. 1968 m. pradėjo dirbti Vilniaus ET filialo – Trakų rajono elektros tinkluose techniku, po kelių mėnesių buvo pašauktas į kariuomenę. 1970 m. grįžęs iš armijos vėl ėmė dirbti Trakų rajono elektros tinkluose elektromonteriu. 1972–1973 m. dirbo Kauno elektros tinkluose meistras, 1973–1983 m. – Trakų rajono elektros tinkluose meistras, vyr. meistras. Kartu mokėsi Lietuvos žemės ūkio akademijoje, kurią 1986 m. baigė ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1983–2002 m. buvo Trakų rajono elektros tinklų viršininkas. Nuo 2002 m. iki šiol – Rytų skirstomųjų tinklų akcinės bendrovės filialo – Vilniaus elektros tinklai direktorius.

Vytis Šlekys

ŠLEKYS Vytis gimė 1929 m. Biržuose. 1949 m. baigė Biržų gimnaziją, 1954 m. – Kauno politechnikos instituto Hidrotechnikos fakultetą ir įgijo inžinieriaus hidrotechniko kvalifikaciją. Nuo 1954 m. dirbo Anykščių statybos ir montavimo valdyboje darbų vykdytoju, vėliau – vyriausiuoju inžinieriumi. Dalyvavo atstatant komunalinę energetiką. Statė Antalieptės, Gandingos, Baltosios Ančios hidroelektrines, Nevėžio upės apvandeninimo sistemą ir kitus energetikos objektus. 1968–1985

m. – Energetikos statybos tresto Vilniaus mechanizuotosios kolonos viršininkas. 1985 m. perkeltas į Vyriausiąją energetikos ir elektrifikavimo valdybą skyriaus viršininko pavaduotoju, skyriaus viršininku. Nuo 1992 m. dirbo AB „Lietuvos energija“ filiale „Tena“ vyresniuoju inžinieriumi. 1999 m. gegužės mėnesį išėjo į pensiją.

ŠLEŽAS Antanas gimė 1937 m. sausio 16 d. Pajstriečių k., Pasvalio vls., Panevėžio aps. 1944 m. pradėjo mokytis Pumpėnų vidurinėje mokykloje, 1955 m. baigė Pasvalio vidurinę mokyklą. 1955–1961 m. studijavo Kauno politechnikos instituto Hidrotechnikos fakultete ir įgijo inžinieriaus statybininko kvalifikaciją. 1961–1963 m. dirbo Petrašiūnų VRE inžinieriumi. Nuo 1963 iki 1997 m. – Kauno šilumos tinklų direktorius, 1997–1999 m. – AB „Kauno energija“ generalinis direktorius, nuo 1999 m. – nepriklausomas konsultantas. 1965–1989 m. dėstė Kauno politechnikos institute. 1973 m. apgynė technikos mokslų kandidato disertaciją „Veikiančio šilumos tinklų pralaidumo didinimo galimybių tyrimas (Kauno miesto pavyzdžiu)“. Technikos mokslų daktaras (nostrifikuotas 1993 m.), Lietuvos nusipelnęs inžinierius. Apdovanotas Garbės ženklo ordinu (1974). Nuo 1981 m. – docentas. Parašė vienas ir su kitais daugiau kaip 30 mokslinių straipsnių, vadovėlius „Šilumos tiekimo sistemų ir tinklų pagrindai“ (1979) ir „Šilumos tiekimas“ (1992).

Antanas Šležas

ŠLIOGERIS Jeronimas gimė 1871 m. gruodžio 15 d. Bružių k., Šeduvos vls., Panevėžio aps. Profesorius, inžinierius elektrikas. 1900 m. baigė Peterburgo elektrotechnikos institutą. 1915 m. su kitais lietuviais įsteigė tautinės krypties savaitraštį „Lietuvių balsas“. Organizavo Lietuvių šalpos komitetą ir jį rėmė. Dirbo vyr. inžinieriumi „Belgų bendrovėje Petrapiliui apšviesti“. 1920 m. grįžo į Lietuvą ir pradėjo dirbti Kauno miesto centrinėje elektrinėje tinklų ir abonentų skyriaus vedėju (vyriausiuoju inžinieriumi). Jo iniciatyva nuolatinės srovės tinklai buvo rekonstruoti, perdirbti į kintamąją trifazę srovę. 1922 m. kaip žymus specialistas elektrotechnikas buvo pakviestas į kuriamą Lietuvos universitetą organizuoti elektrotechnikos

Jeronimas Šliogeris

katedros ir laboratorijos. 1936 m. vasario 26 d. už atliktus mokslinius darbus ir parašytus straipsnius bei vadovėlius jam buvo suteiktas profesoriaus vardas. Jo rūpesčiu 1925 m. suorganizuota Lietuvos inžinierių ir architektų sąjunga ir jis buvo išrinktas jos pirmininku. Aktyviai bendradarbiavo spaudoje, spausdino straipsnius technikos žurnaluose. Jis daug prisidėjo kuriant bei tobulinant Lietuvos technikos terminologiją. Iš daugelio jo parašytų straipsnių ir išleistų knygų minėtinos: „Kauno elektrinės perdirdimas į trifazę“, „Elektrotechnikos paskaitos“ (1925), „Elektrotechnika. Kintamoji srovė“ (1931), „Elektrinis medžiagų atsparumas“ (1929), „Perkūnsargiai“ (1930).

Mirė 1936 m. vasario 27 d. Palaidotas Kaune.

Nijolė Šmaižienė

ŠMAIŽIENĖ Nijolė gimė 1942 m. sausio 30 d. Biržų mieste, tarnautojų šeimoje. 1959 m. baigė Kretingos miesto vidurinę mokyklą, 1966 m. – Kauno politechnikos instituto Klaipėdos vakarinę fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Klaipėdos elektros tinkluose pradėjo dirbti 1965 m. inžiniere. 1998 m. liepos 30 d. išėjo į pensiją. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinama įvairiais apdovanojimais.

Algimantas Šopys

ŠOPYS Algimantas gimė 1945 m. liepos 13 d. Butrimiškių k., Alytaus vls. ir aps., valstiečių šeimoje. 1952–1956 m. mokėsi Butrimiškių pradinėje mokykloje, 1956–1959 m. – Likiškių septynmetėje mokykloje, 1959 m. Alytaus 2-ojoje vidurinėje mokykloje baigė aštuntą klasę ir įstojo į Alytaus mechanikos technikumą, pramonės įmonių elektrinių įrengimų specialybę. 1964 m. baigęs technikumą įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1971–1976 m. Kauno politechnikos institute baigė elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės neakivaizdines studijas ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1964 m. balandžio 4 d. pradėjo dirbti Alytaus elektros tinkluose gamybos ir technikos tarnybos techniku. 1977 m. sausio 1 d. paskirtas šios tarnybos vyresniuju inžinieriumi, 1979 m. vasario 1 d. – Alytaus ETR dispečerių vadovu, 1980 m. sausio 24 d. – centrinės dispečerių tarnybos viršininku, 1990 m. lapkričio 21 d. – Alytaus ET vyriausiuju inžinieriumi. Nuo 2003 m. sausio 1 d. iki šiol dirba elektros tinklų direktoriumi.

ŠPĖLIS Algimantas gimė 1934 m. spalio 5 d. Kėdainiuose, tarnautojo šeimoje. 1943 m. pradėjo lankyti Tiltagalių mokyklą. Baigęs 8 klases įstojo į Panevėžio pedagoginę mokyklą, kurią baigė 1954 m. ir 4-erius metus dirbo Panevėžio vidurinėje mokykloje. Nuo 1958 iki 1963 m. studijavo Kauno politechnikos institute ir kartu dirbo elektros laboratorijoje laborantu. 1963 m. pradėjo dirbti Energetikos statybos trešte meistru. 1964 m. paskirtas Kauno miesto elektros tinklų rajono viršininku. 1985 m. skiriamas Kauno elektros tinklų direktoriumi, 1989 m. – vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju. 1996 m. pradėjo dirbti AB „Neris“ generaliniu direktoriumi.

A. Špėlis aktyviai dalyvavo rekonstruojant ir plečiant Kauno miesto energetikos ūkį, elektros tiekimo orines linijas keičiant kabelinėmis. Jo iniciatyva buvo įkurta ir nuolat tobulinama Kauno miesto elektros tinklų teleinformacijos sistema ir skaičiavimo centras.

ŠPOKAS Vladas gimė 1932 m. sausio 1 d. Dargužių k., Valkininkų vls., Trakų aps., ūkininkų šeimoje. Vienuolikos vaikų būryje Vladas buvo aštuntas. Gausi šeima vertėsi nelengvai, todėl vaikai, nuo mažens pratinami prie darbų, anksti pajuto jų skonį ir vertę. Vladas, 1950 m. baigęs Valkininkų vidurinę mokyklą, pradėjo savarankiškai darbuotis netolimoje Gilūnų mokyklėlėje. 1951 m. pradėjo studijuoti fiziką Vilniaus pedagoginiame institute. Baigęs studijas, dirbo Lazdijų vidurinėje mokykloje. Po ketverių metų išvyko studijuoti į Maskvą kompiuterijos mokslų. Pralėkė dveji (1959–1960) studijų metai. Grįžęs ėmė dirbti Vilniaus skaičiavimo mašinų konstravimo biure. Čia Vladas tyrė ir kūrė naujas ESM atminties bei kitų periferinių įrenginių konstrukcijas.

Po dešimties darbo metų Skaičiavimo mašinų gamykloje Vladas perėjo į Energetikos skaičiavimo centrą. Dispečerinės informacijos aptarnavimo sferoje dirbo iki pensijos. Buvo drąsus ir nesitaikstė su esama sistema – tarp bendradarbių platino nelegaliai leidžiamą „Lietuvos Katalikų Bažnyčios kroniką“.

Negailestingos ligos palaužtas mirė 1999 m. birželio 24 d. Palaidotas Vilniuje, Sudervės kapinėse.

Algimantas Špėlis

Vladas Špokas

Kęstutis Šumacheris

ŠUMACHERIS Kęstutis gimė 1940 m. lapkričio 7 d. Kaune. 1958 m. baigė Kauno 17-ąją vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Hidrotechnikos (vėliau pavadintą Santechnikos) fakultetą, šildymo ir vėdinimo specialybę. Besimokydamas pradėjo domėtis termofikacijos principais, todėl 1962 m. lapkričio 20 d. pradėjo dirbti Petrašiūnų elektrinėje, o baigęs institutą, 1963 m. liepos 1 d. gavo paskyrimą dirbti toje pačioje darbovietėje šilumos tinklų skyriuje. Rugpjūčio 20 d. buvo įkurta Kauno šilumos tinklų įmonė ir jis tapo remonto cecho viršininku, vėliau – šilumos tinklų viršininku. 1968 m. į Kauno šilumos tinklų balansą buvo perimtos Druskininkų ir Marijampolės rajoninės katilinės su šilumos tinklais. Sparčiai augo šilumos gamybos ir tiekimo objektai Alytaus mieste, Varėnoje. 1970 m. vasario 1 d. jis skiriamas Alytaus šilumos tinklų direktoriumi ir įpareigojamas Alytaus, Marijampolės, Druskininkų miestų šilumos ūkių bazėje įsteigti Alytaus šilumos tinklų įmonę. 1981 m. perkeltas dirbti į Vilnių ir paskirtas VGEEV viršininko pavaduotoju – gamybinės termofikacijos valdybos viršininku. 1988 m. gruodžio 1 d. susikūrus Lietuvos energetikos ir elektrifikavimo gamybiniam susivienijimui paskirtas generalinio direktoriaus pavaduotoju. Kuravo visos energetikos sistemos investicines programas. Buvo tęsiama Kruonio HAE statyba, plečiamas Kauno TE šilumos gamybos ūkis ir daug kitų smulkesnių elektrifikacijos objektų. Šias pareigas ėjo iki 1993 m. pabaigos. Tada buvo paskirtas VĮ „Lietuvos dujos“ direktorių valdybos pirmininku – generaliniu direktoriumi. 1995 m. rugpjūčio 1 d. įkurta AB „Lietuvos dujos“. Čia dirbo iki 2000 m. gegužės 1 d. Vėliau išrinktas Dujų ūkio asociacijos prezidentu ir ėjo asociacijos direktoriaus pareigas. Dabar yra pensininkas, įkūręs personalinę įmonę ir konsultuojantis klientus energetikos klausimais.

K. Šumacheris svariai prisidėjo prie skulptūrinės grupės „Elektra“ atstatymo viršum Vilniaus centrinės elektrinės bokštelio.

ŠVENČIANAS Petras gimė 1934 m. Panevėžyje. 1959 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir pradėjo dirbti Šiluminių variklių katedroje asistentu. 1960 m. paskirtas įsteigto neakivaizdinio skyriaus vedėju, 1963–1975 m. dirbo prorektoriumi neakivaizdinio ir vakarinio mokymo reikalams. Šalia administracinių pareigų dalyvavo katedros pedagoginiame ir mokliniame darbe, mokėsi Lietuvos MA Fizikinių ir techninių energetikos problemų instituto aspirantūroje, parengė ir 1970 m. apgynė daktaro disertaciją, nuo 1979 m. docentas. 1974 m. buvo išrinktas Šiluminės energetikos katedros vedėju ir šias pareigas ėjo iki 1985 m. Jo pastangomis II rūmų kieme suprojektuotas ir pastatytas priestatas, kuriame įrengtos kuro deginimo, katilų, krosnių, kuro tiekimo mokomosios laboratorijos. Katedroje organizavo kuro deginimo su minimaliais toksigenų išmetimais mokslinio tyrimo kryptį, jo vadovavimu parengtos ir apgintos 3 daktarinės disertacijos. Su bendradarbiais paskelbė per 80 mokslinių straipsnių, parašė ir išleido daug metodinių darbų. 1994 m. išleido vadovėlį „Biosferos apsauga šiluminėje energetikoje“, mokymo priemonę „Energetinio objekto dujų ūkis“ (1993), su kitais parašė vadovėlį „Šiluminė technika“ (1997), mokymo priemonę „Energetinio objekto mazuto ūkis“. Studentams skaito termodinamikos, biosferos apsaugos šiluminėje energetikoje kursus, vadovauja kursiniam ir diplominiam projektavimui, 1980–1982 m. buvo Mechanikos fakulteto dekanas.

Petras Švenčianas

T

Sigitas Tamošiūnas

TAMOŠIŪNAS Sigitas gimė 1939 m. birželio 21 d. Dvareliškių k., Kriukų vls., Šiaulių aps., tarnautojo šeimoje. 1945–1956 m. mokėsi Kriukų, Jonišio, Šiaulių, Vilniaus vidurinėse mokyklose, 1956–1961 m. – Kauno politechnikos institute. Baigęs šio instituto elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybę, buvo paskirtas inžinieriumi į Energetikos ūkio valdybos relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybą. Dirbo inžinieriumi, grupės vadovu, sektoriaus viršininku. Nuo 1983 m. yra relinės apsaugos ir elektroautomatikos tarnybos (dabar – skyriaus) viršininko pavaduotojas.

Bronislovas Tarulis

TARULIS Bronislovas gimė 1925 m. spalio 24 d. Užėniškių k., Degučių vls., Zarasų aps. 1936 m. baigė Vajasiškio pradžios mokyklą, 1940 m. – Zarasų progimnaziją, 1943 m. – Vilniaus technikos mokyklą. 1949–1952 m. dirbo Vilniaus elektrinėje garo turbinų mašinistu, 1952 m. – Vilniaus TE katilų cecho viršininko pavaduotoju, nuo 1953 iki 1962 m. – turbinų cecho viršininku. Dirbdamas kartu mokėsi Kauno politechnikos institute, kurį baigė 1962 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1962 m. priimtas dirbti į Lietuvos elektrinę. 1962–1965 m. buvo turbinų cecho viršininko pavaduotojas, 1965–1975 m. – katilų ir turbinų 1-ojo cecho viršininkas, 1975–1988 m. – eksploataavimo tarnybos viršininko pavaduotojas, 1988–2000 m. – tobulinimo tarnybos darbo apsaugos ir saugumo technikos vyresnysis inspektorius. 2000 m. išėjo į pensiją.

Elektrėnų energetikos mokyklos užsakymu parašė 2 leidinėlius: „Garo ir hidroturbinų teoriniai pagrindai“ (skirta profesinėms mokykloms ir šaltkalviams, 1987), „Garo turbinų ir jos pagalbinių įrengimų konstrukcija“ (skirta profesinės mo-

kyklos moksleiviams ir šaltkalviams, 1990). Apdovanotas LR Prezidento padėka.

TELYČĖNAS Bronislovas gimė 1934 m. gegužės 31 d. Pošiūnų k., Tverečiaus vls., Švenčionių aps. Mokėsi Pošiūnų pradinėje mokykloje, Švenčionių gimnazijoje, Tverečiaus progimnazijoje. 1952 m. baigė Vilniaus prekybos technikumą ir įgijo buhalterio specialybę. 1957 m. baigė Vilniaus universiteto Ekonomikos fakultetą ir įgijo finansų ir kredito ekonomisto specialybę. 1954–1964 m. dirbo Finansų ministerijoje kontrolieriumi revizoriumi. 1964 m. pradėjo dirbti Energetikos statybos trešte darbo ir darbo užmokesčio skyriaus viršininku. Dirbdamas trešte tobulino darbo apmokėjimą energetikos statyboje. Išleido du leidinėlius: „Darbų vykdytojo atmintinė darbo apmokėjimo klausimais“ (1968) ir „Darbo apmokėjimo tobulinimas energetikos statybos organizacijose“ (1973). Daugelį metų dirbo dėstytoju Energetikos darbuotojų mokymo centre. Pastaruoju metu (1996) dirbo AB „Lietuvos energija“ filiale „Tena“ ekonomikos skyriaus viršininko pavaduotoju. Už ilgą metį nuoširdų darbą bei aktyvią visuomeninę veiklą ir kadru kvalifikacijos tobulinimą ne kartą apdovanotas Lietuvos energetikos ir elektrifikavimo gamybinio susivienijimo garbės raštais, Energetikos statybos tresto garbės raštais.

Bronislovas
Telyčėnas

TIČKA Jonas gimė 1935 m. sausio 3 d. Pakriaunio k., Kriaučių vls., Rokiškio aps., ūkininkų šeimoje. Mokėsi Obelių gimnazijoje. 1949 m. su tėvais ištremtas į Irkutsko srities Čeremchovo rajoną. Čia dirbo įvairius žemės darbus statybose, akmenų gavybos karjere vežiku, lentpjūvėje dailide. 1954 m. baigė 7 klasę vakarinėje darbo jaunimo mokykloje, 1958 m. – Irkutsko pramonės technikumą. Dirbo Irkutsko energetikos įmonėje. 1962 m. grįžo į Lietuvą, Vilnių. Pradėjo dirbti inžinieriumi Lietuvos energetikos sistemos Energijos realizavimo įmonėje. 1967 m. baigė Kauno politechnikos instituto neakivaizdinį skyrių ir gavo inžinieriaus elektriko diplomą. 1977–1999 m. buvo minėtos įmonės (1991 m. pavadintos „Vilniaus disku“) direktorius.

Jonas Tička

Michailas Timčenka

TIMČENKA (Timčenko) Michailas gimė 1948 m. gegužės 5 d. Bezliudovkos kaime, Ukrainoje, kolūkiečių šeimoje. 1964 m. baigė 8-ias klases Charkovo vakarinėje mokykloje ir įstojo į Charkovo statybos mokyklą, kurią baigęs įgijo dailidės specialybę. 1964 m. pradėjo dirbti dailide kelių statybos trešte Charkove. 1967 m. dirbo Charkovo radijo gamykloje šaltkalviu. Kartu tais pačiais metais baigė Bezliudovkos vidurinę mokyklą. Atitarnavęs kariuomenėje – kariniame jūrų laivyne hidroakustiku – nuo 1969 m. mokėsi Novorosijsko jūreivystės mokykloje ir dirbo civilinės aviacijos gamykloje. Gavęs jūreivystės mokyklos baigimo diplomą ir įgijęs turbinos mašinisto kvalifikaciją, nuo 1972 m. dirbo Murmansko jūrų laivyne vyresniuju mašinistu. 1980 m. perėjo dirbti į Lipecko ŠE mašinistu. 1982 m. persikėlė į Lietuvą ir pradėjo dirbti Ignalinos AE turbinų ceche turbinos mašinistu apeiviu. Šias pareigas eina iki šiol.

Albinas Trečiokas

TREČIOKAS Albinas gimė 1933 m. kovo 22 d. Kauno mieste, tarnautojų šeimoje. 1941 m. baigė mokyklos 2 klases Kaune. Su tėvais išstremtas į Sibirą. 1950 m. Jakutijoje baigė mokyklos 8 klases. 1950–1954 m. mokėsi Jakutsko komunalinės statybos technikumė ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1954 m. pradėjo dirbti Jakutsko elektrinėje elektros tinklų meistru. 1958 m. grįžo į Lietuvą. 1958 m. priimtas dirbti į Šiaulių ET aukštosios įtampos skyrių meistru. 1964 m. paskirtas vyresniuju meistru. 1981 m. tapo linijų tarnybos meistru. Pateikė nemažai siūlymų ir sprendimų, kaip tobulinti 35-330 kV elektros linijų eksploatavimą, kaip mechanizuoti remonto darbus. 1995 m. išėjo į pensiją.

TUNKEVIČIUS Juozas gimė 1927 m. spalio 27 d. Daubų k., Šimonių vls., Panevėžio aps., ūkininkų šeimoje. 1947 m. baigęs Kupiškio gimnaziją įstojo į Kauno universitetą. Jį baigė 1952 m. ir įgijo elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybę. Šios specialybės grupėje buvo pažangiausias studentas – diplominį darbą apgynė labai gerai. Tęsti mokslinį darbą universitete jam nebuvo pasiūlyta, greičiausiai todėl, kad jis buvo principingas, savarankiškas, turėjo savo nuomonę ir nebijojo

jos reikšti, kai kuriais klausimais buvo pranašesnis net už tuometinius dėstytojus. Išsiveidęs išvyko dirbti į Sibirą. Iki 1956 m. dirbo Omsko mieste, Kuznecko anglių baseino kombinato statyboje vyr. darbų vykdytoju, nuo 1956 iki 1957 m. – vyriausiuju inžinieriumi. 1957 m. grįžo į Lietuvą ir ėmė dirbti statybos projektavimo organizacijoje, nuo 1959 m. – Pramoninės statybos projektavimo instituto Vilniaus filiale aukštosios įtampos tinklų vyriausiuju specialistu. 1964 m. pradėjo dirbti Vilniaus elektros tinklų technikos skyriaus viršininku. Čia dirbo iki 1997 m. gegužės 3 d., kai sunkiai susirgęs, eidamas septyniasdešimtuosius metus, mirė. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

Juozas Tunkevičius buvo aukštos kvalifikacijos specialistas. Mokslo žurnaluose publikavo daug straipsnių. Kūrė įvairias techninių uždavinių sprendimo metodikas, gvildeno aukštosios įtampos elektros tiekimo linijų teorinius klausimus.

TUOMAS Edvardas gimė 1939 m. vasario 13 d. Gataučių k., Linkuvos vls., Šiaulių aps. 1955 m. baigė Linkuvos vidurinę mokyklą, 1960 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo šilumos, dujų tiekimo ir vėdinimo specialybės inžinieriaus statybininko kvalifikaciją. 1975 m. jam suteiktas mokslinis daktaro laipsnis. 1959–1961 m. dirbo Pramonės projektavimo institute Kaune inžinieriumi, 1961–1963 m. Kauno statybos ir montavimo darbų valdyboje darbų vykdytoju, 1963–1968 m. – Dirbtinio pluošto gamykloje Kaune šilumos ir oro kondicionavimo cecho viršininku, 1968–1988 m. – Kauno politechnikos instituto šildymo ir vėdinimo katedroje asistentu, docentu, 1988–2000 m. – Vilniaus Gedimino technikos universiteto šildymo ir vėdinimo katedroje docentu, katedros vedėju. Nuo 2001 m. iki šiol yra Lietuvos šilumos tiekėjų asociacijos direktorius. Yra parašęs šiuos leidinius: vadovėlį „Šilumos tiekimas“ (su kitais, 1993), „Oro kondicionavimo procesai“ (1991), „Oro kondicionavimo sistemos“ (1983). Be to, publikavęs daugiau kaip 70 mokslinių straipsnių ir norminių dokumentų šilumos tiekimo, šildymo, vėdinimo ir oro kondicionavimo klausimais.

Juozas Tunkevičius

Edvardas Tuomas

U

Vaclovas Ugianskis

UGIANSKIS Vaclovas gimė 1931 m. rugsėjo 2 d. Kaune. 1939 m. pradėjo lankyti Šančių pradžios mokyklą. 1944 m. įstojo į Kauno 4-ąją berniukų gimnaziją, 1949 m. – į Kauno universiteto parengiamąjį skyrių, kur per metus baigė vidurinės mokyklos dviejų klasių kursą. 1950–1955 m. mokėsi Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete pramonės šiluminės energetikos specialybės. 1955 m. jam suteikta mechanikos inžinieriaus kvalifikacija. Paskirtas dirbti Vilniaus konditerijos fabriko šilumos ūkio inžinieriumi. 1961 m. skiriamas dirbti tuometinės Liaudies ūkio tarybos Energetikos ūkio valdybos šiluminių matavimų tarnybos vyresniuoju inžinieriumi. 1964 m. pradėjo dirbti Vilniaus 2-osios termofikacinės elektrinės direktoriaus pavaduotoju. 1972 m. tapo elektrinės remonto cecho viršininko pavaduotoju, 1978 m. – gamybos ir technikos skyriaus viršininko pavaduotoju. 1986 m. skiriamas remontų skyriaus viršininko pavaduotoju. 2000 m. gegužės mėn. išėjo į pensiją.

Jonas Uldinskas

ULDINSKAS Jonas gimė 1929 m. spalio 7 d. Vištyčio mstl., Vilkaviškio aps. 1949 m. baigė Vištyčio vidurinę mokyklą, 1954 m. – Kauno politechnikos institutą, Elektrotechnikos fakultetą, ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Energetikos sistemoje, Kapsuko (Marijampolės) tarprajoninės statybos elektros montavimo kontoroje, pradėjo dirbti 1954 m. vyresniuoju techniku. 1958 m. skiriamas darbų vykdytoju. 1960–1962 m. buvo gamybos ir technikos skyriaus viršininkas. 1962–1966 m. – įmonės vyriausiasis inžinierius. 1966–1972 m. skiriamas įmonės vadovu. 1972–1974 m. vadovauja įmonės projektų kūrimo grupei. 1974–1980 m. – Marijampolės elektros tinklų viršininkas. 1980 m. gruodį grįžo į įmonę dirbti gamybos pa-

ruošimo aikštelės viršininku. Nuo 1985 iki 1991 m. dirbo įmonės projektų ir sąmatų kūrimo grupės viršininku. 1991 m. spalio 1 d. išėjo į pensiją.

ULECKAS Vytautas gimė 1929 m. gruodžio 9 d. Apnarų k., Pažaislio vls., Kauno aps., darbininkų šeimoje. 1936–1942 m. mokėsi Palemono pradžios mokykloje, 1943–1946 m. – Petrašiūnų progimnazijoje. 1946 m. įstojo į Kauno politechnikumą ir 1950 m. jį baigęs įgijo techniko mechaniko specialybę. 1950–1954 m. tarnavo kariuomenėje. 1954 m. pradėjo dirbti Petrašiūnų VRE katilų mašinistu. 1955–1958 m. buvo elektrinės katilų cecho meistras, o 1958 m. paskirtas šio cecho viršininko pavaduotoju. 1958 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Mašinų gamybos fakulteto vakarinį skyrių, kurį 1966 m. baigė ir gavo inžinieriaus mechaniko diplomą. 1968 m. perkeltas į LEEV Gamybinę termofikacijos valdybą. Čia ėjo vyriausiojo inžinieriaus pareigas iki 1988 m. gruodžio 1 d., kai valdyba buvo prijungta prie VGEE susivienijimo. 1988 m. tapo šio susivienijimo vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju. 1992 m. gruodžio 14 d. išėjo į pensiją.

Už darbus centralizuoto šilumos tiekimo sistemoje jam suteiktas nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas. 2003 m. įteiktas LR Seimo garbės raštas. Ne kartą skatintas už techninius ir technologinius laimėjimus plečiant ir rekonstruojant šilumos ūkį, modernizuojant technologijas. 1968–1990 m. buvo Energetikos MTD termofikacijos sekcijos pirmininko pavaduotojas ir leidinio „Lietuvos šilumos tiekimas“ redakcijos narys.

UOGINTAS Povilas gimė 1933 m. gruodžio 20 d. Manikūnų k., Saločių vls., Biržų aps. 1952 m. baigė Rietavo vidurinę mokyklą, 1957 m. – Lietuvos žemės ūkio akademiją, Mechanizacijos fakultetą, ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1957 m. buvo Varnių MTS dirbtuvių vedėjas, 1958 m. – Rusnės žuvininkystės ūkio vyriausiasis inžinierius, 1960–1962 m. – Vidaus vandenių eksploatavimo valdybos prie LŪT inžinierius. 1962–1966 m. dirbo Energetikos statybos tresto vyresniuoju energetiku. 1966–1971 m. buvo Energetikos statybos tresto gamybos technologinio komplektavimo valdybos

Vytautas Uleckas

Povilas Uogintas

viršininkas, 1971–1979 m. – Energetikos statybos tresto valdytojo pavaduotojas. Dabar pensininkas, gyvena Kaune.

Gediminas
Urbanavičius

URBANA VIČIUS Gediminas gimė 1949 m. kovo 22 d. Ažuolinės k., Trakų r. 1956–1967 m. mokėsi Vievio vidurinėje mokykloje. 1968–1973 m. studijavo Lietuvos žemės ūkio akademijoje, Mechanizacijos fakultete. 1973–1975 m. dirbo Lietuvos žemės ūkio technikos susivienijimo Kupiškio skyriaus valdytojo pavaduotoju, 1975–1987 m. – šio susivienijimo Širvintų skyriaus valdytojo pavaduotoju, 1987–1990 m. – Širvintų dujų ūkio mechaniku, nuo 1990 m. iki šiol – UAB „Širvintų šiluma“ direktorius.

Stasys Urbanavičius

URBANA VIČIUS Stasys gimė 1932 m. spalio 7 d. Ažušilių k., Molėtų vls., Utenos aps. Baigęs vidurinę mokyklą, 1951 m. rugsėjo 1 d. pradėjo mokytojauti Migiškių pradinėje mokykloje. Tačiau po kelių mėnesių karo tribunolo nuteisiamas 10 metų „už antivalstybinę veiklą“. Molotovo srityje (Rusija) kalėjo iki 1955 m. rugpjūčio 12 d. Panaikinus teistumą grįžo į Lietuvą ir 1955 m. spalio 11 d. pradėjo dirbti Molėtų elektrinės vyr. elektromonteriu. 1957 m. rugsėjo 3 d. perkeltas į Utenos elektros tinklų skyrių eiti tokių pat pareigų. 1963 m. lapkričio 15 d. pakeliamas meistrui, o 1964 m. skiriamas Molėtų ETS viršininku. 1992 m., paskyrus pensiją, dar dvejus metus dirbo viršininku, o nuo 1995 m. paties prašymu paliktas dispečeriu.

Mirė 1999 m. Palaidotas Molėtų kapinėse.

Leonas Urbonas

URBONAS Leonas gimė 1945 m. gruodžio 21 d. Kauno m. 1969 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko specialybę. Nuo 1968 m. pradėjo dirbti Energetikos tinklų mokslinio tyrimo ir projektavimo instituto Lietuvos kompleksinio projektavimo skyriuje inžinieriumi. 1970–1979 m. buvo grupės vadovas, 1979–1981 m. – sektoriaus vadovas, 1981–1986 m. – projektų vadovas. 1986–1990 m. komandiruotas dirbo Vietname, buvo Vietnamo Šiaurės energetikos sistemos dispečerinio valdymo, informacijos ir ryšių tarnybos grupės vadovas. Grįžęs į Lietuvą 1991 m. tęsė

darbą institute – dirbo vyriausiuoju specialistu. Nuo 1993 m. iki šiol dirba instituto direktoriumi. Nuo 1993 m. yra renkamas bendrovės valdybos pirmininku. Tai aukštos kvalifikacijos specialistas, visą gyvenimą paskyręs Lietuvos energetikai, jos laimėjimų propagavimui. 2001 m. institutas atliko 400 kV elektros tiekimo linijos Kruonio HAE–Lenkija trasos parinkimo projektą, 2002 m. pagal instituto atliktus projektus rekonstruotos 110 kV pastotės Kelmėje, Tauragėje, Švenčionėliuose, šiuo metu vyksta rekonstravimo darbai Kauno 330 kV, Eigulių 110 kV, Vilniaus Šiaurinės 110 kV pastotėse, statoma Jakų 110 kV pastotė Klaipėdoje, Vilniaus Šiaurinė–Centrinė 110 kV kabelinė linija.

URBONA VIČIUS Vytautas Juozas gimė 1929 m. birželio 6 d. Kaune. Baigė 7 klases. 1946–1962 m. dirbo Petrašiūnų VRE turbinos mašinistu, 1962–1964 m. – Lietuvos elektrinėje bloko mašinistu, 1964–2000 m. – elektrinės vyresniuoju bloko mašinistu. 2000 m. spalio 31 d. išėjo į pensiją. Apdovanotas LR Vyriausybės padėkos raštu.

Vytautas Juozas
Urbonavičius

Pranas Vadapalas

VADAPALAS Pranas gimė 1928 m. lapkričio 21 d. Daujėnu k., Smilgių vls., Biržų aps. Pradžios mokyklos 6-is skyrius baigė Daujėnuose. 1941 m. įstojo ir 1944 m. baigė Panevėžio amatų mokyklą. Nuo 1944 m. rudens iki 1948 m. lankė ir baigė Vilniaus politechnikumą. Įgijo vidaus degimo variklių techniko specialybę. 1949 m. pradėjo dirbti Vilniaus 1-ojoje elektrinėje kūriko padėjėju, vėliau kūriku, vyresniuoju kūriku. 1951 m. perkeltas dirbti į 2-ąją Vilniaus elektrinę. Dirbo paminamos viršininku, vėliau katilinės vyr. meistru, viršininko pavaduotoju. 1955 m. paskirtas dirbti katilinės cecho viršininku. Neakivaizdžiai mokėsi Leningrado politechnikos institute, kurį baigė 1965 m. ir įgijo elektrinių katilų ir turbinų inžinieriaus šilumininko kvalifikaciją.

1972 m. sujungus katilų, turbinų, kuro transporto ir chemijos cechus, dirbo 4-rių cechų viršininku. 1977 m. rudenį perėjo dirbti dėstytoju į komunalinio ūkio ministerijos kadru rengimo kursus. Atkūrus Lietuvos nepriklausomybę pradėjo dirbti Energetikos darbuotojų mokymo centre, čia ir dabar tebedirba dėstytoju.

VADLŪGA Jonas gimė 1941 m. kovo 25 d. Rokiškyje. 1966–1968 m. dirbo Vilniaus skaičiavimo mašinų gamykloje vyresniuoju budinčiuoju elektriku, 1968–1970 m. – Lietuvos elektrinėje elektros cecho budinčiuoju elektromonteriu, 1970–1972 m. – elektros cecho vyresniuoju budinčiuoju elektromonteriu. 1972 m. paskirtas elektros cecho meistru. Dirbdamas kartu mokėsi Kauno politechnikos institute, kurį baigė 1985 m. ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1989–1996 m. buvo elektros įrengimų remonto baro vyresnysis meistras, 1996–1998 m. – elektros įrengimų remonto baro viršininko pava-

Jonas Vadlūga

duotojas. Nuo 1998 m. iki šiol – elektros įrengimų remonto baro viršininkas.

VAICEKAVIČIENĖ Angelė Laimutė gimė 1942 m. gruodžio 12 d. Petriškių k., Krekenavos vls., Panevėžio aps., valstiečių šeimoje. 1951–1960 m. mokėsi Krekenavos vidurinėje mokykloje, 1960–1962 m. – Vilniaus finansų ir kredito technikumė; čia įgijo finansininko kvalifikaciją. 1962–1965 m. dirbo Plungės rajono finansų skyriaus biudžeto buhalterė, 1965–1970 m. Pakruojo rajono finansų skyriaus biudžeto vyriausiąja buhalterė, 1970–1982 m. Panevėžio šilumos tinklų vyr. buhalterio pavaduotoja, 1982–1998 m. – vyriausiąja buhalterė, 1998–2001 m. – vyr. finansininko pavaduotoja. Į pensiją išėjo 2001 m. vasario 9 d. Už gerą darbą apdovanota 5 garbės ir padėkos raštais, darbo veterano medaliu.

Angelė Laimutė
Vaicekavičienė

VAICEKAVIČIUS Justinas Feliksas gimė 1936 m. lapkričio 30 d. Vileikių k., Šeduvos vls., Panevėžio aps., valstiečių šeimoje. 1944–1955 m. mokėsi Sidabravo vidurinėje mokykloje, 1955–1960 m. Kauno politechnikos institute, kur įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1960–1964 m. dirbo Rėkyvos VRE gamybos ir technikos skyriaus inžinieriumi, 1964–1982 m. – Panevėžio šilumos tinklų gamybos ir technikos skyriaus viršininku, 1982–1997 m. – vyriausiojo inžinieriaus pavaduotoju, 1997–2002 m. – gamybos direktoriumi. Nuo 2002 m. eina vyresniojo specialisto pareigas. Už gerą darbą yra ne kartą apdovanotas padėkos ir garbės raštais, darbo veterano medaliu.

Justinas Feliksas
Vaicekavičius

VAIČAITIS Juozas gimė 1917 m. rugpjūčio 27 d. Santakų k., Sintautų vls., Šakių aps., valstiečių šeimoje. Mokėsi Sintautų pradžios mokykloje, 1929–1937 m. – Marijampolės gimnazijoje. 1937–1941 m. dirbo pasiuntiniu Kauno valstybiniame banke. 1945 m. baigė 4 kursus Kauno universiteto Technologijos fakulteto elektrotechnikos skyriuje. 1945–1960 m. su tėvais ištremtas į Sibirą. Įvairiose Magadano įmonėse dirbo elektriku. 1960 m. grįžo į Lietuvą. Energetikos sistemoje pradėjo dirbti 1960 m. 1962 m., susikūrus Alytaus ET, dirbo Kapsuko (Marijampolės) ET skyriaus meistru. 1963 m. gegužės

Juozas Vaičaitis

3 d. paskirtas Alytaus ET kapitalinės statybos viršininku ir šias pareigas ėjo iki 1980 m. sausio 25 d., kai išėjo į pensiją. Būdamas pensinio amžiaus, dar dirbo dokumentų rišėju iki 1991 m. balandžio 30 d.

Mirė 2000 m. birželio 10 d. Palaidotas Sintautų kapinėse.

Renaldas Vladas
Vaičiūnas

VAIČIŪNAS Renaldas Vladas gimė 1931 m. sausio 3 d. Joniškio m., Šiaulių aps. 1938–1950 m. mokėsi Kėdainių vidurinėje mokykloje. 1955 m. baigė Lietuvos žemės ūkio akademiją ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1955–1956 m. dirbo Klaipėdos MTS vyresniuoju inžinieriumi, 1956–1958 m. – Raseinių žemės ūkio technikume dėstytoju, 1958–1961 m. – Vilniaus skaičiavimo mašinų gamykloje tiekimo skyriaus viršininku, 1961–1963 m. – šioje gamykloje vadovujančiuoju inžinieriumi, 1963–1965 m. – Liaudies ūkio taryboje skyriaus viršininku, 1965–2000 m. – Lietuvos energetikos ir elektrifikavimo valdyboje PKB viršininku. 2000 m. birželio 2 d. išėjo į pensiją.

Tolekas Jonas
Vaitekoniš

VAITEKONIS Tolekas Jonas gimė 1922 m. birželio 23 d. Klausčių k., Biržų vls. ir aps. Baigęs vidurinę mokyklą studijavo aukštojoje, bet jos nebaigė. 1948 m. pradėjo dirbti Juodupės vilnionių audinių audimo fabrike „Nemunas“, naujai statomų gamybinių pastatų statyboje, darbų vykdytoju. 1959 m. persikėlė į Klaipėdą ir iki 1959 m. dirbo „Trinyčiuose“. Nuo 1959 m. iki pensijos dirbo Klaipėdos elektrinėje. Apdovanotas garbės ir padėkos raštais.

Leonas Vaitkevičius

VAITKEVIČIUS Leonas gimė 1929 m. Martyniškių k., Dūkšto vls., Zarasų aps. 1953 m. baigė Kauno politechnikos instituto elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybės kursą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Petrašiūnų VRE dirbo nuo 1953 m. technikos skyriaus inžinieriumi, viršininku, katilų cecho viršininko pavaduotoju. Nuo 1957 m. tapo vyriausiuoju inžinieriumi, o nuo 1958 m. – elektrinės direktoriumi. 1960–1965 m. vėl dirbo elektrinės vyriausiuoju inžinieriumi. Toliau savo darbinę veiklą tęsė Kauno statybos tresto komplektavimo valdyboje. Šiuo metu yra pensininkas.

VALANČIUS Alfredas gimė 1960 m. spalio 10 d. Akmenėje, Mažeikių r. 1978–1983 m. studijavo Kauno politechnikos institute. Baigęs įgijo automatinio elektros ryšio inžinieriaus kvalifikaciją. Gavęs paskyrimą į Mažeikių TE pirmiausiai, nuo 1983 m., dirbo elektros ceche meistru. Nuo 1985 iki 1987 m. buvo elektros cecho vyresnysis meistras. 1987–1990 m. dirbo elektrotechninės laboratorijos viršininku. 1990–2002 m. buvo elektrinės direktoriaus pavaduotojas. Nuo 2002 m. – AB Mažeikių elektrinės direktorius komercijai.

Alfredas Valančius

VALATKA Stasys gimė 1942 m. liepos 12 d. Užpelkių k., Kretingos vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. 1958 m. baigė Kretingos r. Rūdaičių septynmetę mokyklą, 1962 m. – Palangos vidurinę mokyklą, 1970 m. – Kauno žemės ūkio akademiją ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1972 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose, Kretingos elektros tinklų skyriuje, vyresniuoju meistru. 1976 m. skiriamas skyriaus viršininko pavaduotoju, o 1988 m. – skyriaus viršininku. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas.

Stasys Valatka

VALEIKA Vitulis gimė 1941 m. birželio 21 d. Tetirvinių k., Pasvalio vls., Biržų aps., ūkininkų šeimoje. (Tėvas, nuteistas kaip buožė, 8 m. praleido Vorkutoje, motina 1948 m. buvo išstremta į Buriatiją, grįžo 1956 m.) V.Valeika 1959 m. baigė Pasvalio vidurinę mokyklą, paskui Vilniaus inžinerinį statybos institutą. Vyriausiojoje energetikos ir elektrifikavimo valdyboje pradėjo dirbti 1967 m. gegužės 10 d. transporto skyriaus inžinieriumi. 1972 m. paskirtas grupės vadovu. Nuo 1975 iki 1988 m. – vyresnysis inžinierius. Nuo 1988 m. gruodžio perkeltas į dispečerių tarnybą, o nuo 1990 m. balandžio mėn. – į Gamybinę technologinio komplektavimo įmonę skyriaus viršininku. 1992 m. kovo mėn. tapo vyriausiosios dispečerių tarnybos viršininko pavaduotoju, nuo 1994 m. vasario mėn. – kuro tiekimo skyriaus viršininku. 2000 m. paskirtas Komercijos departamento aprūpinimo ir viešųjų pirkimų skyriaus viršininko pavaduotoju. 2001 m. pradėjo dirbti Aprūpinimo departamento pirkimų skyriuje departamento direktoriaus pavaduotoju ir skyriaus viršininku, 2002 m. sausio mėn. paskirtas pirkimų skyriaus viršininku.

Vitulis Valeika

Viktoras
Valentukevičius

VALENTUKEVIČIUS Viktoras gimė 1954 m. spalio 17 d. Alytuje. 1961–1972 m. mokėsi Alytaus 2-ojoje vidurinėje mokykloje, 1972–1977 m. studijavo VU Pramonės ekonomikos fakultete. 1977–1985 m. buvo Alytaus šilumos tinklų darbuotojas, 1985–1991 m. – Alytaus miesto vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas ir plano komisijos pirmininkas, 1991–1994 m. – Alytaus šilumos tinklų direktorius, 1994–1996 m. – LR Energetikos ministerijos viceministras. 1996–2000 m. – LR Ūkio ministerijos viceministras, AB „Lietuvos dujos“ ir AB „Būtingės nafta“ valdybos pirmininkas, 2000–2002 m. – AB „Lietuvos dujos“ ekonomikos direktorius, nuo 2002 m. iki šiol – AB „Lietuvos dujos“ generalinis direktorius. 1992–1993 m. tobulino kvalifikaciją Vilniaus universiteto Tarptautinių santykių institute, 1995 m. – kursuose Kanadoje (ekonomikos vadyba), 1998 m. – kursuose JAV (energetikos sektorius, komunalinių įmonių valdymas). Nuo 1994 m. yra Tarptautinės energetikos ekonomistų asociacijos narys.

Laisvydas Valinčius

VALINČIUS Laisvydas gimė 1941 m. rugsėjo 7 d. Kaune. 1964 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1965 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje, elektros ceche, pirmiausiai vyresniuoju elektromontieriu, paskui elektros laboratorijos meistru, elektros cecho vyresniuoju budinčiuoju elektromontieriu. 1968–1988 m. dirbo elektros cecho pamainos viršininku, budinčiuoju inžinieriumi. Nuo 1988 m. iki šiol – eksploatavimo tarnybos elektros įrenginių eksploatavimo baro elektrinės budintysis inžinierius.

Leonas Vincentas
Valinevičius

VALINEVIČIUS Leonas Vincentas gimė 1937 m. balandžio 15 d. Šeduvos mstl., Panevėžio aps. 1960 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1960–1963 m. dirbo Vilniaus projektavimo biure vyresniuoju inžinieriumi, 1963–1973 m. – Lietuvos elektrinėje technikos skyriaus vyresniuoju inžinieriumi, 1973–1989 m. – remonto ir statybos baro viršininko pavaduotoju.

Mirė 1989 m. balandžio 19 d. Palaidotas Elektrėnų kapinėse.

VALIOKAS Bronislovas gimė 1911 m. vasario 15 d. Girininkų k., Garliavos vls., Kauno aps. Nuo 1947 iki 1969 m. dirbo Petrašiūnų elektrinės turbinų ceche vyresniuoju mašinistu.

Mirė 1969 m. gegužės 1 d. Palaidotas Kaune, Neveronių kapinėse.

VALIOKAS Bronius (Bronislovo sūnus) gimė 1929 m. rugsėjo 4 d. Kauno mieste. Petrašiūnų elektrinėje dirbo nuo 1954 m. gruodžio 8 d. Vėliau, iki 2000 m. rugsėjo 29 d., buvo Kauno termofikacinės elektrinės saugumo technikos vyresniuoju inspektoriumi. Mirė 2001 m. vasario pabaigoje. Palaidotas Kaune, Neveronių kapinėse.

VALIUKONIS Jonas gimė 1928 m. birželio 10 d. Skakų k., Kriukų vls., Šiaulių aps., darbininkų šeimoje. 1944 m. baigė Šiaulių vidurinę amatų mokyklą, 1951 m. Kauno politechnikumą, 1972 m. Kauno politechnikos instituto Šiaulių vakarinį fakultetą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. Klaipėdos elektros tinkluose pradėjo dirbti 1974 m. vyriausiuoju inžinieriumi. 1989 m. išėjo į pensiją. Žurnale yra publikavęs keletą straipsnių skirstomųjų tinklų automatizavimo tema. Apdovanojamas VGEEV ir kt. padėkos raštais.

VALIUŠIS Mykolas gimė 1918 m. rugpjūčio 31 d. Sakalų k., Stačiūnų vls., Šiaulių aps. 1946 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1946–1962 m. dirbo Klaipėdos VRE šilumos cecho viršininku. 1962 m. perkeltas į Lietuvos elektrinę. 1962–1965 m. buvo turbinų cecho viršininkas, 1965–1975 m. – katilų ir turbinų cecho viršininko pavaduotojas, 1975–1976 m. – eksploatavimo tarnybos, katilų ir turbinų baro viršininkas.

1976 m. gruodžio 9 d. tragiškai žuvo autoavarijoje. Palaidotas Elektrėnų kapinėse.

VALOTKIENĖ Laimė gimė 1942 m. Panevėžyje. 1958 m. baigė Panevėžio vidurinę mokyklą. Dvejus metus dirbo Panevėžio baldų kombinate darbininke. 1960 m. įstojo į Vilniaus valstybinį pedagoginį institutą. 1966 m. jį baigė ir įgijo vidurinės

Bronislovas Valiokas

Bronius Valiokas

Jonas Valiukonis

Mykolas Valiušis

Laimė Valotkienė

mokyklos lietuvių kalbos ir literatūros mokytojos specialybę. Dirbo Molėtų rajono Čiulėnų aštuonmetėje mokykloje mokytoja ir direktoriaus pavaduotoja, Profesinio techninio mokymo komitete metodininke. 1978 m. pradėjo dirbti VGEEV Energetikos darbuotojų mokymo centro direktore. Daug dėmesio skyrė tiek šio mokymo centro personalo profesinės bei pedagoginės kompetencijos ugdymui, tiek kvalifikaciją keliantiems energetikams, kad jie suvoktų saugaus bei kvalifikuoto darbo ryšį. Jos pastangomis dauguma darbuotojų galėjo neatilikti nuo mokslo ir technikos pažangos, sėkmingai prisitaikyti dirbti laisvosios rinkos sąlygomis.

Vytautas Valutis

VALUTIS Vytautas gimė 1947 m. lapkričio 25 d. Žemaičių Naumiestyje, Tauragės aps. 1965–1970 m. mokėsi Talino politechnikos institute ir įgijo šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. 1970 m. pradėjo dirbti Klaipėdos rajoninėje katilinėje pamainos viršininku, 1971 m. paskirtas katilinės meistru, 1972 m. – vyr. meistru, 1978 m. – katilinės viršininku. 1982 m. tapo Klaipėdos ŠT vyriausiuoju inžinieriumi, 1994 m. – direktorių valdybos pirmininku, nuo 1997 m. iki šiol yra AB „Klaipėdos energija“ generalinis direktorius ir valdybos pirmininkas. Yra publikavęs nemažai straipsnių periodinėje spaudoje, skaitęs pranešimus įvairiose konferencijose. Apdovanotas LR Seimo pirmininko padėkos raštu.

Aleksandras Vanagas

VANAGAS Aleksandras gimė 1930 m. sausio 25 d. Tilvikų k., Obelių vls., Rokiškio aps. 1947–1948 m. mokėsi Panevėžio amatų mokykloje ir įgijo elektromonterio specialybę. Darbo veiklą pradėjo 1948 m. Panevėžio elektros tinklų skyriuje elektromonteriu ir dirbo iki 1999 m., t. y. daugiau kaip 50 metų. 1961–1972 m. dirbo budinčiuoju dispečeriu. Dirbdamas baigė vidurinę pamaininę mokyklą. 1972–1980 m. buvo etatinis profsąjungos pirmininkas. 1980–1989 m. gamybos ir technikos tarnyboje ėjo vyresniojo inžinieriaus, inžinieriaus pareigas. 1990–1999 m. dirbo energijos realizavimo skyriuje elektros skaitiklių eksploatavimo elektromonteriu. 1999 m. išėjo į pensiją.

VAREIKA Petras gimė 1934 m. lapkričio 30 d. Tetirvinų k., Pasvalio vls., Biržų aps. 1953–1962 m. dirbo Kauno energetikos remonto įmonėje šaltkalviu, 1962–1970 m. – Lietuvos elektrinėje katilų cecho šaltkalviu. 1970 m. paskirtas centralizuoto remonto cecho vyresniuoju inžinieriumi. Dirbdamas kartu mokėsi Kauno politechnikos institute, kurį baigė 1974 m. ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1975–1989 m. buvo katilų remonto baro vyr. meistras. 1989–2000 m. – katilų remonto baro viršininkas.

2000 m. rugpjūčio 23 d. išėjo į pensiją. 2001 m. mirė. Palaidotas Elektrėnų kapinėse.

Petras Vareika

VAREIKIENĖ Janina gimė 1936 m. kovo 8 d. Šiaulių mieste, tarnautojų šeimoje. 1944–1954 m. mokėsi Šiaulių 2-ojoje mergaičių vidurinėje mokykloje, 1954–1959 m. – Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultete, kur įgijo inžinierės elektrikės kvalifikaciją. 1959 m. pradėjo dirbti Šiaulių ET aukštosios įtampos skyriuje meistre, 1961 m. paskirta režimų inžiniere, gamybos ir technikos skyriaus vyresniąja inžiniere. Redagavo Šiaulių elektros tinklų istorijos I dalį, daug metų dirbo mokslinės-techninės draugijos moksline sekretore. 1991 m. išėjo į pensiją.

Janina Vareikienė

VARNA Albertas gimė 1923 m. liepos 1 d. Bajorėlių k., Saločių vls., Biržų aps., ūkininkų šeimoje. 1949 m. rugpjūčio 3 d. pradėjo dirbti Vilniaus energetikos rajono Vilniaus elektros skyriaus vyresniuoju elektromonteriu, o po pusės metų buvo paskirtas Vilniaus miesto 6/0,4 kV transformatorių pastočių meistru. 1953 m. birželio 15 d. skiriamas naujai kuriamos rajoninių pastočių grupės viršininku. Po 10 metų, t.y. 1963 m. spalio mėn., įkuriama pastočių tarnyba ir jos viršininku skiriamas A. Varna. Šias pareigas jis eina iki 1983 m. rugpjūčio mėn. Sulaukęs pensinio amžiaus, perkeliamas dirbti elektromonteriu toje pačioje tarnyboje.

1953 m. VET buvo viena 35 kV šiaurinė pastotė, buvo statomos dar dvi – Žagarinės ir Naujosios Vilnios. 1964 m. lapkričio 29 d. atiduodama naudoti 330/110/10 kV Vilniaus pastotė, 1973 m. lapkričio 27 d. – antroji 330/110/10 kV

Albertas Varna

pastotė, pavadinta „Nerimi“. A. Varnai vadovaujant pastočių tarnybai iki 1983 m. buvo atiduota naudoti 50 35/110 kV rajoninių pastočių, kurios tapo stambiais ištisu energetikos rajonų elektros tiekimo centrais, nes iš kiekvienos pastotės į aplinkinius rajonus nutiesta po keliolika 110 kV elektros tiekimo linijų. Taigi A. Varna daug prisidėjo prie nuošaliausių Lietuvos kampelių elektrifikavimo.

Stanislovas
Veinšreideris

VEINŠREIDERIS Stanislovas gimė 1938 m. sausio 5 d. Šlapaberžės k., Dotnuvos vls., Kėdainių aps. 1956 m. baigė Akademijos vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą. 1961 m. jį baigė ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. Paskirtas dirbti į Vilniaus autoremonto gamyklą. Dirbo motorų kontrolės meistru, technologu. Tų pačių metų pabaigoje pradėjo dirbti statomoje Lietuvos VRE direkcijoje. Jam pavesta kurti metalų laboratoriją, kurios pradinė paskirtis buvo tikrinti, kad įrenginiai būtų kokybiškai suvirinti, metalų cheminė sudėtis atitiktų projektinę. Tokiam darbui reikiamos specialybės darbuotojų Lietuvoje nebuvo. S. Veinšreideris lankėsi stambiausiose to meto Sovietų Sąjungos garo katilų, turbinų ir vamzdžių gamyklose, mokslinio tyrimo institutuose, mokėsi pats ir grįžęs mokė laboratorijos personalą. Kai 1962 m. pavasarį prasidėjo pirmojo garo katilo suvirinimo darbai, montavimo aikštelėje pradėjo dirbti ir statomos elektrinės metalų laboratorija. Jau pačioje darbų pradžioje nustatyta daugybė gamyklų ir montuotojų darbo trūkumų. Defektai pašalinti laiku. Pradėjus veikti įrenginiams, atsirado naujų problemų – reikėjo sekti metalo savybių pokyčius, nustatyti plyšimų priežastis, mokėti apskaičiuoti laiką, kada reikės pakeisti detales. S. Veinšreideris įsitraukė į mokslinius tyrimus. 1972 m. Kauno politechnikos institute jis apgynė disertaciją ir jam suteiktas technikos mokslų kandidato (daktaro) laipsnis. Jis buvo pirmasis elektrinės darbuotojas, apgynęs disertaciją. (1993 m. Lietuvos mokslo taryba nostrifikavo mokslinį laipsnį į technikos mokslų daktaro.)

Pabaigus statyti elektrinę 1973 m. birželio 8 d. S. Veinšreideris perkeltas dirbti į Vyriausiąją gamybinę energetikos ir elektrifikacijos valdybą. Jis vadovavo Kauno, Mažeikių ir Vilniaus šiluminių elektrinių metalų ir suvirinimo kontrolės dar-

bams, daug dėmesio skyrė ilgai dirbusių šiluminių įrenginių metalo savybių tyrimui, palaikė glaudžius ryšius su šios srities stambiausiais institutais Rusijoje. Vėliau, jau Lietuvoje atkūrus nepriklausomybę, lankėsi Danijoje ir Švedijoje, dalyvavo tarptautinėse konferencijose ir seminaruose. Restruktūrizuojant AB „Lietuvos energija“, 2000 m. pabaigoje metalų ir suvirinimo tyrimų tarnyba buvo priskirta Kauno energetikos remonto uždarajai akcinei bendrovei. Čia jos pagrindu buvo įkurtas Metalų ir suvirinimo tyrimų centras. S. Veinšreideris paskirtas šio centro direktoriumi.

VELANIŠKIS Jonas gimė 1927 m. kovo 27 d. Butėnų k., Panevėžio vls. ir aps. Mokėsi Ramygalos progimnazijoje. 1950 m. baigė Kauno universitetą ir įgijo inžinieriaus statybininko specialybę. Pagal paskyrimą išvyko dirbti į Gorkio (Rusija) hidroelektrinės statybą. Ten dirbo meistru, darbų vykdytoju, aikštelės viršininku, o nuo 1954 m. – pagrindinių įtvarų statybos valdybos aikštelės viršininku. 1956 m. grįžo į Lietuvą ir pradėjo dirbti Kauno HE statyboje gelžbetoninių įtvarų aikštelės viršininku. 1960 m. pradėjus statyti Lietuvos elektrinę, paskirtas aikštelės viršininku. 1961 m. skiriamas vyriausiuoju inžinieriumi, 1971 m. – viršininku tuometinėje Lietuvos VRE statybos valdyboje, kuri 1977 m. buvo reorganizuota į Lietuvos energetinių objektų statybos valdybą. Nuo 1977 m. iki 1981 m. dirbo šios valdybos viršininku. 1981 m. J. Velaniškis paskirtas Kaišiadorių HAE statybos valdybos vyriausiuoju inžinieriumi. Jo vadovavimu buvo statomi šie pagrindiniai Lietuvos energetikos objektai: Kauno hidroelektrinė (1956–1960), Lietuvos valstybinė rajoninė elektrinė (1960–1972), Kauno termofikacinė elektrinė (1972–1976), Mažeikių termofikacinė elektrinė (1976–1980), Kaišiadorių hidroakumuliacinė elektrinė (nuo 1997 m.).

Mirė 1991 m. lapkričio 12 d. Palaidotas Kaune, Petrašiūnų kapinėse.

VENCLOVAS Jonas Vytautas gimė 1929 m. birželio 6 d. Telšiuose. 1947 m. baigė Telšių vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos institutą. Jį baigęs 1952 m. įgijo inžinieriaus

Jonas Velaniškis

Jonas Vytautas
Venclovas

elektriko specialybę. Lietuvos elektrinėje pradėjo dirbti nuo 1962 m. elektros cecho vyresniuju meistru. Darbe buvo stropus, sąžiningas ir gerai organizavo aptarnaujamų įrengimų remontą bei eksploatavimą. Visas jo gyvenimas buvo skirtas energetikai.

Mirė 1987 metais. Palaidotas Elektrėnų kapinėse.

Steponas Ventas

VENTAS Steponas gimė 1923 m. birželio 13 d. Šiaulių mieste, darbininkų šeimoje. 1932 m. pradėjo lankyti mokyklą. Baigęs 6 klases, 1938 m. įstojo į Šiaulių amatų mokyklą ir 1941 m. čia įgijo elektriko specialybę. 1941–1943 m. dirbo Rėkyvos elektrinėje būdinčiuoju elektromonteriu, 1944 m. – elektros tinkluose 6 kV pastočių atstatymo techniku. 1945–1949 m. mokėsi Vilniaus politechnikume ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1949 m. paskirtas Rėkyvos elektrinės centrinės laboratorijos techniku, 1951 m. – Šiaulių ET laboratorijos vyresniuju techniku, 1957 m. – Šiaulių ET elektrotechninės laboratorijos viršininku, 1968 m. – izoliacijos tarnybos viršininku. Nuo 1994 iki 1996 m. buvo bandymų ir matavimų elektromonteris. 1996 m. išėjo į pensiją. Sukūrė relinės apsaugos ir izoliacijos laboratorijas, tobulino jų įrenginius, kabelių gedimų nustatymo metodiką ir priemones, dalyvavo sprendžiant apsaugos nuo antitampių problemas. Apdovanotas Lietuvos VEEV garbės raštu.

Petras Romualdas
Verbyla

VERBYLA Petras Romualdas gimė 1938 m. sausio 2 d. Šiauliuose. 1957 m. baigė Marijampolės 2-ąją vidurinę mokyklą, 1962 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1962–1983 m. dirbo Lietuvos elektrinėje bloko mašinistu, pamainos viršininku. Vilniaus elektrinėje dirbo nuo 1983 m. katilų ir turbinų cecho pamainos viršininku, 1984–2001 m. – derinimo cecho viršininku. Nuo 2001 m. pensininkas. Už gerą darbą daugelį kartų apdovanotas garbės raštais ir premijomis.

VĖŽYS Alfonsas gimė 1930 m. spalio 31 d. Purkonių k., Panevėžio aps., ūkininkų šeimoje. 1952 m. baigė Vilniaus žemės ūkio technikumą ir įgijo techniko mechaniko kvalifikaci-

ją. 1958 m. birželio 2 d. priimtas dirbti į Vilniaus miesto elektros tinklų rajoną meistru. 1963 m. lapkričio 21 d. perkeltas dirbti į kabelinių linijų tarnybą meistru, nuo 1971 m. kovo mėn. tapo vyr. meistru.

Tai buvo aukštos kvalifikacijos darbuotojas, racionalizatorius, aktyvus sportininkas, visuomenininkas. Už gerą darbą ir visuomeninę veiklą ne kartą apdovanotas garbės raštais, jam pareikšta daug padėkų.

Mirė 1974 m. gruodžio 16 d. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

VIDUGIRIS Antanas Romas gimė 1938 m. rugpjūčio 15 d. Naujikų k., Panevėžio vls. ir aps., ūkininkų šeimoje. 1959 m. baigė Kauno politechnikumą, elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specialybę ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1959–1962 m. dirbo Panevėžio statybos ir montavimo valdybos (SMV) meistru, 1962–1965 m. – SMV darbų vykdytoju, 1965–1977 m. – SMV projektavimo grupės vyresniuju inžinieriumi. 1977–1982 m. jis buvo mechanizuotosios kolonos (MK) gamybos paruošimo aikštelės viršininkas, 1982–2001 m. – MK (dabar AB „Virgula“) gamybos ir technikos skyriaus viršininkas. 2001 m. vasario 20 d. išėjo į pensiją. Ne kartą apdovanotas įvairių valstybės institucijų garbės ir padėkos raštais, Atminimo ir Darbo veterano medaliais.

VILEIKIS Petras Stanislovas gimė 1937 m. gegužės 8 d. Kaune. 1953–1963 m. dirbo Radviliškio garvežių depe mašinistu, 1965–1971 m. – Lietuvos elektrinėje kuro transporto ceche šilumvežio mašinistu. Dirbdamas kartu mokėsi Elektrėnų energetikos technikume, kurį baigė 1970 m. ir įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. 1971–1972 m. buvo kuro transporto cecho pamainos viršininkas, 1972–1996 m. – komunalinio ūkio skyriaus viršininkas, 1996–2000 m. – komunalinių įmonių kombinato viršininkas. Nuo 2000 m. iki šiol eina UAB Elektrėnų komunalinis ūkis direktoriaus pareigas.

Sūnus Raimondas tęsia tėvo tradiciją: jis yra Kruonio HAE darbuotojas.

Alfonsas Vėžys

Antanas Romas
Vidugiris

Petras Stanislovas
Vileikis

Jurgis Vilemas

VILEMAS Jurgis gimė 1938 m. lapkričio 20 d. Klaipėdoje. 1956 m. baigė Kauno 6-ąją vidurinę mokyklą, 1956–1958 m. studijavo Kauno politechnikos institute, 1958–1962 m. – Maskvos (Rusija) energetikos institute, 1962–1965 m. – šio instituto aspirantūroje. Nuo 1966 m. pradėjo dirbti Lietuvos MA Fizikinių ir techninių energetikos problemų institute, nuo 1974 m. – branduolinių įrenginių šilumos mainų laboratorijos vadovas, nuo 1981 m. – instituto direktorius. Nuo 1977 m. dėsto Kauno politechnikos institute. Profesorius, habil. daktaras (technologijos m.), LDK Gedimino III laipsnio ordino kavaliarius, Lietuvos energetikos instituto direktorius, Lietuvos MA tikrasis narys, VDU garbės profesorius, KTU garbės daktaras, Lietuvos energetikos ekonomistų asociacijos prezidentas, Lietuvos branduolinės saugos konsultacinio komiteto pirmininkas, valstybės konsultantas energijos klausimais, Europos atominės energijos draugijos narys, Švedijos karališkosios inžinerinių mokslų akademijos, Suomijos technologijų akademijos užsienio narys.

Mokslinio darbo kryptis – branduolinių reaktorių šiluminė fizika ir hidrodinamika, išilgai aptekamųjų sudėtingų vamzdžių sistemų šilumos mainai. Paskelbė apie 200 publikacijų mokslinėje spaudoje, 11 išradimų, 3 monografijas, išleistas rusų ir anglų k.: „Šilumos atidavimas žiediniuose kanaluose, aušinamuose dujomis“ (rusų k., 1977, anglų k., 1987), „Šilumos mainų intensyvinimas dujomis aušinamuose kanaluose“ (rusų k., 1989, anglų k., 1994), „Termogravitacijos ir išcentrinių jėgų įtaka šilumos mainams dujomis aušinamuose kanaluose“ (rusų k., 1992, anglų k., 1998), VDU rektorius (1989–1990), VDU senato pirmininkas (1989–1992), KTU senato narys, Lietuvos nusipelnęs mokslo veikėjas, Lietuvos valstybinės mokslo premijos laureatas (1996). „Šiluminės fizikos“ monografijų serijos atsakomasis redaktorius (1999). Buvo Lietuvos buriuotojų sąjungos prezidentas.

VILIMAS Antanas gimė 1910 m. rugpjūčio 27 d. Kaunių dvare, Biržų aps. Savo darbinės veiklos pradžioje ėjo įvairias pareigas ryšių sistemoje. 1946 m. sausio 23 d. areštuojamas ir pagal RTFSR BK 58-1a ir 58-11 str. („organizuotas tėvynės

išdavimas“) nuteisiamas 10 metų kalėti ir 5-eriems metams atimamos teisės. Kalėdamas Vorkutoje baigė elektrikų šaltkalvių bei anglių valymo elektros pulto valdymo kursus ir ėmė dirbti minėtoje srityje. Grįžęs į Lietuvą 1958 m. pradėjo dirbti Antalieptės HE elektromonteriu, vėliau vyresnioju būdetoju valdymo pulte. HE darbuotojai, įvertinę jo asmens savybes, kolektyviai kreipėsi į LTSR Aukščiausiąjį teismą dėl teistumo panaikinimo pirma termino. Vadovaudamasi BPK 415 str., kolegija nutarė 1946 m. tribunolo nuosprendį panaikinti ir A. Vilimą laikyti neteistu. Nuo 1961 m. perkeltas į Vilniaus elektros tinklų izoliacijos tarnybą vyresnioju elektromonteriu. 1982 m. gegužės 17 d., susilpnėjęs sveikatai, išėjo į pensiją.

A. Vilimas pasižymėjo kaip darbštus, drausmingas, reiklus sau ir kitiems darbuotojas. Paprastai visi, net ir aukštąjį techninį išsilavinimą turintys darbuotojai darbo pradžioje buvo priskiriami jo globai pradiniam apmokymui. Jis aktyviai dalyvavo visuomeninėje veikloje, visą laiką buvo Vilniaus elektros tinklų savišalpos kasos išdininkas, už ilgametį sąžiningą darbą apdovanotas veterano medaliu.

Mirė 2002 m. gruodžio 25 d. Palaidotas Vilniuje, Rasų kapinėse.

VILIŪNAS Žydrius gimė 1968 m. gegužės 2 d. Bikūnų k., Utenos r., kolūkiečių šeimoje. 1986 m. baigė Utenos 5-ąją vidurinę mokyklą, 1993 m. – Vilniaus universitetą, kur įgijo radiofiziko kvalifikaciją. 1987–1989 m. tarnavo kariuomenėje. 1993 m. pradėjo dirbti Ignalinos atominėje elektrinėje, metalų ir techninės kontrolės skyriuje, inžinieriumi. Čia dirba ir šiuo metu.

VILPIŠAUSKAS Saulius Gediminas gimė 1942 m. Šiaulių m., tarnautojo šeimoje. 1960 m. baigė Jonavos vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakulteto elektros tinklų ir sistemų specialybės grupę. 1965 m. baigė institutą ir buvo paskirtas į VEEV relinės apsaugos ir automatikos tarnybą inžinieriumi. Vėliau palaipsniui įgijo vyresniojo inžinieriaus, grupės vadovo, sektoriaus viršininko pareigas, o 1976 m. buvo paskirtas statomos Mažeikių elektri-

Antanas Vilimas

Žydrius Viliūnas

Saulius Gediminas
Vilpišauskas

nės direktoriumi. 1983 m. perkeltas į Vilniaus elektrinę direktoriaus pavaduotoju. 1991 m. paskirtas Vilniaus elektrinės investicijų direktoriumi. 1999 m. perėjo dirbti į VĮ Vilniaus mazgo saugyklą ir ėjo generalinio direktoriaus pareigas, o 2001 m., reorganizavus šią įmonę į Lietuvos naftos produktų agentūrą, ir toliau dirbo generaliniu direktoriumi. 1976 m. už nuopelnus Lietuvos energetikai jam buvo suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas.

Regimantas
Kazimieras Vilutis

Virgilijus Vinciūnas

VILUTIS Regimantas Kazimieras gimė 1939 m. gegužės 30 d. Rokiškio mieste. 1962 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1962 m. pradėjo dirbti Lietuvos elektrinėje budinčiuoju inžinieriumi centriniame valdymo pulte. 1963–1988 m. buvo elektros cecho pamainos viršininkas, 1988–1997 m. – eksploatavimo tarnybos elektrinės pamainos viršininkas. Nuo 1997 m. iki šiol eksploatavimo tarnyboje eina elektros įrenginių eksploatavimo baro elektrinės budinčiojo inžinieriaus pareigas. Apdovanotas LR ūkio ministro padėkos raštu.

VINCIŪNAS Virgilijus gimė 1948 m. liepos 27 d. Švenčionėlių mieste, mokytojo šeimoje. 1956 m. pradėjo lankyti Švenčionėlių vidurinę mokyklą. Besimokydamas dalyvavo visuomeninėje veikloje, lankė šokių būrelį, buvo dūdų orkestro, choro narys. 1967 m. baigė vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Vilniaus filialo Ekonomikos fakultetą (nuo 1970 m. Vilniaus inžinerinis statybos institutas). 1972 m. baigė studijas ir pagal paskyrimą išsiųstas dirbti į Kaliningradą (Rusija) leitenantu. 1974 m. baigęs karinę tarnybą grįžo į Lietuvą. Tais pačiais metais įsidarbino Žemės ūkio ministerijoje Kapitalinės statybos valdybos planavimo skyriaus vyriausiuoju inžinieriumi. 1976 m. pradėjo dirbti Gamybinėje termofikacijos valdyboje kapitalinės statybos skyriaus viršininku. 1986 m. paskirtas šios valdybos viršininko pavaduotoju – kapitalinės statybos viršininku. 1988 m. gruodžio 1 d., likvidavus šią valdybą, perkeltas į Vilniaus mechanizuotąją koloną viršininko pavaduotoju. 1992 m. pradėjo dirbti Lietuvos valstybinėje energetikos sistemoje ūkio skyriaus viršininku.

ku. 1996 m. skiriamas AB „Lietuvos energija“ generalinio direktoriaus pavaduotoju. Nuo 2001 m. – UAB „Elektros tinklų statyba“ vadybos skyriaus viršininko pavaduotojas.

VIPAS Antanas gimė 1907 m. gruodžio 9 d. Parokiškės k., Rokiškio vls. ir aps. Baigė 3 pradinės mokyklos skyrius. 1924–1940 m. dirbo Rokiškio dvaro malūne ir elektrinėje, 1940–1945 m. – Rokiškio miesto elektrinėje mašinisto padėjėju, mašinistu. Nuo 1945 iki 1957 m. ėjo Rokiškio elektrinės vedėjo pareigas. 1950 m. mokėsi kursuose Vilniuje ir įgijo technikos mokyklos direktoriaus specializaciją.

Mirė 1994 m. Palaidotas Rokiškio kapinėse.

VIRBICKAS Jonas gimė 1936 m. lapkričio 7 d. Papyvesių k., Pasvalio vls., Biržų aps. 1943–1947 m. lankė Pamūšio pradžios mokyklą, 1954 m. baigė Pasvalio gimnaziją, 1954–1957 m. mokėsi Kauno technikume. Pagal paskyrimą 3-ejus metus dirbo Pečioros laivininkystėje. 1961 m. grįžo į Lietuvą ir pradėjo dirbti Rokų keramikos dirbinių gamykloje vyr. mechaniku. 1972 m. baigė Maskvos inžinerinį institutą ir įgijo inžinieriaus šilumininko kvalifikaciją. 1963–1978 m. dirbo Lietuvos elektrinėje katilų ir turbinų cecho meistru, inžinieriumi, vyresniuoju mašinistu. 1978–1979 m. dirbo Kauno energetikos remonto įmonėje vyresniuoju meistru, 1983–1985 m. – Vilniaus elektrinės katilų ir turbinų cecho meistru, viršininko pavaduotoju, nuo 1985 m. – remonto cecho viršininku.

VIRBICKIENĖ Irena gimė 1935 m. sausio 12 d. Šiaulių mieste, tarnautojo šeimoje. Mokėsi Šiaulių mergaičių pradžios ir vidurinėje mokykloje. 1955 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį baigė 1959 m. ir įgijo inžinieriaus statybininko kvalifikaciją. 1959–1961 m. dirbo Petrašiūnų statybos ir montavimo valdyboje inžiniere. 1961–1964 m. dirbo Energetikos tresto statybos organizacijose, Klaipėdos, Lietuvos ir Vilniaus elektrinėse darbų vykdytoja. Nuo 1964 m. iki išėjimo į pensiją 2001 m. Energetikos statybos trešte ėjo vyr. inžinierės pareigas.

Aktyvi sportininkė, turistė, dainininkė. Šiuo metu dainuoja Vilniaus Karininkų ramovės moterų chore „Aidas“.

Antanas Vipasis

Jonas Virbickas

Irena Virbickienė

Algimantas Antanas
Visockas

VISOCKAS Algimantas Antanas gimė 1937 m. lapkričio 11 d. Kupiškio mieste, Panevėžio aps. 1959 m. baigė Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1959–1962 m. dirbo Kauno turbinų gamykloje „Pergalė“ inžinieriumi konstruktoriumi, 1962–1964 m. – turbinų cecho meistru, 1964–1965 m. – turbinų cecho viršininko pavaduotoju, 1965–1975 m. – centralizuoto remonto cecho viršininku, 1975–1988 m. – tobulinimo ir kontrolės tarnybos priemonių įdiegimo baro viršininku. Nuo 1988 m. iki šiol – remonto tarnybos viršininkas. Apdovanotas LR Vyriausybės padėkos raštu.

Beata Vol

VOL Beata gimė 1925 m. Ukrainoje, Odesos mieste, tarnautojų šeimoje. Vidurinę mokyklą 1943 m. baigė Kazanėje ir įstojo į Samaros (buv. Kuibyševos) pramonės institutą, Energetikos fakultetą. 1948 m. jį baigusi įgijo šiluminės energetikos inžinieriaus specialybę. Pirmasis paskyrimas – į Volgogrado (Stalingrado) traktorių gamyklą, dirbo elektrinės būdinčiaja inžiniere. 1954 m. persikėlė gyventi į Vilnių ir nuo gruodžio 16 d. pradėjo dirbti Lietuvos energijos valdybos inžiniere derintoja. Vėliau buvo perkelta į eksploataavimo tarnybą vyresniąja inžiniere. Čia dirbo iki išėjimo į pensiją 1983 m.

Gediminas Volskis

VOLSKIS Gediminas (Jono Volskio sūnus) gimė 1955 m. Vilniuje. 1962–1967 m. mokėsi Šiaulių 7-ojoje vidurinėje mokykloje. 1973 m. baigė Vilniaus 7-ąją vidurinę mokyklą. 1982 m. pradėjo dirbti Energetikos statybos treste inžinieriumi. 1985 m. perėjo dirbti į Vyriausiąją gamybinę energetikos ir elektrifikavimo valdybą, planavimo ir ekonomikos skyrių, vyresniuoju ekonomistu. 1988 m. baigė Vilniaus universiteto Ekonominės kibernetikos ir finansų fakultetą ir įgijo inžinieriaus ekonomisto kvalifikaciją. 1988–1998 m. dirbo VGEEV planavimo ir ekonomikos skyriaus viršininku. Šiuo metu yra AB „Lietuvos energija“ aprūpinimo departamento vadovaujantysis specialistas.

VOLSKIS Jonas gimė 1930 m. kovo 4 d. Jiezno miestelyje, Alytaus aps. 1949 m. baigė Jiezno vidurinę mokyklą, 1954 m. – Kauno politechnikos institutą. Nuo 1961 m. dirbo Šiaulių

Jonas Volskis

elektros tinklų direktoriumi, o 1967 m. paskirtas Lietuvos vyriausiosios gamybinės energetikos ir elektrifikavimo valdybos viršininko pavaduotoju. J. Volskis kaip sumanus ir energingas vadovas daug pasidarbavo plėtojant Lietuvos energetiką. Buvo darbštus, ryžtingai siekė savo užsibrėžtų tikslų. Už nuopelnus darbe jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas, jis apdovanotas keliais vyriausybiniais garbės raštais, taip pat kitais apdovanojimais.

Mirė staiga, darbo vietoje, 1982 m. rugpjūčio 23 d. Palaidotas Vilniuje, Antakalnio kapinėse.

VOZBUTAS Algirdas gimė 1939 m. birželio 8 d. Mėsėdų k., Kuršėnų vls., Šiaulių aps., ūkininko šeimoje. Mokyklą pradėjo lankyti Lietuvoje. 1950 m. su tėvais ištremtas į Sibirą. 1954–1958 m. mokėsi Tomsko elektromechanikos technikumė. Jį baigęs grįžo į Lietuvą ir 1958 m. pradėjo dirbti Šiaulių dviračių gamykloje perimetrininku. Po trejų metų šioje gamykloje paskirtas inžinieriumi konstruktoriumi. 1963 m. įstojo į Kauno politechnikos instituto Šiaulių fakultetą, kurį 1969 m. baigęs įgijo inžinieriaus elektromechaniko kvalifikaciją. 1964 m. paskirtas Energijos realizavimo įmonės Šiaulių skyriaus elektros inspekcijos inspektoriumi, o po dvejų metų – Energetikos valstybinės priežiūros ir energijos realizavimo įmonės Šiaulių skyriaus elektros inspekcijos grupės vadovu. 1989–2002 m. buvo Šiaulių ET energijos realizavimo skyriaus viršininko pavaduotojas, vėliau – vadovaujantysis inspektorius.

Tiesiogiai dalyvaudamas ir derindamas diegiamą naują elektros energijos apskaitos sistemą stambioje Šiaulių zonos pramonėje, leidžiančią distanciniu būdu automatizuotai nuskaityti apskaitos prietaisų duomenis, prisidėjo prie reaktyviosios energijos srautų valdymo ir energijos sąnaudų elektros tinkluose mažinimo. Apdovanotas įvairių institucijų padėkos ir garbės raštais.

Algirdas Vozbutas

Z

Ignas Zakarka

ZAKARKA Ignas gimė 1911 m. kovo 31 d. Kuosių k., Kamajų vls., Rokiškio aps., ūkininkų šeimoje. Mokyklą pradėjo lankyti 1919 m. Į Rokiškio gimnaziją įstojo 1926 m. Ją baigęs 1934 m. pradėjo studijuoti VDU elektrotechniką. 1944 m. rugpjūčio 7 d. paskirtas Kauno energijos rajono režimų grupės inžinieriumi, vėliau tapo inspektorių grupės vadovu. Daug sumanumo ir energijos jis įdėjo, kai buvo atkuriamas karo sugriautas Kauno energijos ūkis. Jis rūpinosi elektros energijos racionaliu naudojimu, tobulino energijos apskaitos sistemą. Šiuo klausimu rašė straipsnius, knygeles, mokė energetikus. Jo didelis indėlis buvo kuriant ir tobulinant lietuvišką technikos terminologiją.

Mirė 1980 m. birželio 27 d. Palaidotas Ragelių kaimo (Rokiškio r.) kapinėse.

Bronius Zapalskis

ZAPALSKIS Bronius gimė 1927 m. vasario 9 d. Šambalionių k., Krekenavos vls., Panevėžio aps. Baigęs Krekenavos pradinę mokyklą, mokėsi Panevėžio berniukų gimnazijoje, kurią baigęs 1946 m. įstojo į Kauno universiteto Elektrotechnikos fakultetą. 1951 m. jį baigė ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją, elektrinių, elektros tinklų ir sistemų specializaciją. 1951–1954 m. buvo Elektros tinklų valdybos inžinierius, eksploatavimo skyriaus viršininkas, 1954–1957 m. – Vilniaus elektros tinklų skyriaus viršininkas, 1957–1987 m. – Panevėžio elektros tinklų direktorius. Jam suteiktas Lietuvos nusipelnusio inžinieriaus garbės vardas, jis apdovanotas ordinu.

Mirė 1999 m. Palaidotas Panevėžio Ramygalos g. kapinėse.

ZARONSKIS Pranas gimė 1933 m. spalio 20 d. Medinių k., Pasvalio vls., Biržų aps. Grįžęs iš tremties, 1958 m. įstojo į Kauno politechnikos institutą. 1960 m. pradėjo dirbti Kauno elektros tinklų gamybos ir technikos tarnybos techniku. 1964 m., baigęs institutą ir įgijęs inžinieriaus elektromechaniko specialybę, buvo paskirtas elektros laboratorijos inžinieriumi. 1966 m. jo iniciatyva Kauno elektros tinkluose buvo įkurta dispečerinių ir technologinių valdymo priemonių tarnyba ir jis tapo šios tarnybos viršininku. 1993 m. tarnyba išplėsta – joje įkuriamas kompiuterių tinklas, teleinformacijos sistema ir skaičiavimo centras.

Mirė 1999 m. Palaidotas Kaune, Karmėlavos kapinėse.

Pranas Zaronkis

ZAVADSKA (Zawadska) Stanislava gimė 1923 m. spalio 20 d. Vilniuje. Baigusi vidurinę mokyklą, lankė vyresniųjų buhalterių kursus. 1944 m. pradėjo dirbti 1-ojoje Vilniaus elektrinėje. 1946 m. paskirta Vilniaus 2-osios termofikacinės elektrinės vyresniąja buhalterė, 1956 m. Vilniaus 2-ąją termofikacinę elektrinę prijungus prie Lietuvos energijos valdybos, S. Zavadska paskirta elektrinės vyriausiojo buhalterio pavaduotoja. Šias pareigas ji ėjo iki 1988 m. Visus finansinius skaičiavimus ir ataskaitas atlikdavo laiku ir gerai. Darbšti, sumani datbuotoja ne kartą apdovanota garbės ir padėkos raštais, taip pat asmeniniu laikrodžiu, medaliu už sąžiningą ir ilgametį darbą. Šiuo metu yra pensininkė, gyvena Vilniuje.

Stanislava Zavadska

ZAVECKIENĖ Vanda gimė 1941 m. birželio 3 d. Vidiškių miestelyje, Ukmergės aps., mažžemių valstiečių šeimoje. 1952 m. baigė Ukmergės r. Paąžuolių pradinę mokyklą, o 1959 m. – Taujėnų vidurinę mokyklą. Iki 1961 m. dirbo toje pačioje mokykloje pradinių klasių mokytoja. 1961–1962 m. mokėsi Vilniaus technologiniame technikume ir įgijo ekonomisto specialybę. Mokydamasi technikume dirbo Elektros skaitiklių gamykloje. 1968 m. baigė Vilniaus universiteto Ekonomikos fakulteto vakarinę skyrių, kartu dirbdama ekonomiste Vietinės pramonės ministerijoje. Energetikos sistemoje dirba nuo 1975 m. liepos 8 d. – iš pradžių vyresniąja ekonomiste, o dabar vadovaujanti ekonomiste.

Vanda Zaveckienė

Leonardas Zažeckas

ZAŽECKAS Leonardas gimė 1918 m. Kaune. 1933 m. baigęs keturias gimnazijos klases įstojo į Kauno aukštesniąją technikos mokyklą, kurią baigė 1937 m. 1952 m. rugpjūčio 25 d. atėjo dirbti į Lietuvos energijos valdybos ryšių tarnybą vyresniuoju meistru. 1953 m. kovo 10 d. perkeltas į relinės apsaugos automatikos ir matavimų tarnybą techniku. Atliko tiksliosios mechanikos darbus kurdamas nestandartinę aparatūrą, remontuodamas relinės apsaugos ir automatikos įrenginius. Buvo sąžiningas ir darbštus. Gavęs 1-ąją invalidumo grupę 1977 m. liepos 11 d. išėjo į pensiją. Kol buvo sveikas, mėgo dainuoti, buvo 1975 m. respublikinės dainų šventės dalyvis. Mirė 1977 m. Palaidotas Vilniuje, Rokantiškių kapinėse.

Vytoldas
Zdanavičius

ZDANA VIČIUS Vytoldas gimė 1951 m. lapkričio 9 d. Prienuose. 1969 m. baigė Elektrėnų vidurinę mokyklą. 1969–1975 m. mokėsi Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultete. Nuo 1975 m. pradėjo dirbti Vyriausiojoje gamybinėje energetikos ir elektrifikacijos valdyboje šiluminių įrengimų bandymų ir derinimų tarnybos inžinieriumi. 1979–1982 m. dirbo šiluminių įrengimų eksploatavimo ir remonto tarnybos vyr. inžinieriumi. Nuo 1982 iki 1990 m. buvo įrengimų komplektavimo skyriaus viršininko pavaduotojas, 1990–1993 m. – Gamybinio technologinio komplektavimo įmonės įrengimų komplektavimo skyriaus viršininkas. Yra kelių racionalizacinių siūlymų, kaip atlikti vandens ir garo katilų uždegimo ir oro padavimo paskirstymą sistemose, autorius. Nuo 1994 m. atlieka energetikos įrangos komplektavimą įvairiose struktūrose. Taip pat dirba UAB „Trafas“ direktoriaus pavaduotoju.

Jurgis Zdanys

ZDANYS Jurgis gimė 1914 m. lapkričio 10 d. Seiliūnų k., Miroslavo vls., Alytaus aps., ūkininko šeimoje. 1934–1937 m. dirbo Lietuvos radiofone, 1937–1943 m. studijavo Vytauto Didžiojo universitete Kaune, kartu dirbo šio universiteto elektrotechnikos katedros laborantu, Kauno aukštesniosios technikos mokyklos mokytoju. 1942–1944 m. dirbo Lietuvos energijos valdybos inžinieriumi planuotoju. Nuo 1945 m. dėstė Kauno universitete (vėliau Politechnikos institute) įvairius su elektrotechnika susijusius kursus. 1956 m. apgynė technikos

mokslų kandidato (dabar – daktaro) disertaciją. Išrado įtampos nebuvimo indikatorių, diferencinį kintamosios įtampos stabilizatorių, diferencinį stabilizuotą maitinimo šaltinį, impulsinį generatorių elektrinei žūklei jūroje, dažnio daviklį (užpatentuotas ir Anglijoje, Italijoje, JAV, Prancūzijoje), elektrostatinio lauko stiprumo matuoklį. Paskelbė mokslinių straipsnių magnetinių grandinių skaičiavimo klausimais. Knygos: „Pramonės elektrotechnikos žinynas“ (su kitais, 1962), „Elektrotechnika be integralų“ (su G. Zdaniu, 1963).

Mirė 1988 m. vasario 1 d. Palaidotas Kaune, Karmėlavos kapinėse.

ZIABLOVAS (Ziablov) Anatolijus gimė 1934 m. Novokuznecko m., Kemerovo sr., Rusijoje. Pasibaigus II pasauliniam karui, šeima persikėlė į Lugos miestą, Leningrado sr. Čia 1951 m. baigė 7 klases ir įstojo į Leningrado energetikos technikumą. Iš 2-o kurso buvo pašauktas į kariuomenę. Grįžęs 1958 m. baigė technikumą ir įgijo techniko šilumininko specialybę. Pagal paskyrimą 1958 m. atvyko dirbti į Vilniaus 2-ąją termofikacinę elektrinę katilų cecho pamainos viršininku, 1960 m. paskirtas šio cecho viršininko pavaduotoju, vėliau – katilų ir turbinų cecho viršininko pavaduotoju. 1969 m. baigė Kauno politechnikos instituto vakarinį skyrių ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1977–2001 m. dirbo Vilniaus 2-osios termofikacinės elektrinės katilų ir turbinų cecho viršininku. Šiuo metu yra pensininkas, gyvena Vilniuje.

Anatolijus Ziablovas

ZINIS Kęstutis gimė 1942 m. balandžio 7 d. Žibartonių k., Krekenavos vls., Panevėžio aps. 1949–1961 m. mokėsi Panevėžio vidurinėje mokykloje. 1967 m. baigė Kauno politechnikos institutą, elektros pavarų ir pramonės įrenginių automatizavimo specialybę ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1967–1968 m. dirbo Tauragės keramikos gamykloje tarnybos viršininku, 1968–1970 m. – Alytaus medvilnės kombinato automatizavimo cecho viršininku, 1970–1972 m. tarnavo armijoje. Alytaus šilumos tinkluose dirbo nuo 1972 m. rugpjūčio mėn. vyr. meistru. 1972–1981 m. dirbo matavimų derinimo ir elektros ūkio gamybinės tarnybos viršininku, 1981–1982 m. –

Kęstutis Zinis

vyr. inžinieriaus pavaduotoju, 1982–1998 m. – direktoriaus pavaduotoju. 1998 m. lapkričio 1 d. įkūrus SPAB Alytaus šilumos tinklų remonto darbų filialą, paskirtas šio filialo direktoriumi. 2001–2002 m. buvo UAB „Litesko“ filialo „Alytaus energija“ technikos direktoriaus pavaduotojas. 2002 m. gegužės 15 d. išėjo į pensiją.

Romanas Zigmuntas
Zinkus

ZINKUS Romanas Zigmuntas gimė 1927 m. liepos 20 d. Krakių mstl., Kėdainių aps. 1940 m. baigė Krakių pradžios mokyklą, 1946 m. – Krakių gimnaziją, 1955 m. – Kauno politechnikos institutą. 1951 m. pradėjo dirbti Kauno remonto mechanikos įmonėje elektromonteriu. Vėliau buvo meistras, vyresnysis meistras, vyresnysis inžinierius. 1973–1994 m. dirbo Kauno energetikos remonto įmonėje vyr. technologu. Yra parašęs keletą leidinių apie energetinių įrenginių remonto organizavimą ir elektros generatorių remonto technologiją. 1994 m. išėjo į pensiją. Už ilgametį nepriekaištingą darbą ne kartą apdovanotas įvairių institucijų garbės ir padėkos raštais, 4-iais LŪPP (Maskva) medaliais.

Eduardas Zubavičius

ZUBAVIČIUS Eduardas. Biografinių duomenų nepavyko aptikti. Inžinieriaus Mykolo Staškevičiaus prisiminimu – E. Zubavičius mokslus baigė Grenoblyje (Prancūzija). Dirbo inžinieriumi statomoje Petrašiūnų elektrinėje. Kokias pareigas ėjo pradėjus veikti elektrinei, duomenų nėra. Vokiečių okupacijos laikotarpiu (nuo 1941 m. spalio 1 d.) buvo elektrinės vedėjas. M. Staškevičius jį prisimena kaip labai reiklų, sumanų ir korektišką vadovą. Karui baigiantis E. Zubavičius pasitraukė į Lenkiją ir ten mirė.

Stasys Zubė

ZUBĖ Stasys gimė 1939 m. gegužės 31 d. Kulų k., Skuodo vls., Mažeikių aps. 1955 m. baigė Skuodo pradžios mokyklą, 1957 m. – Klaipėdos amatų mokyklą. 1958 m. pradėjo dirbti Kauno energetikos remonto įmonėje katilų remonto šaltkalviu. Kartu mokėsi ir 1963 m. baigė Vilniaus elektromechanikos technikumą. 1975 m. paskirtas katilų gamybos cecho įrangos inžinieriumi, vėliau – vadovaujančiuoju inžinieriumi. Už ilgametį nepriekaištingą darbą ne kartą apdovanotas įmonės

padėkos, garbės raštais, jam suteiktas nusipelnusio įmonės veterano vardas.

ZUBIENĖ Gražvyda gimė 1944 m. balandžio 16 d. Vilniuje. 1967 m. baigė Kauno politechnikos institutą. 1967–1971 m. dirbo Lietuvos energetikos institute. Nuo 1971 m. iki šiol dirba Klaipėdos elektros tinkluose, 16 pastarųjų metų – ekonomikos ir personalo skyriaus viršininke.

Gražvyda Zubiėnė

Sarapinas Žala

ŽALA Sarapinas gimė 1932 m. lapkričio 8 d. Šileikėnų k., Alantos vls., Utenos aps., ūkininkų šeimoje. 1943 m. baigęs Apankiškių pradžios mokyklą, įstojo į Molėtų gimnaziją, o baigęs vieną jos klasę 1946 m. perėjo į Utenos vidurinę mokyklą. 1964 m. baigė Vilniaus politechnikumą, žemės ūkio elektrifikavimo specialybę, ir įgijo elektriko techniko kvalifikaciją. Energetikos sistemoje pradėjo dirbti nuo 1959 m. balandžio 6 d. elektromonteriu. 1963 m. lapkričio 21 d. paskirtas Vilniaus miesto kabelinio ryšio linijų rajono meistru. Nuo 1980 iki 1997 m. ėjo elektros tinklų inžinieriaus pareigas. Tai aukštos kvalifikacijos specialistas. Už gerą ir sąžiningą darbą ne kartą apdovanotas garbės ir padėkos raštais. 2000 m. išėjo į pensiją. Gyvena Vilniuje.

Algimantas Žiaunys

ŽIAUNYS Algimantas gimė 1948 m. balandžio 17 d. Liudvinauvo mstl., Marijampolės aps., tarnautojo šeimoje. 1963 m. baigė Marijampolės J. Jablonskio mokyklos aštuonias klases ir įstojo į Kalvarijos maisto pramonės technikumą, kurį baigė 1967 m. ir įgijo techniko mechaniko specialybę. 1969 m. atlikęs tarnybą kariuomenėje dirbo Marijampolės maisto pramonės automatų gamykloje šaltkalviu. Kartu mokėsi ir 1976 m. baigė Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakulteto vakarinį skyrių ir įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1976–1979 m. dirbo Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakulteto šilumos katedroje vyr. moksliniu bendradarbiu, 1979–1981 m. – Gamybinėje termofikacijos valdyboje inžinieriumi, 1981–1985 m. – Vilniaus šilumos tinklų 8-osios rajoninės katilinės meistru, 1985–1991 m. – Gamybinės termofikacijos valdybos šilumos inspekcijos skyriaus vyresniuoju inžinieriumi, 1991–1995 m. – Lietuvos valstybinės energetikos

sistemos inspekcijos tarnybos inžinieriumi. Nuo 1995 m. paskirtas šios inspekcijos priežiūros skyriaus vedėjo pavaduotoju. Už sąžiningą darbą ir aktyvią visuomeninę veiklą buvo ne kartą skatintas premijomis ir apdovanotas garbės raštais.

ŽILĖNAS Algimantas gimė 1930 m. lapkričio 15 d. Ažvinčių k., Dūkšto vls., Zarasų aps. 1949 m., baigęs Utenos 1-ąją berniukų gimnaziją, įstojo į Kauno universitetą, kurį baigęs įgijo hidrotechninės statybos inžinieriaus specialybę. 1954–1956 m. dirbo Kauno žemės ūkio statybos projektavimo institute vyresniuoju inžinieriumi. 1956–1958 m. vadovavo Antalieptės hidroelektrinės statybai, o ją pastaciūs paskirtas naujai įkurto Antalieptės elektros tinklų skyriaus viršininku. Vėliau, skyrių perorganizavus į Zarasų elektros tinklų rajoną, buvo jo viršininkas iki 1993 m. 1968 m. apgynė disertaciją ir gavo technikos mokslų kandidato (dabar – daktaro) mokslinį laipsnį. Jis karštai mylėjo savo kraštą. Buvo aktyvus Lietuvos tautodailininkų sąjungos, Fotografijos meno sąjungos narys. Parašė ir išleido 7 knygas turizmo ir Zarasų krašto istorijos tematika. Jo pastangomis įkurtas energetikos muziejus Tiltiškių malūne.

Mirė 1993 m. lapkričio 25 d. Palaidotas Antalieptės kapinėse.

ŽILINSKAS Algimantas gimė 1934 m. Veiviržėnuose, Kretingos aps., tarnautojo šeimoje. Prieš pat II pasaulinį karą tėvai persikėlė prie Alytaus, kur įsigijo nedidelį ūkį. 1945 m. įstojo į III klasę Simno gimnazijoje. Ją baigė 1952 m. ir pasirinko Kauno kunigų seminariją. 1954 m. su kitais klierikais buvo paimtas į sovietinę armiją. Atitarnavęs kariuomenėje 1957 m. grįžo į seminariją ir 1959 m. ją baigė. Dirbo kunigu Simne ir Leipalingyje. Tiek seminarijoje, tiek ją baigęs domėjosi filosofijos klausimais. Iš pradžių studijavo neotomistinę filosofiją, paskui jį patraukė prancūzų švietėjų pažiūros, o ilgainiui – dialektinis materializmas. Tikėjimas ėmė šalti. Pagaliau 1962 m. pasitraukė iš kunigų luomo. 1964 m. sukūrė šeimą.

Naują gyvenimą jis pradėjo kaip darbininkas. Dirbo akumuliatorininku, vairuotoju, elektriku. 1963–1969 m. mokėsi Kauno politechnikos instituto Vilniaus filiale, kur įgijo inžinie-

Algimantas Žilėnas

Algimantas Žilinskas

riaus elektriko specialybę. Iki pat išėjimo į pensiją dirbo Lietuvos energetikos sistemoje.

Savo vingiuotą gyvenimo kelią A. Žilinskas aprašė dviejuose autobiografinėse knygose: „Žemės šauksmas“ (1979) ir „Dangaus šauksmas“ (1994). Be to, paragintas Lietuvos energetikos sistemos vadovų, jis šalia savo tiesioginio darbo dispečerių tarnyboje pasinėrė į Lietuvos energetikos istorijos tyrinėjimus. Įvairiuose archyvuose vertė bylą po bylos ir po trupinėlių rinko medžiagą. Buvo išleisti du knygos „Lietuvos energetika“ tomai, kurių pagrindinis rengėjas ir daugelio skyrių autorius buvo A. Žilinskas. Itin didelę vertę turi jo pastarojo dešimtmečio, kai atgavo tikėjimą, darbas tyrinėjant KGB archyvus ir renkant dokumentus bei gyvų liudytojų atsiminimus apie Lietuvos Katalikų Bažnyčios persekiojimą ir jos pasipriešinimą. Visa tai atskleista jo knygose „Akiplėša“, „Atlikę pareigą“, „Bažnyčia, „Kronika“ ir KGB voratinklis“, „Objektas „Intrigantas“, taip pat daugybėje straipsnių įvairiuose leidiniuose ir periodinėje spaudoje.

Algimantas Žilinskas buvo labai sąžiningas ir pareigingas žmogus. Maždaug 10 metų jį vargino širdies liga, kelis kartus buvo operuotas. Mirė 2003 m. rugpjūčio 30 d. Palaidotas Leipalingio kapinėse.

Kazys Žilys

ŽILYS Kazys gimė 1936 m. birželio 30 d. Šateikių mstl., Plungės vls., Telšių aps. 1943–1947 m. mokėsi Šateikių pradžios mokykloje, 1947–1950 m. – Plungės gimnazijoje, 1950–1954 m. – Klaipėdos 1-ojoje vidurinėje mokykloje, 1954–1959 m. – Kauno politechnikos instituto Elektrotechnikos fakultete; čia įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1968–1971 m. studijavo Lietuvos energetikos instituto neakivaizdinėje aspirantūroje. 1959 m. pradėjo dirbti Vilniaus elektros tinklų relinės apsaugos, automatikos ir izoliacijos tarnybos viršininku. 1971–1976 m. buvo VGEEV elektrinių, elektros įrengimų eksploatavimo ir remonto tarnybos viršininkas, 1976–1988 m. – Vilniaus termofikacinės elektrinės vyriausiasis inžinierius, 1988–1990 m. – vėl elektrinių, elektros įrengimų eksploatavimo ir remonto tarnybos viršininkas, 1990–1994 m. – LR Energetikos ministerijos Energetikos plėtros departamento direktorius, 1994–2000 m. –

Lietuvos ambasados Austrijoje (vėliau Atstovybės prie tarptautinių organizacijų Vienoje) patarėjas, einantis atstovo prie Tarpautinės atominės energijos agentūros (TATENA) pareigas. Nuo 2000 m. yra Valstybinės atominės energetikos saugos inspekcijos (VATESI) viršininko pavaduotojas.

ŽUKAUSKAS Algirdas gimė 1948 m. liepos 26 d. Pavilkių k., Pagėgių vls. ir aps., valstiečių šeimoje. 1966 m. baigė Pagėgių vidurinę mokyklą, 1973 m. – Kauno politechnikos institutą ir įgijo inžinieriaus elektriko kvalifikaciją. 1973 m. pradėjo dirbti Klaipėdos elektros tinkluose, Šilalės elektros tinklų skyriuje, meistru. 1974 m. skiriamas skyriaus viršininku. Už gerą darbą ne kartą buvo skatinamas.

Algirdas Žukauskas

ŽUKAUSKAS Gediminas Dominykas gimė 1923 m. rugpjūčio 4 d. Suvalkų Kalvarijoje. Mokėsi Kalvarijos pradžios mokykloje, vėliau gimnazijoje. 1937 m. pradėjo dirbti Kalvarijos elektrinėje mokiniu. Paskui dirbo Kalvarijos komunalinio ūkio elektrinės direktoriumi. Susikūrus elektros tinklams, nuo 1958 iki 1973 m. dirbo Kauno, vėliau Alytaus ET Kalvarijos poskyrio meistru, vyr. elektromonteriu.

Mirė 1979 m. Palaidotas Kalvarijos kapinėse.

Gediminas
Dominykas
Žukauskas

ŽUKAUSKAS Petras gimė 1927 m. gruodžio 30 d. Dembukos k., Kavarsko vls., Ukmergės aps. Keturis pradžios mokyklos skyrius baigė Riklikų pradžios mokykloje 1939 m., penktą ir šeštą skyrių – Kavarsko pradžios mokykloje 1941 m. Nuo 1941 m. iki 1945 m. mokėsi Ukmergės amatų mokykloje. 1945 m. įstojo į Vilniaus politechnikumą; jį 1949 m. baigęs įgijo techniko elektriko kvalifikaciją. Nuo 1954 m. balandžio 20 d. pradėjo dirbti Lietuvos energijos valdyboje automatikos ir šiluminių matavimų derinimo tarnyboje inžinieriumi. 1959 m. spalio 15 d. perkeltas į centrinę relinės apsaugos, automatikos ir matavimų tarnybą. 1976 m. tapo metrologijos tarnybos inžinieriumi. 1991 m. vasario 1 d. perkeltas į elektros skaitiklių remonto įmonės „Vilniaus diskas“ metrologijos cechą meistru, o vėliau – į skaitiklių remonto cechą meistru. Čia tebedirba iki šiol.

Petras Žukauskas

Vitalijus Žuta

ŽUTA Vitalijus gimė 1955 m. liepos 31 d. Juodeikėlių k., Mažeikių r. 1973 m. baigė Mažeikių 1-ąją vidurinę mokyklą ir įstojo į Kauno politechnikos instituto Mechanikos fakultetą. 1978 m. baigė studijas ir įgijo pramonės šiluminės energetikos inžinieriaus kvalifikaciją. 1978 m. pagal paskyrimą pradėjo dirbti Vilniaus termofikacinėje elektrinėje kuro transporto cecho pamainos viršininku, 1979–1985 m. dirbo elektrinės pamainos viršininku. 1985–1990 m. buvo etatinis profsąjungos pirmininkas, 1990–1991 m. – LR Vyriausybės kanceliarijos referentas energetikos klausimais, 1991–1995 m. – Vilniaus termofikacinės elektrinės personalo tarnybos viršininkas. 1994 m. baigė valdymo kursus Danijoje, 1995 m. – Pasaulio banko kursus, 1996 m. – tarptautinius prekybos organizavimo kursus Ispanijoje. 1995–2000 m. dirbo AB „Lietuvos energija“ filialo „Tena“ direktoriaus pavaduotoju komercijai, atsakingu už AB „Lietuvos energija“ filialų materialinį ir techninį aprūpinimą, Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko ir Pasaulio banko paskolų realizavimą, projektų įgyvendinimą. Nuo 2000 m. liepos mėn. iki šiol dirba UAB „Suomijos energija“ technikos direktoriumi. Dalyvavo įgyvendinant Joniškio rajono šilumos ūkio modernizavimo projektą, dujofikuojant Joniškio miesto katilines ir statant modernias biologinį kurą kūrenančias katilines Švenčionėliuose ir Švenčionyse.

Kazys Žvirblis

ŽVIRBLIS Kazys gimė 1935 m. kovo 4 d. Krivinskų k., Anykščių vls., Utenos aps., ūkininkų šeimoje. 1954 m. baigė Anykščių J. Biliūno vidurinę mokyklą. Tais pačiais metais įstojo į Žemės ūkio akademiją, Mechanizacijos fakultetą, kurį 1959 m. baigęs įgijo inžinieriaus mechaniko kvalifikaciją. 1959–1960 m. dirbo Švenčionių rajono vykdomojo komiteto technikos priežiūros inspektoriumi. 1960–1965 m. buvo Anykščių statybos ir montavimo valdybos vyriausiasis mechanikas, 1965–1991 m. – Šiaulių eksperimentinės elektros konstrukcijų gamyklos direktorius, 1991–1993 m. – VAI „Elga“ direktorių valdybos pirmininkas, 1993 m. paskirtas AB „Elga“ generaliniu direktoriumi. Apdovanotas 4-iais vyriausybiniais medaliais, Garbės ženkle ordinu.

Mirė 1999 m. lapkričio 25 d. Palaidotas Šiauliuose.

GRUPINĖS NUOTRAUKOS

Lietuvos energijos komitetas įsteigtas 1936 m. kovo 1 d. Įstatymu jo veikla pagrįsta 1939 m. liepos 1 d. Jį sudarė prezidiumas ir elektros, kuro ūkio, vandens jėgos, žemės turty sekcijos. Komitetas parengė pirmojo Lietuvos perspektyvinio elektrifikacijos plano metmenis, surinko ir apdorėjo elektros ūkio statistinius duomenis, ištyrė nemažą durpynų, sudarė pirmąjį Lietuvos upių kadastrą, tyrė Lietuvos cemento žaliavas, molius ir kvarcinius smėlius.

Komiteto darbų suvestinės paskelbtos 4-iuose Lietuvos energijos komiteto darbų tomuose (išl. 1937–1940).

Lietuvos energijos komiteto 1936 m. balandžio 8 d. posėdis.
Nuotraukoje (iš kairės): plk. A. Banėnas, Elektros komisijos pirm. P. Drąsutis, J. Avižonis, Šilumos komisijos pirm. J. Vidmantas, (nenustatytas asmuo), A. Mačiūnas, J. Jankevičius, susisiekimo ministras J. Stanišauskis, (nenustatytas asmuo), P. Jodelė, S. Kolupaila, J. Čeičys, K. Rimkus, V. Taujenis, J. Norkaitis

Lietuvos inžinierių draugija, veikusi įvairiais pavadinimais, įsteigta 1918 m. 1936 m. vasario 22 d. priimti nauji jos įstatai ir ji pavadinta Lietuvos inžinierių draugija. Ją sudarė 6 sekcijos: architektų, chemikų technologų, elektrotechnikų, geodezininkų, mechanikų ir statybininkų. Draugija svarstė technines ir ekonomines problemas (elektrifikacijos, durpynų naudojimo ir kt.), nagrinėjo standartų, saugumo technikos normas, teikė tais klausimais rekomendacijas valstybinėms įstaigoms, rūpinosi inžinierių ir technikų rengimu, leido žurnalą „Technika ir ūkis“ (1929–1940).

Lietuvos inžinierių draugijos 1936 m. vasario 22 d. posėdis.
Pirmoje eilėje (iš kairės): susisiekimo ministras J. Stanišauskis, valst. kontrolierius K. Šakenis, draugijos pirmininkas prof. P. Jodelė, krašto aps. ministras plk. S. Dirmantas, ministerijos gen. sekretorius J. Jankevičius; antroje eilėje: V. Račkauskas, „Technika ir ūkis“ redaktorius J. Vidmantas, J. Čiurlys, J. Jasiukaitis, K. Kriščiukaitis, A. Novickis, A. Bistrickas

Justinas Nekrašas – didysis Lietuvos energetikas, sovietinės okupacijos metais gebėjęs ne tik sukurti unikalią Lietuvos energetikos sistemą, bet ir ją sulietuvinti – apdairiai pakeisti pokario metais iš Rusijos atsiųstus specialistus savais, išugdytais Lietuvos aukštosiose ir aukštesniosiose mokyklose. Jis pats buvo aukštos kvalifikacijos specialistas ir sumanus organizatorius. Jo vadovavimo Lietuvos energetikai metu išplėtotas patikimas elektros energijos tiekimo tinklas, elektrifikuoti kaimai, sukurtas miestų ir gyvenviečių šilumos tiekimo ūkis.

Išlydint Justiną Nekrašą į Maskvą. Vilnius, 1970 m.
Pirmoje eilėje (iš kairės): Jonas Volskis, Vladas Grigaravičius, Antanas Gruodis, Justinas Nekrašas, Algirdas Stumbras, Vladas Stukas; antroje eilėje – Pranas Matukonis, Jonas Randakevičius, Juozas Ankudavičius, Vaclovas Šiaučiūnas, Rudolfas Klajumas, Vytautas Uleckas, Juozas Jaraminas, Vasilijus Bukatinas; trečioje eilėje – Kęstutis Šumacheris, Enrikas Brasiūnas, Antanas Šležas, Vytautas Petrusis, Bronius Makštutis, Jonas Kniukšta, Bronius Zapalskis

Jis aktyviai sprendė Lietuvos elektrinių statybos organizavimo ir eksploataavimo klausimus, sukūrė energetikos statybos ir gyvenamųjų namų statybos industrijos bazę, suorganizavo gelžbetoninių atramų gamybos ir įdiegimo technologiją.

J. Nekrašo gebėjimai neliko nepastebėti – 1971 m. jis iškviestas dirbti į Maskvą – TSRS Energetikos ministerijos ministro pavaduotoju. Ten jis išdirbo 9-erius metus. 1980 m. sugrįžo, bet netrukus buvo komandiruotas į Kubą. Taip Justinas Nekrašas tapo Lietuvos energetikų pasididžiavimu.

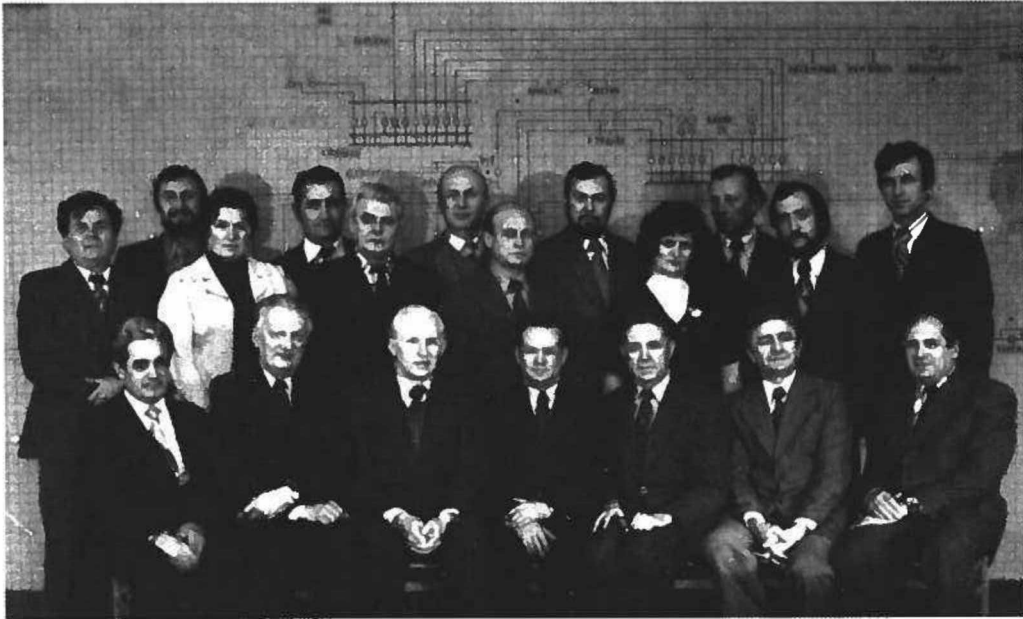
Justino Nekrašo išlydėtuovės į Kubą. Vilnius, 1987 m. vasaris.
Pirmoje eilėje (iš kairės) – Venjaminsas Solovjovas, Saulius Kutas, Pranas Matukonis, Justinas Nekrašas, Roma Urbonienė, Danutė Raudonikienė, Anicetas Mikužis, Kęstutis Šumacheris; antroje eilėje – Algis Cimermonas, Vytautas Pajaujis, Renaldas Vaičiūnas, Algirdas Dragūnas, Bronius Stundys, Pranas Sidaras, Juozas Baublys, Juozas Martusevičius, Miša Levitas, Antanas Kirlys, Semionas Komsa, Rimantas Čeledinas, Stasys Žarskis, Vytautas Vėžys, Algimantas Nemira; trečioje eilėje – Kastytis Mačėnas, Mykolas Rutkauskas, Stasys Veinšreideris, Olegas Kopčionovas, Vytautas Ragelis, Jurgis Peseckas, Algis Šakėnas, Vytautas Miškinis, Vitalijus Radzevičius, Irena Šilickienė, Gediminas Volskis

Relinės apsaugos ir elektroautomatikos tarnybos darbuotojai. Vilnius, 1990 m. Pirmoje eilėje (iš kairės): Natalija Konenkova – inžinierė, Juozas Kalinauskas – tarnybos viršininkas, Elena Mejerienė – vyresnioji inžinierė, Ada Vadapalienė – technikė, Sigitas Alfonsas Tamošiūnas – tarnybos viršininko pavaduotojas. Antroje eilėje: Vytautas Ūsaitis – vadovaujantysis inžinierius, Jonas Bukauskas – tarnybos viršininkas, Algimantas Čekys – vadovaujantysis inžinierius, Vytautas Klimas – vadovaujantysis inžinierius, Algis Ladyga – vadovaujantysis inžinierius, Liudvikas Bukauskas – vyresnysis inžinierius

LVEEV tarnybų viršininkai ir vadovai. Vilnius, 1990 m. Pirmoje eilėje (iš kairės): Birutė Leikaitė, Juozas Kalinauskas, Laimė Valotkienė, Mykolas Rutkauskas, Robertas Budrys, Kastytis Mačėnas. Antroje eilėje: Juozas Martusevičius, Stasys Veinšreideris, Benas Ruzgys, Adomas Romas Stonys, Jurgis Peseckas, Renaldas Vaičiūnas, Olegas Kopčionovas. Trečioje eilėje: Algis Šakėnas, Artūras Dainius, Juozas Baublys, Jonas Katinas, Algis Dragūnas

Vyriausioji dispečerių tarnyba. Vilnius, 1984 m.

Pirmoje eilėje (iš kairės): Jonas Šliogeris – budintysis dispečeris, Jonas Valiukonis – vyr. budintysis dispečeris, Zenonas Kėkštas – vyr. budintysis dispečeris, Stasys Kisielius – viršininko pavaduotojas, Stasys Jadzgevičius – budintysis dispečeris, Ksaveras Juškauskas – viršininko pavaduotojas, Česlovas Cemnolonskis – budintysis dispečeris. Antroje eilėje: Juozas Martusevičius – tarnybos viršininkas, Stasė Mizelinskienė – režimų grupės vyr. inžinierė, Pranas Bielevičius – vyr. budintysis dispečeris, Algimantas Žilinskas – vyr. budintysis dispečeris, Ada Vadapalienė – technikė, Vaclovas Poderis – inžinierius, Drąsutis Pekšys – režimų grupės vyr. inžinierius. Trečioje eilėje: Virgilijus Lynikas – inžinierius, Visvaldas Raudonikis – vyr. budintysis dispečeris, Sigitas Smilgevičius – vyr. budintysis dispečeris, Arūnas Vasilis – budintysis dispečeris, Donatas Bičiūnas – budintysis dispečeris

Saugos ir priešgaistrinės apsaugos darbuotojų seminaro dalyviai. Vilnius, 1997 m.

Pirmoje eilėje (iš kairės): Tadeušas Pačinskis (Vilniaus elektrinė), Jurgis Michailovas (Kruonio HAE), Vaclovas Poderis (LE), Aldona Kulvietienė (Kauno GAG), Irena Ryliškytė (LE). Antroje eilėje: Saulius Labžentis (Mažeikių elektrinė), Vidmantas Vyšniauskas (Vilniaus ŠT), Edita Nalivaikienė (Energetikų mokymo centras), Vidmantas Jeneliūnas (LE saugos darbe tarnyba), Juozas Kazlauskas (Panevėžio ET), Bronius Mickus (Kauno ŠT), Stasys Jankauskas (Utenos ET), Kastytis Mačėnas (LE saugos darbe tarnyba). Trečioje eilėje: Edvardas Banevičius (LE saugos darbe tarnyba), Rimantas Šukys (Šiaulių energetikos statyba), Arvydas Bružas (LE), Kazimiras Dambrauskas (Tena), Vytautas Ragelis (LE saugos darbe tarnyba), Antanas Liepinis (LE), Juozas Rimas Čerka (Šiaulių ET), Aloyzas Každailis (Klaipėdos ET), [...], Jurijus Repinas (Vilniaus ET). Kervirtoje eilėje: [...], Liubomiras Pacevičius (Kauno ET), Darius Jasiūnas (LE saugos darbe tarnyba), Zigmantas Juškevičius (LE), Bronius Valiokas (Kauno elektrinė), Rimas Simonaitis (Alytaus ET), Ričardas Maknys (LE saugos darbe tarnyba), Algimantas Žilinskas (Vilniaus diskas), Alfonsas Petrauskas (LEP), Augustinas Andriešaitis (Šiaulių ŠT inspekcija)

Kompiuterių centro darbuotojai. Vilnius, 1991 m. Pirmoje eilėje (iš kairės): Natalija Kovalenko – operatorė, Kristina Brazienė – operatorė, Algirdas Dragūnas – skyriaus viršininkas, Nadežda Pogorelova – operatorė, Gražina Narbut – operatorė, Teresa Gasinska – operatorė, Elvyra Cvilikienė – operatorė, Galina Radiun – operatorė. Antroje eilėje: Liucija Menčiūnienė – programuotoja, Emanuelis Šakalys – programuotojas, Aldona Bieliūnienė – programuotoja, Irena Vasyliūtė – programuotojų grupės vadovė, Juozas Šimkus – vadovaujantis inžinierius programuotojas, Janina Gorskytė – inžinierė programuotoja, Virginija Žukauskaitė – sekretorė, Jakovas Šraibmanas – budintysis inžinierius, Olga Brigevičienė – operatorė, Regina Rukavičienė – inžinierė, Ana Samoiliuk – inžinierė, Danutė Kuncevičienė – inžinierė, Vincas Jucaitis – inžinierius, Eugenija Kirlytė – grupės būdinčioji inžinierė, Valė Kesiušienė – operatorė, Kęstutis Dumskis – vadovaujantis inžinierius elektronikos, Algis Cibulskas – vyresnysis inžinierius, Arūnas Stašionis – informacijos apdorojimo grupės vadovas, Vytautas Plūkas – AVS skyriaus viršininko pavaduotojas, Vytautas Andreikėnas – inžinierius, Vytautas Tarulis – sektoriaus viršininkas

Ryšų ir teleinformatikos tarnybos darbuotojai, Vilnius, 1990 m. Pirmoje eilėje (iš kairės): Regina Šliogerienė – telefonistė, Danutė Matačiūnienė – monterė, Eleonora Zumerienė – telefonistė, Nijolė Klimavičienė – inžinierė, Algirdas Kirsnyš – inžinierius, Virginija Narbutaitė-Jaščianinienė – technikė, Janina Bacevičienė – inžinierė, Jonas Garunkštis – grupės vadovas. Antroje eilėje: Alvydas Velička – monteris, Liudmila Sidorenko – inžinierė, Kazimieras Ivanauskas – inžinierius, Gintaras Kolumba – monteris, Stasys Macijauskas – meistras, Alfredas Banevičius – inžinierius, Petras Bičiūnas – grupės vadovas, Lina Markelienė – technikė, Rapolas Klimavičius – grupės vadovas, Ramutis Petras Padleckis – tarnybos viršininko pavaduotojas, Stanislava Padleckienė – vyr. inžinierė, Jonas Bertašius – meistras, Vygandas Mangevičius – grupės vadovas, Albertas Samardokas – vyr. meistras. Trečioje eilėje: Vytautas Jančiauskas – inžinierius, Algirdas Platakis – vyr. inžinierius, Algirdas Stonkus – meistras, Juozapas Markevičius – viršininko pavaduotojas, Algimantas Vilys – inžinierius, Algis Šakėnas – viršininkas

Lietuvos Energetikos sistemos „Senjorų klubas“ įsteigtas 1978 m. Jo tikslas buvo propaguoti Lietuvos energetikos istoriją, rinkti istorinę medžiagą, energetikų atsiminimus, leisti žinytus, brošiūras, skelbti straipsnius spaudoje. 2000 m. šis klubas panaikintas ir jo funkcijas perėmė Energetikos muziejus.

Nuotraukoje klubo steigiamojo susirinkimo, įvykusio 1978 m. Vilniuje, dalyviai. Pirmoje eilėje (iš kairės): Bronius Vadoklis, Antanas Jurėla, Albinas Petrauskas, Edvardas Buinevičius, Antanas Gruodis (pirmininko pavaduotojas), Vladas Grigaravičius (pirmininkas), Vytautas Kikutis, Juozas Puodžiūnas, Ignas Zakarka, Maksimilijonas Sargautis. Antroje eilėje: Antanas Kirllys, Kazimieras Natkevičius, Česlovas Karpavičius, Tadas Mongirdas, Stasys Michelevičius, Jonas Šimkus, Lipmanas Mirkinas, Eugenijus Dorošukas, Stasys Bagdanavičius, Juozas Simonaitis, Maksimilijanas Gerbstas. Trečioje eilėje: Mykolas Christauskas, Viktoras Nemunis, Mykolas Gerasimovičius, Bronius Petrusevičius, Augustinas Baltrušaitis, Juozas Martusevičius (sekretorius), Donatas Kriščiukaitis, Algirdas Svylas

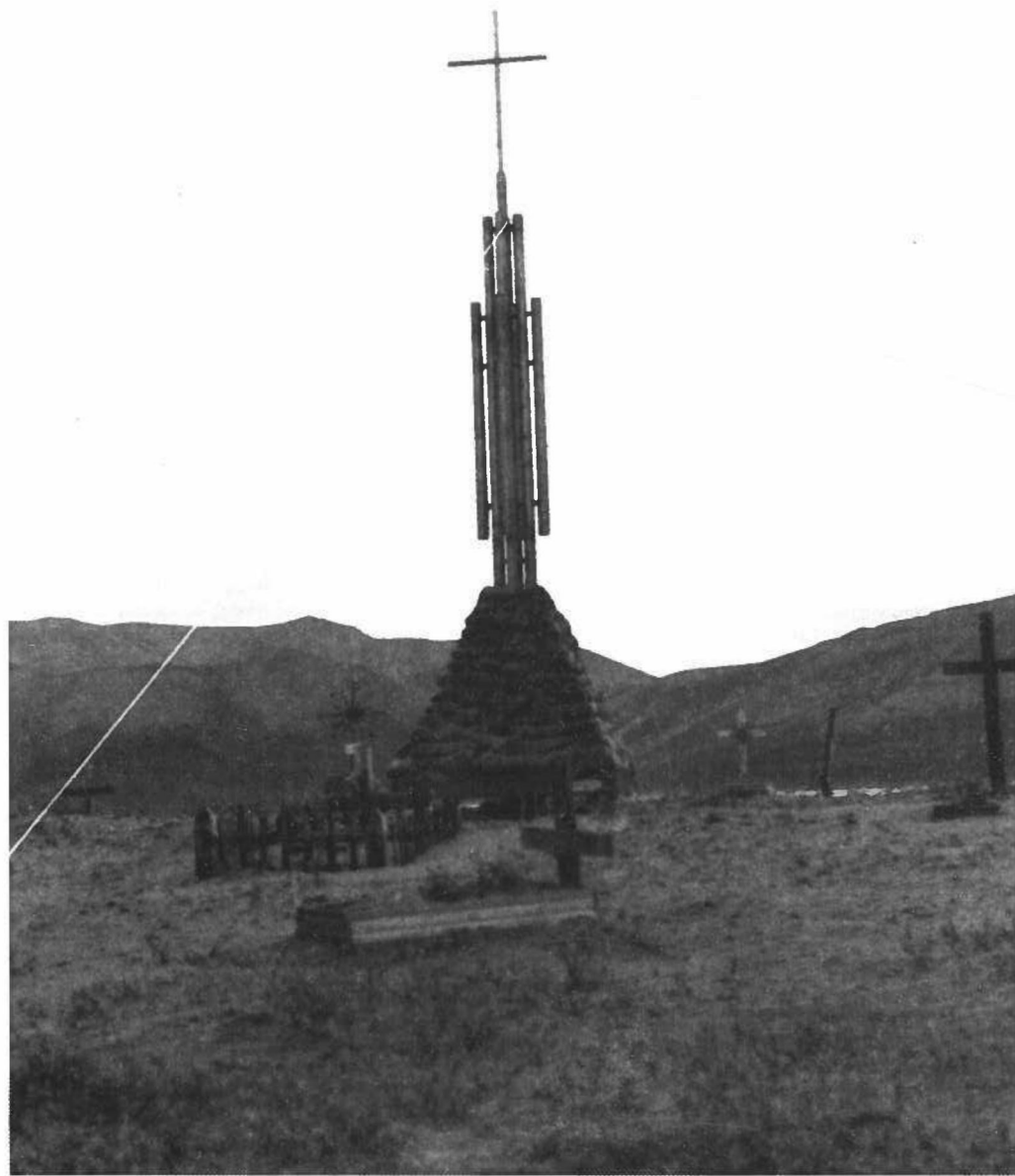
„RIDUOLA“ – Energetikų folklorinis ansamblis susikūrė 1986 m. Jo įkūrėjas ir seniūnas iki pat savo mirties buvo Algis Šakėnas, pirmasis meno vadovas – Rytis Čepulis. „Riduola“ yra dalyvavusi įvairiuose renginiuose Vilniuje, Kernavėje, Elektrėnuose, Abromiškėse, Rumšiškėse, Ignalinoje, Dusetose, Dotnuvoje, Šventojoje, Č. Milošo tėviškėje Šetenuose, taip pat užsienyje – Lenkijoje, Italijoje, Suomijoje, Norvegijoje, Švedijoje, Rusijoje. Dabar ansamblio vadovė – Vilma Kričėnaitė, seniūnas – Vytautas Rainys.

Nuotraukoje – po koncerto „Skamba skamba kankliai“ 2001 m. gegužės 27 d. prie Prancūzijos ambasados Vilniuje. Pirmoje eilėje (iš kairės): Vida Dirdienė, Rasa Gelčienė, Audronė Juodsnukienė. Antroje eilėje: Vitalija Brazaitienė, Violeta Medonienė, Elena Mejerienė, Asta Vitkutė, Lilija Cikanavičienė, Ulė Volskienė, Trečioje eilėje: Danielius Sajevičius, Irena Sinkevičienė, Silvestras Norkūnas, Juozas Martusevičius, Vytautas Rainys, Zita Brasiūnienė, Alfredas Razma, Nijolė Graužinienė

Juozapo Montvilos antkapinis paminklas Vilniuje, Rasų kapinėse.
Autorius Z. Otas

Vilniaus energetikų pagamintas, nugabentas ir 1989 m. vasarą Tit Arų gyvenvietėje, Lenos deltos pradžioje (Jakutijoje), pastatytas titaninis paminklas kryžius 1943 m. Laptevų jūros salose žuvusiems tremtiniams lietuviams ir suomiams atminti. Organizatorius Vaidutis Kasperavičius, Paminklo autorius Vilniaus dailės akademijos diplomantas

LIETUVOS ELEKTROS ENERGETIKOS ASOCIACIJOS NARIŲ SĄRAŠAS

Organizacijos pavadinimas	Vadovo vardas, pavardė	Adresas
Lietuvos elektros energetikos asociacija	Rimvydas Rukšėnas	Juozapavičiaus g. 13, Vilnius
UAB „AlgBarSa“	Algimantas Savickas	Garseniškių g. 3, Ukmergė
AB „Anykščių energetinė statyba“	Alvydas Bitinas	Stoties g. 5, Anykščiai
UAB „ArmetLina“	Jonas Banelis	Liejyklos g. 2, Šiauliai
UAB „Ekoelektra“	Vytautas Stankus	Montuotojų g. 2, Mažeikiai
UAB „Elektra“	Jonas Morkūnas	Gedimino g. 24a, Trakai
UAB „Elektrifikacijos darbai“	Vytautas Danilevičius	P. Armino g. 71a, Marijampolė
UAB Energetikos tinklų institutas	Leonas Urbonas	Kęstučio g. 36, Kaunas
AB Elektros tinklų statyba	Vigantas Kazakevičius	Motorų g. 4, Vilnius
AB „Elga“	Ramūnas Volbekas	Pramonės g. 12, Šiauliai
UAB „Elektros sistemos“	Sergej Christoforov	Laisvės pr. 77, 517 kab., Vilnius
UAB „Elektromontuotojas“	Rolandas Bankauskas	Elektrėnų g. 8d, Kaunas
UAB „Elmosta“	Antanas Valinčius	Tarpučių g. 114, Marijampolė
A. Endzino įmonė	Audrius Endzinas	Miško g. 7, Šilutė
UAB „Fima“	Gediminas Treideris	Žirmūnų g. 139, Vilnius
AB Gelžbetonio atramų gamykla	Raimondas Augustėnas	Bituko g. 5, Kaunas
UAB „Hidroelektromontażas“	Algirdas Martišius	Pylimo g. 44-1, Vilnius
UAB Kauno energetikos remontas	Albertas Navickas	Chemijos g. 17, Kaunas
AB „Kauno energija“	Mindaugas Juozaitis	Raudondvario pl. 84, Kaunas
AB „Kensta“	Vigintas Tamašauskas	V. Krevės pr. 135, Kaunas
AB „Klaipėdos energetika“	Vytautas Kymantas	Liepų g. 66, Klaipėda
AB „Klaipėdos energija“	Vytautas Valutis	Danės g. 8, Klaipėda
G. Kleizos ir J. Skučo KŪB	Juozas Skučas	Liepaloto k., Ašmintos sen., Prienų r.
AB Kruonio HAE statyba	Vidmantas Bakšys	Obenių g. 6, Elektrėnai
AB Lietuvos elektrinė	Pranas Noreika	Elektrinės g. 21, Elektrėnai
AB „Lietuvos energija“	Rymantas Juozaitis	Žvejų g. 14, Vilnius
AB Mažeikių elektrinė	Juozas Doniela	Juodeikių gyv. Mažeikių r.
UAB „Ozas“	Leonas Sirgėdas	Žarijų g. 4, Vilnius
AB „Panevėžio energija“	Vytautas Šidlauskas	Senamiesčio g. 113, Panevėžys
UAB „Petrašiūnų statyba“	Antanas Stankus	Ateities pl. 31, Kaunas
VŠĮ Respublikinis energetikų mokymo centras	Laimė Valotkienė	Jeruzalės g. 21, Vilnius
AB Rytų skirstomieji tinklai	Rimantas Milišauskas	P. Lukšio g. 5b, Vilnius
UAB „Sigma Telas“	Aleksandr Desiukevič	Kalvarijų g. 125, Vilnius
UAB „Šiaulių energetinė statyba“	Vytautas Banys	Tilžės g. 68a, Šiauliai
UAB „Statyba“	Petras Staliorius	A. Mickevičiaus g. 48, Kėdainiai
AB Vakarų skirstomieji tinklai	Darius Nedzinskas	Kęstučio g. 36, Kaunas
UAB „Vilniaus energija“	Jean Sacreste	Jočionių g. 13, Vilnius
AB „Vilniaus energetinė statyba“	Arūnas Guoga	Jočionių g. 53, Vilnius
AB „Virgula“	Valentinas Miknevičius	Laisvės g. 10F, Panevėžys
A. Žilinskio ir K KŪB	Algirdas Žilinskis	Dainiai, Jurbarko r.

LIETUVOS ŠILUMOS TIEKĖJŲ ASOCIACIJOS NARIŲ SĄRAŠAS

Įmonės pavadinimas	Vadovo vardas, pavardė	Adresas
Lietuvos šilumos tiekėjų asociacija	Vytautas Stasiūnas	V. Kudirkos g. 14, Vilnius
UAB „Alfa Laval“	Linda Sirsnina	M. K. Čiurlionio g. 66, Vilnius
UAB ALSTOM Lietuva	Gintautas Barila	Raguvo g. 7, Kaunas
UAB „Anykščių šiluma“	Virgilijus Vaičiulis	Vairuotojų g. 11, Anykščiai
UAB „E energija“	Virginijus Strioga	Ominių g. 8, Vilnius
filialai: UAB „Ukmergės energija“		
UAB „Akmenės energija“		
UAB „Prienų energija“		
UAB „Ekotermijos servisas“	Visvaldas Šavelskis	Karo ligoninės g. 19-2, Kaunas
UAB „Grundfos Pumps“	Dainius Matusevičius	Smolensko g. 6, Vilnius
UAB Ignalinos šilumos tinklai	Leonas Cijūnėlis	Vasario 16-osios g. 41, Ignalina
AB Jonavos šilumos tinklai	Alfredas Sadzevičius	Klaipėdos g. 8, Jonava
UAB „Kaišiadorių šiluma“	Arvydas Jurevičius	J. Basanavičiaus g. 42, Kaišiadorys
AB „Kauno energija“	Mindaugas Juozaitis	Raudondvario pl. 84, Kaunas
AB „Klaipėdos energija“	Vytautas Valutis	Danės g. 8, Klaipėda
UAB „Lazdijų šiluma“	Gintautas Tulaba	Gėlyno g. 10, Lazdijai
TŪB „Limaitika“	Arvydas Augustaitis	Birutės g. 14, Kėdainiai
UAB „Litesko“	Jean Sacreste	Jočionių g. 13, Vilnius
filialai: „Alytaus energija“		
„Marijampolės šiluma“		
„Vilkaviškio šiluma“		
„Palangos šiluma“		
„Telšių šiluma“		
„Kelmės šiluma“		
„Biržų šiluma“		
„Druskininkų šiluma“		
UAB Mažeikių šilumos tinklai	Jonas Jurkonis	Montuotojų g. 10, Mažeikiai
AB Molėtų šilumos tinklai	Juozas Kuliešius	Mechanizatorių g. 7, Molėtai
UAB „Pakruojo šiluma“	Saulius Gegieckas	Saulėtekio g. 34, Pakruojis
AB „Panevėžio energija“	Vytautas Šidlauskas	Senamiesčio g. 113, Panevėžys
UAB Plungės šilumos tinklai	Petras Piekus	V. Mačernio g. 19, Plungė
UAB „Radviliškio šiluma“	Zigmantas Abromavičius	Žironų g. 3, Radviliškis
UAB Raseinių šilumos tinklai	Gintaras Dukauskas	Pieninės g. 2, Raseiniai
UAB Šakių šilumos tinklai	Laimutis Kasparavičius	Gimnazijos g. 22/2, Šakiai
AB „Šiaulių energija“	Česlovas Kasputis	Pramonės g. 10, Šiauliai
UAB Šilalės šilumos tinklai	Jonas Gudauskas	Maironio g. 20b, Šilalė
UAB „Šilumos ūkio servisas“	Laisvėnė Varevičius	Savanorių pr. 159a, Vilnius
UAB Šilutės šilumos tinklai	Algis Šaulys	Klaipėdos g. 6a, Šilutė
UAB „Širvintų šiluma“	Gediminas Urbanavičius	Vilniaus g. 49, Širvintos
UAB „Švenčionių energija“	Vaclovas Papinigis	Vilniaus g. 16a, Švenčionys
UAB Tauragės šilumos tinklai	Donatas Simaitis	Prezidento g. 72, Tauragė
Viešoji įstaiga Technikos priežiūros tarnyba	Jonas Šimkūnas	Naugarduko g. 41, Vilnius
UAB Utenos šilumos tinklai	Gintaras Diržauskas	Pramonės g. 11, Utena
UAB Viessmann	Krzysztof Komendzinski	Geležinio Vilko g. 6B, Vilnius
UAB „Vilniaus energija“	Jean Sacreste	Jočionių g. 13, Vilnius
UAB Vilniaus rajono šilumos tinklai	Valdas Žukauskas	Kranto g. 24, Nemenčinė
AB Vilniaus šilumos tinklai	Kęstutis Nėnys	V. Kudirkos g. 14, Vilnius

SANTRUMPOS

AB – akcinė bendrovė
 AVS – automatizuota valdymo sistema
 ESM – elektroninė skaičiavimo mašina
 EST – Energetikos statybos trestas
 ET – elektros tinklai
 ETL – elektros tiekimo linijos
 ETS – elektros tinklų skyrius
 GAG – gelžbetoninių atramų gamykla
 HAE – hidroakumuliacinė elektrinė
 HE – hidroelektrinė
 KPI – Kauno politechnikos institutas
 KTU – Kauno technikos universitetas
 KVDU – Kauno Vytauto Didžiojo universitetas
 LEEGS – Lietuvos energetikos ir elektrifikavimo gamybinis susivienijimas
 LES – Lietuvos energetikos sistema
 LVEEV – Lietuvos valstybinė energetikos ir elektrifikavimo valdyba
 MK – mechanizuotoji kolona
 MTD – miesto dispečerinė tarnyba
 MTS – mašinų ir traktorių stotis
 PKB – projektavimo ir konstravimo biuras
 SKMK – specializuota kilnojamoji montavimo valdyba
 SMV – statybos ir montavimo valdyba
 SPAB – specialios paskirties akcinė bendrovė
 ŠMA – šiluminiai matavimai ir automatika
 ŠT – šilumos tinklai
 TE – termofikacinė elektrinė
 VDU – Vytauto Didžiojo universitetas
 VEEV – Vyriausioji energetikos ir elektrifikavimo valdyba
 VER – Vilniaus energetikos rajonas
 VESĮ – Valstybinė energetikos statybos įmonė
 VGEEV – Vyriausioji gamybinė energetikos ir elektrifikavimo valdyba
 VGTU – Vilniaus Gedimino technikos universitetas
 VISI – Vilniaus inžinerinis statybos institutas
 VRE – valstybinė rajoninė elektrinė
 VREV – Vilniaus rajoninė energetikos valdyba
 VU – Vilniaus universitetas

TURINYS

Pratarinė / 5
 Žodis skaitytojui (*Algirdas Mykolas Brazauskas*) / 7
 Preface / 11
 Gyvenimo ir veiklos aprašymas
 Justinas Nekrašas / 16
 Algirdas Žukauskas / 17
 Nuo A iki Ž / 19–276
 Grupinės nuotraukos / 277
 Lietuvos elektros energetikos asociacijos narių sąrašas / 292
 Lietuvos šilumos tiekėjų asociacijos narių sąrašas / 293
 Santrumpos / 294

Li233 Lietuvos energetika [Žodis skaitytojui, p. 7, A.M.Brazausko]. – Vilnius, 2004.

T.3: Lietuvos energetikai. Biografijų žinynas/sudarė ir parengė Jolita Daugvilienė, Juozas Martusevičius, Liuda Sidarienė, Vilius Šaduikis; Redkol: Rimvydas Rukšėnas (pirm.) ir kt. Lietuvos elektros energetikos asociacija, Lietuvos šilumos tiekėjų asociacija, Lietuvos energetikos muziejus; – 2004. 296 p./Iliustr.

ISBN 9955-9684-0-0

Trečiajame Lietuvos energetikos tome pateikiamas Lietuvos energetikų biografijų žinynas. Aprašomi žymiausi Lietuvos energetikai, dirbę nuo XX a. pradžios iki šių dienų. Publikuojamos jų nuotraukos.

UDK 920.9(474.5)(091)

Li233

LIETUVOS ENERGETIKA, t.3: LIETUVOS ENERGETIKAI

Sudarė ir parengė:

*Jolita Daugvilienė, Juozas Martusevičius,
Liuda Sidarienė, Vilius Šaduikis*

Nuotraukos iš Lietuvos energetikos muziejaus archyvo
Viršelyje panaudotos *Petro Apanavičiaus* nuotraukos

Redaktorė

Liuda Sidarienė

Dailininkė

Audronė Martinaitytė

Tekstą rinko

Jolita Daugvilienė

Tiražas 3000 egz.

Užsakymas 206

Spaudė UAB „Adomo Jakšto spaustuvė“,

Girelės g. 22, LT-4230 Kaišiadorys

Įrišo AB spaustuvė „Spindulys“,

Gedimino g. 10, LT-3000 Kaunas

www.spindulys.lt

Energetikos veteranai, apdovanoti pažymint Vilniaus centrinės elektrinės šimtmetį 2003 m.

Pirmoje eilėje (iš kairės): Edmundas Krūminis, Leonidas Reznichenka, Juozas Martusevičius, Bronislovas Tarulis, Stanislava Zavadska, Petras Švenčianas, Vytautas Uleckas, Henrikas Bavarskis, Vytautas Kikutis, Juozas Gudelis, Antanas Vaitekonis, Kazimieras Žilys, Antanas Pševluckas. Antroje eilėje: Edvardas Banevičius, Michailas Timčenka, Viganas Galkauskas, Bronius Cicėnas, Matas Tamonis, Marijanas Neverkevičius, Rimantas Nartautas, Vytautas Milašius, Marijanas Burinskis, Vytautė Matkevičiūtė, Juozas Abaravičius, Vytautas Stanislovas Kazlauskas, Antanas Černiauskas, Algimantas Kleinas, Vytautas Martinaitis, Vytautas Miškinis, Agnesa Akimova, Violeta Augustinavičiūtė, Vytautas Valutis, Janas Balinskis, Viačeslavas Klimentka, Rimvydas Rukšėnas. Trečioje eilėje: Rimas Kalvaitis, Vytautas Stasiūnas, Kęstutis Mindaugas Juozaitis, Juozas Šarkauskas, Antanas Alfonsas Macijauskas, Česlovas Kasputis, Vilius Šaduikis, Algimantas Nemira, Rymantas Juozaitis, Sigitas Andriušaitis, Bronius Pladas, Stanislovas Pumputis, Vytautas Šidlauskas, Vladas Kavaliūnas, Edvardas Tuomas, Vytautas Čėponis, Česlovas Juška, Enrikas Brašiūnas. Ketvirtoje eilėje: Jonas Skiparis, Aris Žvigeris, Jurijus Junevičius, Jevgenijus Vorobjovas, Petras Maciūnas, Mykolas Navickas, Vladas Paškevičius, Antanas Ivanauskas, Bronislovas Baniūnas, Remigijus Balčiūnas, Jonas Rimantas Kazlauskas, Jurgis Vilemas, Petras Sunklodas, Alvydas Mikielionis, Romualdas Škėma, Jonas Šimkūnas, Petras Apanavičius, Zenonas Paukštaitis, Petras Diksa.